

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה: 121

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: כ"ח בניסן תשפ"ו (15.4.2026)

מזכיר הוועדה בדיון: רלי חיים

שעת תחילת הוועדה: 9:48

שעות סיום הוועדה: 16:56

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי, כ"ח בניסן תשפ"ו, 15.4.2026. נוכחים אלדד.

אלדד רבינוביץ:

רבינוביץ'.

אליעזר ראוכברגר:

רבינוביץ'. מיכאל הלבדשטאם, יהודה פרוידגר, אדיר שוורץ, אריאל גולן, ואנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר. יש לנו קוורום מסודר, נכון? אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר אין בעיה.

אדיר שוורץ:

לעילא ולעילא.

אליעזר ראוכברגר:

לעילא ולעילא.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השעה היא 9:48,

אליעזר ראוכברגר:

והשעה 9:47, וכמובן גם הדרג המקצועי, יש לנו כמובן אילנית, אמי, הנה גם חבר וועדה סגן ראש העיר קלרמן נכנס לנו, ורלי וכמובן כל, גם שמעון. היושב ראש של היושב ראש, הנשיא של היושב ראש. ורויטל, וכמובן כל הצוות, וגם של התביעה. אנחנו מתחילים עם תביעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מי מציג?

תביעת פיצויים

יפית סעדו:

אני אתחיל להציג כן,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

יפית סעדו:

יפית סעדו מ - ,

אליעזר ראוכברגר:

יפית סעדו, מצוין.

יפית סעדו:

מחלקת שמאות עירונית.

אליעזר ראוכברגר:

מצוין.

יפית סעדו:

יש לי פה את עו"ד גדי רובין שהוא מייצג אותנו,

אליעזר ראוכברגר:

ראיתי את גדי רובין, לא הבנתי מה הוא עושה.

יפית סעדו:

אז הוגשו שלוש,

עו"ד גדי רובין:

בצד של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין.

יפית סעדו:

הם ביקשו שלוש תביעות, לתוכנית של מתחם דפו רכבת קלה מלחה, תוכנית 520163. התביעות הוגשו בחלקם, 30, בגוש 30429, תביעה אחת הוגשה בנובמבר 2022 ע"י חברת ניצבה, מפעלי תחנות בע"מ. בגין ביטול הזכויות בקרקע, מקרקע סחירה של מסוף אוטובוסים לדרך, ובגין פגיעה בפוטנציאל שנפגע לה למגורים, לפי מדיניות ציר רק"ל בתוכנית מתאר 2000, סכום התביעה 360 אלף ש"ח, זה סכום ירידת הערך, בנוסף הם תבעו גם הרכיב הפקעה היא 21 מיליון. תביעה נוספת הוגשה בספטמבר 2023, ע"י חברת גילת ייזום פרויקטים בע"מ, בגין הפסד השימוש בהשקעות המקרקעין מכוח ההסכם שיש להם מול החוכרת ניצבה, סכום הפגיעה 18 מיליון, ו-800 אלף ש"ח, סכום רכיב ההפקעה 6,600,000 ש"ח. תביעה שלישית הוגשה במרץ 2023, ע"י חברת סונול ישראל בע"מ, בגין הפסד השימוש בהשקעות המקרקעין מכוח ההסכם שיש להם מול החוכרת ניצבה, סכום ירידת ערך 3,180,000 ש"ח. חוות דעת,

אליעזר ראובברגר:

סך הכול כמה גובה שלוש תביעות?

יפית סעדו:

סך הכול ירידת ערך 381,980,000 ש"ח, ורכיב ההפקעה היא 27,600,000 שקל,

אליעזר ראובברגר:

ביחד מעל 400 מיליון.

יפית סעדו:

כן, חוות הדעת נערכו ע"י,

אליעזר ראובברגר:

אתם תומכים בזה.

יהודה פרוידגר:

חלקית,

יפית סעדו:

אז אנחנו,

יהודה פרוידגר:

בניצבה חלקית,

יפית סעדו:

זהו בנצבה,

יהודה פרוידגר:

בנצבה חלקית, החוות דעת נערכו קודם כל ע"י גדי רובין ואמיר חופשי השמאי. יש המלצה לקבל באופן חלקי את התביעה של ניצבה, ומוצע לקבוע כי ירידת הערך הינה 50,300,000 ש"ח זה למועד קובע מרץ 2022, ואנחנו מציעים לדחות על הסף את תביעות סונוול וגילת. אני אציין שיש לנו שיפוי מהמדינה, על סכום של הירידת ערך ישולם ע"י צוות תוכנית אב לתחבורה,

יהודה פרוידגר:

ויש להם גבול?

יפית סעדו:

מה זה?

יהודה פרוידגר:

ויש להם גבול במה שהם, שיפוי?

יפית סעדו:

שיפוי, לנו יש מאה אחוז.

יהודה פרוידגר:

כל מה שייפסק.

עו"ד גדי רובין:

מאה אחוז על כל,

אליעזר ראוכברגר:

תסבירי, תסבירי לנו למה את השתיים האלה כן.

יהודה פרוידגר:

למה ניצבה כן, למה חלקי? למה?

אליעזר ראוכברגר:

למה לאלה אתם דוחים, ולאלה אתם מקבלים,

יפית סעדו:

כן,

עו"ד גדי רובין:

אני אסביר לכם,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה עו"ד גדי רובין, כן.

עו"ד גדי רובין:

אני אסביר מדובר על שטח שמוצע בעצם, של אצטדיון טדי, השטח שיש עליו (לא ברור) לא מזמן, חניון אוטובוסים של אגד בשטח של כ – 20 דונם ועוד תחנת דלק סונול, כל השטח הזה היה שייך בעצם לחברת,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, חברים, אילנית, אמי, בבקשה. אי-אפשר לשמוע, כן עו"ד רובין.

עו"ד גדי רובין:

כל השטח הזה היה בחכירה לפני שנים רבות של מפעלי, של חברת מפעלי תחנות ניצבה, זה אותה חברה, זה חברת הנכסים של אגד, שאגד מכרה אתה, לא משנה, זה כבר לא של אגד.

אליעזר ראוכברגר:

לשעבר,

עו"ד גדי רובין:

לשעבר בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

של קובי כחלון כן,

עו"ד גדי רובין:

קובי מימון, קובי,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אני צוחק.

עו"ד גדי רובין:

כן, בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

כי קובי כחלון הוא יועץ שמה.

עו"ד גדי רובין:

אמת. עכשיו הם משכירים את השטח, והם מקבלים דמי שכירות 5 מיליון שקל לשנה מאגד, ועוד 5 מיליון שקל לשנה מתחנת הדלק, ואנחנו מפריעים להם את זה, זאת אומרת לית מן דפליג, שמה שהוא מגיע להם, זה לא מצב שאתה אומר, חברים לא מגיע לכם כלום.

אליעזר ראוכברגר:

עד מתי הסכם השכירות שלהם?

עו"ד גדי רובין:

איד?

אליעזר ראוכברגר:

יש להם,

עו"ד גדי רובין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנים קדימה.

עו"ד גדי רובין:

יש להם, יש להם,

אליעזר ראוכברגר:

אם ההסכם נגמר היום.

עו"ד גדי רובין:

לא, לא, יש להם קדימה בהסכם של, של תחנת הדלק יש להם עוד 8 שנים, אבל לכאורה הם יוכלו להמשיך את ההסכם, יש להם אופציה, מנגד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) זה משהו אחר, ופגיעה ישירה זה משהו אחר.

יהודה פרוידגר:

האופציה היחידה שלהם שמה זה להשכיר לתחנת דלק? הם לא יכולים להגיד לתחנת דלק שלום, ועכשיו אנחנו רוצים לעלות 40 קומות?

עו"ד גדי רובין:

נכון, יפה,

יהודה פרוידגר:

אנחנו על ציר רק"ל, אנחנו זה רוצים 40 קומות לגובה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם יש לא, אני שאלתי אם יש הסכם שהוא קיים שהוא שריר, אז הם לא יכולים להפר אותו באמצע.

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל כמו שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא דיברתי על האופציה, אני עכשיו דיברתי על ה - , מה ש - , אם ההסכם הוא לעוד 10 שנים, ואז יש אופציה, אבל עד סוף ההסכם, זה ההסכם קיים.

יהודה פרוידגר:

לידידו שהוא אומר גם אחרי 8 שנים יכולים אולי להאריך, אם לא, אחרי 8 שנים,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני עשיתי אבחנה בין האופציה, לבין מה שיש.

עו"ד גדי רובין:

צודקים. עכשיו הם אומרים על מה שיש מגיע לנו סדר גודל של 100, 150 מיליון, תלוי איפה אתה מסתכל, ועל מה שאתם קוראים אופציה או שאנחנו קוראים בשם שלנו פוטנציאל, מגיע לנו עוד 200 ומיליון. עכשיו אנחנו אומרים קודם כל לפי הדין, הפוטנציאל אתה לא משלם, זה פסק דין אחרון של

בית המשפט העליון, בשם דלי דליה, אני לא יודע אם שמעתם כבר את השם. על פוטנציאל אתה לא משלם. אז כל הפנטזיות על 200 מיליון שקל,

אליעזר ראובברגר:

מה הפוטנציאל לא משלמים?

עו"ד גדי רובין:

לא משלמים יותר פוטנציאל 197, למעט במקרים חריגים ביותר שיש תוכנית מופקדת,

אליעזר ראובברגר:

זה פסיקה?

עו"ד גדי רובין:

פסיקה חד-משמעית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראובברגר:

חלוטה, בלי ערעור?

עו"ד גדי רובין:

חלוטה של,

יהודה פרוידגר:

באמת?

עו"ד גדי רובין:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני אחר כך,

עו"ד גדי רובין:

חד-משמעית לא משלמים יותר על פוטנציאל ב – 197,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בנימין.

עו"ד גדי רובין:

זהו. למעט אם יש לך תוכנית מופקדת כבר ופלוס כבר מה נוסף. אז כל הפוטנציאל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא פוטנציאל, זה קיים,

עו"ד גדי רובין:

לכן, לא, אז מופקדת.

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של.

עו"ד גדי רובין:

בקיצור, אין יותר פוטנציאל ב – 197 כן, התשובה היא כן, חלוט בית משפט עליון ואחרי זה הוא עוד חזר על זה בעוד פעמיים, ואם אתם רוצים אתם יכולים לקרוא בחוות הדעת שלי לצורך העניין, או לתת למי שרוצה, אבל זה דבר אחד. אז כל הפוטנציאל אנחנו מסרבים לתת להם. עכשיו אנחנו שואלים את עצמנו לכמה שנים עוד ההסכם שכירות, ומה המשמעות, וכן הלאה, והשמאי אומר 50 מיליון שקל, אני חושב שבהתחשב בעובדה שמרוויחים,

יהודה פרוידגר:

כמה הם מקבלים לחודש?

עו"ד גדי רובין:

לא, לשנה 10 מיליון,

יהודה פרוידגר:

10 מיליון בשומות?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר 5 מזה, ו – 5 מטר, אמר,

עו"ד גדי רובין:

5 מזה, ו – 5 מזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד גדי רובין:

פה יש להם 8 שנים, פה יש להם בלתי מוגבל, זאת אומרת זה יכול להיפסק מחר, זה יכול להימשך לנצח. השמאי עשה חשבון,

אליעזר ראוכברגר:

משהו ב - , משהו,

עו"ד גדי רובין:

הוא אמר מגיע להם 50,

אליעזר ראוכברגר:

באמצע כזה,

יהודה פרוידגר:

למה? אבל 10 מיליון לשנה, 8 שנים חתומים.

אליעזר ראוכברגר:

זה 80, אבל יכולים להמשיך אז 50, 80, בסדר, אז 40, 80.

עו"ד גדי רובין:

8 שנים חתום להם רק התחנת דלק,

יהודה פרוידגר:

כן ,

עו"ד גדי רובין:

אגד לא חתום להם 8 שנים, אגד זה הסכם לכאורה ללא זמן, יכולים להפסיק אותו בכל עת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש, יש בזה איזה שהוא פשרה הגיונית,

עו"ד גדי רובין:

כן, אבל האמת היא,

אליעזר ראובברגר:

פלוס מינוס,

עו"ד גדי רובין:

זה מה שהשמאי אמר, להגיד לכם בדיוק, בדיוק איך הוא הגיע ל – 50 מיליון, כתב שומה מפורטת, הם חושבים שמגיע להם בהסדר הזה, נדמה לי 120 מיליון, או 100 זה, בלי פוטנציאל, אז זה ההפרש, ואת זה מגיע להם, זה מקובל גם על תוכנית אב לתחבורה כן המדינה מכירה.

אליעזר ראובברגר:

זה הבנו. תסביר עכשיו לנו למה לשתיים האחרים לא.

עו"ד גדי רובין:

עכשיו השניים האחרים, יש פה שני דברים, אחד צריך לדעת אם אני בעלים ויש לי שוכר, והשוכר תובע 197, הסכום שהוא מקבל יורד ממני, כי הבעלות משקפת את מאה אחוז הזכויות, ולא יכול להיות שאני אשלם יותר מאשר מאה אחוז, לכן בכל מקרה אם ידוע להם משהו זה ירד ממנו, עכשיו יש פה שני גורמים גילת השקעות, גילת השקעות עשו, היה להם איזה שהוא הסכם עם נצבה, אבל ההסכם הזה לא השתכלל, בוטל, הלכו לבית משפט, סכסוכים, סיפורים שלמים, בסוף בהסכם פשרה בבית משפט הם אמרו אנחנו נותנים לכם 50% מהדמי שכירות של סוגול, לפי הפסיקה ההסכם פשרה כזה, לא מזכים בפיצויים. הפיצויים.

יהודה פרוידגר:

למה?

עו"ד גדי רובין:

כי הפיצויים הם על הנזק של הקרקע ולא על ההסכם, הם יכולים,

יהודה פרוידגר:

הקרקע מניבה להם,

עו"ד גדי רובין:

לא, אז הם יכולים,

יהודה פרוידגר:

האחיזה שלהם בקרקע יש להם את הבסיס לתבוע, ולהגיע להסכם. אני אם הייתי תובע היום הולך הביתה.

עו"ד גדי רובין:

לא, אתה צודק, אתה צודק, זה עוד יעלה בוועדת ערר, אבל על פניו התשובה אומרת ככה, הפסיקה אומרת, אם הפסיקה ידועה, אם היה לי פה כביש ראשי והייתה פה תחנת דלק, עכשיו הסטתי את הכביש לפה, תחנת דלק נשארה בלי כלום, האם מגיעה לה פיצויים, בית המשפט אומר - לא. זה נזק כלכלי,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאתה לא נגעת בדלק, אלא נגעת בכביש,

יהודה פרוידגר:

נגעת בכביש,

עו"ד גדי רובין:

כן, לא,

יהודה פרוידגר:

הזזת את הכביש ולא את הדלק,

עו"ד גדי רובין:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

סוג של, סוג של פגיעה עקיפה לא ישירה.

עו"ד גדי רובין:

בדיוק, עכשיו לצורך העניין, זה סוג אחד של טענה. הסוג השני של טענה האם הפגיעה היא בגלל זכות חוזית או זכות קניינית. הזכות שלהם היא זכות חוזית, היא זכות חוזית באיזה שהיא פשרה, אני נותן לכם דוגמא, היה פסק דין שוב, בפסיקה היה פסק דין, ש - , קיבוצים שהיו בפשיטת רגל או מושבים ימכרו את הקרקע ו - 17% משווי הקרקע ילך לבנקים. בסדר? עכשיו עשו תוכנית, שהפחיתה את שווי הקרקע שלהם, הבנקים תבעו,

יהודה פרוידגר:

17%,

עו"ד גדי רובין:

תבעו,

יהודה פרוידגר:

ה – 17% שלנו כבנק.

עו"ד גדי רובין:

כן, בדיוק. כי ה – 17% שלנו קטן, אומר בית המשפט, זה לא, זה לא פגיעה במקרקעין,

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל המקום,

עו"ד גדי רובין:

זה פגיעה בזכות החוזית העקיפה שלכם,

יהודה פרוידגר:

לא, זה לא אותו דבר,

עו"ד גדי רובין:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

17% שהיה מגיע לבנקים, זה לא מתוך 17% בנק לקח, חובות של הקיבוצים לבנקים, אז אמרו, זה כמו בכינוס נכסים, להם את הנכס, אני מחזיר לך,

עו"ד גדי רובין:

אתה צודק,

יהודה פרוידגר:

בסוף מה שתיכנס לך הנכס, הרי גם אם בית המשפט קבע צורת חלוקה בכינוס נכסים, ובסוף במימוש נכסים חשבתי שאני אביא 100 מיליון, אבל (לא ברור) חמישי, אז האחוזים שלך נשארו אותו דבר.

עו"ד גדי רובין:

אבל תבין,

יהודה פרוידגר:

זה לא אותו דבר,

עו"ד גדי רובין:

ששם בנקים,

יהודה פרוידגר:

פה, למה? למה הם הגיעו להסכם שמגיע להם 50%? כי יש להם אחיזה בקרקע,

עו"ד גדי רובין:

לא, יש להם הסכם, הסכם פשרה,

יהודה פרוידגר:

על מה?

עו"ד גדי רובין:

באיזה שהוא תיק.

יהודה פרוידגר:

למה אבל? על מה? מה?

עו"ד גדי רובין:

הם חשבו לעשות את זה ביחד, במיזם משותף ולא עשו, אני לא יודע,

יהודה פרוידגר:

אין להם שום אחיזה בקרקע?

עו"ד גדי רובין:

תשמע, יש להם הערת אזהרה, אבל גם בתיק ההוא של הבנקים היה להם הערת אזהרה.

יהודה פרוידגר:

אז עד כדי כך שזה לא שווה כלום?

עו"ד גדי רובין:

תקשיב, זה יתברר בוועדת ערר, יכול להיות שוועדת ערר תיתן להם, אין לי בעיה, וועדת ערר תיתן להם, אז אז זה ירד מהחלק של ניצבה, זה לא, זה לא משנה. אבל אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא נתקדם.

עו"ד גדי רובין:

מבחינתנו אני חושב שלא מגיע להם, סונול יכול להיות שהיה מגיע להם, אבל הם עשו שומה פשוט לא נכונה, הם צריכים לעשות שומה על מרכיב הקרקע, הם עשו שומה על הרווחים שלהם. אז אני לא צריך לשלם פיצויים על רווחים, אני צריך לשלם פיצוי על מרכיב הקרקע.

יהודה פרוידגר:

בסדר, נו אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה מנצל את הטעות שלהם?

עו"ד גדי רובין:

מה?

יהודה פרוידגר:

על זה לא מגיע להם כלום?

אליעזר ראוכברגר:

מתקן את הטעות שלהם.

יהודה פרוידגר:

בגלל שהם עשו טעות?

עו"ד גדי רובין:

בגלל זה אנחנו דוחים להם את התביעה, יבוא לוועדת ערר, יעשו שומה חדש, יכול להיות שיקבלו, אני לא אומר שלא,

יהודה פרוידגר:

למה שאנחנו לא,

אריאל גולן:

משלמים רק על קרקע פיצויים לפי 197, לא חוזים ולא על דברים?

עו"ד גדי רובין:

רק על הקרקע.

אריאל גולן:

לא על הפסדים.

עו"ד גדי רובין:

רק על רכיב הקרקע, והם לא הוכיחו את רכיב הקרקע בכלל.

אריאל גולן:

וניצבה יש להם דרך, אנחנו משלמים גם על רכיב הקרקע?

עו"ד גדי רובין:

כן,

יהודה פרוידגר:

כן,

עו"ד גדי רובין:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

הוא אמר לך, אני את הקרקע הזאתי משכיר ב – X כסף,

עו"ד גדי רובין:

כן,

יהודה פרוידגר:

וזה מה שאני רוצה.

עו"ד גדי רובין:

תאר לעצמך שיש לך קרקע,

אריאל גולן:

לא, אבל מה זה משכיר? מה זה משנה? כמה הוא משכיר?

עו"ד גדי רובין:

לא, לא, תקשיב, יש לך קרקע, יש לך חנות, בסדר? יש לך קרקע מסחרית,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא,

עו"ד גדי רובין:

אפשרות,

אריאל גולן:

יש לי חצר בבית שאני משכיר את הדירה עם חצר 200 מטר, עכשיו יורידו לי 100 מטר, תגיד לי איך זה באנלוגיה,

עו"ד גדי רובין:

זה לא,

אריאל גולן:

למה לא?

עו"ד גדי רובין:

כמה שווי חצר,

אריאל גולן:

איך?

עו"ד גדי רובין:

0.2 משווי הדירה זה שווי חצר. קח דבר אחר,

אריאל גולן:

לא, אבל העניין של השכירות גם כן, למה אתה לא מחשב יותר את ערך השכירות, (לא ברור) 200 מטר חצר?

עו"ד גדי רובין:

בסדר, אז הם עושים את החשבון כמה שווה החצר. מוסיפה לך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי, מאה אחוז. הבנו. חברים, יש למישהו עוד שאלות? השגות? הרהורים?

אריאל גולן:

יש את זה,

יהודה פרוידגר:

אני רק שואל למה, אם אנחנו מבינים שסונול כן יקבלו, למה אנחנו לא יכולים משהו לתת להם?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהתביעה שלהם, מה? אדוני, אין הדיין אלא מה שעינינו רואות. אתה הגשת על א', על א' לא מגיע לך, אתה רוצה מחר להגיש על ב', תגיש על ב', ונדון ב – ב'.

עו"ד גדי רובין:

אם הוא יגיש את ה - , אם הוא יגיש ערר,

אליעזר ראוכברגר:

אין (לא ברור) אחרת.

עו"ד גדי רובין:

בשומה מתוקנת,

אליעזר ראוכברגר:

או שיגיש לפה, משהו אחר אולי, אולי גם אפשרי.

עו"ד גדי רובין:

שיגיש לפה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אני אומר,

עו"ד גדי רובין:

לערר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אומר עוד פעם, אתה יכול לדון במה שהוגש שלך, מה שלא הוגש לך,

עו"ד גדי רובין:

זה נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב,

עו"ד גדי רובין:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד גדי רובין:

זה בכל מקרה צריך להבין,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע, אני מציע לקבל,

עו"ד גדי רובין:

זה (לא ברור) בין סוגול לנצבה.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד רובין.

עו"ד גדי רובין:

כי מה שסוגול יקבל, ירד מנצבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אני מציע לקבל את המלצת הדרג המקצועי, את המלצת העירייה, לדחות את השניים, את גילת וסוגול, לתת לנצבה בהתאם למה שמציעים, מקובל על כולם? כן, תודה.

עו"ד גדי רובין:

תודה רבה.

תצ"ר 12940 קריית יובל

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. אנחנו תצ"ר, רויטל.

רויטל:

שלום לכולם, תצ"ר מספר 12940,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, יפית, תודה.

יהודה פרוידגר:

אפשר להראות אותו?

אליעזר ראוכברגר:

מה? כן איתה.

רויטל:

תצ"ר שהוכנה לפי תב"ע לפינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה בוא נראה, תנו לה.

רויטל:

תצ"ר בהתאם לתוכנית של פינוי בינוי ברחוב ברזיל 26, 28, התגלתה סטייה בין ה - , גבולות החלקה שהוצגו בתב"ע, לבין הגבולות כשהמודד הקים אותם. אז יש סטייה מאוד מאוד קטנה בין חלקת המגורים לדרך ברחוב ברזיל. המודד עשתה התאמה לגודל שמופיע בתב"ע. וזהו.

עמנואל זלטס:

יש השלכה או משהו? יש השלכה מהתיקון הזה?

רויטל:

לא, יש סטייה שמותרת לפי תקנות המודדים, זה עומד בסטייה.

עמנואל זלטס:

יש השלכה על קווי בניין או על דברים שהיו?

רויטל:

לא, לא, אין, עשינו, התאמנו את הגבולות למה שבתב"ע, עשינו התאמה אין תביעה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה, זה משהו מינורי, מינורי לגמרי.

אריאל גולן:

לא, הוא מתכוון אם אין איזה השלכה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר את שלו,

אריאל גולן:

תב"ע, זהו,

עמנואל זלטס:

לכן שאלתי, היא אומרת שלא,

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שלא.

רויטל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה התאמה למה שיש בתב"ע, אוקי אני מציע לחברים לאשר, מקובל, מאושר תודה.

רויטל:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

המשך יום טוב, אמי, אנחנו עוברים לתוכנית 7 בסדר היום, מתחילים משם.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

קדימה.

תוכנית 1307255

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1307255, זה תוכנית פינני בינוי בשכונת ניות, אני אראה לכם את המיקום, למעשה זה תוכנית ראשונה בשכונת ניות, שמתחילה התחדשות עירונית, בעצם,

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים התחדשות עירונית בניות?

אליעזר ראובברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

התחדשות עירונית איפה שיש בניינים שצריכים התחדשות עירונית.

אריאל גולן:

בניינים גבוהים,

אליעזר ראובברגר:

איפה שיש בניינים ישנים שצריכים.

אמנון ארבל:

אני אראה לכם את המיקום רגע.

אריאל גולן:

שכונה מאוד חמודה, רכבות כאלה,

אליעזר ראובברגר:

השאלה ממתי זה, ומה מוצע בבניינים,

יוחנן וייצמן:

השאלה מה מצב הבניינים זה השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

ואם התושבים רוצים את זה,

יהודה פרוידגר:

איפה זה בניות?

אמנון ארבל:

אני מראה, אני מראה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הוא מראה, הוא מראה.

יהודה פרוידגר:

זה שטח של, לא של הכנסייה.

אסף שגיא:

כנסייה,

יהודה פרוידגר:

או של משהו?

אמנון ארבל:

לא כל ניות.

אליעזר ראוכברגר:

חלק,

יהודה פרוידגר:

פה בשטח הזה לא.

אסף שגיא:

זה נראה לי הרבה זה 90 משהו, אולי איזה הסדר.

אמנון ארבל:

עוד דקה, אני לא רואה, אבל בינתיים אני מעלה.

רלי חיים:

יש בעיה, יש לנו כאן מלא אגפים, אז כולם (לא ברור). מטה מחשוב, אז הוא כמה דקות יגיע. לא יודעת, זה מה שנאמר לי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) על שני אנשים, זה כל המחשוב?

רלי חיים:

לא יודעת, רפאל עם וועדה אחרת, דניאל עם מנהלי אגפים,

ישראל קלרמן:

בוועדה, אבל (לא ברור).

רלי חיים:

כן,

ישראל קלרמן:

צריכים את המחשב.

רלי חיים:

תנסה להשיג את יורם,

ישראל קלרמן:

הוא ישלח מישהו, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

אני רק אגיד, התוכנית למעשה מציעה, תסתכלו רגע פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הבניין למעשה זה הבניין הזה,

יהודה פרוידגר:

רגע, בוא תמקם אותנו מבחינת,

רלי חיים:

רגע איפה אנחנו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איד?

אמנון ארבל:

אנחנו בבניין הזה, זה כביש היקפי למעשה שהיום מוביל מכיוון צומת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה הגן הבוטני?

אמנון ארבל:

האוניברסיטה, הגן הבוטני כן, אני רואה שהיום גם האינטרס עושה לנו בעיות, אבל רגע סליחה,

אדיר שוורץ:

לא, הגן הבוטני הוא העצים בתוכנית.

אמנון ארבל:

זה הגן הבוטני,

אליעזר ראוכברגר:

זה באלכסון כאילו מול הסופר פארמים שם?

אמנון ארבל:

כן, כאן זה הסופר – פארם כאן.

אליעזר ראוכברגר:

זה אלכסון ממול,

אמנון ארבל:

זה הצומת היום, זה הכביש ההיקפי,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

בניות. עכשיו מה שאתם רואים פה, וזה גם באמת סיבה שגם דיברנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה על יד נדמה לי רחוב דוידסון שמה?

אמנון ארבל:

מאחור דוידסון, כן,

אליעזר ראוכברגר:

דוידסון מאחורה,

אמנון ארבל:

כן, מה שאנחנו בעצם אמרנו גם בדיון, בדיון להפקדה, אתם רואים זה הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

כן. הלאה. זה וזה, אני יכול ואני מצרף, כי כאן זה מערכת (לא ברור) מפה כדי שנוכל לשבת שם, כי שם זה לא עובד.

דובר לא מזוהה:

בוא נסתכל בקצרה, מה כן מציג או לא מציג,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא עובד.

יוסי חביליו:

שלום, אמי, שלום, בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

עכשיו כמו שאפשר לראות הבניין הזה הוא בניין שיכון יחסית גדול משנות ה-70, יש פה את הבניין הזה בצד שמאל שהוא כמעט 9 קומות, יש פה שלושה בניינים, פה של 8, 9 קומות בצד ימין. לכן חשבנו שבמיקום הזה הספציפי בשכונה,

דובר לא מזוהה:

שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

בבניין הזה (לא ברור) התחדשות עירונית למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

התוכנית הופקדה, התוכנית למעשה מציעה הריסה של בניין קיים,

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה דירות יש שמה היום?

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה היום הריסה של בניין של,

יוסי חביליו:

אפשר לראות עוד פעם אחרי זה את התצ"א?

אמנון ארבל:

כן, עוד שנייה אני אראה את התצ"א. 34 יחידות דיור, התוספת היא סך הכול 90, תוספת, מכפיל 3.13,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

היא מציעה מסחר יחסית רק בחזית של הרחוב, לא משמעותי, וגם הפרשות לצורכי ציבור. התוכנית הופקדה למעשה, הוגשו פה התנגדויות. עוד דבר, זה לא פה, אני יושב פה, (לא ברור) עובדת, שלכם לא עובדת.

אליעזר ראוכברגר:

מה מוצע? אמי. אמי, מה מוצע?

אדיר שוורץ:

מה רע ב – 11 קומות?

אמנון ארבל:

מה מוצע בתוכנית?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, לא להפריע, מה? מה מוצע?

אמנון ארבל:

אני מראה, אני מראה. התוכנית למעשה מציעה בניין שהוא בניין מסד שיושב על, על הרחוב התחתון,

יוסי חביליו:

זה לא שיכון, זה בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כן,

אמנון ארבל:

ומציעה עד שני בניינים, אני אראה אותם,

יוסי חביליו:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה שלומך?

יהודה פרוידגר:

מה רוצים לבנות?

אמנון ארבל:

אמרתי, התוכנית מציעה מסד מעליו שני בניינים במקום לעשות מסד כאילו, היה אפשר באופן תיאורטי לעשות בניין אחד גדול 8 קומות שיכון, אבל לא רוצים לעשות את זה, רוצים לעשות שיותר הגיוני תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה קומות המסד?

אמנון ארבל:

אני מראה עוד שנייה, אני מראה עוד שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

נדמה לי 5,

יוסי חביליו:

אולי עדיף 8 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

5 ומעל?

אמנון ארבל:

שני בניינים של עד 11.

אליעזר ראוכברגר:

כולל המסד? זאת אומרת ה – 11 זה הרום.

יהודה פרוידגר:

נווה יעקב.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יהודה פרוידגר:

במאיר בלבן?

אמנון ארבל:

מה המשמעות?

יוסי חביליו:

כי רגע (לא ברור) איפה שהמדיניות,

אדיר שוורץ:

איזה שינויים?

אריאל גולן:

9 קומות,

אמנון ארבל:

איזה מדיניות? יוסי, תסביר לי.

יוסי חביליו:

מתאר 2000.

אמנון ארבל:

מתאר 2000, לא, זה לא 8 קומות, זה כלום.

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

אמנון ארבל:

רגע, זה עובד לאט, אני מצטער,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, אבל תדבר, תסביר לנו בינתיים מה ההתנגדויות..

אמנון ארבל:

הבנתי סבבה.

יוסי חביליו:

אזור לא לציפוף, לא, אני רציתי שיראה עוד פעם מה קיים היום, ומה הם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

אז רגע, אז זה הולך לאט, בינתיים שימשיך לדבר.

יוסי חביליו:

אבל תשמע, אזור ניות, תן לאנשים קצת להיות באזור של רווח, לא הכול טק טק.

אדיר שוורץ:

איזה רווח? הם יושבים מול גן בוטני.

יוסי חביליו:

בסדר,

אדיר שוורץ:

החזית השנייה של הרחוב, זה גן בוטני,

אליעזר ראוכברגר:

החזית מאחורה, עם החזית מאחורה, זה כל עמק המצלבה שמה, במרחק של 5 מטר.

יוסי חביליו:

לא, עמק המצלבה,

אדיר שוורץ:

תן לאנשים,

אליעזר ראוכברגר:

5 מטר הליכה, מה? 3 דקות הליכה.

אדיר שוורץ:

ליישם את הזכות לגור באזור יפה,

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי וכולם היו גרים באזור כזה מאוורר.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי וכולם היו גרים באזור כזה מאוורר.

יוסי חביליו:

בסדר, אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם אחרי, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

שכונה חילונית ותחזק אותה, מה יש לך? מה יש לך להיות נגד?

אמנון ארבל:

הלוואי וכל האזור הזה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. כן בדיוק.

אמנון ארבל:

יש פה, יש פה 7 התנגדויות סך הכול, התנגדות ראשונה של יפה ויהודית, יהודה רביב, דיירים בעלי דירת מגורים בתוך המבנה.

אדיר שוורץ:

זה הנכה צה"ל.

אמנון ארבל:

כן, המתנגד שזה באמת, אין לי, מה, כאילו גם היה איזה כתבה בעיתון גם השבוע הזה.

יוסי חביליו:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

אמנון ארבל:

מתנגד מבוגר,

יוסי חביליו:

הוא נפל בשבי.

אמנון ארבל:

נפל בשבי, הוא עיוור, חולה לוחם בעברו שנפל.

אליעזר ראוכברגר:

אז שייתנו לו דיור חלוף?

אמנון ארבל:

אשתו נכת צה"ל בדמנציה, שניהם תלתיים מאוד בהתמצאות במרחב, המתנגד, אני יכול להבין, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין את זה, אבל צריך לתת להם, צריך לתת להם, אני לא יודע מה אתה כתבת ב - ,

אמנון ארבל:

כתבנו שבשלב היתר הבנייה יתאמו את זה יחד עם מינהל קהילה, לתת להם את המענים הכי טובים, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, צריך לתת להם, להתחשב בהם.

אמנון ארבל:

הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

דיור חלוף הכי טוב שיכול להיות, הכי נוח, ללכת לקראתם במקסימום שאפשר.

יהודה פרוידגר:

נכון, רק תדע שבן אדם, שום דבר לא יהיה להם טוב לדינמטית, ולבן אדם שלא,

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב ויפה, אבל בשביל זה אנחנו לא נעצור את הפינוי בינוי של ה - , של ה – 33 האחרים,

יהודה פרוידגר:

אתה צודק, אתה צודק,

אריאל גולן:

יהודה, מניסיון במשפחה, דנמטית, זה לא משנה איפה הם נמצאים.

יהודה פרוידגר:

זה נכון, לשני,

אריאל גולן:

אבל השני,

יהודה פרוידגר:

אבל השני לא שם.

אריאל גולן:

הוא לא דמנטי. אבא שלי, אני יודע מה זה.

אמנון ארבל:

אפשר לראות פה, תראו את החתך, רגע זה חשוב, תראו,

יהודה פרוידגר:

אבא שלי גם היה.

יוסי חביליו:

כן, בוא נראה את ה - ,

יהודה פרוידגר:

גם אבא שלי היה.

אריאל גולן:

לא משנה אם הם פה, או פה.

אמנון ארבל:

זה החתך הזה, תסתכל, אליעזר תסתכל עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה הבניין למעשה ו - ,

יהודה פרוידגר:

יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

יש פה למעשה איזה שהוא מסד.

אריאל גולן:

נראה גבוה יחסית,

אמנון ארבל:

מסד,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את האמצע,

אריאל גולן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה המסד,

אליעזר ראוכברגר:

תראה את המרחק,

אריאל גולן:

פתחים גדולים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

פה יש בניין, וזה גבוה, פה יש בניין יותר גבוה, כדי להשאיר פה לא שיכון אחד גדול, וצריך לראות כמו השטח הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רואה שזה,

אמנון ארבל:

זה הבניין קיים,

יוסי חביליו:

רגע, זה לכאורה לא באותו גובה.

אמנון ארבל:

נכון, נכון, זה בכוונה לא אותו גובה,

אסף שגיא:

קו אחורה.

יוסי חביליו:

והקו הזה?

אמנון ארבל:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, פה זה 11, פה זה 1, 2, 3, 4, 5, 6,

יוסי חביליו:

13,

אמנון ארבל:

7, 8, 9, 10, 11, לא, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה הבדל כנראה בטופוגרפיה.

אמנון ארבל:

הרחוב הוא רחוב יורד, אבל מה שכן חשוב להגיד, שילך בצד ימין, מצד, זה הבניין קיים היום,

יוחנן וייצמן:

9,

אמנון ארבל:

הוא מגיע עד לכאן, זה הבניין השני שגם היום בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מגיע כמעט עד הסוף.

אמנון ארבל:

קומה וחצי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הזה.

יוסי חביליו:

אז למה? אז תשאיר אותו בגובה של הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מבלבל? יוסי, בשביל קומה אחת אנחנו נריב עכשיו?

אמנון ארבל:

למה?

אריאל גולן:

אל תבזבו את (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכח, אל תשכח שהוא עושה, אל תשכח שהוא עושה התחדשות.

אדיר שוורץ:

אתה מעדיף שמה 38 שיהיה מכוער כזה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא עושה התחדשות, מגיע להם פה של התחדשות.

אדיר שוורץ:

לך לרחוב הרצוג תראה,

אמנון ארבל:

הבניינים הקיימים זה בניינים שלא עשו שום חיזוק, וגם יעשו מתי שהוא כנראה משהו, זה בניין הזה מצד ימין,

יוסי חביליו:

הם יצאו מגדל בכלל אולי,

אליעזר ראוכברגר:

אז זהו, אותם נדון,

יהודה פרוידגר:

אמי, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

גם הם יבואו, נדון עליהם.

אמנון ארבל:

פינוי בינוי, בניין חדש, עם חנייה מלאה. רגע, אבל זה הצורכי ציבור, חריגה של שתי קומות ביחס לקיים, וואלה תאמין לי הלוואי בכל מקום.

אריאל גולן:

יש שמה 400 מטר,

יוסי חביליו:

ואני גם חושב שגם מכפיל של 2.5 פה יתפוס פה, זה מקום סופר יקר.

אמנון ארבל:

אני מעריך אותך כשמאי, אבל אין לי שום,

יוסי חביליו:

לא, אני לא יכול לך מה דעת שמאי בכל תוכנית.

אריאל גולן:

ברור שזה,

אמנון ארבל:

לא, לא, אני,

יהודה פרוידגר:

תעשה קורס שמאות ויללה.

אדיר שוורץ:

אדיר שוורץ:

אני,

יהודה פרוידגר:

מה זה? מה יש באמצע בין שני הבניינים האלה?

יוסי חביליו:

יש לך התנגדות של המינהל הקהילתי,

אמנון ארבל:

יש שם בנייה, מה זאת אומרת? נמוך אמרתי,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, יש ביניהם רווח כאילו,

אמנון ארבל:

לא, אין רווח.

אליעזר ראובברגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

שגם במסד, אני גם, אני מבין מה יהודה שואל,

אמנון ארבל:

רגע. פה יש בניינים, פה יש גג, מה זאת אומרת?

יהודה פרוידגר:

אבל מה יש מתחת? למה הדבר הזה? רואים דרכו כאילו את השטח הציבורי,

אריאל גולן:

כן.

אמנון ארבל:

זה מה שנכון מאחורה, בפנים לא בנוי כלום.

יהודה פרוידגר:

אז יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הנפתח,

יהודה פרוידגר:

יש פה רווח,

יוחנן וייצמן:

הוא נפתח גם לקומות התחתונות.

אמנון ארבל:

הרחוב, הקומות למטה, יכול להיות,

יהודה פרוידגר:

הקומות למטה,

יוסי חביליו:

מה החוות דעת שלו?

יהודה פרוידגר:

אז איך הם כאילו גג בכל הקומות למטה, מעבר? מה זה?

אדיר שוורץ:

אני מאמין מעמידים את ה - ,

אמנון ארבל:

פה, אין מעבר, אין מעבר.

אדיר שוורץ:

מעמידים את הבניין יותר טוב על הרחוב,

יהודה פרוידגר:

אז איך? איך אתה רואה את ה - ?

אמנון ארבל:

אני רואה את מפלס הרחוב,

יהודה פרוידגר:

אז לך לשרטוט.

אמנון ארבל:

במקום הקיר תמך שיש היום,

יהודה פרוידגר:

לך לשרטוט,

אליעזר ראוכברגר:

למטה, בלמטה במסד זה גם מגורים או שיש מסחר?

אמנון ארבל:

זה מסחר, מסחר,

אליעזר ראוכברגר:

כל המסד מסחר? או רק הקומה התחתונה?

אמנון ארבל:

אני אראה, תראה, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

או רק בחזית הרחוב למטה?

אמנון ארבל:

תראו,

אדיר שוורץ:

אני חושב שזאת תוכנית טובה מאוד, מאוזנת, הלוואי עלינו וכל העיר פינוי בינוי כל כך מאוזן ועדין,

יוסי חביליו:

זה אזור סופר יקר.

אדיר שוורץ:

מתחשב באזור שלו, שהוא מתאים שם,

יוסי חביליו:

של הגינה.

אמנון ארבל:

אני אציג את הכול,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הוא הציג התנגדות אחת מתוך 7, שנייה סבלנות.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

סבלנות. מה?

אמנון ארבל:

את הכניסה לחנייה באמצע, לכן כן יש הפרדה בין שני אגפים, כן, כן. הסתכלתי בהגדלה, אז ראיתי את הכול, כשמקטינים את זה, אתם רואים שעושים את זה רגע ככה.

אליעזר ראובברגר:

בסדר. מה זה?

אמנון ארבל:

למעשה האגף הזה, ואת האגף הזה. יש הפרדה גם בקומות למטה. לגבי ההתנגדויות רגע,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אני שואל אמרתי איזה דייר,

אליעזר ראובברגר:

ראשון אמרת, הלאה.

אמנון ארבל:

על מעוניין. וההתנגדות השנייה, מינהל קהילתי גינות העיר, ע"י רונית לומברוזו חברת הנהלה ויושבת ראש הפורום האורבאני, ואדריכל אליאס מסינס, מתכנן גינות העיר. הם מתנגדים לתוכנית פינני בינוי בשל הגדלת השכונה בתוכנית המתאר כי האזור ללא ציפוף. היא אמרה שלא מתואם מול השכונה, מתנגדים לדו"ח השמאי שהוגש מבקשים שוב את הנתונים המכריעים ככל ע"י (לא ברור). לגבי המכפיל 3.16, ו – 3.13 בהשוואה לקטמון הישנה, שמה זה 1.28, בניגוד לשכונת ניות, מבקשים לצמצום המכפיל, מבקשים הגדלה של שטחים לצורכי ציבור בשל (לא ברור) בשכונה, התנגדות שלוחת מינהל קהילתי, כי מענה לצורכי ציבור, חנייה, מתנגד לגובה הבינוי של 12, 13 קומות, מדובר על חריגה משמעותית בגובה ביחס לתמ"א/38, התשובה יתאפשר במתחם, מבקשים להציע בינוי של עד 7 קומות מעל מפלס הכניסה, מבקשים לבטל את שטח גינת הגג, שהינו שטח פרטי לדיירים ולא (לא ברור) לשכונה, הם מתנגדים לכריתת עצים. התנגדות שלישית, זה שמואל נוימן, צבי ריב ועוד כ – 26 דיירים מרחוב נווה שאנן 18, באמצעות משרד עו"ד רפי אטינגר, הם די חוזרים על אותו דבר, סתירה ממדיניות התכנון, מתאר 2000, (לא ברור) דברים תכנוניים, צפיפות מאוד גדולה,

אליעזר ראובברגר:

אם זה חוזר, אין צורך.

אמנון ארבל:

פי 2, צפיפות זה 34 יחידות דיור, מגדילים את אחוזי הבנייה המשמעותיים שהם 15, לעומת הקיים שהיא הרבה יותר קטנה. פגיעה באופי המקום, שכונה מאופיינים לכן בבינוי נמוך, מבחינה שטחים פתוחים, (לא ברור) בין הבניינים. פגיעה ישירה בדיירים, ע"י חסימת נוף פתוח ועירוני לכיוון דרום לדיירים שמאחורה, עומסי תנועה קשים, העדר מגבלות הכלי עבודה שעלולים, הם לא רוצים שייכנסו בעצם לעבודות דרך השכונה. פגיעה סביבתית בגלל חפירה של מאה אחוז משטח המגרש. מתנגדים גם מטעמים קנייניים, והתוכנית קובעת, תובעת מעבר לתחום הבניין דרך חלקת המתנגדים, חלקה 65,

יהודה פרוידגר:

כן?

אמנון ארבל:

לא, זה לא נכון, לא, זה לא נכון, לא ראינו דבר כזה. יש פגעים לפגמים בהליך קבלת החלטות של הוועדה המחוזית, חוסר בעלי סמכות של וועדת המשנה. לא ניתנה החלטה תקפה לבינוי הוועדה, לא הוסמכה כדין, נשאר את זה לוועדה המחוזית. פגמים מהותיים במסמכי התוכנית, טשטוש מספר הקומות האמיתי, כאשר בטקסט 4 קומות, בטבלה 9 קומות, בפועל 12 קומות, מדובר בהטעה חמורה. התנגדות 4, זה 42 דיירים בעלי 28 יחידות דיור מרחוב יצחק שמי 10 ע"ד מלחם גיטליץ, שוב חריגה מתוכנית מתאר 2000, העדר אחזקה ופעילות בשכונת רמות. העדר תכנון כולל, חריגה בגובה, סילוף מספר הקומות בצורה מטעה. עומס בנייה עצום ותכסית בלתי סבירה, במקום מגדל אחד או שניים, הרזים עם ריווח ביניהם. מחסור בשטחים לצורכי ציבור לדעת, ולא מפורט מספיק. ליקויים חמורים בדו"ח השמאות ע"פ השווי 42 אלף שקל למטר, מבחינת שוק בין 45 אלף ל – 60, פגיעה בערכי הנוף. התנגדות חמישית, דיירים ... התנגדות בנווה שאנן 20, הם מתנגדים לתוכנית בשל תכנון חנייה אחת בלבד לדירת התמורה, הוא מדבר על החוזים מול היזם, הם לא קיבלו קודם כל מה שהבטיחו להם למעשה. יש סתירה בין החוזה לבין (לא ברור). פגיעה באיכות החיים, פגיעה בערך הדירות ומתנגדים, תומכים בהתנגדות של ועד הפעולה של השכונה. והתנגדות אחרונה של מלי רייס, ועוד 338 דיירים חתימות, מדברים בסמוך לתוכנית, הם די חוזרים על אותם טענות שכבר אמרתי. (לא ברור) למעשה מתנגדים, מתנגדים קידום תוכניות חדשות נוספות בשכונה. הם מתנגדים למסחר ברחוב בורלא, שהוא לא רחוב מסחרי, הכנסת מסחר תייצר עומסי תנועה ופריקה וטעינה, זה ייצור תקדים לשינוי ברחוב, טענה ל - , שוב לכלכלה, וכולה. התנגדות אחרונה אמנון ברק, וגברת מלי רייס, חברים בוועד הפעולה שריכוז את המאבק ואיכות חיים של נווה שאנן. הם מבקשים יישום הכניסה כלי עבודה לרחוב נווה שאנן, יש החלטות קודמות מתוכניות קודמות שקבעו שלא יהיה ניתן לעשות את זה. דורשים כי כל פגיעה בגדר תחויב תיקון מידי, זהו בגדול. אנחנו סך הכול כמו שאמרתי, גם בדיון להפקדה סבורים שמדובר בתוכנית ראויה, תוכנית טובה שמשלבת סך הכול בבניינים קיימים, היא נמצאת בשוליים של השכונה לכיוון הכביש הראשי, ולא בתוכי השכונה, אנחנו חושבים שכן (לא ברור) תוכנית בתוך השכונה, אולי יותר לבתים, אבל סך הכול במיקום הספציפי,

אליעזר ראובנברג:

בסדר, נדון בה, לגופו של עניין,

אמנון ארבל:

בגבהים שיש מימין ומשמאל, אני חושב שהתוכנית סך הכול,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה התרומה הציבורית שמה? מה ההפרשה לצורכי ציבור?

אריאל גולן:

400 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

400 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

400 מטר לטובת?

יוחנן וייצמן:

מה שברור שלא לטובת מינהל, ככה הם כותבים.

אמנון ארבל:

לא, המינהל הקהילתי זה לא נורא, זה לא מתאים. אבל,

יוחנן וייצמן:

רציתי לפרוטוקול.

אריאל גולן:

הוא אמר בהתחלה.

עמנואל זלטס:

בוא תחזור ל - ,

אריאל גולן:

הנה, פה, פה כתוב.

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא אחזור.

אריאל גולן:

380 מטר עיקרי, תראה בעמוד 52 בסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

החלטת והמלצת מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מעניין אותי מה ששם כתוב,

אריאל גולן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

פעם זה המלצת מהנדס העיר, לכן אני שואל, אני לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

נקווה שלא.

מיכאל:

יש איזה (לא ברור).

יוסי חביליו:

אבל אמי, כמו שהוא אומר המינהל,

אליעזר ראוכברגר:

נתקדם.

יוסי חביליו:

יכול להיות, תחזיר את הזה, שהיה אפשר כן להוריד את הקומות, שייבנו גם באמצע.

אמנון ארבל:

זה לא נכון.

יוסי חביליו:

למה לא נכון?

אמנון ארבל:

אתה עושה שיכון אחד גדול בגובה של 8 קומות, זה לא נכון.

יוסי חביליו:

בסדר, אז מה? מה אתה מרוויח (לא ברור) הזאת?

אמנון ארבל:

תכנון יותר ראוי, ויותר נכון. וגם פגיעה פחות בשכנים מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

הוא בפרוטוקול.

יוסי חביליו:

אני חושב שאפשר בכל מקרה להוריד גם.

אמנון ארבל:

כן, שמאות אני לא עושה.

יוסי חביליו:

אני עכשיו עשיתי כמה שמאויות. אני רואה ש - , אפשר הרבה מאוד להוריד. השמאות נמצא פה,

אדיר שוורץ:

אבל אני אוריד, זה לא איזה אינטרס קדוש, להיפך. יש פה שכונה שראוי לחזק אותה בקצת (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, אני חלוק עליך, חלוק עליך,

אדיר שוורץ:

הלוואי שכולם,

יהודה פרוידגר:

יללה הצבעה, וזהו.

אדיר שוורץ:

יש לנו אינטרס להוסיף דירות בירושלים, אנחנו רוצים להוסיף דירות.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל לא בכל מחיר, לא ב - ,

אדיר שוורץ:

לא בכל המחיר, אבל במחיר הזה, הוא בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, רק אני רוצה תשובה לגבי ה - ,

אמנון ארבל:

אני מחפש.

אליעזר ראוכברגר:

הציבורי,

אמנון ארבל:

אני רואה שלא רשום אפילו שימוש ספציפי, אבל רגע. לצורכי ציבור (לא ברור) הציבורי.

יוסי חביליו:

רותם פסו לא הגיע?

אסף שגיא:

הוא יגיע,

אדיר שוורץ:

הוא יגיע בהמשך.

אסף שגיא:

צפוי לו יום ארוך.

יוסי חביליו:

אתה יודע לנו גם יום ארוך.

אדיר שוורץ:

יש לנו לכולנו יום ארוך, מקווה ש - בתוכניות קלות נתקדם.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה גם זה תוכנית קלה.

עמנואל זלטס:

אתה מכין,

אדיר שוורץ:

מה? זה לא תוכנית קלה.

אליעזר ראוכברגר:

קליל.

יוסי חביליו:

הלוואי שזה,

אמנון ארבל:

האמת שלא כתוב שימוש,

יוסי חביליו:

משהו בינוני.

אליעזר ראוכברגר:

אם לא כתוב אז בוא נכתוב,

אמנון ארבל:

כן, אני רוצה לראות מה ביקשנו.

אריאל גולן:

רשום 400 מטר.

אמנון ארבל:

אני ביקשתי 400 מטר עבור שימושי חברה, קהילה, תרבות ופנאי. הם צמצמו ל – 380, אפשר לעשות את השימושים האלה.

אריאל גולן:

לא, 380.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אריאל גולן:

גם בטבלה 5, אין בטבלה?

אמנון ארבל:

לא, לא רשום. טבלה 5 לא רשום שימוש אף פעם.

אריאל גולן:

לא, מבני ציבור וזה לא רשום?

אדיר שוורץ:

לוייצמן חשוב שתקים שם פארק קהילתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני הייתי עושה שמה בעיקר (לא ברור) בלבד.

יוחנן וייצמן:

שיוריד את המחיר מ – 15% של הדירות.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם שכונה מתבגרת, צריך שם אולי מועדון קשישים או משהו כזה.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

פעם בישיבה.

אדיר שוורץ:

היה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

ישיבה זה בסדר. אני בעד ישיבה. אבל חוץ מישיבה, מועדון קשישים,

אדיר שוורץ:

אין לי בעיה שהקשישים החילונים שם יישבו.

עמנואל זלטס:

בישיבה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב זה שכונה מתבגרת. עכשיו הנה, אתה מבין דמנציה, למי יש פה דמנציה? לא זוגות צעירים, בדרך כלל.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז בוא מכל מקום יש אנשים,

יוסי חביליו:

בוא נראה מה כתוב.

אדיר שוורץ:

אני מודה שאני לא מטורגט לפרסומות.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר? יהודה, איפה יהודה?

יהודה פרוידגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר? אני אומר לזה, למועדון קשישים, זה שכונה מתבגרת, צריכה את זה אני חושב. מה אתה אומר?

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד מועדון, מועדון קשישים.

אמנון ארבל:

הוא לא מחייב לא כתוב בקטנה, וזה לא, לא מספיק.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

אני מסכים עם לייזר.

אמנון ארבל:

צריך לכתוב את זה.

יהודה פרוידגר:

כן, כן, ישר כוח.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה מקום טוב, שכונה צריכה, למסביב.

יהודה פרוידגר:

כמה מטר זה?

אמנון ארבל:

סך הכול מעבר לכמה הבהרות שביקשנו שמסמכים, ותיקונים קטנים, אז צריך להיות באמת (לא ברור) לא בהתנגדויות שמאיוות.

אליעזר ראוכברגר:

אז לא, אל תכניס שמה את כל הזה, תכניס רק את הנושא של ה - , מועדון קשישים.

אמנון ארבל:

לא רוצים לשמוע (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אריאל גולן:

צורך קהילה.

אליעזר ראוכברגר:

זה המלצה שלנו, זה קהילה, כן, מקף מועדון קשישים, הנה פה, יש הסכמה מקיר לקיר.

אריאל גולן:

מחזיק התיק גם.

אליעזר ראוכברגר:

גם מחזיק התיק, גם דתי לאומי, גם חילוני, גם חרדי, כולנו מסכימים.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אני חושב שזה,

יוסי חביליו:

לא, אני לא מסכים.

יהודה פרוידיגר:

אתה לא רוצה מועדון קשישים?

יוסי חביליו:

מועדון קשישים מסכים, כן, התוכנית לא,

אמנון ארבל:

לדחות את התוכנית ולעשות מועדון קשישים.

יוחנן וייצמן:

מכרז טניס.

אמנון ארבל:

הוספנו לגבי, למחלקת,

יהודה פרוידגר:

להרוס, להרוס את כל הבניין ולבנות מועדון קשישים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא תומך במה שיוחנן רוצה, ישיבה.

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

הוא אומר להרוס, להרוס את הבניינים, ולבנות מועדון קשישים,

אמנון ארבל:

בדיוק, זהו, אני סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, מי בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, יש שם,

אדיר שוורץ:

רגע, יוסי אולי ישכנע את כולם.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

יש לי הנמקה אני רוצה לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה דבר.

יוסי חביליו:

אדיר, אתה יכול בבקשה ללכת אחורה? אני לא יכול לצעוק, אז הרווחתם, אבל תכבדו אותי.

אליעזר ראוכברגר:

מכבדים אותך, תכבד אותנו, תעשה את זה בקצרה.

יוסי חביליו:

אני, אני רוצה להתחיל, אני חושב זה נכון שזה תוכנית לא הכי גרועה, אני חושב שהיה אפשר להוריד אותה ל – 8 קומות או 9 קומות, שזה גם תואם את המדיניות שהייתה, של תוכנית מתאר 2000, אני מתמקד בנושא של החוות דעת של השמאי, למרות שאני לא שמאי. אבל מהנתונים שאני גם רואה בהתנגדות, ממה שאני מכיר לבוא ולהגיד שהמחיר באמת של פה זה 41 אלף שקל, שבעיני 70, 80 אלף זה הרבה יותר ריאלי זה בעיני לעג לרש. אני נתקלתי באחרונה בשתי תוכניות שאני הבאתי חוות דעת שמאית, גם בחסבון וגם בחיסדא, ובאמת השמאי שאני הבאתי הראה לי באותות ובמופתים, שהמחירים הם מופרזים, לצערי ההצעה שאנחנו נביא שמאי ניטראלי פה, זה כבד. מה שהיה בחיסבון זה לא ניטראלי, זה שערורייה. ולכן אני מציע לדחות את התוכנית או לצמצם אותה, אני חושב שעדיין אם הוא הרווח של פה 3.2, והוא יראה את זה 2.8 שהמינהל טוען שזה מומלץ, לפי דעתי גם אפשר ב – 2.5, אתה עושה פה תוכנית ממש נחמדה. עם 8, 9 קומות, ולא 12 ו – 13. עוד פעם אני משאיר לשיקול דעת את מה שהשאירו באמצע, אלא אם כן מקבל את מה שאמי אומר, אבל אני מציע בכלל להוריד אז אני חושב שלהוריד את הקומות זה היה 2, 3 קומות זה נשאר ברווח. שומרים גם על המדיניות, כי אנחנו יודעים שיבואו עוד בקשות. ואני חושב זה גם צריך לשמור על צביון השכונה. זהו, אני מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. מי בעד המלצת מהנדס העיר?

אדיר שוורץ:

מי בעד?

אליעזר ראוכברגר:

הלברשטאם,

אדיר שוורץ:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

פרוידגר,

אדיר שוורץ:

לחזק,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אריאל,

אדיר שוורץ:

לחזק את השכונה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל,

אדיר שוורץ:

זה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אליעזר. מי בעד ה - , גם יוחנן. מי בעד ההצעה של יוסי?

אדיר שוורץ:

היום הצעירים, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, תודה. המלצת מהנדס העיר התקבלה, כמו שהיא, קדימה. רק את הנושא של המועדון קשישים,

אמנון ארבל:

הוספתי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. קדימה.

אמנון ארבל:

הוספתי גם הערות של נכסים לגבי הספרייה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בסדר. תודה.

תוכנית 1374511

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1374511, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, באל – סלודור גבעת משואה, אתם זוכרים הייתה פה, שמענו את המתנגד שהיה פה, למעשה תוכנית שהציעה תוספת של שתי דיוריות ל - , לבניין שבניין מדורג, שכולל בקשה לשתי יחידות דיור שבנויות למעשה מתחת לחצר שלהם, בעצם במפלס של המתנגד. היה פה איזה שהיא טענה במסגרת הדיון שהיה, שעלתה, שצריך לבחון את המקרה המשפטי, לעניין האפשרות להגיש את התוכנית מבחינת האחוזי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מקומית או מחוזית? מקומית או מחוזית?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

עבירות בנייה, עבירות בנייה.

אמנון ארבל:

היה פה טענה,

ישראל קלרמן:

ניתן לעשות שמה.

יהודה פרוידגר:

אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

אמנון ארבל:

הייתה פה טענה שצריך לבחון משפטית את ההיא בתוכנית סמכות וועדה מקומית, לאור זה שיש פה עבירת בנייה, לאורך הסעיף אם ניתן עבירת הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

ולכן,

אליעזר ראוכברגר:

לפני ינואר 18,

אמנון ארבל:

כן, זה נכון ע"י היועצת המשפטית שאמרה, שזה, שזה תקין וזה בסדר. הטענה העיקרית, אפשר לראות פה את התוספת, התוספת מציעה כאן הרחבה לא במפלס הזה, אלא במפלס של הקומה למעלה, ויורדים מדרגות ויורדים למטה, יש למעלה דירה שבעצם מציעה לרדת למדרגות למטה, לקומה שמתחתיה, ואז התוספת היא במפלס שיש פה דירה אחרת באותו מפלס, בגלל שזה מדורג. עכשיו בא לפה השכן, שגר באחד בצד ימין, הוא אמר - תקשיב, הדירה שלי פה, זה המקום היחידי שאני יכול להתרחב בעצם, כי זה מפלס שלי, וזה פוגע בי. והיה הרבה מאוד התנגדויות. אתה חושב שהוא צריך, אני חושב שבבנ מדורג, אמרתי את זה גם בדיון, שדייר בונה בקומה שמתחתיו, במפלס של הדייר שכן לדעתי זה לא נכון ולא ראוי, ולכן אנחנו כתבנו בהמלצה שבעצם לקבל את ההתנגדות של הדייר שהתנגד, מצד שני הדייר לא התנגד, למרות שאני חושב שזה נכון, אז אני לא יכול לדחות משהו, אין התנגדות. ולכן זאתי המלצה שעומדת בפנינו,

ישראל קלרמן:

שמה? עוד פעם, צד אחר,

אמנון ארבל:

לאשר, לאשר בצד שלו,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל בסעיף 2, מה אתה שואל שאלות?

ישראל קלרמן:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

לא לאשר את הצד שיש בו התנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לקבל את ההתנגדות, ולא לאשר בצד של ההתנגדויות,

אריאל גולן:

אמי, אבל שאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בצד שאין התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, לפני השאלה, אני אתמול שלחתי לך, אמי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאשר.

אמנון ארבל:

יש לי רק את המכתב שהוא שלח אתמול,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מכתב, הוא הביא חוות דעת מקצועית.

אמנון ארבל:

זה לא חוות דעת מקצועית,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני יכול להעלות אותה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, אתה אומר שלא, אני חושב שכן,

אמנון ארבל:

אני יכול להעלות אותה.

אליעזר ראוכברגר:

חוות דעת מקצועית של מהנדס שאומר שלמתנגד אין היתכנות לבנות בשטח שלמטה, ממילא אין סיבה לא לקבל, אין סיבה לקבל את ההתנגדות. עכשיו אם זה נכון, שבאמת ככה, שיש חוות דעת מקצועית, אדון מתנגד צריך להביא חוות דעת מקצועית כנגד, הוא לא יכול לבוא ולהגיד סתם, אני מתנגד להחלטה כי יש לו עיניים שלא מוצאת חן בעיני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) את זה אבל.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך להעביר לו את זה,

אמנון ארבל:

אנחנו בדרך כלל, אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני, יש בפני, הוא הגיש התנגדות, ההוא ביקש בקשה? הוא עיגן אותה בחוות דעת מקצועית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה אומר לו,

אליעזר ראוכברגר:

שאומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול לבנות, אז אתה יכול לתת לו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה שטח שלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר השטח למטה, לפי הדירוג, זה שטח שלי.

אמנון ארבל:

כן, אבל אתה נתת,

אליעזר ראוכברגר:

אז אם זה שטח שלי, אז ההתנגדות היא סתם סרק. למה אני צריך לקבל אותה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה, כי אתה מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הוא מדבר על תכנון,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק מדבר על תכנון, נכון.

אמנון ארבל:

לא, הוא לא מדבר על התכנון אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מי לא מדבר על תכנון?

אמנון ארבל:

במסמך שהוא כותב, הוא לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא אומר שאין לו, אין לו היתכנות לבנות.

אמנון ארבל:

אבל זה לא תכנוני, זה קנייני.

אריאל גולן:

לא, אבל הוא אומר עוד פעם,

אמנון ארבל:

הוא יכול (לא ברור), (לא ברור) לבנות שמה,

אריאל גולן:

הוא אומר עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא ימכור לו אם הוא רוצה לבנות שמה.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אם (לא ברור) שהוא ימכור,

ישראל קלרמן:

זה שלו אבל, הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

זה שלו. לא, הוא יכול למכור להם זה שלו.

אמנון ארבל:

לכן אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה שטויות, הוא רוצה לבנות, מה פתאום שימכור לו?

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר,

אריאל גולן:

לא, אבל, אבל שנייה, יש פה עוד נקודה, יש פה 80% הסכמה מה - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, אבל זה לא קשור.

אריאל גולן:

כן, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לתת,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את הבניין הזה.

אריאל גולן:

אני אומר אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול על שטח שיש לי פוטנציאל לבוא עם הסיפור של ה-80%. השטח המשותף של כולם, אתה יכול, בסדר, זה עוד מחזק, אני מסכים,

אריאל גולן:

כן, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל העיקר זה החוות דעת התכנונית, אני מדבר עכשיו רק תכנונית.

אמנון ארבל:

זה לא תכנונית אבל החוות דעת.

אליעזר ראוכברגר:

למה? אני,

עמנואל זלטס:

הנדסית, הנדסית.

אמנון ארבל:

היא קניינית, אני אראה אותה. לבוא ולהגיד הוא לא יכול, כי זה שלי, זה לא טענה תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אז זאת אומרת, ש- , נכון, אבל מציאות.

אריאל גולן:

היתכנות.

אליעזר ראוכברגר:

זה היתכנות.

אמנון ארבל:

יש לזה היתכנות. רק שאלה של כסף.

אריאל גולן:

בן אדם שכבר נמצא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מה זה נקרא? איפה יהיה לך את השטח הזה? ממני, אני רוצה לבנות מעצמי, אבל אין שום דבר.

אמנון ארבל:

אני, אני יכול, אני אראה לך את המסמך,

אריאל גולן:

אמי, אני הייתי מסכים איתך, אם הבן אדם היה כבר נמצא שמה, וכבר חי שמה שנים על גבי שנים,

אמנון ארבל:

אז אני לא מדבר, אני מדבר על זה באופן עקרוני שאני לא זוכר את התוכנית שאנחנו אישרנו אי – פעם שמבקשת הרחבה של דייר, בדירה שמתחתיו, ומפרט שיש דירה אחרת, לא עשינו את זה אף פעם. לא זוכר. אגב כן זוכר, הייתי בפסגת זאב,

עמנואל זלטס:

פסגת זאב זה היה,

אמנון ארבל:

וביטלנו את זה, אם אתם זוכרים, אמרנו זה לא סביר.

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שכל אחד יבנה במפלס שלו, וזה מה שאמרנו גם בתוכנית שמה. זה מה שהוא כותב אגב,

אליעזר ראוכברגר:

הם בתוכנית של מלמד?

אמנון ארבל:

פסגת זאב.

עמנואל זלטס:

לא, לא, לא, התוכנית של החייל שנהרג.

אמנון ארבל:

של חברה שלך.

עמנואל זלטס:

תמשיך, אמי.

אמנון ארבל:

זה מה שהוא,

עמנואל זלטס:

יש לך נס אתה לא יושב לידי היום.

אליעזר ראוכברגר:

זה שאבא שלו,

עמנואל זלטס:

כן, כן. שנפל בעזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה שנפל בעזה, כן.

עמנואל זלטס:

אחר כך השכנים להתנגדות.

אמנון ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

איפה?

אמנון ארבל:

בפסגת זאב באיזה שהוא בניין. זה מה שהוא כותב פה סך הכול, הוא,

עמנואל זלטס:

הרשקוביץ, הרשקוביץ.

אליעזר ראוכברגר:

הרשקוביץ כן.

אמנון ארבל:

אני, אני חייב להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית בבקשה, אילנית,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להגדיל את זה טיפה יותר?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

תראה מה שהוא כותב, זה דירה 6, תראה את המשפט.

עמנואל זלטס:

פה כתוב פלוס, כתוב (לא ברור) אמי, חבל, חבל, דווקא פה. כן בדיוק.

אסף שגיא:

חוות דעת,

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה בעליון, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

העליון. על בית משפט אולי.

אמנון ארבל:

אני באמת חושב שזה לא,

אליעזר ראוכברגר:

דירה 6 זה (לא ברור), זה המתנגד, חסומה הרחבה, היא חסומה, אז מה?

אמנון ארבל:

בדיוק, לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

זה התנגדות לא, לא מציאותית,

ישראל קלרמן:

תראה (לא ברור) גם, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אין לה שם היתכנות.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, אמר, אם זה נכון מה שכתוב פה, זה שונה מהותית ממה שהיה בפסגת אז אין בעיה.

יוסי חביליו:

דרך אגב (לא ברור) שלך.

עמנואל זלטס:

בפסגת זאב זה היה קיר צמוד, משאירה אופציית הרחבה. שיש מחסן,

ישראל קלרמן:

בדיוק, אולי נכון.

עמנואל זלטס:

אי-אפשר להרחיב טכני.

יוסי חביליו:

זה עושה לו פגיעה משמעותית.

אמנון ארבל:

יש היום מחסן אחד שלו, ומחסן אחד לא שלו. זה נכון.

עמנואל זלטס:

אז אם יש מחסן שמה, זה שונה כבר.

אמנון ארבל:

אני לא יודע.

עמנואל זלטס:

אני זוכר בדיוק את המספר שהיה שם. זה נכון אם יש אופציה תכנונית, אבל אם אין אופציה תכנונית.

אמנון ארבל:

אני חושב שאנחנו פה, קרקע מאוד בטוחה.

אליעזר ראוכברגר:

אין פה אופציה, אני לא, לא מבין למה,

אמנון ארבל:

בוודאי שיש אופציה, למה אין אופציה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה? באוויר?

אמנון ארבל:

לא, זה אותו מפלס.

אליעזר ראוכברגר:

השטח הוא שלי, אתה יכול לבנות על שטח שלי?

אמנון ארבל:

מתחת לשטח שלו.

אריאל גולן:

כן, אבל,

אליעזר ראובברגר:

הוא רוצה, הוא הבעלים, הוא הבעלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הבעלים?

אליעזר ראובברגר:

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

איפה ה - ?

אליעזר ראובברגר:

המבקש הוא הבעלים,

ישראל קלרמן:

בואו כולם (לא ברור) בזה. הוא לא חולק על זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, הבעיה שזה מתחת.

ישראל קלרמן:

הוא לא חולק על זה,

אליעזר ראובברגר:

זה ככה, זה מדורג, הבניין. המבקש זה זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

המתנגד זה זה, הוא טוען שהוא בונה לו פה, כי זה במפלס שלו. אבל זה שייך לו, מה אתה רוצה מהחיים שלו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תלוי מה כתוב, לא נכון.

יוסי חביליו:

אולי זה שייך לו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

תלוי מה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

הנה אז בשביל זה יש את החוות דעת,

אריאל גולן:

(לא ברור) שצמודה אליו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הנה יש חוות דעת מקצועית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך לראות, כי במדורגים, הרי כל אחד,

אמנון ארבל:

אתה מחזיר לו, ממילא זה חוות דעת מקצועית, אליעזר, סליחה שאני אומר לך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל אחד מקבל את הפרוסה שלו.

אמנון ארבל:

זה לא חוות דעת, זה נשלח בוואטסאפ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני רוצה לראות שזה באמת איפה המסמכים.

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד שלא היינו לקבל את (לא ברור) בהתנגדויות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא כאילו אומר, הוא לא יכול לבנות, כי זה מתחתי זה שלי, לא נכון, זה לא הולך ככה.

אמנון ארבל:

זה לא חוות דעת, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמו,

אמנון ארבל:

עם כל הכבוד.

אליעזר ראובברגר:

אני לא מסכים איתך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בעיקרון ה - ,

אליעזר ראובברגר:

אני לא מסכים איתך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הזכויות,

אמנון ארבל:

זה חוות דעת?

אליעזר ראובברגר:

זה חוות דעת עם, עם בלאנק, עם חותמת של מהנדס, עם חותמת של איש מקצוע, בלאנק של איש מקצוע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה מבין שלא, אתם צריכים להראות את זה,

אמנון ארבל:

אם אתה שואל אותי, אם אתה רוצה לקבל את החוות דעת הזאתי, צריך לתת הזדמנות למתנגד, לראות,

אליעזר ראוכברגר:

זה יכול להיות, זה יכול להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כן, זה בוודאות. זה בוודאות.

אמנון ארבל:

אז אני מראה שנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להביא, לבקש ממנו תגובה,

ישראל קלרמן:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה דבר ראשון.

יוסי חביליו:

תראה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם יחזירו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, הכותרת, אני מקריא, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, גם את, זה בסדר, גם הוא.
הכותרת - חוות דעת הנדסית מגיש ארז רז תמיר הנדסה. עכשיו פה, רגע שנייה,

אמנון ארבל:

מה הקשר הנדסה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה בסופו של יום, הוא כותב - רישיון מספר, טלפון מספר, השם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוא כותב שם?

אמנון ארבל:

זה לא חוות דעת, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

ח.פ.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוא כותב? על הזכויות?

אליעזר ראוכברגר:

לא, מי יכול לבנות, הנדסה.

אמנון ארבל:

אליעזר, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הנדסי,

אמנון ארבל:

אליעזר, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בא מהנדס אומר, פלוני יכול לחפור פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר רגע שנייה, הוא אומר אם המתנגד ינסה לבנות הוא יערער את כל הבניין, זה חוות דעת
הנדסית או לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל צריך (לא ברור),

אריאל גולן:

תן את זה (לא ברור) אין לו, שיוכל להגיד שהוא גדרון.

אמנון ארבל:

אבל הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה יכול להיות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יכול לחזק.

אמנון ארבל:

גם הוא חופר את זה, מה זה ירעיד את כל הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא חופר הרבה פחות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

כי הכול (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

שיש לו חיזוקים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא צריך לחפור לכאן, והוא צריך לחפור לכאן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז שיביא חוות דעת נגדית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה טענה,

אמנון ארבל:

תראו, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

זה טענה, זה אני מקבל.

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע בבקשה,

יוסי חביליו:

יש להם היום.

אמנון ארבל:

זה הדירה של המתנגד, זה הדירה שלו הנה היא פה, זה מחסן של הדירה שלו, כניסה מהדירה שלו למחסן שלו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

זה מחסן של השכן מלמעלה כנראה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

יש מניעה שהדייר קרקע (לא ברור) לפה?

אליעזר ראוכברגר:

כנראה שלא, כנראה שהוא לא יכול לכאן, כי הוא,

אמנון ארבל:

אמרתם תכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, לא, נכון, לא, גם הנדסית.

אמנון ארבל:

אמרת בגלל המחסן הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

זה השכרה פח,

אריאל גולן:

לא, לא, אבל עכשיו אני אומר, אם,

אמנון ארבל:

רק שנייה,

אריאל גולן:

אבל אמי,

אמנון ארבל:

ברור.

אריאל גולן:

אבל אם הוא יש לו כאן מחסן, ויש לו גם מחסן, ברור שגם לו יש מחסן.

אמנון ארבל:

זה דירה שלו במפלס הזה.

אריאל גולן:

אני יודע,

אמנון ארבל:

הדירה שלו למעלה.

אריאל גולן:

אני יודע, הם היו כבר 80%,

אמנון ארבל:

חבר'ה, אתם רוצים לאשר את זה, תאשרו את זה, זה תוכנית לא מעניינת, אני חושב שאתם עושים טעות, תאשרו מה אני אגיד לכם?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אין לזה שום השלכה דרמטית,

ישראל קלרמן:

נראה לך,

אמנון ארבל:

זה פשוט לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, הוא כותב, שנייה רגע אמי,

יוסי חביליו:

אני עם דעה של אמי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) למה צריך להביא להם את זה?

יוסי חביליו:

ולפחות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, זה, זה אילנית.

אמנון ארבל:

התוכנית לא מעניינת,

ישראל קלרמן:

אבל אמי, אבל אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי רגע, זה אילנית, לא, אני רוצה עכשיו, אנחנו מדברים עכשיו מקצועי, אני רוצה להגיד לך, להקריא לך,

אמנון ארבל:

הרחבה לא ראוייה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

נקודה.

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי אותך, שנייה, אני רוצה להקריא מהחוות דעת. שאתה אומר שזה לא חוות דעת מקצועית, אני רוצה להקריא שנייה, לסיכום, כותב מהנדס עם ה – ח.פ. עם ה - , עם הרישיון, עם הכול. אז אתה לא יכול לבטל אותו. כותב אחרי - זה דירה 6 משפחת גדרון, שזה המתנגד, "לא יכולה לבצע הרחבה ו/או בנייה לכיוון חזית אחורית. הרחבה ו/או בנייה לכיוון חזית אחורית, תדרוש חפירה ופגיעה בביסוס היסודות של הבניין, כמו כן תפגע באטימות",

אמנון ארבל:

ברור, (לא ברור) היום,

אליעזר ראוכברגר:

"חזית פנימית בקירות יסוד".

אמנון ארבל:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי זה לא מקצועי של מהנדס?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

באמת.

אמנון ארבל:

זה לא מקצועי, אני אגיד לך למה,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, זה לא נקרא חוות דעת מקצועית?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה לא, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת.

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה זה לא מקצועי, כי מה שהתוכנית מציעה לחפור שם. אז זה גם זה מה שהתוכנית מציעה, זה גם ייהרס את הבניין? מה? התוכנית מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כנראה שהוא אומר שלא הוא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא אומר שלא הוא,

אמנון ארבל:

מה זה משנה מי? לא, אליעזר בחייד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה?

אמנון ארבל:

מה זה משנה מי חופר? אם הוא חופר זה מערער, ואם הוא חופר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אמנון ארבל:

זה לא מערער?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שצריך לתת לו,

אמנון ארבל:

נו באמת.

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר, זה בסדר. אבל הוא אומר, זה לא סתם,

ישראל קלרמן:

אל תאשר, הוא אומר לך שהוא (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל למה אנחנו,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר לך לאשר,

אריאל גולן:

אני חושב שזה חוות דעת,

אמנון ארבל:

אנחנו צריכים להגיע למטרה, ונפסיד פה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אבל בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, אבל, לא,

אריאל גולן:

למה צריך להגיד את זה?

ישראל קלרמן:

לא לאשר את שניהם, הוא אומר לך מפורש.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב צריך חוות דעת,

ישראל קלרמן:

מה שכתבת כן, השני לשלוח לו את החוות דעת.

אמנון ארבל:

אין דבר כזה זה או שמאשרים את התוכנית, או שלא מאשרים את התוכנית. אין (לא ברור) שלשוח חוות דעת, ותיתן חוות דעת, זה דיון נוסף נדבר על זה, תעשו אבל. באמת,

אליעזר ראובברגר:

אם אתה אומר שלא לשלוח, אז אני בעד לדחות את ההתנגדות,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בהתאם לחוות הדעת הזו. כן,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול לקבל את החוות דעת הזאת בלי להתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אליעזר,

אריאל גולן:

(לא ברור) אותה גם.

אמנון ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אמר אמי, שאין, אין צורך לשלוח חוות דעת,

ישראל קלרמן:

לא (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

מה? מה פתאום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא נכון.

אמנון ארבל:

לא אכפת לי לקבל כרגע החלטה על סמך חוות דעת שקיבלתי מיזם,

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

התנגדויות, שהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה אמרת שלא לשלוח עוד חוות דעת.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שלא,

יוסי חביליו:

הפוך הוא אמר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הוא אומר זה לא, זה לא בדיוק חוות דעת.

אמנון ארבל:

כולם עוזרים לי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה, הוא לא ביקש שייצגו אותו, הוא פה, תנו לו לדבר. כן, אמי, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול בדיון בהתנגדויות לקבל חוות דעת של צד אחד ולבסס על זה החלטה, בלי שהצד השני יש אפשרות להגיב לזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אפילו לא ראה את זה,

אמנון ארבל:

אז אני רוצה משלוח, כי אין פה, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז אני אמרתי את זה, אתה אמרת שאתה לא מקבל את מה שאני אומר,

אמנון ארבל:

לא, אני אמרתי אם רוצים לדון בחוות דעת (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

תזמין אותו,

אמנון ארבל:

צריך לעשות דיון, שיתייחסו.

עמנואל זלטס:

מה להתייחס לזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא צריך להזמין אותם, אני צריך לשלוח לו את זה, ושהוא יגיב על זה בחוות דעת,

ישראל קלרמן:

בכתב.

אמנון ארבל:

אז מה תעשה עם התגובה שלו?

ישראל קלרמן:

לא, יהיה דיון,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא, בוא נראה אם יהיה בכלל חוות דעת מקצועית.

אמנון ארבל:

אנחנו נשלח ליזם,

ישראל קלרמן:

נביא לדיון, נביא לדיון.

אמנון ארבל:

חבר'ה תעשו מה שאתם רוצים, בעיני זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אמנון ארבל:

אין לי שום עניין, ב - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך מהנדס,

אמנון ארבל:

נראה לי, מענה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) משהו, לא יודעת,

יוסי חביליו:

אני, אני מציע לקבל את מה שאמי אמר, לפחות לעניין הזה, שיהיה, נזמין את שניהם רק לעניין הזה, והם יוכלו גם להגיב.

אריאל גולן:

אבל שמענו אותם, הם היו פה כבר.

יוסי חביליו:

כן, אבל, שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

כולה מדובר פה בשני עבריינים שבנו עבירת בנייה יחידת דיור נפרדת, כאילו צריך לעזור להם, אני לא יודע, אני מודה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר עכשיו על לעזור או לא לעזור.

אמנון ארבל:

אבל זאת המציאות, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר על לעזור לא לעזור, אני מדבר האם ההתנגדות היא מוצדקת או לא מוצדקת, זה הכול.

אמנון ארבל:

אני חושב שהיא מקצועית, כן, סבבה.

אליעזר ראוכברגר:

האם, האם ה - , אתה בעצמך אמרת אתמול בלילה, כן? שאתה בכלל היית מתנגד להכול.

אמנון ארבל:

נכון, אחרי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר? אם היית בא עם המלצה להתנגד לשתיים, גם למי שאין לו התנגדות, אז כל השיחה, כל השיח פה היה שונה.

אמנון ארבל:

אני תוכנית שהוגשה,

אליעזר ראוכברגר:

השיח פה היה לא עכשיו לגבי אחד, אלא לגבי הכול אם הוא מוצדק בכלל לתת להם, או שלשני העבריינים תנו לי כמו שאתה אומר, להעיף אותם לכל הרוחות,

אמנון ארבל:

אליעזר, אבל זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ברגע שאתה אומר, אתה אמרת 50% כן לתת, ה - 50% השני לא לתת,

אמנון ארבל:

השני אין לי התנגדות על זה, זה תואם את הנחיות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל ענית, אז בחוות דעת מקצועית אומר לך שההתנגדות היא לא עניינית.

יוסי חביליו:

אז אני מתנגד לשתייהם,

אמנון ארבל:

טוב.

יוסי חביליו:

לאור הנימוק של העבריינות, כן זכותי גם לעשות את זה, אמי,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה, זה בסדר. זה אמרתי גם לאמי אתמול, כשהתכתבנו על זה, אמרתי לו, אם היית מתנגד לשתי, אז הדיון פה היה שונה. אבל אתה אחד מציע כן, כן, לא התנגדו, והשני אתה מציע לא, כי יש התנגדות. אני אומר ההתנגדות לא עניינית, אז בעצם שניהם שווים, זה הכול.

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

ועל בסיס מה אני אומר לא ענייני? אתה מציג חוות דעת מקצועית.

יוסי חביליו:

אני מבין,

אליעזר ראוכברגר:

אם היה מביא, האדון מתנגד היה מציג חוות דעת מקצועית משלו, אני מתאר לעצמי שאם היה לו, הוא היה מביא את זה בהתנגדות שלו, אז היינו מדברים אחרת. אבל הוא אומר סתם מתנגד, זה שלי, מה זה שלך? יש חוות דעת מקצועית שאומרת שאין לך שום היתכנות, ושום כלום. אז למה סתם להתעלל בבן אדם?

יוסי חביליו:

טוב, אז אני רוצה להקריב למה שאמרת, אני מציע שלוש חלופות, חלופה מספר 1 לדחות את התוכנית לגמרי, בשל אי – עידוד עבריינות,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

זה לא בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

חלופה שנייה שאני גם מוכן להצטרף אליה, זה לקבל את המלצת מהנדס העיר. וחלופה שלישית שאולי היא הראויה פה, אם לא מקבלים את אחת משתי החלופות הראשונות, כי אם אתה מקבל את זה, אז אתה לא צריך להזמין את האנשים.

אליעזר ראוכברגר:

הם היו פה כבר.

יוסי חביליו:

שנייה, אני הבנתי שהם היו, אני חושב שגם אילנית צריכה להגיב, היזם הגיש לך איזה שהוא מסמך, זה לא, הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא היזם, איזה יזם?

יוסי חביליו:

יש שם בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

עבירת בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אחד הצדדים הגיש מסמך.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא זה החרבונת,

יוסי חביליו:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא זה הרחבונת. זה לא יום.

יוסי חביליו:

דווקא לענייני השימוש במילה היזם היא לא נכונה. כי אני משתמש בצרכים יותר גדולים, זה נכון. הבן אדם שמבקש את,

ישראל קלרמן:

טוב שהוא מתנצל.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, בחייד, בן אדם מה? מבקש להרחיב את הדירה שלו ב – 20 מטר?

יוסי חביליו:

אצלכם, אצלכם יזם זה לא מילה (לא ברור), אז מה רע? אולי זה תשובות,

ישראל קלרמן:

לא, סתם שתדע מה אתה מדבר.

יוסי חביליו:

אני מבין מצוין על מה מדבר, אמי השתמש במילה הזאת, אז אני,

רלי חיים:

זה כבר הצעה שלישית שלך, יוסי, זה להוריד את התוכנית,

יוסי חביליו:

בבניינים, ההצעה שלישית, זה באמת להעביר את המסמך הזה, לתגובה של המתנגד. ואז היא באמת שתי אפשרויות, או שהוא יגיב בכתב, כי גם המסמך הוא לא בדיוק חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוסי חביליו:

הוא כדין. הוא לא (לא ברור), לדעתי היא ניתנה בשבוע, וכל הדברים האלה,

אליעזר ראוכברגר:

אז נ, תגיד לי מה קרה לך אתה?

יוסי חביליו:

עם כל הכבוד תן לי להגיד, תעשה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

תעשה מה שאתה זה, ולכן זאת האפשרות הטכנית המינימאלית, לתת לצד השני לפחות להגיב על המסמך הזה. ואז או שגיב בכתב ונקיים דיון נוסף או שלהזמין את שניהם לפה, בשביל לחסוך את הפינג פונג הזה, זהו, לאשר את התוכנית אני בוודאי נגד. מכל הנסיבות שהזכרתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שצריך לתת הזדמנות לצד השני להגיב, להתייחס לזה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? להזמין? לשלוח, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר גם בלשלוח את זה, אבל צריך לתת להם את ההזדמנות, להעביר להם את זה, ולהגיד להם תשמעו,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה הוא הגיש את החוות דעת נגדית? מה אנחנו לדון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא יודעת, תשמע אנחנו ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מהנדסים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברישוי אנחנו בדרך כלל מעבירים את זה למהנדס העיר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה מה הם יטענו,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין פה שאלה הנדסית. אם הוא חופר, הוא חופר, זאת אותה הנדסה, זה אותה הנדסה, נו מה לעשות?
אליעזר.

יוסי חביליו:

אבל דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:

מהנדס כבר,

אמנון ארבל:

לא, מה זאת אומרת? יש פה שאלה, (לא ברור) אין שאלה,

אריאל גולן:

אבל אני לא חושב שהשאלה פה,

יוסי חביליו:

אליעזר, אבל אם אתה מזמין אותם לדיון, אז אתה פותר גם את הבעיה הזאת, כי הם יביאו את האנשים שלהם, והם ידברו פה 10 דקות, ושלוש על ישראל.

אליעזר ראובברגר:

הם כבר היו פה.

יוסי חביליו:

נכון, אבל עכשיו מוצג משהו נוסף שלא היה, הם יצטרכו להשלים רק לעניין הזה. ואם הוא רוצה שהוא יביא את המומחה שלו, מה לעשות? רק לנושא הזה.

אריאל גולן:

אנחנו נפגוש את החוות דעת מה נעשה, אנחנו לא מהנדסים,

יוסי חביליו:

אז מה אתה מציע?

אריאל גולן:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מה חוות הדעת תגיד, בוא נראה,

אריאל גולן:

לא יודע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אלך על (לא ברור), אמי אומר דבר נכון,

אמנון ארבל:

אבל מה זה משנה מי חופר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם יש בעיה בחפירה, זה בעיה בחפירה.

אמנון ארבל:

אם הוא חופר יש בעיה אם אתה חופר, אין בעיה.

אריאל גולן:

אין בעיה תכנונית אני אומר, יש את ההצעה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל אני הסברתי לכם,

אריאל גולן:

יש לו 80%,

אמנון ארבל:

זה לא הנדסי,

אדיר שוורץ:

אם אני חופר,

אריאל גולן:

לא, אני לא מדבר הנדסית,

אמנון ארבל:

טוב.

אריאל גולן:

אני חושב שהשאלה היא תכנונית, ואם פה שהיושב אמר נותנים לאחד, אז מבחינה תכנונית כנראה שאין בעיה כל כך קשה לתת לאחד, תן גם לשני,

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה אבל,

אריאל גולן:

זה שאלה תכנונית, זה לא הנדסית.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד,

אריאל גולן:

יש 80% הסכמה של הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לדחות את ההתנגדויות.

אריאל גולן:

כן, אני גם,

אליעזר ראוכברגר:

זאת דעתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שאם יש חוות דעת צריך לתת איזה שהוא,

ישראל קלרמן:

לא חשוב חוות דעת, נחכה,

אריאל גולן:

אמי התייחס לחוות הדעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אתה חושב שלא יחזירו לך את זה מערר?

אריאל גולן:

הוא גם התייחסות, אבל אתה אומר שזה לא חוות דעת מקצועית,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהצד השני לא הגיש התנגדות עם חוות דעת, וזה הגישו עם חוות דעת, מה? אז תמיד ככה, דרך
אגב גם בערר, אם אתה בא וטוען יש לי ירידת ערך, הצד השני יבוא עם חוות דעת שמאית יגיד, לא רק
שאין לך ירידת ערך, אלא יש לך עליית ערך, מה? וועדת ערר ידחה את זה? הוא יקבל אותו, מה השאלה
בכלל?

אריאל גולן:

בלי קשר לחוות הדעת הנדסית, חוות דעת הנדסית, כי אנחנו לא מהנדסים, וגם יביאו חוות דעת, אנחנו
לא נדע להכריע ביניהם, תכנונית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני לא יודע,

אריאל גולן:

לאשר לאחר,

אליעזר ראוכברגר:

לא אני מהנדס, לא את, לא את,

אריאל גולן:

80% הסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא אף אחד פה מחברי הוועדה, עם כל הכבוד.

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כמו שאמרת, ברישוי, אנחנו מעבירים למהנדס העירייה, זה נכון. אבל פה אין לי דרך אחרת, שיהיה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואם המדיניות לא יאפשר את הפלחים האלה, זה פה, אתה לא מאפשר לו?

עמנואל זלטס:

אבל לאחד אתה כן נותן,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי, אם הוא היה אומר אחדות היא לשתיהן,

עמנואל זלטס:

אז כן נותן,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר אחד. אבל אם הוא אומר - לא, לאחד כן, ואחד לא, בגלל שיש התנגדות, ולהוא אין התנגדות, אני אומר ההתנגדות פה היא סרק, היא לא נכונה. אז בעצם שניהם אותו דבר. זה הכול. יכול להיות שבצד השני הוא לא הבין הדייר, נו אז מה? יכול להיות שהוא הוא פתאום וילך לערר? יכול להיות.

אמנון ארבל:

הוא לא יכול,

אליעזר ראובברגר:

למה הוא לא יכול?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

עמנואל זלטס:

אם הם לא,

אליעזר ראובברגר:

ישאל את קרמר, הוא ילמד אותו.

אמנון ארבל:

קרמר,

אליעזר ראובברגר:

קרמר, מיליון דברים שהוא לא מתנגד, לא כלום, הוא הולך, מה? מבקש בל"מים, מבקש זה, זכות עמידה, כן. וגם מקבל הרבה פעמים.

עמנואל זלטס:

אומרים שאין לו מעמד, אבל דנים,

אליעזר ראובברגר:

כן, אני בעד לדחות את ההתנגדות. בסדר אוקי, חברים, מי בעד לדחות את ההתנגדות ולאשר את שניהם לאור, אחד בגלל שאין לו התנגדות, ושני כי ההתנגדות היא לא, היא לא התנגדות, היא לא התנגדות מוצדקת, לאור חוות הדעת הנדסית שהוגשה בפנינו.

אמנון ארבל:

אליעזר, אתה לא יכול לעשות את זה.

אליעזר ראוכברגר:

למה אני לא יכול?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי אתה צריך,

אמנון ארבל:

חוות דעת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אתה מקבל חוות דעת, אתה צריך לתת הזדמנות לצד השני,

אמנון ארבל:

אסור לך להסתמך עליה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא יכול,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה אומר ש - , כי אי-אפשר, צריך לתת להם להגיב. איך אתה מסתמך על חוות דעת, בלי לתת לצד השני לראות אותה, שנייה אם אתה חוזר לך מועדת ככה, בשניות.

אמנון ארבל:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא ייתנו לי לבוא ולהגיד, יתבססו על חוות דעת שלא ראיתי, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע אם זה התנגדות סרק?

אריאל גולן:

לא, בלי להתבסס על חוות דעת,

אמנון ארבל:

זה לא משנה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

זה לא משנה.

אליעזר ראוכברגר:

בלי החוות דעת אני הייתי אומר שזה צודק ההתנגדות.

אריאל גולן:

אתה אומר שאישרנו לאחד (לא ברור) שלא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה צריך, אתה צריך לתת לו הזדמנות להגיב בכל מקרה. אתה לא יכול לקבל חוות דעת ולהגיד יללה אין בעיה, זה עבר.

עמנואל זלטס:

תכנוני מאשרים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, בלי החוות דעת אני לא הייתי מאשר.

אמנון ארבל:

שמה הוא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אתה חייב לתת לו להגיב.

יהודה פרוידגר:

להתקדם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שיגיש בכתב.

אליעזר ראוכברגר:

מה? למה? ומה יקרה? אני מבין בהנדסה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא מבינה, אז אתה מבין בהנדסה, זה לוקח צד אחד, זה לא עובד ככה.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שיש איש מקצוע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל, הבן אדם לא ראה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה כשהוא הגיש התנגדות הוא לא בא עם איש מקצוע, ואומר - הנה חוות דעת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תראה לו, תיתן לו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה כשהוא הגיש התנגדות הוא לא הביא חוות דעת מקצועית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא חייב,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא אומר הוא דופק אותי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, כי אתה,

אריאל גולן:

להגיב תוך 14 יום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם מישוהו טוען, שהוא לא יכול לבנות, (לא ברור) צריך לראות את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נדחה את ההכרעה, בוא נדחה את ההכרעה, שיגיב תוך 14 יום, בסדר.

אריאל גולן:

אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה חוזר בשניות, מה? אתה לא,

אריאל גולן:

חוות דעת אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

נדחה את ההכרעה נשלח לו את החוות דעת, שיגיב תוכנית 14 יום, בסדר.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל?

אדיר שוורץ:

כך עדיף.

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר אוקי,

אריאל גולן:

אילנית ככה אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חייבים לתת לו, אחרי זה מה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יוכל להגיד ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התבססתם על,

אליעזר ראוכברגר:

שוכנעתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

משהו שלא ראיתי.

אליעזר ראוכברגר:

שוכנעתי, למרות שאני יודע, אתה מגיש התנגדות, תגיד אותה,

אריאל גולן:

גם בלי החוות דעת הנדסית הייתי מאשר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי :

בסדר,

אמנון ארבל :

יכול (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר :

בלי חוות דעת הנדסית אני לא הייתי,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כשמישהו בא ואומר, הבן אדם הזה לא יכול לבנות.

אליעזר ראוכברגר :

בלי חוות דעת הנדסית לא הייתי מאשר, בן אדם צודק, דופקים אותו, אומר לך חוות דעת הנדסית לא דופקים אותך, לא (לא ברור), אתה לא באירוע בכלל. מה החוות דעת אומרת? אתה לא באירוע, אז אני אקבל התנגדות של בן אדם לא באירוע? נו באמת.

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, בוודאי, לא,

אליעזר ראוכברגר :

אבל זה חוות דעת, סליחה, את לא קראת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא התנגד,

אליעזר ראוכברגר :

אילנית, אפילו לא קראת אותה, את החוות דעת.

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, הוא מתנגד,

אליעזר ראוכברגר :

את מתייחסת לחוות הדעת שלא קראת אוהת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, הוא מתנגד, ובאים ואומרים לו, תשמע, אתה לא יכול לבנות, אז,

אליעזר ראוכברגר :

מילא אמי, אני שלחתי לו אתמול בערב, (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי :

אז תן להם הזדמנות להגיב לזה.

אליעזר ראוכברגר :

דרך אגב, דרך אגב אני אמרתי לך מישהו צריך לשמוע אותך, כתבתי לך, נכון?

עו"ד אילנית מיכאלי :

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר :

שלחתי לאמי, שאני רוצה לשמוע גם מה אילנית אומרת. נכון?

עו"ד אילנית מיכאלי :

כי תקשיב, זה יחזור לך בשניות, מה?

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בשביל זה אני שואל אותך, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה מה שאני חושבת,

אליעזר ראוכברגר :

אני רוצה לשמוע את דעתך, נכון, אמרתי את זה לאמי, אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי :

שיהיה לך את התשובה, תחליט מה אתה עושה,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל קודם כל תראה מה,

אליעזר ראוכברגר:

לשלוח לו 14 יום מקובל עליך? מקובל, גמרנו שלום. מתקדמים הלאה, זה החלטה, מתקדמים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חוות הדעת ההנדסית של,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נשלחה.

אליעזר ראוכברגר:

ברור להעביר לו,

רלי חיים:

נשלחה,

אליעזר ראוכברגר:

יש להביא את החוות דעת.

אמנון ארבל:

לא הבנתי, מה?

יוסי חביליו:

לא, אבל דבר איתו בטלפון.

אמנון ארבל:

על מה לדבר איתו?

יוסי חביליו:

אני מקבל עכשיו מכתבים של וועדה מחוזית על חיסכון, לפני חודשיים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם אומרים ש - ,

יוסי חביליו:

זה שמה,

רלי חיים:

אצלנו זה לא,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להביא לדיון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא, לא, נביא את זה לדיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא מקבל זמן תגובה של שבועיים,

אליעזר ראוכברגר:

של 14 יום כן. קדימה. הלאה.

תוכנית 1519016

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1519016, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה ברחוב אל – סבני בשועפט, יש פה בקשה להוסיף חצי קומה על בניין קיים, יש פה מדיניות מאוד מאוד ברורה באזור הזה ש - , (לא ברור) תוכניות, הוא חורג מהמדיניות ולכן המלצנו לדחות את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

תוכנית 1497809

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1497809, תוכנית בסמכות,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש להוריד מסדר היום. אני רוצה שתבחן אותו גם, את ההמלצה לדחות אותה, ואני רוצה ש - ,

אריאל גולן:

10?

יוסי חביליו:

אז יורד 10?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני רוצה לשבת עם אמי על התוכנית הזאת, אני רוצה יותר לחבין לגמור את ה - , דוחה אותה, בעצם אני יכול לומר שאני, לא, אני מבין למה אתה דוחה, ואני גם מסכים. אבל בדרך כלל אתה בדברים כאלה, אומר - תשמע, אם הוא יציע משהו כזה וכזה, וכזה, אז אפשר כן לתת לו, אני רוצה על הכזה וכזה לדבר איתו.

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה להציע.

יוסי חביליו:

אז אולי עדיף לדחות אותה וזהו.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לשכנע אותך.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זהו, בשביל זה אני מוריד, לשבת איתך.

יוסי חביליו:

לא, אני הייתי מעדיף כבר לדחות.

אמנון ארבל:

אני רואה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני רואה שלא תצליח, אבל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מכיר אותך ככה.

אמנון ארבל:

הכחולים בקריית יובל,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר אותך,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר אותך כאחד פתוח, לשמוע ולנסות להבין, ולקבל,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

ונראה,

אמנון ארבל:

יש מקומות שלא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

ישראל קלרמן:

מה זה התכוון לא יהיה? לא יהיה משהו שמשתלם כאילו, זה מה שאתה אומר?

אמנון ארבל:

אני לא אשתכנע.

ישראל קלרמן:

פינוי בינוי לא,

אמנון ארבל:

אין פה פינוי בינוי. וילה של קומה אחת,

ישראל קלרמן:

לא, אז אני אומר להוסיף משהו כן,

אמנון ארבל:

יש לו, יש לו תוכנית מאושרת ל – 4 קומות,

ישראל קלרמן:

לייזר, יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פה,

אליעזר ראוכברגר:

יש בוודאי 6, ל – 6.

יוסי חביליו:

בקיצור,

אליעזר ראוכברגר:

יש תוכנית ל – 6,

יוסי חביליו:

כולם (לא ברור) יודעים שיקבלו 5 יותר,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה תוכנית ל – 6, ואני רוצה לדבר איתך על להשאיר 6,

אמנון ארבל:

זה 4 בכך כחתך, זה לא 6, אבל לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

למה? המפלס התחתון זה 6,

אמנון ארבל:

4 בכל חתך, תאמין לי.

אליעזר ראוכברגר:

אני אתמול ישבתי על זה וראיתי,

אמנון ארבל:

אז בוא נשב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. לכן אני אומר.

תוכנית 1500610

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1500610,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים על התמ"א.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

התמ"א זה 6,

אמנון ארבל:

תמ"א.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני ראיתי טוב,

אמנון ארבל:

איזה תוכנית מראים ל – 6 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור) בכלל רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

2 היה,

ישראל קלרמן:

הוא אומר קומה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

2.

ישראל קלרמן:

מה יש שמה היום? אמי.

אמנון ארבל:

קומה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

אולי שתיים,

אמנון ארבל:

אני יכול להראות,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, יש על הקרקע ועוד אחד למטה.

אמנון ארבל:

אני יכול להראות לכם,

ישראל קלרמן:

אפשר להגיע ל – 6?

אמנון ארבל:

לא משנה עכשיו.

ישראל קלרמן:

כמה?

אליעזר ראוכברגר:

יחידת דיור,

ישראל קלרמן:

כמה?

יוחנן וייצמן:

זאת תב"ע מאושרת.

ישראל קלרמן:

תב"ע מאושרת.

אליעזר ראוכברגר:

תמ"א/2, יש לו.

אריאל גולן:

היה צפוי, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

12 יחידות דיור, אם הוא רוצה גם,

אריאל גולן:

יועץ משפטי של נכסים,

אליעזר ראוכברגר:

נשאר את זה 6, לתת לו (לא ברור), רק כדי להוסיף עוד 2, 12, 6, 4, 7, 8. (לא ברור). אני רוצה להסביר
לאמי, יצליח, לא, אז נביא את זה עוד פעם לפה, קדימה אמי.

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 1500610 תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה מנחת יצחק 4, זה מגרש חום, אפשר לראות
אותו כאן, הוא יושב בעצם בגב של הבית הלוויות בשמגר, זה מגרש חום שהוא היום מגרש חום כולו,
יש פה בקשה להוסיף זכויות בנייה עבור כיתות גני ילדים, והרחבת בית כנסת, (לא ברור) גן ילדים,
יש פה,

יהודה פרוידגר:

גני ילדים ליד הבית קברות?

ישראל קלרמן:

לא, מה?

אריאל גולן:

בצד השני, זה למטה,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא רואים אפילו.

ישראל קלרמן:

יהודה, מנחת יצחק,

אריאל גולן:

למטה,

ישראל קלרמן:

זה מנחת יצחק.

אליעזר ראוכברגר:

יש כבר היום,

ישראל קלרמן:

בוודאי זה כבר קיים, וגם משתמשים בזה.

יהודה פרוידגר:

בסדר, בסדר. יצחק.

אמנון ארבל:

צריך לבדוק,

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן, רק אני אומר, הוא הציע תוכנית שלא עמד בתנאי סף.

מיכאל:

אנשים גרים באורך, באותו רחוב. זאת אומרת ילד קטן,

יהודה פרוידגר:

כולנו בעד, כולנו בעד,

מיכאל:

ושולח אותו איפה,

אמנון ארבל:

מה השאלה? לא הבנתי.

רלי חיים:

(לא ברור) יצחק.

צחי ברים:

הוא מחזק את מה ש - ,

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו להפקיד אבל, כן.

מיכאל:

כן,

אמנון ארבל:

אני רק אומר שאנחנו קיבלנו אחרי שהתוכנית עמדה בתנאי סף, הם ביקשו להוסיף פה עוד גן ילדים, והציעו להם תכנון שפותר את זה,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

אנחנו חושבים שזה גם אפשרי, ולכן אנחנו מאפשרים גן נוסף,

יוחנן וייצמן:

עוד גן.

אמנון ארבל:

נוסף. ורק עוד דבר אחד, שביקשתי גם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, והבית כנסת הוא גם מעל הגן החדש?

אמנון ארבל:

לא, לא, זה מתחת, זה לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הגנים הם למטה,

אמנון ארבל:

אני יכול להראות את זה, רק עוד דבר, יש גם מעבר ציבורי היום קיים,

ישראל קלרמן:

זה נכון,

אמנון ארבל:

חצי בתחום החלקה בפנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא ביקש להרחיב מעל 2, אני שואל גם מעל ה – 3.

אמנון ארבל:

עבודות הוא (לא ברור). אני אראה את זה רגע את ה - ,

ישראל קלרמן:

מה? הם נוגעים פה?

אריאל גולן:

לא, יישאר,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

אני רוצה שלא ייגעו בו.

אליעזר ראוכברגר:

הם עושים שתי גנים, עכשיו הוא ביקש להוסיף 3, כשהגיש את התוכנית, הגיש אותה, הם עשו 2.

רלי חיים:

באיזה תוכנית אתה? אמי,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, מה שאנחנו דנים זה להוסיף 3, הוא עכשיו אחרי שהוא הגיש את (לא ברור), אחרי שעמדה בתנאי סף, הוא בא ביקש להוסיף עוד גן, שלישי. עכשיו אני שואל האם ההרחבה היא גם על השלישי, או לא רק, או לא (לא ברור) על השלישי,

אריאל גולן:

הרחבה של הבית כנסת כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

של הבית כנסת, זה הכול. אז זה מה שהוא ביקש אז, היום הוא מבקש להוסיף 3 גנים, לא 2. כן.

יוחנן וייצמן:

כעת אצל הוועדה, לא במה שאמרת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא מה שעמד בתנאי סף, מה שעכשיו מבוקש בפנינו שאנחנו דנים בו.

יוחנן וייצמן:

מה שאמי תולה על הקיר כעת.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בדיוק זה 3 גנים, לא 2. אני שואל מה לגבי הבית כנסת, זה הכול כן, בסדר.

יוחנן וייצמן:

עכשיו תגיד אמי, נושא, החניות,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה הפירוש? דבר ראשון אני רוצה להבין, את המקום חנייה לנכים, אפשר לבטל?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מבחינה חוקית, כך כתוב. סעיף 8 שלך,

אמנון ארבל:

(לא ברור) מקום קיים לנכים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

למה לבטל?

אמנון ארבל:

לא, אני לא יכול לבטל,

יוחנן וייצמן:

זה לא לבטל,

אמנון ארבל:

אני לא יכול לבטל משהו, קודם כל אין לי סמכות.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא רוצה לבטל, נכים אני לא רוצה לבטל.

יוחנן וייצמן:

תגיד אני אוכל שם, אני כבר כתבתי לך, היות ואנחנו קרובים לרק"ל, יש לנו סמכות לבטל בהיתר,

אמנון ארבל:

לא, אני לא מכוח מה, אני לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז להגיד לך מה, מכוח הקלה פשוטה, תקנות שכעת עשו את התקנות הפטור, חבל לי פה, קרמר קורא את כל מה שמדבר. הייתי מסכים לעשות את זה איתך בישיבה,

עמנואל זלטס:

חלק אתה מעביר לו גם ככה.

יוחנן וייצמן:

מה שאני לא רוצה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא בשידור ישיר איתו, הנה הטלפון פתוח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, קרמר שומע עכשיו.

יוחנן וייצמן:

קרמר האם שומע? שומע. כן. כן מה? זה פנחס היה? סליחה.

אמנון ארבל:

פה התוספת של הגן ילדים וזה הבית כנסת.

יוחנן וייצמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ישיבה איתך ועם,

אמנון ארבל:

בוא נשב.

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי,

אמנון ארבל:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

האם ניתן בסמכות מקומית,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

בקרוב לרק"ל להוריד חניות.

אמנון ארבל:

אז אמרתי,

יוחנן וייצמן:

התשובה שלי היא כן,

אמנון ארבל:

בוא נעשה פגישה.

יוחנן וייצמן:

ובהקלה, לא צריך תוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אין הקלות היום.

עמנואל זלטס:

יש, יש,

יוחנן וייצמן:

בביטול, אתה יודע מה? בביטול הקלות כתוב,

עמנואל זלטס:

בבניין קיים יש הקלות.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה, כשעשו את התקנות של הביטול הקלות, כתוב על מה זה לא חל, אם יש תוכנית שקובעת חניות, אפשר לקבל יותר חניות, אפשר לבקש מהתוכנית הזאתי הקלה לתקנות ה - ,

אליעזר ראובברגר:

חבר שלך,

יוחנן וייצמן:

לתוכנית החנייה הארצית, מה לעשות? זה חוק, אני, אתם יכולים לא להכיר, זה החוק, עבר בכנסת.

אמנון ארבל:

הבנתי.

אליעזר ראובברגר:

תאמין לי אם לא היה לי (לא ברור), ולא היה מגיע פה בעמוד (לא ברור).

אמנון ארבל:

תציג לנו ונראה.

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר ככה, סעיף 8, חנייה נוכל לשבת ולבחון את זה, שלושת אלה.

אמנון ארבל:

למה חניית נכים?

יהודה פרוידגר:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

מה? לא, את החניית נכים לא לבטל.

אמנון ארבל:

למה אני צריך חנייה בכלל?

יוחנן וייצמן:

את החניות האחרות.

ישראל קלרמן:

לא, בשביל זה ביקשת,

יוחנן וייצמן:

זה בית כנסת אזורי, אף אחד לא בא שמה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא פשוט לא הגיע,

יוחנן וייצמן:

אז למה לא לבקש לבטל?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

לא יודע, תסתכל יש פה את החניות.

אריאל גולן:

איפה עושים את הגנים? בתוך החניון כאילו שיש כאן?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש שם שטח ליד.

יוחנן וייצמן:

למה הוא מבקש לבטל חנייה? אתה יכול להסביר לי?

דובר לא מזוהה:

מבקשים פה תוספת חניות לבית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

גני ילדים אנחנו יכולים לתת פטור,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

הכול שם אזורי גם הבית כנסת הוא אזורי.

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת לא משנה,

ישראל קלרמן:

בית כנסת אזורי?

אליעזר ראוכברגר:

אבל בית כנסת אנחנו יכולים עד 50%,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים מלא, בגלל שזה קרוב לרכבת והסברתי גם למה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, לא, לא שמעתי על זה אי – פעם.

יוחנן וייצמן:

כן. התקנות של הביטול,

עמנואל זלטס:

כל הזה, אף פעם לא עשינו בהיתרים,

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

אני אשמח ללמוד את זה,

יוחנן וייצמן:

אז אני אלמד אותך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהיתרים עשינו את זה. לא,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר חבר'ה, עבר,

עמנואל זלטס:

מעבר ל – 5,

יוחנן וייצמן:

יש את תקנות, יש את ה - ,

עמנואל זלטס:

הוא עושה כן,

יוחנן וייצמן:

תיקון 137, אני חושב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בהיתרים אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

שהוא עשה את הביטול הקלות, הוא כותב על מה לא ביטלתי הקלות, אפשר לבקש הקלה מכל תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, כל תוכנית, לבקש הקלה לתקנות ה - ,

אליעזר ראובברגר:

בדרך של היתר, זה לא רק (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לתקנות 2000, לא,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה בהיתר, זה לא בוועדת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

דקה, עוד רגע נגיע לזה, בהיתר אפשר לקבל כשיש הקלה,

אליעזר ראובברגר:

בהיתר לדון בהיתר, אנחנו מדברים בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

עכשיו ש - , 62/א כתוב, שכל דבר שניתן לבקשו בהקלה, אפשר לבקשו בתוכנית סמכות מקומית. אנחנו, אנחנו נמצאים פה, בוא נראה,

יוסי חביליו:

יותר מיד.

אמנון ארבל:

כן, אבל לא, לא חושבים שאתה צודק, אני ואילנית פה, בסדר.

עמנואל זלטס:

לא,

יוחנן וייצמן:

תפתח את התקנות החדשות.

אמנון ארבל:

אז בוא נעשה ישיבה על זה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

התקנות החדשות,

אמנון ארבל:

וייצמן זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו עד היום לא עשינו את זה,

יוחנן וייצמן:

אז עד היום לא עשינו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

גם תקנות חדשות, עבר חוק בכנסת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה אומר יש תקנות חדשות.

יוחנן וייצמן:

מה לעשות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא נסתכל עליו,

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה אם זה גם סמכות מקומית,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

החוק, תקנות התכנון והבנייה הקלה שימוש חורג התשפ"ג, שמה יש לך סעיף שאומר, שכעת האריכו את זה, והאריכו, והאריכו, נגמר הארכות. יש סעיף שאומר ככה, צמצום מספר מקומות החנייה במה כן עדיין ניתן לבקש הקלה. זה סעיף קטן 4,

עמנואל זלטס:

זה בוטל, ההקלות ממשיכות עליו, אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל מה שאתה אומר ש - ,

יוחנן וייצמן:

כן, בוטל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ניתן לבקש הקלה, מה הקשר?

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

תקריא, תקריא,

יוחנן וייצמן:

"צמצום מספר מקומות החנייה שנקבעו בתוכנית", לענייננו 5166/ב, "באופן התואם את הקבוע בתקנות התכנון והבנייה התקנת (לא ברור) התקנת מקומות חנייה התשמ"ג". קרי אתה יכול לבקש, קרי אתה יכול לבקש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שטוען,

יוחנן וייצמן:

הקלה, ב - , מ – 5166/ב בהיתר,

אליעזר ראובברגר:

וייצמן קלאסי.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה החוק,

עמנואל זלטס:

ממש לא,

יוחנן וייצמן:

לא?

אליעזר ראובברגר:

אז תדבר קודם כל בשקט.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשכנע אותנו,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

הוא חושב שהוא יצחק, אז אני אשכנע מישהו,

יוחנן וייצמן:

לפי התקנות החדשות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שמענו אותך, שמענו אותך. הלאה.

יוחנן וייצמן:

אתה צדקת, אז אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי שאני צדקתי,

יוחנן וייצמן:

אתה צעקת, כנראה אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

אני קודם כל, לא צעקתי, ואתה לא חושב (לא ברור) כל זה, בכל מקרה אנחנו עכשיו, עכשיו אנחנו בהיתר.

יוחנן וייצמן:

ברור לי, שאתה צעקת יותר בקול.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא בהיתר, אנחנו עכשיו בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

אבל בתב"ע אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי אותך, שאתה אומר שכל מה שאפשר בהיתר, אפשר גם בתוכנית.

יוחנן וייצמן:

תסתכל ב – 62/א/א,

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי את זה, זה לא קשור עכשיו.

עמנואל זלטס:

מדברים משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים עכשיו על המקום, לא על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון,

עמנואל זלטס:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

אז מותר, אתה בגלל המקור, רוצה להשתמש גם בהם.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מדבר קודם כל על המקור. טוב הלאה.

יוחנן וייצמן:

מה לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

זה החוק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי מקבלים פה את המלצת מהנדס העיר, הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1494814,

ישראל קלרמן:

מקבל את מה שהוא אומר?

אליעזר ראובברגר:

בהתאם להמלצת מהנדס העיר, אבל בוא, אנחנו לא מבטלים מקום חנייה לנכים,

יוחנן וייצמן:

לא, למעט, לא, לנכה לא מבטלים, ולשאר אנחנו נעשה ישיבה.

אמנון ארבל:

לא, מה זה נעשה ישיבה?

ישראל קלרמן:

לא, לתת פטורים.

יוחנן וייצמן:

אם אפשר,

ישראל קלרמן:

בהיתר, זה לא קשור לתב"ע,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו נעשה ישיבה,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא,

אליעזר ראובברגר:

סליחה, אנחנו נעשה ישיבה, האם בישיבה יוחלט שאפשר, זה יחזור לפה לגבי זה, בינתיים זה ה - , זה
ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אין בעיה.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) בתלפיות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי כרגע זה ההחלטה, חוץ מהנכה, נכה אי-אפשר לוותר על חנייה. הלאה.

אמנון ארבל:

התעשייה 3.

אליעזר ראוכברגר:

אגב העלאה והורדה. אמי, העלאה והורדה יש?

אמנון ארבל:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

בגנים.

אמנון ארבל:

בתוכנית?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

אתה רוצה שהוועדה,

אמנון ארבל:

זה קיים אבל,

אליעזר ראוכברגר:

איפה (לא ברור) את הילדים.

אריאל גולן:

יש לנו צרה כזאתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מכוניות, זה לא אוטובוס. מכונית. זה לא בית ספר. גן ילדים,

אריאל גולן:

לא, אני מכיר שם את המקום,

אליעזר ראוכברגר:

בגני ילדים לא באים עם אוטובוסים, באים עם מכונית.

אריאל גולן:

גם לא באים,

אליעזר ראוכברגר:

מורידים את הילד ונוסעים הלאה.

אריאל גולן:

זה כזה מקום,

יוחנן וייצמן:

זה אזורי, זה אף אחד לא מאשר בכלל.

אריאל גולן:

היום יש שמה חנייה בתוך ה - , מתחת לבניין.

אליעזר ראוכברגר:

כן. כולם שם עשירים שלוש מכוניות, בוא, היום זה הפך להיות אזור, (לא ברור),

אריאל גולן:

יש שמה חניון.

ישראל קלרמן:

מי?

יוחנן וייצמן:

רוב החניות שמה,

אליעזר ראוכברגר:

כל האזור שם.

יוחנן וייצמן:

רוב החניות שם יחידות,

אליעזר ראוכברגר:

כל האזור שמה (לא ברור), רוממה החדשה,

ישראל קלרמן:

הבתים.

יוחנן וייצמן:

זה גן חיות.

אליעזר ראוכברגר:

זה גן חיות? כל הגן חיות יש לו חניות מתחת לאדמה.

אמנון ארבל:

היה הגן חיות.

אליעזר ראוכברגר:

היה פעם,

יוחנן וייצמן:

בסדר כמובן, כן.

אריאל גולן:

יש שמה חלקים של גן חיות אגב.

אליעזר ראוכברגר:

כן. אבל זה מהלכי על שתיים, לא על (לא ברור) יללה קדימה.

אמנון ארבל:

רגע, נשאר לך גגנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לגבי ה - ,

יוחנן וייצמן:

זלטס, אני שלחתי לך.

אליעזר ראוכברגר:

מפרץ העלאה והורדה.

יוסי חביליו:

כן, קצת לזוז לשם.

אדיר שוורץ:

רוממה כל השנים (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן אבל, הוא כן הוא רוצה לאשר להם. שהם באמת.

יוחנן וייצמן:

הוחלט בשלב הזה, היושב ראש אומר (לא ברור) חניות.

אליעזר ראוכברגר:

בשלב זה בהתאם להמלצת מהנדס העיר, שאם יוחלט אחרת, נביא עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

תחזור,

אליעזר ראוכברגר:

בפטור. כן.

אמנון ארבל:

אני לא רואה שיש כרגע מפרץ העלאה והורדה ב - ,

אריאל גולן:

זה ממש צמוד לצומת, אני לא יודע.

ישראל קלרמן:

אי-אפשר לזוז.

אמנון ארבל:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר לעשות מפרץ? לא, רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

בכיכר,

אליעזר ראוכברגר:

איד, הרי יש גנים, רגע יש גנים קיימים.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה בהם?

אמנון ארבל:

אין, אני אומר, מפרץ אין.

אליעזר ראוכברגר:

אז כמו שהיה, אז בסדר. אין בעיה. אז כמו שהיה עד היום, לא משנה,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר מה שהיה עד היום קדימה.

אמנון ארבל:

תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

12,

ישראל קלרמן:

12,

אמנון ארבל:

12 בסדר היום, תוכנית 1494814, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב, בתעשייה תלפיות, תעשייה 3, יש פה למעשה תוכנית, אני מראה לכם בקצרה, יש פה תוכנית למעשה ש - , היא רוצה להגיש תוכנית, ע"פ תוכנית האב תלפיות, זה המיקום, כן.

יוחנן וייצמן:

תרשמי שאני יוצא.

אמנון ארבל:

הבעיה, הבעיה עם התוכנית שהמגרש הזה הוא מאוד מאוד קטן למעשה לא עומד בעקרונות של תוכנית האב ולכן היא לא, החלקה ההיא קטנה מידי אם אתם זוכרים מפה הייתה תוכנית שאישרנו, הוועדה אישרה גם וועדה המחוזית למלון, אישרנו את זה לחריגה מתוכנית האב, כי הוא ביקש מגורים, הוא ביקש בעצם לא להפריש לצורכי ציבור, הוא ביקש פה רק מלון, התוכנית התקדמה, האמת היא לא הופקדה בינתיים, אבל כרגע היא הוחרגה בגלל שהיא הייתה מלונאות. המגרש הזה כרגע מציע בנייה, המגרש הזה שהוא 2 דונם הוא חצי על מה שהוא מבקש תוכנית האב, הוא לא עומד בקריטריונים של עכשיו, הוא מבקש מגורים, גם דירות להשכרה אבל בעיקר מגורים, רק מגורים למעשה, ולכן אנחנו חושבים שלא נכון לפרוץ לתוכנית האב, לא עשינו את זה עד היום, ולכן אנחנו בעצם ההמלצה היא לדחות את התוכנית.

אליעזר ראובברגר:

אוקי.

אריאל גולן:

גם (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

הלאה, מקובל.

אמנון ארבל:

אני חושב שאם הוא היה בא ביחד לפחות בבניין השני, אז היה אפשר לעשות גם הפרשות לצורכי ציבור, וגם מגדל.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

תתקדם.

אמנון ארבל:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1565324, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה,

יוסי חביליו:

למה זה חוזר?

אמנון ארבל:

זה לא היה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא היה, היה שימוש חורג,

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

וועדת ערר תסגור בהקלטה, זה בערר של המטורף, נו הלאה.

אמנון ארבל:

יש פה למעשה בקשה ל - , לצערנו הרחבה של בית העלמין הצבאי בהר הרצל, כי יש שם מצוקה של מקום, והקברים הולכים ונגמרים. ובאמת זה קודם במסגרת הליך שימוש חורג, בינתיים גם היה זה, וועדת ערר, וועדת ערר אישרה את השימוש החורג, אבל גם כמו שבדרך כלל מקובל בשימוש חורג, מוגבל בזמן, אז גם צריך להגיש תב"ע, הם הגישו את התב"ע, התב"ע תואמת לחלוטין למה שהוגש במסגרת השימוש חורג, ואנחנו תומכים ומקווה מאוד שזה לא יהיה בשימוש.

אליעזר ראוכברגר:

גם בוועדת ערר אמרו שיש תב"ע שאוטוטו מוגשת,

אמנון ארבל:

נכון, בגלל זה.

אדיר שוורץ:

מאשרים, מאשרים בצער.

אמנון ארבל:

כמו שאמר וועדת ערר, אנחנו נקווה מאוד שלא יצרכו להשתמש בדבר הזה.

יוסי חביליו:

אפשר אולי יהיה להחזיר את זה לשימוש אחר.

אליעזר ראוכברגר:

בהחלט, הלאה.

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1510106,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) כל הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

חבר'ה נו באמת. זה לא עובד ככה.

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1510106, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ברחוב אלבנה 12 בבית חנינה, תוכנית שמבקשת במגרש חום גדול למעשה להעצים זכויות ולהציב שימושים, זה בגלל שזה נמצא ממש כמעט קרוב לעטירות, מגרש חום, יש פה תוכנית בינוי שהוגשה לנו, ואנחנו בגדול תומכים כמובן בהצעה, המגרש הוא מגרש ריק, לא בעייתי לחלוטין.

אריאל גולן:

אפילו שיש שמה מבנה דת גם כן,

תוכנית 1491000

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1491000, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ברחוב ברוכים 6 בתל – ארזה, תוכנית שמציעה הרחבת יחידות דיור קיימות בבניין, לרבות תוספת ממ"דים, הסדרת מרפסות והגדלת שטחי בנייה, אנחנו ממליצים להפקיד.

אסף שגיא:

רק צריך סקר גזי קרקע, זה בפוליגון,

אמנון ארבל:

הוא אמר שלא מציע חפירה.

אסף שגיא:

בטוח?

אמנון ארבל:

תוספת ממ"ד,

אסף שגיא:

זה תוספת?

אמנון ארבל:

כן. אנחנו ממליצים להפקיד,

אריאל גולן:

ממ"דים לא מצריך?

אמנון ארבל:

זה עמוד, אבל לא חפירה,

אסף שגיא:

לא, אם הייתה חפירה כן.

תוכנית 617134

אליעזר ראוכברגר:

טוב תוכנית 16 בסדר היום, לבקשת היזם יורד,

יוסי חביליו:

מה? יורד?

יוחנן וייצמן:

יורד מסדר היום?

אליעזר ראוכברגר:

יורד לבקשת היזם.

יוסי חביליו:

למה? נבהל מהמלצת מהנדס העיר?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

ישראל קלרמן:

איזה?

אריאל גולן:

16.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

וועדת שימור גם דנה,

יוסי חביליו:

שיעשה שינויים משמעותיים,

אמנון ארבל:

גם וועדת שימור למעשה דנה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אושר.

יוסי חביליו:

רגע אין התנגדויות?

אדיר שוורץ:

כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר:

זה הפקדה.

יוסי חביליו:

לא,

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור לא אישרה.

אריאל גולן:

40 נראה לי, לא? נכון?

יוסי חביליו:

אין התנגדויות בסדר היום?

אמנון ארבל:

כן, כן,

יוסי חביליו:

יש ב – 11 לכאורה,

אריאל גולן:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, מוזמנים, בסדר, עכשיו,

אריאל גולן:

יוסי, אבל אם אפשר,

אמנון ארבל:

11 את ההתנגדות, אז (לא ברור).

רלי חיים:

חצי שעה,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, רגע, אז אתה רוצה לעשות את זה כשוטף.

רלי חיים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז עוד מעט נעשה את זה כשוטף קדימה, יש לנו עוד חצי שעה,

ישראל קלרמן:

לא, תחזור לזה, מתן תוקף,

אליעזר ראוכברגר:

זה 108.

ישראל קלרמן:

כן,

רלי חיים:

זה מתנגד אחד שהיה,

יוסי חביליו:

תמשיך, תמשיך.

תוכנית 1442375

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1442375, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, גבעת רם, מגרש 5, תוכנית שמציעה מבנה, יש שמה היום את המבנה של תלפיות, במסלול צבאי, שנמצאים באוניברסיטה, יש לי מצגת קצרה על זה, סך הכול משהו מאוד פשוט. התוכנית מציעה למעשה להקים בניין חדש, בן 6 קומות, למעונות סטודנטים, כיתות לימוד (לא ברור) בקמפוס האוניברסיטה העברית בגבעת רם.

אדיר שוורץ:

בתוך הקמפוס?

אמנון ארבל:

זה בתוך הקמפוס, אני מראה לכם, זה הבניין למעשה,

יוסי חביליו:

יפה.

אמנון ארבל:

בניין יחסית מעוצב ונחמד. הוא נמצא בתוך, רגע שנייה, התוכנית מציעה מבנה משולב מגורים כולל כיתות לימוד (לא ברור) וחדרי ללמוד, 6 קומות מעל הכניסה, 900 מטר, מספר השטחים (לא ברור) של תוכנית תלפיות. התוכנית למעשה נמצאת פה בתוך גבעת רם, בתוך הקמפוס, במיקום, תתקרב טיפה במיקום הזה, על מגרש החנייה הזה. התוכנית גם תואמת התוכנית הגדולה, היא מקודמת פה, נו באמת. הכול בהקלטה גם. בתוך הקמפוס של האוניברסיטה, התוכנית הגדולה,

חיים כהן:

(לא ברור) או שזה במסגרת?

אמנון ארבל:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור) אפשר?

אמנון ארבל:

לא, זה גם מפריע, סתם, לא אין לי מושג.

חיים כהן:

לא סתם,

אמנון ארבל:

אני,

רלי חיים:

יכול להיות שזה בעיה ב - ,

אמנון ארבל:

תבוא לחדר שלי יש קירור,

חיים כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה תלך לרפאל, תשאל אותו.

חיים כהן:

לא,

אריאל גולן:

זה אני יכולה להדליק לך את המזגן, תיכף,

אמנון ארבל:

למעשה זה הבניין החדש שהם מציעים, על חשבון החנייה בעיקר, בניין בתוך הקמפוס סך הכול תואם איתנו, תוכנית מציעה בניין, קווי בניין סבירים הגיוניים פתרון חנייה, סך הכול תוכנית תואמת, ואנחנו ממליצים להפקיד.

אסף שגיא:

צריך פה סקר היסטורי, כי הם מציעים מרתף, וזה בפוליגון של תע"ש בית הכרם.

אריאל גולן:

הוא (לא ברור) כאילו.

אסף שגיא:

אני אומר את זה לפרוטוקול, כן.

רלי חיים:

מה צריך?

אסף שגיא:

סקר היסטורי, תנאי להפקדה.

אמנון ארבל:

לא ביקשו.

אדיר שוורץ:

למה? כי?

אריאל גולן:

תוכנית בסמכות מקומית,

אסף שגיא:

זה בתוך הפוליגון הענק של תע"ש בית הכרם מכיוון שיש פה קומת מרתף, אם זה היה רק תוספת קומות לא הייתי אומר, בנייה חדשה צריך.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

רלי חיים:

כי זה בתוך הפולגון של?

אסף שגיא:

תע"ש בית הכרם.

אדיר שוורץ:

התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

אתה יכול לעשות,

אדיר שוורץ:

תוכנית ראויה בגבעת רם, יש עוד תוכניות.

אמנון ארבל:

כן. יש להציג? אסף.

אסף שגיא:

תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

תנאי להפקדה נכון.

אסף שגיא:

סקר היסטורי ותוכנית דיגומים לאישור המשרד להגנת הסביבה.

אדיר שוורץ:

מה זה קצב האכלוס.

אסף שגיא:

הם לא מאשרים את זה, זה אנחנו, לא, אין להם את הסמכות.

אדיר שוורץ:

נכנס לפוליטיקה, בין הרשות למשרד, עכשיו אמי יש לנו זמן.

אסף שגיא:

ייפנו אליהם, הם ייפנו אלינו, אני רק מקצר פה טקט אחד, לייצר,

תוכנית 1015908

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1015908, תוכנית אקדמיה ללשון העברית באוניברסיטה בהר הצופים.

אליעזר ראובברגר:

זה גם באוניברסיטה.

אדיר שוורץ:

זה מה שגילינו אז שרצו לעשות ברופן.

אמנון ארבל:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית אנחנו מעל זה, התקבלה החלטה של הוועדה המקומית בעצם לא לקדם את התוכנית, כי היא בעצם לא עולה,

אליעזר ראובברגר:

בגלל, בגלל הגן החדש שעשו זמן קצר קודם.

אדיר שוורץ:

היה פארק רופן.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

מול הספרייה.

אדיר שוורץ:

פארק חיימובסקי בשמו החדש.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. עוד לא, עוד מעט.

יוסי חביליו:

לא, תוריד את המזגן קר נהיה.

ישראל קלרמן:

תכבה, תכבה את המזגן זה.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה אתה נורמאלי?

ישראל קלרמן:

רוח מטורפת.

יוחנן וייצמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תמיד ככה פה, כי אני יודעת שפה.

אמנון ארבל:

תראו זה חשוב, כי בעצם במסגרת התיאומים איתנו למעשה הם קיבלו את ההמלצה של הוועדה פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

וקיבלו,

יוחנן וייצמן:

זרמו איתנו.

אמנון ארבל:

זה התוכנית שעמדה בפני הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

הם עשו שינוי גדול, והיו תוכנית יפה מאוד חדשה,

אמנון ארבל:

כל הכבוד להם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא פוגעת בגן.

אמנון ארבל:

אני מסביר,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא פוגעת בגן, וכל הכבוד להם.

אמנון ארבל:

זה התוכנית שהוצגה בפני הוועדה, שהציעה בינוי על כל הדבר הזה, וגם כל הדבר הזה, לעשות פה דק עם מסחר וכולה, אנחנו בעצם ביקשנו מהם לצמצם את התוכנית בצורה משמעותית, הם צמצמו את התוכנית בעצם עד לגבול הזה, כל השטח הזה נשמר כמו שהוא היום, עם הפיתוח שלו, עם העצים,

יוסי חביליו:

איפה האנדרטה של ה - , של (לא ברור)?

אסף שגיא:

ברחוב הראשי בספרייה.

אליעזר ראוכברגר:

כאן, כאן בהמשך.

יוסי חביליו:

יש לך תצ"א?

אמנון ארבל:

כן, תיכף נראה,

אליעזר ראוכברגר:

פה בהמשך.

אמנון ארבל:

אני רק,

אליעזר ראוכברגר:

מול ה - , כל הסיפור, כל הקומפלקס כולל האנדרטה, זה מול הספרייה.

אמנון ארבל:

תיכף אני אראה,

אליעזר ראוכברגר:

החדשה.

אמנון ארבל:

הם למעשה צמצמו את כל הבינוי בקטע, שאתם רואים עד לקו הזה, הדבר היחידי שהם מציעים פה, זה גשר שיהיה אפשר לגשת מהרחוב הזה והשצ"פ ימשיכו מתחת, כדי שיהיה גישה לבניין. וכל השצ"פ למעשה נשאר כמו שהוא,

יוסי חביליו:

והשטח הזה אין לו עצים? אין לו?

אמנון ארבל:

יש פה קצת, אני מראה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו, אז מה?

אמנון ארבל:

אני מראה את הכול. זה למעשה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, יש, אמי, עד כמה שזכור לי,

אמנון ארבל:

זה הכניסה הנוכחית,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, עד כמה שזכור לי שיש סרטון.

אמנון ארבל:

אין לי אותו אני,

אליעזר ראוכברגר:

אין לך אותו? חבל. חבל היו רואים את זה מאוד יפה, מאוד יפה.

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אמור לצאת,

אמנון ארבל:

תוכנית מצוינת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מאוד יפה,

אמנון ארבל:

יש פה כרגע יש פה עצים לעקירה, כי השטח הזה היום כולו פתוח ויש בו עצים, אבל כל העצים,

יוחנן וייצמן:

מה לעשות?

אמנון ארבל:

בעצם (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב, החיסכון בגלל ההחלטה של הוועדה, לעקור עוד עצים ואת כל הגן שעשו שמה, כולל השקעה של מיליונים, זה בכלל לא, בלי פרופורציה,

אמנון ארבל:

לא, לא, אני אומר תראו זה העקירת העצים שהייתה,

עמנואל זלטס:

מה הייעוד? מה הייעוד של זה?

אמנון ארבל:

כן, זה שטח חום,

יוחנן וייצמן:

כמה עצים יעקרו?

אמנון ארבל:

זה העצים שהיו אמורים לעקור (לא ברור) הקודמת, וכרגע זה תוקן למעשה, וכרגע זה סך הכול העצים כי רובם המכריע באזור שהולכים לבנות בו, אז כל העצים האלה של כל הפארק הם למעשה לשימור מלא, ולא נוגעים בהם.

יוחנן וייצמן:

מה יותר מ – 18? מי אמר 18?

עמנואל זלטס:

לא, כי הסכים.

אמנון ארבל:

לא, היא אומרת תיק, לא עצים,

יוחנן וייצמן:

סליחה. 32,

אמנון ארבל:

יש פה 32, ולשימור 126, אני חושב שהם עשו פה עבודה באמת ענו על כל מה שביקשנו, זה הגשר למעשה שהם מציעים, זה הבניין, זה הגשר שמעליו ומתחתיו ממשיך לעבוד הפארק והנגישות ממשיכה, ככה זה נראה מהרחוב, אז פה זה למעשה את הגשר, אני חושב שהם בעצם עשו את כל מה שביקשנו, תוכנית מאוד יפה, והתוכנית ראוייה וטובה.

יוחנן וייצמן:

באמת חמוד.

אמנון ארבל:

לשמר את הזה, שהם שינו לחלוטין את התכנון ובאו לקראתנו, ההמלצה היא הפקדה של התוכנית.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, שנייה אמי.

אמנון ארבל:

כן,

המשך תוכנית 1491000

אליעזר ראובברגר:

אני חוזר שנייה לתוך 15, 1491000,

אמנון ארבל:

רגע.

רלי חיים:

איזה מספר?

אליעזר ראובברגר:

יש פה פנייה, והבנתי שאתה, חלק מהדברים הסכמת, והטמעת את זה בהמלצה,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בהמלצה שלך.

אמנון ארבל:

לא, תוכנית 15,

אליעזר ראוכברגר:

בברוכים.

אמנון ארבל:

לא, לא, התקבלה פה פנייה, אני יכול להראות לך רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי,

עמנואל זלטס:

דיברנו על זה כן,

אמנון ארבל:

דיברנו, אמרתי לך למה הם, אני חושב שהם לא לזמן,

עמנואל זלטס:

חלק,

אמנון ארבל:

הם ביקשו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מה שכן הסכמת, לא מדבר על מה שלא.

אמנון ארבל:

אני לא הסכמתי לשום דבר. זה 000,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

לא, זה לא זה.

עמנואל זלטס:

יש פה שלביות ביצוע, תמיד עושים, תמיד אנחנו,

אמנון ארבל:

לא, לא שלביות ביצוע. ברוכים כן, הם ביקשו, אנחנו ביקשנו שיעשה פתרון ממ"דים לכל הדירות, הם טענו שיש שתי קומות למעלה, שלמעשה חדשות, והם לא רוצים לתת להם ממ"דים, אבל אני חושב שכן צריך לתת להם ממ"ד, ירצו יבנו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

הנושא השני,

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה, בכל מקרה מה שאתה אומר, זה לא יפריע להם לבנות.

אמנון ארבל:

לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

ואין חובה שזה יהיה הכול ביחד.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אם ככה זה בסדר.

אמנון ארבל:

אנחנו הערנו על זה שנראה שהחנייה בכניסה לחנייה למעשה לא קיימים וחנייה לא מתפקדת, הם כתבו פה, בנוגע להערה, פיתוח נעשה ע"י העירייה, כניסה לחנייה סגורה באמצעות שער. אני חייב, אני

אראה לכם את הכניסה אם אתם רוצים, לא נראה שיש שמה כניסה לחנייה היום, והיום החנייה לא קיימת, וביקשנו שהיא תהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה השער?

אמנון ארבל:

אני אראה לכם,

אליעזר ראוכברגר:

זה מחלוקת בעובדות,

אמנון ארבל:

אני אראה, זה לא מחלוקת, הם טוענים שסגור,

אליעזר ראוכברגר:

זה כן מחלוקת, אתה טוען חנייה, הוא אומר ישר, לא רק שיש חנייה, זה גם שער.

אמנון ארבל:

אין גישה לחנייה הזאת.

עמנואל זלטס:

אבל בכל מקרה גם להתנות את זה שזה יהיה תנאי ל - , לתחילת עבודות של כל מי שירצה לבקש היתר בבניין,

אמנון ארבל:

ברור,

עמנואל זלטס:

שעכשיו צריך,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בניין עם חנייה, וחנייה לא קיימת,

עמנואל זלטס:

לא, אדם שרוצה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את הדירות.

עמנואל זלטס:

אדם שרוצה להרחיב את הדירה שלו, אומרים לו - לא, אתה צריך להתעסק עם הלמטה, עם החנייה
כן או לא,

אמנון ארבל:

זה של כל הבניין חנייה, מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל אי-אפשר להרחיב היום, מה שקיים היום שנים, קיים, אני לא יודע מה הוא אומר, צריך
לסמן, צריך לסמן,

אמנון ארבל:

יש פה בניין שיש לו חנייה תת קרקעית, ע"פ היתר בנייה, החנייה לא קיימת, מה אתה מציע לעשות?

עמנואל זלטס:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אולי הויכוח הוא סרק, בוא נראה,

אמנון ארבל:

לא, הוא לא סרק.

אליעזר ראוכברגר:

הם טוענים שיש לו עוד 6 חנייה, יגיע לשער, בוא נראה,

אמנון ארבל:

לא, הם טוענים, לא שיש שער שחוסמים את החנייה, זה מה שהם טוענים.

אליעזר ראוכברגר:

חשבתי שאתה אומר שהם טוענים שיש שער לחנייה,

אמנון ארבל:

לא, לא, שאנחנו צודקים, תראו, אני אראה לך את זה, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

ומי עשה את השער?

עמנואל זלטס:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אני לא יודע. זה מגרש פרטי, לא, זה מגרש פרטי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

עמנואל זלטס:

אם הם מבקשים יחידות דיור חדשות, אז הסוגיה הרבה יותר דרמטית שצריך פתרון חנייה, מגיע דיור היום אומר, אני רוצה להרחיב את הדירה שלי לנקודה, יש מה קיים בחנייה, מה לא קיים בחנייה, זה בעיה, זה אולי בעיה, אבל להגיד לאלה שיש בעיה היום, לחסום את כל ההרחבות שהדיירים לא רוצים להרחיב, יחידת דיור אתה צודק, אבל להרחיב, אפשר להרחיב היום,

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

מה זה?

אמנון ארבל:

אני תופס איפה שאני יכול,

עמנואל זלטס:

אז זה מה שאני אומר, להגיד היום לכל הבניין אי-אפשר להרחיב את הדירה שלי,

אמנון ארבל:

זה, זה הכניסה לחנייה, אתה מבין? זה,

אליעזר ראוכברגר:

נו, והנה יש פה חנייה, יש פה,

אמנון ארבל:

איזה כניסה? אי-אפשר להיכנס.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה כזה רמפה.

אמנון ארבל:

הרמפה לא יכולה להיכנס פה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר מלמעלה או ללמטה?

אמנון ארבל:

הנה זה זה פה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רק על הימני, זה לא חנייה, זה, לא, לא,

אמנון ארבל:

לא, לא, רגע הגענו לכוכבים, שנייה הגענו לירח.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הנה זה באמצע.

אמנון ארבל:

זה הכניסה לבניין,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אמנון ארבל:

זה הכניסה לחנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על זה, זה זה, רק זה. זה,

אמנון ארבל:

זה הולכי רגל, זה מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, מה? אני יודע כמה זה?

אמנון ארבל:

אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה יותר מזה?

אמנון ארבל:

זה הכניסה לחנייה פה, אליעזר, היא לא קיימת.

עמנואל זלטס:

אבל תסכים אמי, שאפילו עיריית ירושלים הסדירה פה את החנייה ברחוב, כאילו יש פה חניות ניצבות.

אמנון ארבל:

אני לא מבין מה השאלה אבל. יש פה בניין שנבנה, והחנייה לא מתפקדת.

עמנואל זלטס:

מה שצריך לסמן, יכול להיות שצריך לסמן, כי צריך לפעול ההיתר, או לפי מה שצריך להיות,

אמנון ארבל:

נו,

עמנואל זלטס:

אבל היום למנוע בגלל הם הדיירים להרחיב את הדירה שלהם, זה אומר שהבניין הזה, היום אולי קיבל הרחבות לעולם.

אמנון ארבל:

למה? שיפתחו את החנייה, מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

אז אפשר לפתוח לפתוח,

אמנון ארבל:

ברור, שאפשר לפתוח, מה השאלה? תעשו את (לא ברור) את כל הזבל שיש פה, ייכנסו לחנייה. מה יש בתוך קומת החנייה לא נכנסתי לראות, מודה.

עמנואל זלטס:

תפתח,

אמנון ארבל:

לא נכנסתי,

עמנואל זלטס:

תפתח את הנספח בינוי שמה,

אמנון ארבל:

אולי גם לדירות מגורים, אני לא יודע,

עמנואל זלטס:

לא, הם לא עשו יחידת דיור הם מוסיפים רק הרחבות.

אמנון ארבל:

אבל החנייה לא קיימת,

עמנואל זלטס:

צריך הרחבה, י שלי הרחבה, בוא יש לי שאלה אמי,

יוחנן וייצמן:

החנייה,

עמנואל זלטס:

אם ייבנו או לא יבנו, אני לא מוסיף פה עוד דיירים חדשים,

אמנון ארבל:

מה הבעיה? אני רוצה לנצל את זה,

עמנואל זלטס:

אני איתך,

אמנון ארבל:

שהם יגישו תוכנית כדי שהחנייה תאושר.

עמנואל זלטס:

כי עזוב לא, לא יהיה כלום בסוף.

אמנון ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

כי בגלל,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לא יהיה כלום.

עמנואל זלטס:

אז זהו, והיום הוא יוכל להרחיב את הדירה שלו,

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני בכלל. ממש לא הגיוני, שמישהו עובד עלי בעיניים, מציג בתוכנית הבינוי חנייה שלא קיימת ולא אפשרית.

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

מה? אני לא מבין,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

יש לו, יש לו,

אליעזר ראובברגר:

אתה מוכן להחזיר רגע?

אמנון ארבל:

אני רוצה להראות את החנייה עצמה.

אליעזר ראובברגר:

תמיד יש לנו את (לא ברור) הזה, ונגמר האירוע,

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראובברגר:

מה פתאום,

עמנואל זלטס:

זה לא רק זה, כתוב,

אמנון ארבל:

כנראה שגם החנייה לא קיימת בפנים, אליעזר. מה?

עמנואל זלטס:

תנאי להיתר ראשון בבניין, הוא ממש, זה כאילו זה ממש כאילו.

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהוא אומר, תאסוף את הזה, ותוריד את השאר, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

מחזירים את החנייה לתפקוד, זה הכול.

עמנואל זלטס:

אז אין סיכוי.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאני רואה בעין,

עמנואל זלטס:

זה הכול, הוא יצטרך לבדוק את זה בשלב ההיתר, כתוב שצריך שם, חשוב להגיד,

יוחנן וייצמן:

לא יהיה,

עמנואל זלטס:

אני יודע מה הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להוציא היתר?

עמנואל זלטס:

אני יודע מה הם בסוף, פה במקרה הזה, אם זה כתוב לא יהיה היתר בנייה, אם יעשו פיקס את כל החניות, זה מה שיקרה בפועל. זה מה שאני אומר על הרחבות. לי אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

גם ככה,

עמנואל זלטס:

לסמן, צריך לסמן להריסה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

אבל לקבוע את זה תנאי להיתר, אני חושב זה נכון.

אמנון ארבל:

(לא ברור) עמנואל, שאני לא מצליח להבין מה אתה רוצה,

חיים כהן:

זה חוצפה,

אמנון ארבל:

אני לא מבין למה אתה באופן עקבי מגיע (לא ברור) בנייה, אני לא מצליח להבין את זה,

עמנואל זלטס:

לא מכיר את עבירות בנייה,

אמנון ארבל:

מדבר על עבירות בנייה,

עמנואל זלטס:

אני רוצה שיהיה רחבות בבניין פה,

אמנון ארבל:

אני רוצה שיהיה חנייה בבניין אבל.

עמנואל זלטס:

אני גם רוצה שיהיה,

אמנון ארבל:

או שיש בהיתר בנייה,

עמנואל זלטס:

אבל אם לצורך העניין, אין לי מושג מה יש שמה,

אמנון ארבל:

אז שיבדקו. הנה זה קומת החנייה, אתה מראה, מראים פה חנייה 1, 2, 3, 4, 5,

עמנואל זלטס:

יש לי, ,

אמנון ארבל:

(לא ברור), רק אין גישה לחנייה, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע חברים, נו באמת אי-אפשר ככה, נו חיים, מה קרה לכם?

חיים כהן:

תשמע, אני אגיד לך את האמת, אני באתי באיחור, אני רואה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צריך להשלים חומרים?

חיים כהן:

אני רואה את חביליו שקט,

אמנון ארבל:

והוא לא מבין למה.

חיים כהן:

לא מבין למה, אז איכשהו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כמה פעמים אתה צריך לשאול את אותה שאלה? אני מציע אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 18, נראה כי הכניסה לחנייה חסומה, למעשה לא קיימת קומת חנייה בבניין, יש לסמן להריסה את הפיתוח שחוסם את הכניסה, זהו עד כאן,

אמנון ארבל:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

עד כאן, ברגע שיהרסו את הכניסה, מהחנייה תהיה פתוחה. זהו. עד כאן, את כל השאר עד סוף הסעיף להוריד.

עמנואל זלטס:

הסעיף החמישי מהאלה, כן, בדיוק סעיף 5,

אליעזר ראוכברגר:

זה 18 אני יודע,

אמנון ארבל:

איזה?

עמנואל זלטס:

סעיף 5,

אמנון ארבל:

תנאי להיתר בנייה הראשון יהיה הסדרת, אין שום משמעות לסעיף הזה, מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

מי יעשה את זה בכלל?

אליעזר ראוכברגר:

יש לסמן להריסה את (לא ברור) חוסם את הכניסה.

אמנון ארבל:

אני לא רוצה לסמן להריסה, אני רוצה שהחנייה תהיה שמישה אבל, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אם יש שמה מריבות בין שכנים וכל זה, אתה לא יכול לדפוק שכן אחד, כי השכן השני דופק אותו.

חיים כהן:

למה לדפוק את השכנים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא מדבר על זה,

אמנון ארבל:

צריכות להיות בכניסה לחנייה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע למה זה ככה, גם אתה לא יודע, למה זה ככה?

אמנון ארבל:

אני מניח שיש עבירות בנייה בתוך החניון, בואו לא נהיה גאוניס,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

שיהרסו אותם,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? בגלל שראובן עשה עבירת בנייה אתה צריך לדפוק את שמעון?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לעשות את זה אתה, שעיריית ירושלים תהרוס את זה,

אליעזר ראוכברגר:

שלח פיקוח שיהרוס את זה, מה אתה רוצה ממני?

יוסי חביליו:

לא, לא, לא,

אמנון ארבל:

זה בניין שקיבל היתר בנייה עם חנייה יהיה לו חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה צודק,

אמנון ארבל:

הרחבות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה בעצם משסע שכן בשכן, אני לא רוצה,

אמנון ארבל:

לא, אני לא משסע אף אחד,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה, אני לא רוצה (לא ברור) שכן,

יוחנן וייצמן:

העירייה לא יכולה לעשות כזה דבר.

אמנון ארבל:

אני לא מצליח להבין את הגישה הזאתי.

יוסי חביליו:

אני בעד אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא, אמי, אני כן אסביר לך את הגישה הזאתי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

וזה לא התיק הזה. אני נכנסתי באמצע השיחה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה די רוחבי.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

העירייה לא מטפלת בבעיה, בכל שהוא, אם, בין אם זה בניין,

אמנון ארבל:

אז מגיע לדרוס את הדיירים?

יוחנן וייצמן:

ואז שכן מגיע,

אליעזר ראוכברגר:

אז מגיע פרס לעירייה?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לבנות בדירה שלי, בסדר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) העירייה?

אליעזר ראוכברגר:

כשאתה לא מטפל, ואז אתה אומר השכנים שיריבו, אם כבר נדפוק את שניהם.

אמנון ארבל:

מה פרס לעירייה פה?

אליעזר ראוכברגר:

שאתה, הפרס לעירייה? שאתה אומר לו,

יוחנן וייצמן:

תעבוד אתה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עם השכן שלך,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

שאתה משה ליאון, כי, או יואל אבן,

אמנון ארבל:

(לא ברור) טיפלתי, ואני רוצה שיהיה חנייה, מה זאת אומרת? אם היום הבניין שלי שאני גר בו, בהר חומה, כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא מעניין אתכם כל כך, משהו יחסום את החנייה, יעשה שם יחידות נפרדות, אני לא אטפל בזה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

אמנון ארבל:

אני מתעלם מזה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

אני לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אחד לשמואל.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אז יכול להיות שילכו לאבי שמואל, ואבי שמואל לא עושה כלום.

יוחנן וייצמן:

לא יעשו כלום,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה שאני אעשה?

אמנון ארבל:

למה הוא לא עושה כלום?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה שאני אעשה? שאני אריב עם השכן שלי? אני עשיתי את מה שאני צריך לעשות, לפי חוק.

הוא

אמנון ארבל:

גם נשארם, הם לא יכולים אבל, הם לא,

יוחנן וייצמן:

אמי, בבנין שלי, אני גר בבניין,

אמנון ארבל:

סליחה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

אני בעל עניין סליחה,

אמנון ארבל:

אתם דופקים את הציבור שלכם.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להוסיף לו ממ"ד, השכן השתלט על כל החניות ובנה שמה פרגולה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נו, אז מה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה אני יכול לעשות? אז לא תיתן לי ממ"ד?

עמנואל זלטס:

אתה לא תיתן לשכן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חנייה שלך,

יוחנן וייצמן:

אם אצלך בבניין שלי, וייצמן יוכל להרגיש טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה חנייה שלך,

אמנון ארבל:

רגע אתם מפספסים את התפקיד שלהם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה השתלט?

עמנואל זלטס:

אז אתה נדפק,

יוחנן וייצמן:

מה? חנייה שלי הוא השתלט, אני לא יכול לריב איתו, אבי שמואל לא רב איתו,

אליעזר ראובברגר:

הוא, הוא,

יוחנן וייצמן:

הפיקוח לא רבו איתו, אני לא יכול לריב איתו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא (לא ברור), אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

הילדים שלי גרים בבנין, אני רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת.

יוחנן וייצמן:

מה את רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

יש בן אדם שיש לו אלימות, אני צריך לריב איתו? שהפיקוח יריב איתו, שישלח את המפקחים שלו, ואת אנשי,

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים לא עושה את העבודה שלה, אז זה צריך ליפול על האזרח?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא,

אמנון ארבל:

מה זה ייפול על האזרח? אלוהים אדירים.

יוחנן וייצמן:

האזרח, ברחוב ברוכים רוצה להוסיף קומה,

אמנון ארבל:

מה זה ייפול עליו? מה ייפול עליו?

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול לטפל בעבירות בנייה,

עמנואל זלטס:

וגם אין לו חנייה, וגם אין לו,

אמנון ארבל:

(לא ברור) חובה לעשות הרחבות דיור בכל בניין?

יוחנן וייצמן:

אבל מה? מה? הרחבות,

אמנון ארבל:

שיטפלו בבניין שלכם, מה קרה? אלוהים אדירים.

יוחנן וייצמן:

מבחינה תכנונית, לא, לא, זה השאלה, ככל שהם בוחנים תכנונית,

אמנון ארבל:

לא, זה לא ראוי תכנונית להרחיב דירה, שהיה לה פתרון חנייה שלא קיים, זה לא ראוי, לא,

יוחנן וייצמן:

מה קשור?

אמנון ארבל:

מה זה מה קשור?

יוחנן וייצמן:

תטפל אתה,

אמנון ארבל:

כי הוא דופק את הציבור,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה תטפל בזה, אתה, אמי,

אמנון ארבל:

אבל אתה לא, אתה לא, אתם סתם אומרים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה השטח שלך, מה זה תטפל אתה? זה שטח שלך.

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול לטפל, השכן השתלט.

אמנון ארבל:

(לא ברור) סבבה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול, לא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז לכו לבית משפט, מה? זה?

יוחנן וייצמן:

אני אלך לבית משפט?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה זה? כמו שיבוא עכשיו עברייך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה שטח שלך, זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

יבוא, רגע יבוא עברייך, ייכנס לי לתוך הבית יושב וישר אומר לי אדוני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל היה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אני מרים טלפון למשטרה, (לא ברור) תפני אותו, תלונה במשטרה, זה פלישה, זה פלילי, זה הכול. יגיד לך המשטרה - אדוני אני לא מטפל, תטפל בו אתה, תריב איתו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ההוא יש לו (לא ברור) בו. אז זה מה שאתה אומר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

שהמשטרה לא תטפל, תטפל אתה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר, מה ההבדל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה חנייה שלך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

לא, את (לא ברור) סליחה שאני מצביע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה חנייה שלך.

יוחנן וייצמן:

השאלה היא,

אדיר שוורץ:

שזה יותר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אתה יודע מה? בוא נבדוק אם יש תלונה (לא ברור), בסדר?

יוחנן וייצמן:

את יכולה לתת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא נעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא הגשתי תלונה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה הוא לא הגיש?

יוחנן וייצמן:

למה? כי אני לא רוצה לחטוף מכות. יש לי ילדים בגינה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בן אדם לקח לך,

יוחנן וייצמן:

את לא מטפלת, את יודעת את העבירה כעת, אבי שמואל יודע מה העבירה, אני מוכן לטפל בה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כשאתה אומר לי, השכן שלי בנה, אני לא יכול להרוס לו, אני מבינה אותך, למרות ש - ,

עמנואל זלטס:

זה הדיון פה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה הדיון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל פה זה בשטח שלך, בוא,

אליעזר ראוכברגר:

גם, לא, גם שלי, לא (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל זה גם שלך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אחד מ – 15, יבואו אלי כל ה – 15, הם יהרגו אותי, מה את רוצה ממני?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי אמר שהגישו תלונה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, יכול להיות שהוא מפחד להגיש תלונה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אני אגיש תלונה לאבי שמואל,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהוא מפחד להגיש תלונה, גם זה יכול להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אני אגיש את התלונה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

באמת.

אמנון ארבל:

הבעיה היחידה במה שאתם עושים,

אליעזר ראוכברגר:

וליד, וליד בגני גאולה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה שטח של מישור אחר,

אליעזר ראוכברגר:

ליד בגני גאולה, אף אחד לא חיכה (לא ברור), תלונה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיש תלונה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שנייה,

אמנון ארבל:

שתי בעיות בהתנהלות הזאת, אחד זה לא תוכנית שמוסיפה לדייר אחד הרחבת דיור, היא מוסיפה לכל הדירות בבניין,

עמנואל זלטס:

חלק, חלק,

אמנון ארבל:

לפי ההחלטה לכל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כולם צריכים להתאחד,

יוחנן וייצמן:

זה כתוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולאגיש, מה?

אמנון ארבל:

כולם צריכים (לא ברור), זה אחד.

אליעזר ראובברגר:

אבל אתה יודע שיש גם בדירות, גם בדירות של, שהם בניין ובנייה, זה גם קבוצות דיירים, קבוצה הזאת נגד הקבוצה הזאת.

עמנואל זלטס:

גם אני יכול להגיד לך, אני יכול להגיד לך שלא כולם רצו פה, לא, לכולם רצו.

אמנון ארבל:

הדבר השני,

עמנואל זלטס:

בגלל שהם יודעים שאנחנו רוצים שלכל הבנייה הם שכנעו את כולם.

אמנון ארבל:

הדבר השני,

עמנואל זלטס:

לא כולם רצו את התוכנית,

אמנון ארבל:

הדבר השני, לצערי בהתנהלות זאת, אתם מעודדים לסגור עשרות עבירות בנייה (לא ברור), ואתם יודעים את זה בדיוק כמוני, וזה בסדר, זה מעודד התנהגות עבריינית, החלטות של הוועדה הזאת, זה מעודד דיירים לעשות התנהגות עבריינית, וחבל, זה כן נכון,

יוחנן וייצמן:

אתה,

אמנון ארבל:

ואתה רואה אותה, (לא ברור) משלב את כל ההחלטות, וכולם פה החלטות, ברגע שאתה לא מטפל בזה בתוכניות, שדירה שהיה לה חנייה, בניין רגע, אני מדבר, גם טיפה תקשיבו.

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אמנון ארבל:

בניין שיש לו חנייה מסודרת, בהיתר בנייה, שסגורה בעבירת בנייה, ואנחנו לא מטפלים בזה, את הבנייה שלי אני אעשה בדיוק, (לא ברור) להגיד על החנייה הזאתי, אני אעשה שם עוד שתי דירות, ארוויח כסף, ולא אכפת לי, ומי נפגע בזה? הציבור שלכם שגר בסביבה, כי אין שמה חנייה, וחונים ברחוב אחד על השני, ואחד על הראש של השני, למה? כי הוועדה לא אכפת לה שאנשים עושים עבירות בנייה, זאת הבעיה היחידה.

יוחנן וייצמן:

לוועדה אכפת, עכשיו אני,

אמנון ארבל:

אם היה אכפת, היא הייתה מטפלת בזה.

יוחנן וייצמן:

אז אני אענה לך, אם אני הייתי עושה עבירת בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה לא מוכן שאני אפנה לאבי שמואלי,

יוחנן וייצמן:

אם אותו מבקש, היית יורד לחנייה, והיית רואה שאחד מהחניות שמה, הוא עשה מחסן, הייתי אומר אל תיתן לו היתר, לפני שהוא מפרק את העבירה שלו. אני מסכים.

אמנון ארבל:

אתה מפספס את הנקודה.

יוחנן וייצמן:

לא, הנקודה,

אמנון ארבל:

החנייה היא משותפת של כל הבניין,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

וכל הבניין מגיש תוכנית להרחבות, זה בדיוק, לא תקבלו הרחבות בלי לטפל בזה, מה קרה? (לא ברור)
מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיש תלונה, בואו,

יוחנן וייצמן:

כל הבניין הגיש,

עמנואל זלטס:

זה לא קשור לתב"ע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אישית אגיש תלונה,

עמנואל זלטס:

זה לא קשור לתב"ע.

יוחנן וייצמן:

כל הבניין, הגיש שכן אחד, ביקשנו אנחנו לצרף עוד כמה שכנים, וזה כבר נוצר,

אמנון ארבל:

אז זה אתקן אחד,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים פה, בוקה ומבולקה, באמת.

אמנון ארבל:

באמת בוקה ומבולקה,

עמנואל זלטס:

אמי, רוצה, אמי, לגבי השלביות ביצוע, גם כן.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על זה כמדיניות, הבניין הזה באמת לא מעניין אותי.

אליעזר ראוכברגר:

אני בסעיף 18 מבקש להוריד,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני מתנגד לזה,

אליעזר ראוכברגר:

תתנגד בסדר.

יוסי חביליו:

תעשה הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

אני עשיתי כבר הצבעה,

יוסי חביליו:

לא, אתה לא עשית הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד להוריד את מה שאני הצעתי? הלבדשטאם,

ישראל קלרמן:

כולם מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

צחי, חיים, אריאל, כולם, מי נגד?

יוסי חביליו:

אני, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

באמת לפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

אחר כך, קודם כל נמשיך הלאה לסעיף הבא,

יוסי חביליו:

שאני,

אליעזר ראוכברגר:

חכה לסעיף הבא.

יוחנן וייצמן:

כשמדובר בחרדים צריך לנקנק אותם,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוסי חביליו:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כשמדובר בחרדים צריך להביא אותם, לתלות אותם בכיכר ספרא.

יוסי חביליו:

ואתם רוצים רק מה שמבקשים לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוסי חביליו:

אני לא רוצה לדבר על דברים שאולי מעבר לכך.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

אולי תטפל בדברים במפלצת, לפני שאתה פותח (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יוסי חביליו:

בוא (לא ברור) אתה,

יוחנן וייצמן:

או שמתחם התחנה? בסדר, די. איזה אדם מסכן עשו לו בנייה, עבירת בנייה זה, גם לבנות אותו.

אמנון ארבל:

כן, וייצמן, למה החלטת שהוא מסכן?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אמנון ארבל:

אז למה אתה אומר שהוא מסכן?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אני בכל מקרה,

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שלי, אני מסכן,

אמנון ארבל:

לא חוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין שום סיבה שלא יגיש תלונה, מה אתה,

עמנואל זלטס:

אמי, אמי שלביות ביצוע, אמי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) זה,

אמנון ארבל:

כן, מה שלביות ביצוע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיש, מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

שלביות ביצוע שזה יהיה בצמיחה מלמטה למעלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שזה,

עמנואל זלטס:

לכל דייר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל לא, צריך אבל עבירת בנייה כן, שזה יעבור בשלום וזהו.

אליעזר ראובברגר:

אתה לא יודעת אם יש עבירת בנייה, אולי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמור,

עמנואל זלטס:

את הסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא, אני מאמין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לך שלא נראה ככה, לא היה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) לא היה?

יוחנן וייצמן:

שהפיקוח יטפל, בעבירות בנייה בדרך שהוא יודע לטפל,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית,

אדיר שוורץ:

לא, 19,

אליעזר ראוכברגר:

נטפל אחר כך. אבל איך זה נראה ככה.

עמנואל זלטס:

אמי, עברת את זה, טיפה טיפה למטה.

אמנון ארבל:

מה יש (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

למטה, עוד טיפה, סעיפים הנה 9,

יוחנן וייצמן:

אפשר לחשוב שה - , אנחנו לא יושבים בתוך עמנו?

עמנואל זלטס:

מלמטה למעלה, לכל,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שייבנו מה שהם רוצים,

עמנואל זלטס :

לא, לא, אני כן רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כי אני אגיד לך,

עמנואל זלטס :

לא, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כן צריך לעשות את זה, אם (לא ברור) אנחנו נעשה את זה,

עמנואל זלטס :

האדריכלית כתבה,

אמנון ארבל :

שייבנו ממ"ד באוויר מצידו,

עמנואל זלטס :

לא, אתה תעשה,

אליעזר ראוכברגר :

אני לא רוצה לדבר,

עמנואל זלטס :

הם כתבו ש - ,

אריאל גולן :

זה מה שכתוב אבל,

עמנואל זלטס :

לא, זה הזוי, הם התייחסו להרחבות, כמשהו אחד, ולממ"דים כן כולם בהינף אחד, משהו כאילו,

ישראל קלרמן :

לאשר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

למטה לכל דייר,

יוסי חביליו:

אני לא יודע, יכול להיות שהייתה כאן,

עמנואל זלטס:

ממ"ד לכל הדיירים, בסדר. עכשיו אמי, את המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הראשון. מה קרה?

עמנואל זלטס:

תראה מה שאמי כתב.

אמנון ארבל:

מצוין,

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא כתב?

ישראל קלרמן:

מתי שרק ירצה.

יוחנן וייצמן:

לא, היית צריך לכתוב, ועדיף,

יוסי חביליו:

זה בערך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה לכתוב, זה (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה שאתה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה לכבוד יום העצמאות.

אמנון ארבל:

זה המשמעות, זה המשמעות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, חנינות, חנינות.

ישראל קלרמן:

אמי, ולתפארת ולתפארת.

עמנואל זלטס:

אמי, אגב מה שכתבת, שיהיה ל – 7 שנים זה לא, יש סעיף כזה,

אליעזר ראוכברגר:

התחלתם להביא כאלה ש - , לפני שנה,

עמנואל זלטס:

זה המשמעות,

אמנון ארבל:

זה לא,

עמנואל זלטס:

במרפסות,

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא סעיף פקיעת תוקף,

עמנואל זלטס:

פה יש סעיף של מרפסות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה פג תוקף של הדבר הזה,

אליעזר ראובברגר:

אני אומר לך (לא ברור), מה?

עמנואל זלטס:

לא, זה מתחת זה בטכני. כתבתם בסעיפים הטכניים, לתקן את ה - , לא יהיה פה,

רלי חיים:

אתה יכול (לא ברור), זה טוב.

עמנואל זלטס:

יש כבר היום 1.80 מטר, שלחתי לך את זה גם.

אליעזר ראובברגר:

שקוף,

אמנון ארבל:

בסדר,

עמנואל זלטס:

1.80 מטר, או ל - , בסדר.

תוכנית 1224898

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1224898, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית אברהם ענתבי 4, דיון להפקדה, תוכנית שמציעה, זה בניין שלמעשה עשה תמ"א/38, הוא קיבל בניין של 5 קומות עם 3 יחידות דיור, קבע את הבניין בעלים אחד, שרוצה לעשות בניין אחד גדול דירה אחת גדולה בכל הבניין, וזה סמכות מחוזית, כי אנחנו לא יכולים להגדיל כמות יחידות דיור בסמכות הוועדה המקומית, בגדול אין לנו התנגדות לזה. שיהיה שם יחידת דיור אחת, ביקשנו לבדוק את נושא החנייה בלי להפריע לרחוב, והמלצנו להפקיד.

תוכנית 1241785

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית, רגע, תוכנית 1241785, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הנוטרים 2022, יש לי מצגת,

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

יש גם,

אריאל גולן:

פנייה גם.

אמנון ארבל:

שני מכתבים, שני פניות שקיבלנו האמת. האחת, האחת לפני דקה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לפני דקה? אני מכיר רק את התיק להחריג,

אמנון ארבל:

לא, אז עכשיו עוד פנייה שקיבלנו,

אליעזר ראוכברגר:

גם להחריג?

אמנון ארבל:

לא, לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

חנייה (לא ברור) ברור,

אמנון ארבל:

לקבל החלטה,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה דחוף ברור,

אמנון ארבל:

זה,

חיים כהן:

עופר איובי.

אמנון ארבל:

לדחות, לא לקבל את ההחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם ראש העיר, כן ראיתי. סגן ראש העיר עופר איובי כן. אתה לא זוכר שהיה (לא ברור).

אמנון ארבל:

טוב, תראו,

אריאל גולן:

77-78 שלא יהיה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אנחנו מדברים למעשה על שכונת קטמונים ח' – ט', תיכף אני אראה לכם איפה, התוכנית מציעה 59 יחידות דיור במצב הנכנס, מה גם 35 במצב היוצא, זה תוספת של 236 יחידות דיור, מכפיל 5,

יוסי חביליו:

יותר מ – 5, 5.1,

אמנון ארבל:

שטח המתחם הוא 5.5 דונם, 5.5 דונם. המספרים עכשיו נראה את התוכנית, יש פה היום למעשה, זה שכונת קטמונים ח' – ט', קטמונים ח' – ט' זה כל הדבר הזה, יש פה, הכניסה כאן צריך (לא ברור), בהרחבה זה למעשה הציר, זה פארק הצבאים, זה הרכבת הקלה לכיוון גילה, המתחם נמצא למעשה כאן, יש פה ארבעה בניינים,

יוסי חביליו:

תראה, תראה שנייה איפה,

אמנון ארבל:

זה הבניינים האלה, תיכף אני אראה עוד יותר אבל, פארק הצבאים,

יוסי חביליו:

קרסו בונה שם, מצב של,

אמנון ארבל:

מה זה בונה, ליד, ליד שנייה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) עם חנייה, וסגרו שטחים להתארגנות, לא, בהתארגנות, אבל חכה מה יהיה אחרי זה עם כל היחידות דיור. כבישים שם צרים,

אמנון ארבל:

זה חנייה תת קרקעית,

יוסי חביליו:

הייתי שמה השבוע,

אמנון ארבל:

אתה זוכר,

יוסי חביליו:

הייתי שם ביום,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהיה הגשר לפארק הצבאים?

אמנון ארבל:

לא, הגשר פארק הצבאים בוטל,

אליעזר ראוכברגר:

ליד, זה גם, זה גם פרויקט של אותו יום,

אמנון ארבל:

כן, זה לא ליד, תסתכל. פארק הצבאים הוא כאן, זה התחנת דלק היא כאן, הגשר הוא כאן,

יוסי חביליו:

לדעתי לפי השלטים היזם הזה,

אמנון ארבל:

התוכנית היא כאן, זה ארבעה בניינים האלה,

יוסי חביליו:

יותר, יותר לכיוון של הצומת.

אליעזר ראוכברגר:

זה בצד השני בכלל,

אמנון ארבל:

בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

זה גם אתם רואים (לא ברור), לא בונים,

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי אותך,

יוסי חביליו:

מה זה הצד השני?

אמנון ארבל:

זה המיקום, זה המיקום, הוא דיבר על תוכנית שבצד,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי מה זה התוכנית אחרת, שהיא כבר היא קיבלה פה,

אמנון ארבל:

זה נקרא גוננים א' עד ו',

חיים כהן:

מה המרחק?

אמנון ארבל:

היום, היום,

חיים כהן:

זה בית חולים,

יוסי חביליו:

זה לדעתי ליד קופת חולים,

חיים כהן:

שנייה נו, משגב לדך,

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

זה לא באזור,

אמנון ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

לא באזור. יש שם קופת חולים אחרת, קטנה.

אמנון ארבל:

אתה מדבר על הפרויקט שבונים פה היום, יש פה בונים 18 קומות, ו- 12 ו- 10 קומות, זה כבר נמצא,

יוסי חביליו:

לא, אני מדבר לכיוון,

אמנון ארבל:

פה בונים זה,

יוסי חביליו:

שנייה תראה לי איפה פארק הצבאים?

אמנון ארבל:

פה,

יוסי חביליו:

מה זה?

אמנון ארבל:

היום בונים את זה נו, אתה יודע.

אריאל גולן:

היא ברגר, ברגר כן,

יוסי חביליו:

איפה הכביש הראשי? אני רואה אותו,

דובר לא מזוהה:

זה כן,

יוסי חביליו:

ומה בונים בפרויקט השני בצהוב לשמה?

אמנון ארבל:

פה?

יוסי חביליו:

לא, שמאלה, זה,

אמנון ארבל:

זה תוכנית מאושרת, זה לא בבנייה עדיין.

עמנואל זלטס:

כמה קומות שמה?

אמנון ארבל:

פה יש גם 30 קומות,

יוסי חביליו:

אבל יכול להיות שכבר הם חופרים שם?

אמנון ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

איפה? איפה? הפרויקט שחופרים?

אמנון ארבל:

זה (לא ברור).

רותם פסו:

יש בפינה, אותה פינה חדש.

אסף שגיא:

איפה התחנת דלק,

רותם פסו:

בניין חדש,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לא (לא ברור) מה בונים היום?

רותם פסו:

בפינה איפה שהיה החנייה,

יוסי חביליו:

ומה מוצע פה?

אסף שגיא:

זה היה חניון אוטובוסים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) קרקע, זה רק, איפה זה.

יוסי חביליו:

השטח, השטח שאני אדע למקם, אני הייתי שם, לפני שבוע אני רוצה למקם את זה.

אמנון ארבל:

אני אמקם אותו.

רלי חיים:

אני לא יכולה בלי אסף.

עמנואל זלטס:

בקיצור כולם הלכו, ואמי הולך.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

למה? לאן אמי הולך?

רלי חיים:

לי זה יהיה טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני עושה,

אליעזר ראובברגר:

מה? בגלל (לא ברור)?

אמנון ארבל:

מה זה לא בעיה, עמנואל, נו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, חס וחלילה.

עמנואל זלטס:

אין בעיה, לי אין בעיה הכול בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עמנואל שקט, אבל,

רלי חיים:

אבל לא לדבר.

אליעזר ראובברגר:

טוב, נו קדימה אמי, כבר עברנו גם את ההתנגדות שהוסרה.

אמנון ארבל:

זה הבניין, זה הבניין שנמצא היום בבנייה, הוא יותר רחוק, פה הגיעו כבר לדעתי לשיא הבניין,

רותם פסו:

נכון,

אמנון ארבל:

זה הפרויקט שנבנה היום,

יוחנן וייצמן:

זה קרסו?

יוסי חביליו:

תן לי לראות רגע,

אמנון ארבל:

אני לא יודע מי זה.

יוסי חביליו:

צריך להיות, איפה? תראה לי, עכשיו אני בעד, אז מי, רגע, לא, לא,

אמנון ארבל:

הבניין קיים זה 14,

יוסי חביליו:

לא, לא, תחזיר אותי רגע (לא ברור) אולי יותר גדולה,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

תן לי לראות, זה מגרשי הטניס, אני מבין זה הארנה, הבניין הגבוה זה הוא כבר בנוי שמה?

אמנון ארבל:

זה בנוי,

יוחנן וייצמן:

מתי בונים על המגרשי הטניס?

אליעזר ראוכברגר:

שבוע הבא.

אמנון ארבל:

בסדר? זה ארבעת הבניינים האלה, יש לך 4, 1, 2, 3, 4, עכשיו אני רק אגיד שארבעת הבניינים האלה נמצאים,

יוסי חביליו:

וזה סן מרטין למטה,

רותם פסו:

כן.

אמנון ארבל:

תוכנית האב סימנה את המתחם הזה כמתחם שמור 10 קומות בנייה נפחית, מרקמית, ולא בנייה גבוה. ובגלל שיש פה טופוגרפיה מאוד, אתם רואים הבניין, הרחוב הזה והרחוב הזה, יש פה פער של

20 (לא ברור) מטרים, נדמה לי 18 מטרים, בהתחלה הייתה חלופה שהציעה בנייה של 4 בניינים של 10 קומות, אבל היא לא, היא לא הייתה נכונה תכנונית.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי זה לא, זה לא עבד. ולכן כרגע, ההחלטה הייתה, בתיאום יחד איתנו, וגם עם הוועדה המחוזית, שהולכים לאפשר פה בניין אחד גבוה, בניין,

יוסי חביליו:

40 קומות,

אמנון ארבל:

תקשיב רגע עד הסוף, יש פה בניין גבוה בבנייה, פה יש מגדל גבוה,

ישראל קלרמן:

כמה הוא? כמה הוא?

אמנון ארבל:

פה יש מגדל גבוה,

ישראל קלרמן:

הבניין שבבנייה כמה הוא?

אמנון ארבל:

למיטב זיכרוני, 30,

יוסי חביליו:

לא 30, 20 ומשהו,

ישראל קלרמן:

22,

יוסי חביליו:

אבל רגע שנייה, אמי אני,

אמנון ארבל:

אבל רגע,

יוסי חביליו:

לא, אבל שאלה (לא ברור), איך שמאלה, זה שמה אשטרום בונה בצד שמאל?

אמנון ארבל:

פה?

רותם פסו:

כן,

אמנון ארבל:

זה הדירות להשכרה כן.

יוסי חביליו:

כן, אז אתה יודע, התושבים שמה משתוללים, סגרו להם את הכול, אין להם חניות, (לא ברור),

אמנון ארבל:

מי סגרו להם את הכול, הם חנו במגרש הזה, כל השנים.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל יש פה שטחי ציבור שלקחו להתארגנות, אתה רואה את המגרש למעלה עכשיו, גם סגרו להם.

אמנון ארבל:

זה?

יוסי חביליו:

כן, כן, כן, עכשיו סגרו להם את זה גם.

אמנון ארבל:

אני לא מכיר שיטה להצמיח מגדלים ככה בלי להפריע,

ישראל קלרמן:

בלי לעבוד.

יוסי חביליו:

זה שאני אומר שדופקים עד עצם התושבים, תבינו.

אמנון ארבל:

אני חולק עליך,

יוסי חביליו:

אז אני חולק עליך,

ישראל קלרמן:

אמי, תמשיך,

אמנון ארבל:

בגלל שבונים בירושלים, דופק את התושבים, אני לא מסכים איתך.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

מה? זה לא מצחיק, יוסי.

חיים כהן:

גם הרכבת הקלה,

יוסי חביליו:

תאמין לי שזה לא מצחיק,

אמנון ארבל:

בטח, בטח ובטח שלא, זה מתחמים של פינוי בינוי שדיירים רוצים את זה, ועושים להם בנייה חדשה, ובנייה, ואז דופקים את הדיירים,

יוסי חביליו:

ישר,

אריאל גולן:

אתה יודע באיזה איכות הבניינים שמה?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך, אני אגיד לך למה זה מצחיק אותי מה שאתה אומר? בסדר? שרק קטמונים ח' – ט', אין פה כמעט בניין אחד כרגע לא (לא ברור) לבינוי. כל הבניינים עושים פינוי בינוי, גם את כל הדיירים שגרים פה היום, מקדמים או בתוכניות מאושרות, או בתוכניות מופקדות, או בהליכים כאלה תוכניות פינוי בינוי. היום בוועדה יש עוד תוכנית אחת פה עם כל המתחם הזה,

חיים כהן:

והם אלה שמתלוננים.

אמנון ארבל:

והם אלה שמתלוננים, שהורסים להם את החיים. איך זה יכול להיות תסביר לי. כל השכונה מתלוננת עליך, אתה אומר כולם הורסים להם את החיים, כולם בפינוי בינוי. איך זה יכול להיות? איך זה יתסדר? יוסי,

אליעזר ראובברגר:

כי אצל יוסי יש שלושה אנשים זה כל השכונה,

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

אני הייתי בפגישה 40,

אליעזר ראובברגר:

היית בפגישה, שכונה, מה זה 40? זה בניין, מה? מה זה 40?

יוסי חביליו:

גם הגיע, הם באו 40, סימן שמתנגדים 400.

אליעזר ראובברגר:

למה? לא, כמעט מתנגדים,

אמנון ארבל:

אבל כולם מקדמים פינוי בינוי,

ישראל קלרמן:

אמי ארבל,

אליעזר ראוכברגר:

סימן שבבניינים הבאים,

אמנון ארבל:

זה חשוב דווקא, להביא אותם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להגיד לי,

ישראל קלרמן:

להעביר ליוסי, לא תוכל להעביר לו.

יוסי חביליו:

אז תביא, תביא את זה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, אז מה אתה רוצה שיתמוטט להם על הראש הבניין? מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

לא, זה היה (לא ברור), ההוא לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

לא, אני אומר יוסי, לא יכול להיות ששכונה שלמה מקדמת התחדשות עירונית, כולם עושים תוכניות, וכולם יוזמים,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה יהיה,

אמנון ארבל:

מתלוננים שהורסים להם את החיים.

יוסי חביליו:

אני חושב שהאיכות חיים שם, היא (לא ברור).

אמנון ארבל:

למה אתה חושב?

אריאל גולן:

יוסי, לך תראה את הבניינים האלה נראים,

ישראל קלרמן:

יוסי, מה?

יוסי חביליו:

כי הצפיפות,

ישראל קלרמן:

אמי, כמה דברים יש לנו,

אריאל גולן:

אין שמה,

אמנון ארבל:

היית בניו – יורק פעם?

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, אתם צריכים להתקדם, נו.

ישראל קלרמן:

אמי, כמה קומות הם רוצים להגיע?

יוסי חביליו:

זה מנטהן פה?

אמנון ארבל:

אני אראה רגע,

יוסי חביליו:

זה זה, בנייה גבוהה זה טוב לאנשים עשירים,

אמנון ארבל:

זה שכונה שיושבת על ציר רכבת קלה, אני מציע כבישים ראשיים, על כביש בגין,

אריאל גולן:

רק מגרש הטניס,

אמנון ארבל:

במרחק 3 קילומטר ממרכז העיר, במקום הכי טוב מבחינה תחבורתית שיכול להיות בעיר,

יהודה פרוידגר:

בירושלים,

אמנון ארבל:

מה זה?

אריאל גולן:

שנייה מה?

אמנון ארבל:

אני חוזר,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן אמר שהולכים לבנות על (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז אני אומר התוכנית מציעה, אתם רואים את ארבעה הבניינים האלה, יש פה מציגים כל מיני תוכניות שיש, מעט תוכניות, אולי יש הרבה יותר, אבל זה מקבץ אתם רואים כמה תוכניות יש בסביבה לא מעט כמו שאתם יודעים, ואנחנו מכירים את כולם. התוכנית אב למעשה של קטמונים ח' – ט', סימנה אנחנו רואים זה בכתום, כתום זה כל המגרשים האלה, יסומנו, כמו שאמרתי מבנה שהיה עד 10 קומות, אבל בפועל כמו שאמרתי, בגלל שזה מדורג מאוד, הכבישים בין פה לפה, זה בערך 20 מטר, אז החלטנו לקדם תוכנית נכונה יותר, (לא ברור) טופוגרפיה,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, הכתום מת. יש היום,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הוא לא מת.

אליעזר ראובברגר:

יש היום או כחולים, או הכול אדום,

אמנון ארבל:

לא, לא נכון, לא, יש הרבה, לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

בכתום, אם יש תרומה ציבורית, אפשר לחרוג. אין מקום שלא הפכו את זה לככה.

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

לא, שנייה, לא נכון, לא נכון.

יוסי חביליו:

זה מה שאני אומר,

אליעזר ראובברגר:

הכול,

אמנון ארבל:

לא נכון, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הכתום (לא ברור),

אמנון ארבל:

לייזר, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור), הם לא יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, זה קטמונים.

אמנון ארבל:

זה סיפור אחר, תוכנית אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

עד היום, אבל שנייה, אני לא יכול להגיד לך למה, עד היום בכל הכתומים האלה, קודמו שתי תוכניות
אלה (לא ברור), אחת קודמה כאן, שני בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

זה של בית ירושלמי,

אליעזר ראוכברגר:

בית ירושלים, נכון.

אמנון ארבל:

היה חלופה (לא ברור), לא הצלחנו, בסוף אישרנו של 10 קומות, הייתה תוכנית על, גם כאן אנחנו ביקשנו, סליחה, הוא כאן, גם במגרש, שני המגרשים האלה, שהם ביקשו פה גם, חשבנו בהתחלה, אם אתה זוכר, בית ספר, לקחת פה,

אליעזר ראובברגר:

חצי מפה, חצי מפה.

אמנון ארבל:

חצי פה, חצי פה, (לא ברור) אמרה לא, פה 10 קומות, וגם פה הוא (לא ברור) 10 קומות. כרגע פה בתוכנית לא פרצו פה.

אליעזר ראובברגר:

אוקי, אז מה עכשיו?

אמנון ארבל:

אני אמרתי פה בגלל זה בנייה בדירוג כל כך חזק, בגלל שפה יש מגדל פה, מגדל פה, אמרנו נעשה מגדל אחד פה,

ישראל קלרמן:

גם איזה מגדל?

אמנון ארבל:

אחד של 10 קומות, תיכף נתייחס לזה, ואתם תפתרו, תרוצה ציבורית הרבה הרבה יותר משמעותית. ואז המגדל למעשה הוא יותר למטה, ליד שאר המגדלים, ולמעלה יש רק 10 קומות, שזה כן לפי המדיניות, והרווח מזה, תיכף תראה מה,

ישראל קלרמן:

והמגדל כמה?

אמנון ארבל:

רגע, אני מראה את זה, אני לא זוכר. זה כבר (לא ברור) גבוה גם, אנחנו מצאנו תראו יש פה שצ"פ וכיכר בחזית פה, שזה מה שבעצם התחברנו אליה ועשינו הגדלה של זה, למעשה התוכנית מציעה היום בחלק התחתון זה החלק שהיום למטה, זה המגדל שנמצא היום בבנייה, סליחה הפוך, הפוך, סליחה, את זה השצ"פ שנמצא היום למטה, אז עשינו בעצם הרחבה של כל השצ"פ הזה, גם השצ"פ הזה. תיכף תראו הדמיות נחמדות שזה הנה פה בצד ימין, אתם רואים כאן, למעשה כל הדבר הזה, בגלל הפרשי

הטופוגרפיה, ועשינו מפלס אחד פה, שהוא התרחבות לשצ"פ שיש כאן, כיכר עם דופן מסחרית בצד אחד מבני ציבור בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

וזה יהיה באותו גובה?

אמנון ארבל:

כן, כל זה באותו, הרעיון היה שניצור בניגוד למה שהם הגישו בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי הבנתי. זה יהיה אותו גובה,

אמנון ארבל:

לעשות משטח אחד,

אליעזר ראוכברגר:

והם יגביהו את זה,

אמנון ארבל:

לא, כל המשטח הזה, הוא יושב ברחוב למטה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

צמוד לשצ"פ שיש פה, וצמוד לשצ"פ שיש לך פה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

עם חזית מסחרית וחזית מבני ציבור, השתמשנו בכל זה בהפרשי הטופוגרפיה ועשינו לצורכי ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בית כנסת, פה יש עלייה למפלס העליון, שתיכף נראה אותו, שגם שמה עשינו מפלס נורא גדול של שצ"פ, בחלק העליון.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אריאל גולן:

שצ"פ על המבנה.

ישראל קלרמן:

אבל לא אמרת, כמה זה הבניין?

אמנון ארבל:

תיכף, עוד לא אמרתי. לכן למעשה זה החלק התחתון, שלך שצ"פ מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם יש פה שתי שצ"פים חדשים, שמתחברים גם עם הישן.

אמנון ארבל:

נכון.

אריאל גולן:

ועוד אחד הם, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

למעלה, למטה ומתחבר.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הבנתי.

אמנון ארבל:

זה התחתון למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

לזה אתה קורא את התרומה הציבורית הגדולה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יפה,

אמנון ארבל:

זה,

ישראל קלרמן:

לא, גם בינוי, הוא אומר גם בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הכול רמה ציבורית, למה הוא מוכן לחרוג, למה הוא מוכן לחרוג מהמדיניות האב.

ישראל קלרמן:

זה לא נורא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, (לא ברור) זה היה בכל מקרה, לא קשור,

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה פרוגרמה,

אמנון ארבל:

זה השצ"פ התחתון שמתחבר, אמרתי לכל השצ"פ הזה, וזה מבני ציבור שנותן פה,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

אמנון ארבל:

פה של מסחר, סליחה, פה של מסחר פה של (לא ברור) ציבורית. ובחלק העליון עכשיו עולים למעלה, ועוד כמה קומות,

אריאל גולן:

ראיתי שיש מעלית שמה, זה נראה,

אמנון ארבל:

יש מעלית שמחברת בין שני המפלסים,

אליעזר ראוכברגר:

זה האדום,

אריאל גולן:

כן, כן, האדום זה מעלית.

אמנון ארבל:

תראו כמה קומות אני עולה כדי להגיע למעלה. זה המפלס העליון, כל השטח הזה, הוא שצ"פ מדורג אדום שהוא יושב על הרחוב העליון, ויש פה בניין של 10 קומות, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

שני בניינים, זה שני בניינים.

אמנון ארבל:

לא, בניין עם,

אליעזר ראוכברגר:

בניין מחובר כזה,

אמנון ארבל:

כן, רואים שם בצד ימין. עכשיו כל המפלס הזה, הוא מפלס אחד בגובה של הרחוב העליון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

ודרכם יש שם מעלית כמו שרואים פה, שמחברת בין שני המפלסים,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תעלה רגע עוד חזרה.

אמנון ארבל:

כל זה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע תחזור שנייה אמי.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה ה – 10, הימני כמה הוא המגדל?

אמנון ארבל:

אני לא זוכר, אני צריך להסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

30?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

30,

ישראל קלרמן:

לא, אבל המעלית תעמוד לידו, שהוא 22,

אליעזר ראוכברגר:

כבר לא עוזר.

אמנון ארבל:

המכפיל פה הוא 5,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

הוא גבוהה, ואנחנו חושבים שצריך לצמצם אותו. כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

40 קומות, מלמטה,

אליעזר ראוכברגר:

40 ל – 22,

עמנואל זלטס:

רק פה רואים 30,

אמנון ארבל:

לא, יש 30 גם בשני, אני אראה לכם תיכף חזרה,

אליעזר ראוכברגר:

בשני אין 22, אלא 30?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

יש שלושה של 30,

אליעזר ראוכברגר:

שלושה של 30,

ישראל קלרמן:

30? איפה?

אמנון ארבל:

אני חוזר, אני חוזר,

אליעזר ראוכברגר:

גם ממול,

אמנון ארבל:

אני חוזר רגע.

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה טוען זה 22, הוא טוען שזה 30,

אמנון ארבל:

הנה כאן, הנה כאן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאני חשבתי 30, זה 40,

אמנון ארבל:

כאן, כאן, כאן יש שני בניינים של 30 קומות, כאן שניים של 30,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל לא 22,

אריאל גולן:

עוד לא אישרנו,

ישראל קלרמן:

כן, אבל 22 בצד השני, איפה זה ה – 22?

אדיר שוורץ:

זה הראשון ש - ,

ישראל קלרמן:

פה, למטה,

אדיר שוורץ:

זה אזורים,

ישראל קלרמן:

זה, מה? איפה? תראה את הזה, תראה את ה - ,

אמנון ארבל:

את הנקודה שלי,

רותם פסו:

20,

ישראל קלרמן:

תראה איך שזה נראה, תראה את ה - ,

אמנון ארבל:

איך זה נראה מה?

ישראל קלרמן:

זה לא תמיד (לא ברור).

רותם פסו:

תנאים להפקדה,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הוא אומר, הוא אומר שהמכפיל הוא מידי גבוהה,

אדיר שוורץ:

בסטנדרט,

אמנון ארבל:

זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר לך,

ישראל קלרמן:

אז להוריד,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אתה לא שמאי, שמאות.

אמנון ארבל:

ביקשנו,

ישראל קלרמן:

זה הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר שצריך לבחור את השמאות עוד פעם בשלב ההיתר,

אמנון ארבל:

וכמובן להוריד מהמגדל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה כן, זה תכתוב שאם לא, אז תוריד מהמגדל,

אמנון ארבל:

פה מאושר מגדל, ופה יש שני מגדלים.

ישראל קלרמן:

של כמה? 30?

אמנון ארבל:

30 קומות,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא הגיע ל – 40,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אבל אני מקווה שזה ירד,

יוסי חביליו:

איך אתה מקווה?

אמנון ארבל:

יש לי אמונה, מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה אדם מאמין?

עמנואל זלטס:

אמי אדם מאמין,

אליעזר ראוכברגר:

הוקלט, הוקלט אמי,

אמנון ארבל:

זה היה בשבילך, רק בשבילך.

אליעזר ראוכברגר:

אמי הוקלט, אמי, הוקלט. טוב, חברים,

אמנון ארבל:

רגע, אני רק חוזר למה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

שנייה עוד רגע, אני אומר זה תואם את המרכזיות בעצם בהעמדה שעשינו פה, שיש פה גם שצ"פ נורא גדול אפשר לראות את זה כאן, תראו, זה בעצם הפוט – פרינט של הבניינים, פה יש שצ"פ מאוד גדול שיושב למטה, פה יש שצ"פ יותר גדול שיושב למעלה,

אדיר שוורץ:

מה? מה אפשר?

אריאל גולן:

השצ"פ הגדול גם נגיש לבחון, נכון?

אדיר שוורץ:

מה אפשר לעשות עם שצ"פ גדול למעלה?

אריאל גולן:

לא, ככה זה נראה, אתה יודע,

דובר לא מזוהה:

מה שאתה רוצה לעשות שם.

אדיר שוורץ:

עץ יכול לצמוח שם,

אמנון ארבל:

עץ כנראה שלא, כי זה מעל חניון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל תעשה מגלשות, תעשה נדנדה לילדים, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

עם,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה, ספסלים, תעשה ספסלים.

אריאל גולן:

אולי מגרש טניס? יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

תעשה נדנדה.

אדיר שוורץ:

כדורים יעופו על כביש גולומב.

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה נדנדה לילדים, תעשה ספסלים שיכולים לשבת שמה, לשתות קפה, לפטפט ילדים באים אנשים, באים אישה עם עגלה עם תינוק, היא יושבת, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

אתה (לא ברור), גם זה שטח,

אליעזר ראוכברגר:

דשא, אוויר, למה לא? מה הבעיה?

אדיר שוורץ:

בוא נגדיר מה יש בשצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

שצ"פ, ששפ"ע יפתח אותו, לא אני,

אדיר שוורץ:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

שהיזם יפתח אותו ע"פ הנחיות שפ"ע,

אדיר שוורץ:

אבל יצא לנו בעבר להגדיר בהנחיה פה, בהמלצה שמגדירים שיהיה למשל פינת משחקים לילדים, אז בוא נגדיר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל זה שפ"ע.

אמנון ארבל:

אין לזה משמעות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני לא אכפת לי, פינת משחקים לילדים, תשים שמה מגלשה אפשר, לא צריך עץ עם שורשים, בשביל מגלשה.

אמנון ארבל:

השצ"פ יתואם,

אליעזר ראוכברגר:

נדנדה, אני לא יודע, כל המתקנים האלה החדשים היפים,

אדיר שוורץ:

מה שחשוב מאוד להדגיש,

יהודה פרוידגר:

הצללה,

אליעזר ראוכברגר:

הצללה, כן, למה לא?

אדיר שוורץ:

לא, כי זה שצ"פים עצים בכל זאת, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מסכים,

יוחנן וייצמן:

נפרדים,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה בשצ"פ התחתון?

יוחנן וייצמן:

אדיר, צריך גם את זה וגם את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

גם בפרוגראמה ביקשנו פה אשכול מעון יום של 510 מטר פלוס חצרות, כיתות גני ילדים, ושתי כיתות גני ילדים למעשה, וחצרות, ובית כנסת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מצוין,

אמנון ארבל:

זהו.

רותם פסו:

רק חברתי אם אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, היה החרגה של ה - ,

אריאל גולן:

כן החרגה מה – 77-78 של,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה 77-78,

אריאל גולן:

לא, אבל יש פה,

אמנון ארבל:

יש פה שתי בקשות,

אליעזר ראוכברגר:

אין 77-78, אבל יש פה הפקדה.

אריאל גולן:

אין,

אמנון ארבל:

אין פה 77-78, כי זה לא רלוונטי,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בגלל שיש הפקדה זה לא רלוונטי.

אמנון ארבל:

אבל יש פנייה אחת שקיבלנו מ - , זה (לא ברור) וועדה. דייר שמקדם היתר בנייה קוראים לו, איך קוראים לו? דניאל, חנוך דניאל, הם מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

דחוף בהול קוראים לזה,

אמנון ארבל:

כן, הם מדברים על זה שהם מקדמים פה היתר בנייה 2016/150, אני מודה האמת שלא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, שפירא זה הציבורי,

אמנון ארבל:

עמנואל, אתה מספר את ההיתר הזה? כי אני לא מצאתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בדקתי.

אמנון ארבל:

אני שואל את עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בדקתי.

עמנואל זלטס:

הוא כתב מספרים,

אמנון ארבל:

אבל לא מצאתי כזה מספר.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

הוא מבקש,

עמנואל זלטס:

זה היתר ישן, זה כבר היתר שיצא תוקף או לא יצא?

אמנון ארבל:

לא, הוא לא יצא, הוא כותב,

עמנואל זלטס:

אז זה נקודה, תבדוק, תבדוק את זה. אני חושב שזה 150 זה תיק 2016 אין מצב,

אמנון ארבל:

לא, ב – GIS אין מספר כזה.

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר,

אמנון ארבל:

אולי הוא טעה,

רלי חיים:

הוא רשם זה,

עמנואל זלטס:

תסתכל בנתוני מידע אז אמי.

אמנון ארבל:

לא, הסתכלתי.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לו מספר, ותמחק לו נקודה,

אמנון ארבל:

את המספר.

ישראל קלרמן:

נכון,

עמנואל זלטס:

לא, אפשר גם פרטי, הנה פה, פה, תלחץ על זה. בוא תראה,

אליעזר ראוכברגר:

מישהו מכר להם, אז הם כתבו,

עמנואל זלטס:

זה החלקה הנכונה, אבל? אמי.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

כי זה גדול שמה, לא, למטה, למטה,

אמנון ארבל:

זה 2023,

עמנואל זלטס:

לא, לא, זה תיק מידע, מה פתאום.

אמנון ארבל:

כן,

רלי חיים:

זה צריך להיות 2016,

עמנואל זלטס:

הנה, 26.

רלי חיים:

הנה 26,

עמנואל זלטס:

זה זה,

רלי חיים:

זה אותו דבר,

עמנואל זלטס:

אז הוא באמצע הקלה,

אריאל גולן:

הוא פספס בעשור.

עמנואל זלטס:

הוא באמצע,

אמנון ארבל:

כן, הבנתי.

עמנואל זלטס:

הוא באמצע הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה?

עמנואל זלטס:

ב – 18.3 יצא לו ההקלה,

אמנון ארבל:

הוא מבקש תוספת בנייה הרחבה לבניין הקיים, בניית מחסן, ביצוע שיפור נגישות, הוא כרגע בפרסום.

עמנואל זלטס:

זה טעות של ספרה אחת.

אריאל גולן:

של עשור.

עמנואל זלטס:

כן,

רלי חיים:

של עשור.

אמנון ארבל:

מחסן ותוספת בנייה, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי אצל מי הוא נפל,

אמנון ארבל:

השאלה אם רוצים להחריג את זה,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי אצל מי הוא נפל. גם בעוד 5 שנים לא יצמח לו דשא.

אמנון ארבל:

הדבר השני קיבלנו מכתב עכשיו, קיבלתי מכתב עכשיו ממש תוך כדי וועדה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

רלי חיים:

איך קוראים לו לדייר?

אמנון ארבל:

זה המכתב שקיבלנו עכשיו ממש שלחו לי בבוקר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, קודם כל ההוא, אתה בעד? אתה נגד? אתה חושב שזה ראוי? אילנית,

אריאל גולן:

הוא אמר שהיזם מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

את דעתך.

אריאל גולן:

הוא כתב שהיזם מסכים,

אמנון ארבל:

עד היום אנחנו אמרנו שממ"דים,

ישראל קלרמן:

ממ"דים כן,

אמנון ארבל:

אפשר להחריג,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ממ"דים נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה גם הרחבות,

אריאל גולן:

לא, אבל יש להם הרחבות,

ישראל קלרמן:

גם, גם,

אריאל גולן:

הוא רוצה נגישות, גם נגישות,

ישראל קלרמן:

גם, גם נגישות לנכה, הוא אומר,

אריאל גולן:

נגישות,

עמנואל זלטס:

אבל בינינו אמר, האם הוא התקדם עם ההיתר, עוד לא הופקד, אז הוא יקבל את זה,

אדיר שוורץ:

יחסית שולי,

אליעזר ראוכברגר:

אם יחסית שולי, אז בוא נעשה, בוא נמליץ.

אמנון ארבל:

אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אם לדעתך שאפשר, אז בסדר.

אמנון ארבל:

אני אתקן רק.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הפנייה השנייה?

אמנון ארבל:

הפנייה שנייה יותר משמעותית, קיבלנו אמרתי תוך כדי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא ראיתי אותה.

אמנון ארבל:

לא, אבל אני אקריא, זה ממש, היא בכלל נשלחה לפני רבע שעה.

אריאל גולן:

טענות על היזם.

אמנון ארבל:

הודיה, משרד הודיה פישמן, הם טוענים פה, אני קורא עכשיו את פעם ראשונה, להפנות בשם מרשתנו דיירי הבניינים ברחוב דב הז' הנוטרים, רוצה לדחות את מוועד וועדת המשנה המקומית היום, הבקשות,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

מהנימוקים הבאים. הדיון קבוע, אוקי, נראה פה, מרשי מתכוונים להגיש תלונה מנהלית מפורטת, בעניין התחדשות עירונית בגין פגמים מהותיים של (לא ברור) היזם. (לא ברור) סביר, ע"פ הדין,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אני לא רוצה לקרוא את זה הלאה, מי שהבין הבוקר הדיון שעה לפני הדיון, דברים כאלה, אפשר לדחות.

אריאל גולן:

יש לנו גם פה (לא ברור).

רותם פסו:

יש התייחסות, אני לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מי שיכול לנסות, אני, עוד פעם זה משהו אחר, אני לא מדבר עליו,

רותם פסו:

את זה אני לא מכיר אפילו,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על אדם קיצוני,

רותם פסו:

זה פעם ראשונה שאני רואה את הדבר הזה, אמי,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, גם אני פעם ראשונה.

רותם פסו:

לא קיבלתי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אותה שעה,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו דיברנו,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רגע, רגע סליחה. רגע רותם, אני אומר שנייה, ללא קשר אליכם, לא קשור לשום דבר. מי ש - ,
דבר מביא דבר מהותי כזה, שטוען לפגמים, טוען לדברים יתכבד ויביא את זה, לפחות כמה ימים לפני
כן, שנוכל לבדוק, נוכל לבחון, נוכל להתעניין, נוכל לשבת על זה, לא שעה לפני הדיון, ולהגיד לנו -

אדוני, דגל אדום, פגמים, אני לא יכול לבחון, לא יכול כלום, לכן אני מבקש לא להתייחס בכלל לפנייה הזאת. רותם זה משהו אחר, רותם צריך לתת את חוות דעת שלו כמו בכל תוכנית,

יוסי חביליו:

לא, אבל השאלה כאן,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא (לא ברור),

יוסי חביליו:

הוא יכול לאשר את מה שהם טוענים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא מכיר את זה,

רותם פסו:

כי אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קרא את זה גם, הוא רואה את זה פעם ראשונה,

יוסי חביליו:

אמי, אתה יכול להגיד עוד פעם, בדיוק מה כתוב?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מבקש שלא, אני לא מבקש להעלות את זה בכלל, לא מסכים להעלות את זה בכלל. מי ששולח שעה לפני הדיון, מבחינתי לא רלוונטי.

אריאל גולן:

זה אמצע דיון, זה לא היה לפני.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

רותם פסו:

הייתי רואה מספר,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי,

רותם פסו:

היינו יכולים אז,

אליעזר ראוכברגר:

לא אם הוא היה יכול להתייחס לזה, אם הוא היה רואה את זה קודם, היה בכלל אומר, בודק, בוחן, אם הוא התייחס, אני אתייחס אליו כלא רציני, מה אתה? כל דבר שראית עכשיו, אתה כבר יש לך חוות דעת מקצועית? זה אדם לא רציני, אבל הוא כן אדם רציני, ולכן הוא לא יעשה את זה,

רותם פסו:

קיבלתי את המחמאה להיום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

רותם פסו:

זה היה שווה כול,

אליעזר ראוכברגר:

רותם, אני באמת מתייחס לחווות דעת שלך ברצינו,

רותם פסו:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני חושב שאני אדם רציני, ואני רוצה לקרוא את זה, איך אומרים? בישוב הדעת, לראות, לבדוק, להתייעץ עם אמי, להתייעץ עם אילנית, יכול להיות צריך להתייעץ כמו גורמים נוספים,

רותם פסו:

כמו שיש טוענות שקשורות למנהלת התחדשות עירונית,

אליעזר ראוכברגר:

פה בעירייה, לא יודע,

רותם פסו:

צריך לבדוק על מה מדובר בכלל,

אליעזר ראוכברגר:

צריך אולי לבקש מהיזם תגובה, אני לא יודע, אבל זה לא עובד, זה לא עובד ככה כן, קדימה. אז אנחנו לא מתייחסים לפנייה הזאת. עוד משהו? אמי.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא. רותם, כן, חברתי.

רותם פסו:

אז זוהר תציג בבקשה.

זוהר אמיר:

היי, נעים מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

זוהר אמיר:

דיברנו עם,

אליעזר ראוכברגר:

רק שם, שם לפרוטוקול.

זוהר אמיר:

זוהר.

אליעזר ראוכברגר:

נועה, בבקשה.

רותם פסו:

זוהר.

זוהר אמיר:

זוהר אמיר.

אליעזר ראוכברגר:

זוהר. זוהר אמיר.

יוסי חביליו:

כמו הזוהר הצפוני.

זוהר אמיר:

נכון,

יוסי חביליו:

בית ספר הזוהר.

זוהר אמיר:

אז בשיחות עם תושבים, דבר ראשון עלה לנו העניין של לא היה כנס מאז כנס החתמות, הם לא מקבלים מידע, רובם הרגישו, מי שדיברתי איתם שהם לא מקבלים הודעות, לא יודעים מה קורה בשלב התכנוני, לא היו מודעים גם לבניינים, למספר קומות. בין היתר דיברנו עם קבוצה גם שמתנגדת, עלה על הנושא של התמורות וחוסר אמון בהתנהלות של היזם, מול הנציגות, מול עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

כמה אחוזי חתימות יש לו? אמי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אני לא,

זוהר אמיר:

לא ראינו,

אמנון ארבל:

לפי התקנות.

רותם פסו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא עמד בתנאי סף זה ברור.

אמנון ארבל:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יודע.

זוהר אמיר:

גם מבחינת עו"ד הדיירים, הדיירים מתארים כל מיני, חוסר פניות, וחוסר זמינות שהם היו צופים לקצת יותר. אז אנחנו כן מבקשים שהיזם יעשה כנס, כנס בו הוא מציג את התכנון, שוב פעם, מדבר על לוחות זמנים, יענו נציגות, חשוב לנו גם כן שכולם יכירו את הנציגות, עלה שהם לא מכירים את הנציגות, אין קשר איתם ומולם. ובנוסף, דו"ח מספר 2, אין לנו עדכון של מיפוי כמו שצריך מעמיק של האזרחים הוותיקים, יש לנו לא מעט אזרחים וותיקים, 16, ולא קיבלנו את הפרטים כמו שאנחנו אמורים לקבל לקראת הוועדות. אנחנו מבקשים שזה יהיה,

רותם פסו:

לעדכן את זה,

זוהר אמיר:

תנאי, כן להפקדה.

רותם פסו:

אז אמי בעצם,

אריאל גולן:

זה דומה למכתב,

זוהר אמיר:

עכשיו כן,

רותם פסו:

הבקשה, הבקשה שלנו זה בעצם לקיים כנס שיתוף ציבור פרונטאלי, ולעדכן את ה - , את המיפוי
אזרחים וותיקים ואנשים עם צרכים מיוחדים ולהגיש לנו, זה בעצם החוסרים מבחינת החומרים
החברתיים. לגבי הבנייה כמו שהיושב ראש אמר, זאת אומרת אם זה הגיע אלינו, נוכל לבחון את זה
ב - , בתוך זמן סביר, ולחזור לתגובה.

זוהר אמיר :

אני אגיד שכן בשיחות,

אריאל גולן :

(לא ברור),

רותם פסו :

כן?

זוהר אמיר :

כן, בשיחות הדברים,

רותם פסו :

לא יודע,

זוהר אמיר :

האלה עלו, כאילו אני לא מופתעת, כי זה עלה, הם דיברו על עו"ד, ועל התאגדות כמתנגדים, אבל לא
אמרו משהו על מכתב כזה,

אליעזר ראוכברגר :

אוקי,

זוהר אמיר :

אז זהו.

אליעזר ראוכברגר :

טוב,

רותם פסו :

אז אמר, אם אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לקבל מה שאומרים, שזה תנאי להפקדה.

רותם פסו:

כן,

זוהר אמיר:

כן,

רותם פסו:

וזה פרונטאלי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רותם פסו:

פרונטאלי, לא, אני אומר לאמי,

אליעזר ראוכברגר:

עם ההערות של רותם.

רותם פסו:

כן.

זוהר אמיר:

כנס פרונטאלי,

רותם פסו:

פרונטאלי ו - , עדכון והגשת עדכון למיפוי אזרחים וותיקים.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

רותם פסו:

תודה.

יוסי חביליו:

אני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אני מתנגד, אני חושב שהיה צריך כן להיצמד לתוכנית האב, זה נכון שאולי זה לא היה מאפשר את השטח הציבורי שנותנים פה, שאני לא יודע עד כמה הוא יהיה שווה, או דברים אחרים, אבל אנחנו כל הזמן רואים פריצה, ופריצה. אין מדיניות ואין כלום, זה אחד. שתיים אני חושב שהגובה של המגדל של ה-40 קומות, זה עוד פעם זה אותו נימוק שמצטרף לנימוק הראשון, הוא משלים אותו, הוא אותו דבר מופרז, הוא גם להערכתי יותר מהבניינים האחרים, שמה שאני מכיר, של ה-22, 30 ואחרים, אני חושב שהמכפיל של ה-5.1 הוא מכפיל גבוה, נכון זה לא שכונת פאר, אבל בניות אני דיברתי על מכפיל של 2.5, האזור הזה לגרסתכם הם אכבאר תחבורה, והכול של מהנדס העיר, אחרי זה בכל זאת אמור צריך להיות אזור יותר טוב, יכול להיות שאם היינו הולכים למכפיל של 4, היה אפשר להוריד את המגדל, ולהישאר מבחינתי במצב, פחות גרוע. אני גם צופה שה- , עומס המטורף הזה שנובע מהיזמים, עכשיו עוד פעם, זה שמהנדס העיר כותב איזה משפט, בוא נבדוק את המכפילים, בשבילי זה לא שווה כלום, כי אנחנו מכירים מה שקורה בוועדה המחוזית, וכמו שאמרתי לכם, לצערי,

ישראל קלרמן:

מה שזה, לבדוק,

יוסי חביליו:

שנייה,

ישראל קלרמן:

אמרת, אמרת,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה כתבת שאם יתברר שזה גבוה, ולהוריד, ואז להוריד,

ישראל קלרמן:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

כתבת את זה? תכתוב את זה,

יוסי חביליו:

אתה לא הבנת מה שאני אומר, אמרתי שברמה המהותית, אני מצטרף לעמדת מהנדס העיר שכן אמר שהמכפיל הוא גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

נראה גבוה, הוא לא אמר שהוא גבוה, אבל הוא צריך לבדוק.

יוסי חביליו:

בסדר. תן לי עוד דקה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

יוסי חביליו:

אני לא יכול לצעוק,

אמנון ארבל:

אתה רואה שאני מקשיב לך, אתה רואה שאני מקשיב לך,

יוסי חביליו:

אני בא ואומר, תראו אני הרי טוען ישראל, אני מדבר אליך, אני טוען שהוועדה המחוזית מאשרים במכפילים מופרזים, אני לא סומך על השמאי שלהם, אני אומר לך שאני בחודש האחרון הייתי מעורב בצורה כזו או אחרת בשני מקרים, שבא שמאי ונתן חוות דעת גם בחסבון לא אני הייתי, אבל אחרים, וגם בחיסדא, שזה לא מי יודע מה רחוק, שהמכפילים הם מופרזים, והוא גם הראה את זה בעסקאות. לצערי עמדתי שאנחנו נביא שמאי לא מתקבל. אז אני מראש לא מאמין, ועם כל הכבוד להמלצת מהנדס העיר, הוועדה המחוזית מעיפים את זה ככה,

אמנון ארבל:

אז כמה?

אליעזר ראוכברגר:

שהמרפסות צריכות להיות.

ישראל קלרמן:

אני גם חושב כמו שהוא אומר, (לא ברור) להוריד עכשיו קומות, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, מה?

ישראל קלרמן:

מה? 30,

אמנון ארבל:

על סמך מה אתה אומר?

ישראל קלרמן:

כמו, כמו אחרים,

אמנון ארבל:

איפה אחרים?

ישראל קלרמן:

יש לך שם,

אמנון ארבל:

ממכפיל,

ישראל קלרמן:

אתה גם אומר שזה גבוה, אתה גם אומר שזה גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא אומר, הוא אומר לבחון אם זה גבוהה. זה לא גבוה.

יוסי חביליו:

אבל אליעזר, אנחנו מבינים שהאמירה של הבחינה היא לא שווה כלום.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא צודק, הוא לא צודק,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא צודק שצריך לראות לבחון, אבל אם זה נכון או לא, אתה שמאי? יש לך תעודת שמאות, למדת שמאות? אני לא.

ישראל קלרמן:

אז אחד ועוד אחד, כן, אתה רואה את זה משהו, 40 קומות, מותר 10,

אמנון ארבל:

אבל זה המקסימום אחד ועוד אחד,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

לא, אמר, זה לא צריך להיות,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כשעשו את המדיניות,

ישראל קלרמן:

אתה יודע מה יש פה, אתה זה המדיניות, המדיניות זה מה שמשתלב ב – 10, 40 קומות זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כשעשו את המדיניות אף אחד לא בדק מכפילים, ולא בדקו כלום.

ישראל קלרמן:

בטח שבדקו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום. מה פתאום, לא בדקו כלום.

ישראל קלרמן:

שישאר,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב שטויות.

יוסי חביליו:

בוא נשאל אחרי, זה כיסוי תחת.

אמנון ארבל:

דרך אגב זה לא נבדק,

יוסי חביליו:

כי הוועדה המחוזית,

ישראל קלרמן:

כלום,

יוסי חביליו:

לא עושה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

אני אומר, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

לא בדקו כלום,

ישראל קלרמן:

הוא אומר,

אמנון ארבל:

אני יכול להגיד לך,

אליעזר ראובברגר:

לא בדקו כלום,

אמנון ארבל:

תוכנית האב, תוכנית האב הכין משרד השיכון בזמנו, והשמאית שהייתה מצוינת אגב בצוות, ושמאית שהצוות אמרה שמכפילים צריכים להיות בערך 2.8, וככה נעשה תוכנית האב, 2.8. ואז התחלנו לקבל תוכניות, ואמרנו וואלה, זה פער כזה, זה לא פער כזה.

ישראל קלרמן:

טוב.

אמנון ארבל:

אתה יכול להסתכל סתם, להגיד מה המכפיל היה בפרויקט שאושר ליד נניח, בפרויקט הזה.

יוסי חביליו:

כמה המכפיל היה? גם שמה בטח זה היה גבוה. אבל אליעזר,

אמנון ארבל:

צריך לבדוק,

יוסי חביליו:

חוץ ממקרה חסבון שנפלנו, אתה לא קיבלת אף פעם את ההמלצה שלי, להביא חוות דעת שמאי ניטראלי שאנחנו נביא אותו, קרן ג'רסי, לא יואל אבן, בלי שם,

אליעזר ראובברגר:

מה נראה לך קרן ג'רסי היא עצמאית? נו, קרן ג'רסי היא גם יואל אבן, באמת.

יוסי חביליו:

אז אנחנו נבחר, נביא שלושה ותעשה אן – דן – דינו, בסדר? אני אביא לך 5 שמאים, שמקובלים עלי, תבחר בצורה אקראית, ואני אומר לך שיגידו לך שגם במכפיל 4 אתה יכול להסתדר פה, ואז אתה מוריד את המגדל ל – 30 קומות, מצמצם את האטרף שהולך להיות שם,

אליעזר ראובברגר:

אם יבוא שמאי ויגיד שצריך להוריד 30, אני בוודאי שאני אהיה בעד,

יוסי חביליו:

בוא נביא אנחנו אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שאני אהיה בעד,

יוסי חביליו:

היום בצורה שיהיה שמאי שהוא יהיה שפוט של היזם, מה שהיה פה בחסבון,

אמנון ארבל:

זה שמאי שהוועדה המחוזית בודק את זה,

יוסי חביליו:

אז אני לא סומך על השמאי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

אני אומר לך,

אמנון ארבל:

אז גם השמאי שהבאתם בחסבון לא סמכת.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יוסי חביליו:

אני הייתי בחיסדא שמאי,

אמנון ארבל:

אבל אתה לא,

יוחנן וייצמן:

אתה כן סמכת על השמאי של וועדה מקומית, סליחה.

אמנון ארבל:

אני לא, שומר על זכות השתיקה,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

תקשיב, תקשיב, שבחסבון, ההוא אומר לי שהמחיר זה 60 אלף שקל, או לא יודע, 60 מטר סליחה, ואני רואה ומביא לי עסקאות רחוקות, משכונת בינוניות, ושאני רואה במגדל ממול שזה 80 אלף, (לא ברור) מוכח, אז מה אתם רוצים? או שבחיסדא השמאי אומר - כן, זה גוננים, מביא לי במעגלי יבנה, מביא לי מאזור תעשייה תלפיות, ו- 200, והוא אומר שזה 40 ומשהו אלף, ומ- 50 מטר משמה בעמק רפאים רוצים 80 אלף,

אדיר שוורץ:

וחיסדא ברור שהיית שם מעולה, אגב העמדה של המקומית בחיסדא הייתה לצמצם, אם אתה זוכר,

יוסי חביליו:

אבל לכן אני,

יוחנן וייצמן:

טוב, מה שאמר יוסי בצדק מסוים, אנחנו אמרנו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב חברים השעה 12, רוצים כבר להמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

בלי לרדת לפרטים.

רלי חיים:

צריך להכניס את (לא ברור).

אדיר שוורץ:

מה אתה מציע? שנמנה שמאי קובע?

יוסי חביליו:

כן, כן, בוא נעשה ניסיון, אבל לא יואל אבן יביא, אני אתן לך שלושה שמאים, שגם עובדים עם העירייה, ואתה לייזר תבחר אחד מהם,

אדיר שוורץ:

לא, אל תגיד לו שהם חצי חוקיים,

יוסי חביליו:

למה חצי חוקיים?

אדיר שוורץ:

כי ספק, לא ספק, אנחנו נבחר ספק, נראה לך,

יוחנן וייצמן:

למה לא? עשינו את זה כבר,

יוסי חביליו:

אז מה אתה מציע? מה רע בזה?

יוחנן וייצמן:

עשינו את זה בהר המנוחות, אנחנו בחרנו,

יוסי חביליו:

פעם אחת, מה אתה עושה לי מכרז? זה,

יוחנן וייצמן:

גם וועדת ערר (לא ברור) שאנחנו נבחר, ולא אף אחד אחר, ואנחנו בחרנו.

יוסי חביליו:

לא, אני אומר לך תשים גם שלושה פתקים,

אדיר שוורץ:

אין לי התנגדות עקרונית, תעשה חוקי,

יוסי חביליו:

לא, תעשי,

אמנון ארבל:

בסדר, אבל גם המחוזית (לא ברור) כעת,

יוחנן וייצמן:

לא, תיקח השמיני בתור, בסדר?

יוסי חביליו:

תשים שלושה פתקים בכוס, תבחר אחד מהם, אתה אמי. מה שיצא יצא, אכלתי אותה, אכלתי אותה.

אריאל גולן:

אתה רוצה שרותם יבחר,

יוסי חביליו:

לא שהיזם יואל אבן, שככה מתאמים,

רותם פסו:

אין בעיה,

יוסי חביליו:

מה יצא לי מזה? אז הוא אמר לי גם קרן גירסי (לא ברור) לי היה, אין בעיה, אני אביא לך,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תוסיף רק את הנושא של המרפסות סוכה, ככל הניתן,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה ככל הניתן,

יוסי חביליו:

לא התייחסת למה אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי מה להגיד, כי אין לך, לא תצא מפה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) שמאי מטעמנו, כבר הרבה זמן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בעד (לא ברור) להחליט את זה רוחבית, לא באופן נקודתי, אחד.

יוסי חביליו:

אני בטח בעד רוחבי.

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

יוחנן וייצמן:

שהוועדה המקומית תיקח כמה משרדי שמאים,

יוסי חביליו:

אחרי זה זה התנגדות, לא?

אמנון ארבל:

הוועדה מחוזית כבר מחכה לזה,

יוסי חביליו:

לייזר, עכשיו זה התנגדות, לא?

יוחנן וייצמן:

לא מדבר על זה, אני מדבר רוחבי,

אמנון ארבל:

מה? אבל הוא אומר רוחבי אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כל תוכנית שמגיעה, אתה מגיע לך בשלב מאוד מוקדם,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אני בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר, גם התוספות שעשינו,

יוסי חביליו:

אני מתנגד, אני רוצה לנמק לפרוטוקול,

אליעזר ראוכברגר:

כבר נימקת, עוד פעם? כמובן להוסיף את רותם,

יוסי חביליו:

נכנס בהקלטה?

אמנון ארבל:

התנגדויות של 11:30 כבר אליעזר,

רלי חיים:

כן, הנה הוא אמר לכם,

יוסי חביליו:

טוב, אז רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא שמאי אבל,

יוסי חביליו:

רגע, אולי אני אגיד פה, אולי אריאל יצטרך אלי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה לא יכול לקרוא, (לא ברור) אתה רוצה שמאי,

יוסי חביליו:

אני בעד (לא ברור), אבל בוא נתחיל דוגמא אחת, וייצמן, לא, למה אני אומר ככה, אני עכשיו,

אריאל גולן:

יוסי, אני בעד שאנשים ירוויחו.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם מסחרי, אתה יודע כמה מטרים שם? לכם אמרתי זהו. לא, ממש לא אמרתי כך. בסדר בשביל מה. בסדר.

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שניים של 10, בוא יש שם מוזר, אני לא רואה בזה.

יוסי חביליו:

אליעזר, אם היינו מביאים פה שמאי, והיית רואה שהוא אומר משהו מופרך,

אליעזר ראוכברגר:

אם היה לי פה עכשיו שמאי שהיה אומר לי איש מקצוע, אני הייתי איתו. אבל כשאני לא יודע איש מקצוע, אני אחכה לאיש מקצוע שיאמר את דברו,

יוסי חביליו:

אני מוכן כן,

אליעזר ראוכברגר:

האיש מקצוע הוא נמצא במחוזית לא פה.

יוסי חביליו:

בוא נביא שמאי, מה אתה אומר על זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

תן לי שבועיים, אני אביא לך על חשבוני שמאי, אני אממן כמה אלפי שקלים, להראות לכם את האבסורד שהולך פה.

אליעזר ראוכברגר:

תביא על חשבונך, ותלך עם זה למחוזית. זה אותו דבר, הרי זה אותו דבר,

יוסי חביליו:

שמה לא אישר אותי.

אליעזר ראוכברגר:

מחליטים בין אם, בוא, הם מתייחסים להמלצות שלנו,

יוסי חביליו:

אם היה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע בדיוק כמה הם מתייחסים להמלצות שלנו.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? אני אתן לך הסבר מנומק, אם,

אליעזר ראוכברגר:

בוא הנה, אנחנו חייבים להתקדם,

יוסי חביליו:

אם אני אביא פה חוות דעת שמאי,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

ואתם תקבלו אותו פה אחד, אני זוכה בערר, איך אני בשבילך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא תזכה, אם הם יביאו, חוות דעת שמאית שהיא סותרת, לא.

ישראל קלרמן:

אמי, סיימנו?

אריאל גולן:

תעשה הצבעה,

אליעזר ראוכברגר:

לא תזכה.

ישראל קלרמן:

הוא עשה הצבעה, עשינו הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

ערר בוועדה זה בית משפט, בית משפט לא נכנס בכלל לדברים האלה.

יוסי חביליו:

למה אין ערר?

אליעזר ראוכברגר:

כי זה לא סמכות, זה אין ערר, זה לא וועדת ערר, זה לא היה, זה בעתירה מינהלית.

אמנון ארבל:

מועצה ארצית אתה מתכוון?

יוסי חביליו:

מועצה ארצית.

אליעזר ראוכברגר:

מועצה ארצית,

אמנון ארבל:

תביא מועצה ארצית תוכנית זכויות בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

נו בחייד,

אמנון ארבל:

התחדשות עירונית, בחיך, יוסי.

יוסי חביליו:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר שפעם אחרת התקבל ערר במועצה ארצית.

אמנון ארבל:

עכשיו תדבר עם רפי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

כן, רפי כן,

אליעזר ראוכברגר:

מרפסות סוכה,

יוסי חביליו:

נכון, מה שאתה אומר (לא ברור) שם, נכון?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, מי בעד המלצת מהנדס העיר? בהתאם, בהתאם התוספות שעשינו על מה שאמר רותם, כולל הנושא שחייבים לבחון את ה - , מחדש את הנושא של ה - , מכפיל, ובאם מתברר שם מכפיל הוא גבוה מידי, להוריד, ולהוריד מהמגדל. מי בעד? אריאל, אדיר, אליעזר, שלוש. מי נגד?

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי.

יוחנן וייצמן:

אני בעד תוכנית אב,

יוסי חביליו:

אני גם תוכנית אב. אז אני מצטרף לתוכנית האב,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני שאלתי מי נגד.

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, 2 – 3,

אליעזר ראוכברגר:

2 – 3, אוקי, אחד נמנע.

יוסי חביליו:

למה? 3 – 3 איתנו?

אליעזר ראוכברגר:

ישראל נמנע. אוקי קדימה, המאושר. אנחנו הולכים עכשיו,

אמנון ארבל:

תוכנית 2,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 2 בסדר היום,

יוסי חביליו:

רגע, אני, אז רגע, רלי, מתי אני?

רלי חיים:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

יללה קדימה אמי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) לציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אמי.

יוסי חביליו:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

2 בסדר היום קדימה, התנגדויות.

אמנון ארבל:

תוכנית 1324,

אליעזר ראוכברגר:

לאן אתה הולך? למה אתה לא נשאר פה?

ישראל קלרמן:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

כן. תחזור יש התנגדויות.

ישראל קלרמן:

אני פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, קדימה.

יוסי חביליו:

זה פתוח (לא ברור), עכשיו כמה שעות יהיה פה.

אליעזר ראוכברגר:

די יוסי.

יוסי חביליו:

רגע, מתי אתה?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו הולכים עכשיו לתוכנית ההתנגדויות ברצף, אם יהיה באמצע רווח, אנחנו נעשה שוטף, אבל,

אדיר שוורץ:

אז הוא לא יהיה,

אמנון ארבל:

לא יהיה,

יוסי חביליו:

לא, אז אני יכול לבקש,

רלי חיים:

לא נראה לי שהוא יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו באיחור של חצי שעה.

יוסי חביליו:

לא, אבל עליו, למה לא יכול לבקש ממך שלא תכניס שוטף, ואז (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אני אעשה? אשב אסתכל על התקרבה?

יוסי חביליו:

תדבר,

אליעזר ראוכברגר:

אה, לדבר.

יוסי חביליו:

רגע, יש לי הצעה בשבילך,

אליעזר ראוכברגר:

אני קשה לי לדבר, היה פה אחד, היה פה יום אחד קוראים לו חביליו, חבר וועדה, ממש קשה לו לדבר, גם לי קשה.

יוסי חביליו:

לא, לא, אתה יודע מה? יש לי הצעה בשבילך.

ישראל קלרמן:

לייזר,

יוסי חביליו:

אליעזר,

ישראל קלרמן:

12 עכשיו,

יוסי חביליו:

רגע, אליעזר, שנייה אליעזר.

רלי חיים:

11: 30 (לא ברור).

יוסי חביליו:

יש לי הצעה,

אליעזר ראוכברגר:

אז נדון בלי נוכחות,

יוסי חביליו:

יש לי הצעה בשבילך. אין לי בעיה, אתה רוצה להכניס דברים באמצע, אל תכניס,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה, אני הולך לפי הסדר.

יוסי חביליו:

שנייה, אז אני מבקש ממך, שאם יהיה לך רווח באמצע, אל תכניס את 26 ו – 27, תכניס משהו אחר ואחרי זה נמשיך איתה, ואז אני לא אהיה בלחץ כל רגע להגיע או לא להגיע. איך אני בשבילך? פתרתי לך את הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

מקובל או לא מקובל?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אחרי, אחרי ההתנגדות האחרונה, אני רץ כן,

יוסי חביליו:

כן, זה כן. רק בתוך ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

אז מקסימום אתה משאיר אותם בצד,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הפעם, הפעם, כי היית היום, התנהגת יפה, אז אני מקבל את בקשתך.

יוסי חביליו:

אני מקווה שאני אוכל לחזור לעצמי הרגיל בהקדם.

אליעזר ראוכברגר:

היום זה היה חריג? חשבתי שחזרת בתשובה.

יוסי חביליו:

זה סיבות מסוימות.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא סיבות מסוימות, זה מראה שאתה, קולך, ועמדתך ודעתך יכולה להישמע גם בהתנהגות נורמטיבית, זה הכול. זה לגיטימי לגמרי להתנגד, לא, אני לא מבקר אותך, על ההתנגדות שלך, אני מבקר אותך על ההתנהגות שלך, להתנגד, זכותך המלאה.

יוסי חביליו:

אין לי כוח, להתווכח,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. יש לך אגידה, יש לך עמדות, זה לגיטימי. טוב, עשו רגע הפסקה לשירותים, שנייה. אין פה אף אחד של 11:30?

יוסי חביליו:

להתראות.

אליעזר ראוכברגר:

אתה 11:30?

יוחנן וייצמן:

אז בוא נתחיל כעת.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אתה 11:30?

דובר לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אז שנייה תחכה בחוץ, עוד רגע. שיקראו לך.

דובר לא מזוהה:

11:05, מתי?

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות, חכה עד שיקראו לך. אתה, אני לא הובנתי? יקראו לך.

דובר לא מזוהה:

חבל על הזמן.

אליעזר ראוכברגר:

מה אפשר לעשות?

דובר לא מזוהה:

לוחות זמנים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא משחקים דוקים כן. לא, לא, אני רוצה שייכנסו יסבירו את התוכנית, ואז נחליט. מה?

אדיר שוורץ:

מה עם 11?

אליעזר ראוכברגר:

ירד.

אדיר שוורץ:

ירד?

אליעזר ראוכברגר:

אין התנגדות, ההתנגדות הוסרה, ואז זה מילא מאושר, לפי סעיף 108.

חיים כהן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית של 11, 11 הוסר ההתנגדות. 11:30 הוא אמר שרק הוא נמצא, אין יותר מזה. אני לא יודע מה הוא אגב, אני לא יודע אם הוא מתנגד או מבקש, אין לי מושג מי הוא,

חיים כהן:

לא, המבקש זה מבנה דת.

אליעזר ראוכברגר:

מי מבנה דת?

חיים כהן:

המבקש זה מבנה דת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מי בעד הבית כנסת, זה בית כנסת הרי.

חיים כהן:

לא, זה גנים ובית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

תוספת גני ילדים בית כנסת,

חיים כהן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני לא יודע, גני ילדים זה עירוני כנראה, מה?

חיים כהן:

גם את זה,

אדיר שוורץ:

וקהילה פה.

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת שכונתית, אין לי מושג מי זה, אבל יש שמה הקצאה כנראה.

חיים כהן:

כן, זה מה שאני בודק.

אריאל גולן:

זה המקום.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל דרך אגב אם זה בית כנסת, מה עם בית כנסת?

רותם פסו:

זה נובע משם?

חיים כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה בית כנסת,

אריאל גולן:

בית כנסת קיים, יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

יש קיים, ובונים קומה שנייה עוד בית כנסת, זה הכול.

חיים כהן:

מצוין, אני רק שואל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

הנה, הנה,

אליעזר ראוכברגר:

זה רמות ב'. מה הבעיה?

אריאל גולן:

מצד שמאל,

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת קיים, בונים עוד אחד מעל.

חיים כהן:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

חיים כהן:

רק אני לא יודע מי הקהילה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני לא יודע,

חיים כהן:

זה מה ששאלתי,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהבית כנסת למטה, מרחיב. מה?

אמנון ארבל:

יש פה אחד רשום ברחוב הזה, בוא נציג את זה רגע,

יוחנן וייצמן:

יש פה מישור בחוץ?

אמנון ארבל:

יש פה למעשה תוכנית שמציעה, אתם רואים כאן אנחנו נמצאים פה ברמות, יש פה בניין שהוא היום משמש גני ילדים, אתם רואים את הבניין, זה בניין של קומה אחת, עם החצרות פה,

חיים כהן:

גני ילדים, זה לא בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

ישראל קלרמן:

גם וגם.

אריאל גולן:

ליד זה בית כנסת.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

היה פה בהפקדה.

ישראל קלרמן:

אישרנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מה שהתוכנית מציעה למעשה להכשיר את הקומה שמתחת, לכיוון המעבר למטה, לגני ילדים, בפועל זה אתם רואים במפלס התחתון, ולהוסיף 3 קומות מעל, עבור גני ילדים ובית כנסת, ובית כנסת חדש מעל, ויש פה התנגדויות למעשה של שכנים, בוא נשמע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תכניס אותם. טוב תוכנית 2,

תוכנית 1324342

ישראל קלרמן:

1324342.

אמנון ארבל:

הוגשה פה למעשה התנגדות אחת של אסתר טוטיאן עבור 16 מתנגדים על שכונה,

אליעזר ראוכברגר:

אדוני זה אתה מייצג את אסתר טוטיאן?

אורן טוטיאן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה קדימה, תציג את ה - , מה שמך?

אורן טוטיאן:

אורן.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אורן טוטיאן:

אורן,

אליעזר ראוכברגר:

אורן מה?

אורן טוטיאן:

טוטיאן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בבקשה תציג את ההתנגדות.

אורן טוטיאן:

ככה,

אליעזר ראוכברגר:

לא לא להפריע בבקשה חברים, לא להפריע. כן.

אורן טוטיאן:

קיים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אורן טוטיאן:

אני אומר כל הדברים של השכנים שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אורן טוטיאן:

אוקי מדובר על אזור שהוא מאוד מאוד בעייתי מבחינת חניות, זה ציר שהוא מאוד מאוד ראשי, וכבר היום יש בו עומסים מאוד מאוד גדולים. יש שמה כל בוקר, רחבה של צפירות מטורפת, גם בצהריים צפירות, יש שמה אולם של בית כנסת סמוך ליד שהוא מושכר לפעמים. מבחינת חניות, אין שמה שום חנייה. עכשיו איך אתה מביא בזה פתרון של חניות?

אליעזר ראוכברגר:

רק החניות יש לך בעיה?

אורן טוטיאן:

זה דבר ראשון. גם מבחינת דיירים 3 קומות באזור של וילות, זה משהו שהוא לא אופייני לאזור בשכונה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אורן טוטיאן:

לא נותנים לזה פתרון, לגבי היזק ראייה של שכנים, חדירה לפרטיות שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה? מה המרחק שבין, אתה גר שמה? מה המרחק בין לבין המגרש המוצע?

אורן טוטיאן:

אני ממול כמה זה? זה 10 מטר.

אמנון ארבבל:

זה הבניין, פה אתה יכול לראות, איפה אתה גר?

ישראל קלרמן:

תראה פה, הוא אמר לך,

אורן טוטיאן:

זה זה כן,

ישראל קלרמן:

אורן,

אורן טוטיאן:

17,

ישראל קלרמן:

הוא אומר לך פה להראות לפה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע איפה?

אמנון ארבל:

זה, זה 17/א.

אליעזר ראוכברגר:

17 אתה גר? או זה המוצע?

אורן טוטיאן:

איד?

אמנון ארבל:

הוא גר, הוא גר.

רותם פסו:

הוא גר.

אורן טוטיאן:

פה אני גר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה כתוב 2,

אמנון ארבל:

לא,

אורן טוטיאן:

אחורה 2,

אמנון ארבל:

הבניין הוא שם, זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

זה הרחוב,

אורן טוטיאן:

כן,

אמנון ארבל:

זה בערך 20, 25 מטר, זה מעבר לכביש.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אבל לא, כי פה כתוב שאסתר טוטיאן, כתוב שהכתובת שמה זה דרך החורש 2,

אמנון ארבל:

כן, היא מייצגת את ה – 16 דיירים אז זה,

עמנואל זלטס:

לא, הבן שלה,

ישראל קלרמן:

לא, הוא הבן שלה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הבן.

רלי חיים:

אבל זה היא ועוד 16,

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

או כן או לא, אני לא יודע אם יש להם ייפוי כוח או לא, לא משנה, אנחנו נדבר עכשיו עליו. בוא, בוא נשמע אותו.

אורן טוטיאן:

יש פה עוד דיירים, (לא ברור).

אמנון ארבל:

הנה תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

גם בזימון כתוב שאנחנו,

אורן טוטיאן:

רשום ב – 30: 11 אנשים באו,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, אנחנו לא בזה, כל אחד, בוא אנחנו, לא שיחקנו פה גולות.

אורן טוטיאן:

לא שיחקתם, אני רק אומר,

אליעזר ראוכברגר:

וגם כתוב ש - ,

רלי חיים:

לעניין החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

החזית של הבניין שלכם שזה החזית של הבניין הזה אני מבין, היא כמעט אטומה, המרפסת הזאתי,

אורן טוטיאן:

מה זאת אומרת אטומה?

אמנון ארבל:

זה לא החזית הראשית של הבניין,

אורן טוטיאן:

אז איפה זה הראשית של ה - ?

אמנון ארבל:

כן, אני מפה?

אורן טוטיאן:

זה על החלון של הבית שלי,

אמנון ארבל:

זה מרפסת, זה החצר, אתה צודק, בחצר מונמכת מהרחוב.

אורן טוטיאן:

איד?

אמנון ארבל:

החצר מונמכת מהרחוב.

אורן טוטיאן:

כל החדרים כל ה - ,

אמנון ארבל:

אז איד תוספת של קומות בבניין הזה, תפריע לך בעצם, אני שואל אותך, הבניין הזה.

אורן טוטיאן:

אם אתה היום עומד על הגג הקיים הזה של הגן ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אורן טוטיאן:

כבר כביכול משקיף על הבית, אז מה יקרה בעוד 3 קומות?

אמנון ארבל:

איך זה משקיף על הבית? כל בניין שפה יכול להשקיף על הבית, מהרחוב אתה יכול להשקיף על הבית, אני יכול לעמוד פה בחצר כאן, להסתכל על הגינה שלך,

צחי ברים:

גם הבניין הזה משקיף?

אורן טוטיאן:

גם הבניין הזה.

אמנון ארבל:

כן, זה לא, זה, אני יכול,

אורן טוטיאן:

זה קרוב. אתם תכשירו.

עמנואל זלטס:

שיגיש, אנחנו רוצים עכשיו אמי, עכשיו רוצים אמי, עכשיו רוצים.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב אמי, אני מסכים איתך ובעזרת השם הוא יגיש (לא ברור), למה לא?

חיים כהן:

(לא ברור) מה שגם את שלו.

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד? אדוני.

חיים כהן:

שגם שלו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע, בואו תנו לו להשלים את הדברים, כן אדוני.

אורן טוטיאן:

אני חושב שיש בתוכנית שלכם, 3 קומות, ואין על הגג רעפים, זאת אומרת שיש שמה מרפסת ועם אולם אירועים, זה אומר שהוא גם יזיק לתושבים, ולשכונה.

אמנון ארבל:

זה גג שטוח, מה זה, מה זאת אומרת אולם אירועים?

צחי ברים:

גם עכשיו יש גג שטוח.

אמנון ארבל:

איך?

צחי ברים:

עכשיו הגג שטחים, יש אולם אירועים שמה?

אורן טוטיאן:

יש שמה יציאה, רשום לגג.

אמנון ארבל:

זה גנים, לבית כנסת,

צחי ברים:

עכשיו יש לו גג שטוח, זה ככה נגמר הגג, לא ש - , עושים שמה משהו.

אורן טוטיאן:

זה אולי מרפסת של,

צחי ברים:

לא, עכשיו יש מרפסת למעלה?

אורן טוטיאן:

לא,

צחי ברים:

אז זה אותו דבר יהיה, כמו עכשיו, זה בנייה למעלה, לא?

אמנון ארבל:

כן,

אורן טוטיאן:

למה דבר כזה בעצם יגדל באמצע שכונה, שזה אזור של וילות,

צחי ברים:

אתה חוזר,

אורן טוטיאן:

זה אזור שהוא יוקרתי.

צחי ברים:

אתה חוזר על המגדל, לא, אני אגיד לך, אני רק עזרתי לך בעניין של המרפסת,

אורן טוטיאן:

אוקי,

חיים כהן:

כדי שיהיה ברור, זה לא מגדל, זה 3 קומות,

צחי ברים:

3 קומות.

אמנון ארבל:

4, 4.

אורן טוטיאן:

3 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

4,

צחי ברים:

4,

חיים כהן:

לא מגדל, מגדל,

אורן טוטיאן:

למה בעצם לא עושים את זה בלמטה?

חיים כהן:

מגדל זה נקרא מ – 13 קומות,

רלי חיים:

40 קומות.

חיים כהן:

מ – 13 קומות, היום לפי החוק החדש.

עמנואל זלטס:

זה לא כזה, הוא לא כזה כישרוני.

אורן טוטיאן:

אבל באזור של וילות, שהכול שתי קומות.

חיים כהן:

בניין גבוה,

אורן טוטיאן:

בשביל ליצור שקט,

חיים כהן:

זה בניין גבוה, אתה יכול להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה מבני ציבור זה לא מבנה מגורים.

אמנון ארבל:

זה מבנה ציבור שאמור לשרת את התושבים, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה מבני ציבור שאמור לשרת מי שגר שמה, זה לא אמור לשרת את מי שגר בצד השני של העיר.

צחי ברים:

לא מגיעים פה ילדים מ - ,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, אני מסתכל פה על החומר שכתוב,

אורן טוטיאן:

אתה כל בוקר (לא ברור) חווה את הצפירות? את החניות שיש?

אליעזר ראוכברגר:

יש בכל מקום שיש מבני ציבור, יש גם אירועים, זה לגמרי, יש פיק מסוים,

חיים כהן:

כן, גני ילדים שמה,

אורן טוטיאן:

אז איך אתם מביאים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש גני ילדים, יש בית כנסת, וכתוב פה גם הציבור שאמור להתפלל ב - , בתוספת, עוד בית כנסת או, זה א' הוא מגיע, והוא מתפלל בגני הילדים, אז מה אתה רוצה? שתמשיך להתפלל בגני ילדים? אתה רוצה בית כנסת מסודר.

אורן טוטיאן:

אוקי, עכשיו למה בעצם אין לכם מענה של חניות?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, את זה שמענו את מה שאתה אומר חניות. בסדר, אנחנו נדון בזה, בדיון הפנימי נדון, נדבר על זה,

אורן טוטיאן:

אוקי, עכשיו איך מתבצע היום פרסום של, של בנייה? אני שואל כאזרח, איך היום צריך להתבצע פרסום של בנייה? איפה הוצב שלט ירוק? שמראה על הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה אתה פה, מה?

אורן טוטיאן:

כן, אני יודע שאני פה, ברור שאני פה, איך אמור להיות מוצב דבר כזה איפה הוא נמצא?

חיים כהן:

אני חושב שבאתר, וב - ,

עמנואל זלטס:

בעיתונות.

חיים כהן:

בעיתונות,

עמנואל זלטס:

בעיתונות.

חיים כהן:

באתר,

אמנון ארבל:

לא היה שלט במקום?

אורן טוטיאן:

לא היה שלט במקום,

אליעזר ראוכברגר:

אז איך אתה ידעת שיש תוכנית?

אורן טוטיאן:

השלט הזה היה מוחבא ברחוב למטה,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם כנראה, אם זה, אם זה על שתי רחובות, אז זה מופיע למעלה ולמטה,

אורן טוטיאן:

(לא ברור),

צחי ברים:

מישהו אמר לך ש - , אתה רואה שראית את זה, מה שמוגבה אתה לא רואה.

אורן טוטיאן:

מה? אם עכשיו בונים בגן ילדים, גן ילדים שבונים בו מבנה,

צחי ברים:

לכאורה זה גם יש תמונות שהם עושים את זה,

אמנון ארבל:

כן,

אורן טוטיאן:

ברור, זה גם שתי (לא ברור), אחר כך לצלם זה לא בעיה, השאלה היא מה בפועל, איפה השלט היה מוצב?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אם אתה נמצא פה, אתה לא יכול להתלונן עליו,

אורן טוטיאן:

יפה, כי יש סרטונים בפלאפון, שהשלט הזה הוא מוצב מאחורי פח זבל בפעם הראשונה, אחרי שהועבר לגן, במקום שאמור להיות בו, הוא נעקר ועבר לרחוב למטה, שזה גם יש לי סרטונים של זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה הסרטונים, אתה ראית מישהו שעקר את השלט?

אורן טוטיאן:

יש לי סרטונים,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך סרטון של מישהו שעוקר את השלט?

אורן טוטיאן:

השלט היה במקום, אחר כך הוא נעלם וירד לרחוב למטה יותר. החשיפה של הציבור זה בדיוק שבועיים,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שמישהו תיקן את המיקום לפי מה ש - , מה שאמרו לו.

אורן טוטיאן:

אז אני אומר לך שהשלט הזה,

אליעזר ראוכברגר:

ואם אתה נמצא פה, ועוד 16, אז סימן שהציבור ידע מזה,

אורן טוטיאן:

והיה להם רק שבועיים להתארגן לציבור שמה,

רלי חיים:

שבועיים זה החוק,

אמנון ארבל:

זה הזמן,

אליעזר ראוכברגר:

זה החוק.

אורן טויאן:

יש חודשיים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה החוק,

אמנון ארבל:

חודשיים.

אורן טויאן:

שלט צריך להיות חודשיים לא שבועיים,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

רלי חיים:

השלט חודשיים.

אורן טויאן:

שלט אמור להיות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אורן טויאן:

חודשיים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה עוד?

רלי חיים:

לא חשבתי.

אורן טוטיאן:

ואיפה מינהל קהילתי ברמות שלא עדכן אף אחד מהדיירים ברדיוס של הבניין הזה?

אליעזר ראוכברגר:

הנה תשאל אותם, מה אתה רוצה?

אורן טוטיאן:

איד?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה מאיתנו? מינהל קהילתי הוא לא רלוונטי לפה.

צחי ברים:

הוא לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא משהו סטטוטורי חוקי,

צחי ברים:

הוא לא משיב, הוא אגם לא מקשיב לנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, הוא גם לא רלוונטי לכאן. מינהל קהילתי לא רלוונטי, יש שם גם שתיים, אני לא יודע בדיוק איזה מינהל.

אורן טוטיאן:

לא זוכר,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

אורן טוטיאן:

בוא נראה מה הדיירים רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

אגב מינהל קהילתי יודע מזה, אם הוא היה רוצה, הוא היה מגיש התנגדות.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראובברגר:

אם הוא לא הגיש התנגדות, כנראה שזה מקובל עליו.

דוברת לא מזוהה:

מעלה רמות?

אליעזר ראובברגר:

אני יודע, אם המינהל הקהילתי לא הגיש התנגדות, סימן שהוא יודע תאמיני לי שהם יודעים הכול מינהל קהילתי.

עמנואל זלטס:

הם מגישים לפעמים,

אורן טוטיאן:

טוב שהם יודעים, אבל הם לא (לא ברור) לציבור הנכון.

אליעזר ראובברגר:

אני מדבר על עצמם, לא, הם כעצמם מגישים התנגדויות, אם לא הגישו התנגדות, כנראה שלא אכפת להם. הם חושבים שזה סביר.

אורן טוטיאן:

אנחנו רוצים את הדברים האלה, של כל ההיזק ראייה, פגיעה בנכסים שמה, כל הקטע של החניות,

אליעזר ראובברגר:

חניות אמרנו שנדבר על זה ב - , בדיון הפנימי.

אורן טוטיאן:

אז למה בעצם להוציא 3 קומות, למה לא נגיד לחפור למטה, לצורך העניין, למה לא קומה אחת מספיקה?

צחי ברים:

גן ילדים לא עושים בחפירה.

עמנואל זלטס:

זה גן קיים, זה גן קיים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש שמה,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם (לא ברור).

אורן טוטיאן:

למה העירייה לצורך העניין לא תבטל את הגן, ותהפוך אותו לבית כנסת קיים מאשר,

אליעזר ראוכברגר:

ומה נעשה עם הילדים לאן נשלח אותם?

צחי ברים:

הילדים,

אורן טוטיאן:

יש בדרך החורש בניין הכיפות שמה יער ענק לא חסר, זה אזור שהוא צומת של (לא ברור).

חיים כהן:

בוא אני אסביר לך משהו, זה התב"ע בעצמו, המקום הזה עד כה שטח חום זה אומר שהעירייה מנצלת את השטחים של העירייה, למה שהיא רוצה ולמה שהיא צריכה, זה לא שאתה באת לגור ופתאום הפכו לך מגרש חום, ואז אתה יכול,

עמנואל זלטס:

מגרש חום, (לא ברור),

חיים כהן:

איך שאתה רוצה, החום,

אורן טוטיאן:

אני גר שמה לא היה,

חיים כהן:

החום,

צחי ברים:

לא היה, אבל השטח,

חיים כהן:

השטח היה חום,

צחי ברים:

הייעוד, הייעוד,

חיים כהן:

הייעוד,

עמנואל זלטס:

הבעלות של העירייה,

חיים כהן:

יכול להיות כשאתה באת, ידעת שהעירייה מחר יכולה להקים מה שהיא חושבת שיכולה לקום. יש לפעמים,

אליעזר ראוכברגר:

לפי הצרכים, לפי הצרכים,

חיים כהן:

ואז פתאום הופכים לך מגרש על יד הבית שלך לחום. וכל הטענות שיש לך עכשיו, זה לא מתאים, אז זה רלוונטי, כי אז אתה יכול להגיד אדוני, אני קניתי מקום. כי אני לא רוצה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן אתה גר שמה?

חיים כהן:

אני לא רוצה שיהיה לי זה,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, חיים, כמה זמן אתה גר שמה?

אורן טוטיאן:

14 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

נו, מה אתה רוצה? הגני ילדים לפני 14 שנה,

עמנואל זלטס:

שטח חום הרבה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא היה שטח חום? זה לא הפך להיות משהו אחר. אתה כשקנית, ידעת שיש שם שטח ציבורי,

חיים כהן:

אתה ידעת.

אליעזר ראוכברגר:

שיום אחד יבואו ויעשו שם תוכנית, לבנות גן ילדים, בית כנסת, מועדון נוער, טיפת חלב, לא יודע מה שיצטרכו לפי הצרכים של העירייה.

חיים כהן:

העירייה יש לה,

צחי ברים:

העירייה עושה את זה בשלבי.

חיים כהן:

למעשה, שנייה אבל העירייה יש מדיניות,

אורן טוטיאן:

יש שמה בניין של 3 קומות, ביחס לכל השכונה שהיא שתי קומות, זה הכול אזור של וילות, אזור שהוא פסטורלי למה בעצם להפוך,

צחי ברים:

מבני ציבור אנחנו לא (לא ברור), כי אין מספיק שטחי ציבור בעיר, ונותנים להם יותר. גם אני גר ב - , יש לי 4 קומות, ויש מבני ציבור, מבנה הרבה יותר,

חיים כהן:

העירייה יש לה מדיניות, בעירייה יש מדיניות, למקסם את מגרשי הציבור שלה, למקסם אותם.

אורן טוטיאן:

אז אני יכול למנוע?

אליעזר ראובברגר:

זה לא רק מדיניות, זה צורך.

חיים כהן:

אז אתה פה בשביל זה להגיד את זה, ואנחנו,

צחי ברים:

בקטע מה שמפריע לך תכנונית אפשר לנסות לעשות על דברים עקרוניים זה לא יעזור. אם תגיד תשמע, תביא פה שם, אולי,

אורן טוטיאן:

והוא בעד כן לקדם את התוכנית? מענה של חניות, כי אין לי כבר היום, בגלל הגן ילדים יש לי שמה מצוקה.

צחי ברים:

זה היושב ראש אמר לך שנדון בזה.

אורן טוטיאן:

זה ברמה של הבית שלפעמים גם נכנסו (לא ברור), מישהו חונה ורץ רגע לילד, וחוזר.

צחי ברים:

נכון, וזה בעיה, וזה בצומת.

אורן טוטיאן:

וזה בעיה שהיא מאוד מאוד חמורה, ואם כי הוא יכול להרים כזה מגדל, שלא יכול, זה מגדל.

צחי ברים:

זה לא,

אורן טוטיאן:

יש קומה למטה במינוס אחד, יש קומת קרקע עוד קומה, אז יש לו שתיים. ובונים עליו עוד 3, אתה הפכת ל – 5 קומות כמעט.

צחי ברים:

כן, מתחת לבית, מתחת לקרקע זה לא, זה לא נחשב.

אורן טוטיאן:

המבנה עצמו הוא 5 קומות סך הכול,

צחי ברים:

ואיפה הוא בונה? יש לך חתך להראות איפה הוא בונה את הבניין?

אמנון ארבבל:

מה זאת אומרת? זה החתך.

חיים כהן:

כן,

צחי ברים:

ואיפה הוא גר?

אורן טוטיאן:

אם יוחלט שהדבר הזה, לא,

אמנון ארבבל:

מכבר לכביש פה,

אורן טוטיאן:

לדעתי איפה יהיה החלונות שלו משקיפים, איפה כל דבר שפונה.

אליעזר ראוכברגר:

הדירה שלו היא, הדירה שלך היא פונה לכיוון הבניין ההוא או לצד השני?

אמנון ארבל:

היא פה, הדירה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל השאלה אם זה פונה לצד הזה, או לצד ההוא. אתה אומר שזה פה, אתה רואה את הקיר הזה.

אמנון ארבל:

הגינה שלו כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אמנון ארבל:

זה הגינה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור רגע,

אמנון ארבל:

זה הגינה שלו, אליעזר. כן.

אליעזר ראוכברגר:

פה הוא גר?

אמנון ארבל:

כן, זה הגינה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, א', אני לא יודע מה המפלס של הגינה שלו? יכול להיות שזה,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

והאם הדירה שלו פה, וכאן, או לכאן.

אורן טוטיאן:

זה הדירה שלי, לא פה, ולא לפה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

כאילו לצד השלישי, לחזית הזאת, לכיוון הגינה.

אורן טוטיאן:

אני פה,

אליעזר ראוכברגר:

לאליפסה הזאת.

אורן טוטיאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זה דירה קטנה, זה, כל,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי. טוב, תודה, אדוני. תודה רבה. אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה. אנחנו ניכנס לדיון פנימי.

צחי ברים:

תודה רבה, תצליח.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לך. תודה יום טוב לך. טוב, חברים, אמי, קדימה.

אמנון ארבל:

אנחנו סך הכול דחינו את רוב ההתנגדויות, יש פה תוכנית שמציעה העצמה של שטחים חומים, במגרש חום, שהיום בנוי רק בקומה אחת, זה נכון שהשכונה יחסית נמוכה של 2, 3 קומות, אז זה בניין ציבור שאמור לשרת את השכונה, אנחנו חושבים שזה נכון והגיוני וראוי, ולכן אנחנו ממליצים לדחות את ההתנגדויות, ולתת תוקף לתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי הנושא של החנייה?

אמנון ארבל:

חנייה,

עמנואל זלטס:

כולם יש.

אמנון ארבל:

לגבי השלט אגב, לפי הבדיקה שאנחנו עשינו זה כן פורסם כמו שצריך, אבל,

עמנואל זלטס:

גם בעיתונות,

אליעזר ראוכברגר:

עצם זה שהם פה, נו באמת, זה זה להיות (לא ברור).

חיים כהן:

גם עיתונות, וגם זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא, אתה מדבר פה עכשיו על 16 מתנגדים, זה לא אחד, נכון שהוא מייצג, הוא בא בשם כולם, אבל זה 16, 16 זה לא, ב - ,

אריאל גולן:

טיפה, איפה פגם.

אליעזר ראוכברגר:

טיפה פגם.

אריאל גולן:

אם היה פגם,

אליעזר ראוכברגר:

16 זה לא בשושו, 16 זה אומר, שדיברו בשכונה על הנושא הזה, שהיה,

רלי חיים:

היה שיח,

אליעזר ראוכברגר:

היה, באידיש אומרים היה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אנחנו כתבנו, תוכנית תנועה וחנייה, סיכון בטיחותי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בית כנסת ישמש את תושבי השכונה, (לא ברור) הליכה ברגל, לא יזדקקו לחנייה, היקף גדול להחרפת מצוקת החנייה באזור, בנוסף כי גם מתן היתר, היתר בנייה עבור מתן מענה מקומות חנייה תהיה ע"פ התקן, כי אין לנו ברירה אחרת. כמו כן במסגרת התוכנית סומן תא שטח האשפה הקיים בתחום היא בכלל להריסה, במקומו הוצעו פחים טמונים, על מנת לאפשר מעבר רציף בטוח להולכי רגל, זה די,

חיים כהן:

בסדר, זה לפי התקן.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

הם יוכלו לבקש את ההקלה מה שאני טענתי.

חיים כהן:

בסדר, זה אני רוצה לתאם את זה,

אמנון ארבל:

עוד פעם חזרנו על זה? טוב,

עמנואל זלטס:

למה? למה?

אמנון ארבל:

תוכנית 3 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

לא, בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי, יש מישהו ש - , יש מישהו מתנגד לקבל בהתאם להמלצת מהנדס העיר? אוקי, אז אנחנו דוחים את ההתנגדויות, ומקבלים את המלצת מהנדס העיר.

עמנואל זלטס:

אני חושב זה מחוזית בכלל בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך לא צריך מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אמרת את זה 17 פעם, היום.

עמנואל זלטס:

אפשר לכתוב את האופציה או הקלה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, נבדוק, ייבדק.

עמנואל זלטס:

לא, זה יהיה כתוב בתקנון, זה כבר עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

כן, הלאה.

תוכנית 1299031

אמנון ארבל:

תוכנית מספר 3 בסדר היום, תוכנית 1299031, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בראשית חוכמה 19, בזיכרון משה. התוכנית למעשה מציעה תוספת קומה.

חיים כהן:

בחוץ.

אמנון ארבל:

מעבר לבניין שכבר עשה תוספות, יש פה מתנגדות,

רלי חיים:

זה רשום בעלי דירות.

אמנון ארבל:

מתנגדת אחת, (לא ברור) מבנים סמוכים למבנה, (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

בוא הנה.

ישראל קלרמן:

ההוא אומר לי שיש לו לב חלש.

אליעזר ראובברגר:

איפה אמר? אמי פה? איפה אילנית? פה? טוב, הוגשה פה התנגדות אחת בראשית חוכמה, 21 – 17, מי מציג את ההתנגדות? כן, בבקשה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

טוב, אז למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

רק שם לפרוטוקול בבקשה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

עו"ד יעל אזולאי קורקין,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

ועו"ד סיוון משה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

למעשה אנחנו הגשנו התנגדות מטעם, בעצם מספר מתנגדים בהתנגדות אחת. ההתנגדויות הם בעצם החלקות הסמוכות, אחד לבניין 17, אחד לבניין 21, שבעצם משני צידי הבניין שבו מבוקשת. אז בעצם ההתנגדות נוגעת בכמה נושאים מאוד נקודתיים, זה לא התנגדות (לא ברור). נתחיל עם הכבד בינתיים, אנחנו נתחיל מה - , מהבעייתיים. בעצם אנחנו הסברנו בהתנגדות, וגם צירפנו חוות דעת של מומחה, אנטולי ברושאנסקי, מהנדס, שלמעשה כשביצעו בבניין 19 כבר הרי בניין 19 עבר בנייה, עבר תמ"א/38, ובעצם בנו זה בלי לשמור על התפר שנדרש, אין את התפר החוקי, כשבעצם כפועל יוצא זה לא עומד בתקן 413, והבניין נצמד לבניין הקיים ב - , מה שאנחנו קוראים בניין 21. ובעצם זה אומר, יוצר ממש מצב מסוכן, שבמקרה של חלילה תזוזה של הבניין, או רעידת אדמה, הבניין הצמוד ייפגע ביחד איתו, וזאת המטרה בעצם של התפר. עכשיו אנחנו צירפנו חוות דעת, אבל מכיוון שלא היה שם, צירפנו את זה לא בצבע, אני אגיד לכם את זה גם בצבע, וגם את ה - , את התצהיר של המהנדס, שבעצם הוא, מגיש את החוות דעת שלו לא רק חוות דעת, אלא ממש כתצהיר.

אמנון ארבל:

מה? מה המסקנה של החוות דעת? יעל.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שאין תפר, אני אראה את זה בתמונה. זה בשבילכם.

אמנון ארבל:

בין הבניינים האלה, בין שני אלה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן, בין 19 ל – 21. זאת החוות דעת, זה התמונה שבעצם,

צחי ברים:

תמ"א, מקבל את התמ"א.

אריאל גולן:

לא,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אפשר לראות שבעצם,

אריאל גולן:

הנדסי, הנדסי,

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים להשוות את הגובה, ולהוסיף עוד קומה, עם שני, עם עוד שתי יחידות דיור.

צחי ברים:

יש תפר, כשיש תפר, אפשר לעשות (לא ברור), קיר משותף אי-אפשר, אתה צריך לעשות גם את הכול.

חיים כהן:

אפשר לראות.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בעצם מה שאומר, מה שאומר המהנדס,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה שאומר המהנדס אנטולי בורשנסקי, הוא בעצם ביקר פיזית במקום, ב – 4.12.25, היה חלון שממנו אפשר היה לראות. היום הבנתי שסגרו את זה כבר. ומהבדיקה הויזואלית, הוא הצליח לראות שבעצם,

הבניין החדש שנבנה בתמ"א, בניין 19 בעצם נצמד וגם לבניין 21, התפר לפי תקן 413, ומה שהוא אומר שבמידה ורוצים להוסיף היום עוד קומות מעל הקיים, המרחק המינימאלי שצריך להתרחק, זה 13.6 ס"מ, מה שלא קיים בפועל. כי כיום המבנים צמודים. והוא אומר אני ממליץ בעצם אם רוצים לבנות לעשות את התפר הנדרש, וזה מה שאומר בעצם לנסר בבניוי קיים, אין ברירה, זאת אומרת זאת האפשרות היחידה.

אמנון ארבל:

יש שמה בניין של המתנגדים או בניין שלכם?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הבניין שלהם. לנסר בבניין שלהם, כדי לייצר את התפר, זה לא שזה בלתי אפשרי מבחינה הנדסית, זה מצריך ניסור ואחרת, כבר היום הוא לא עומד בתקן, ואם הוא מוסיף בעצם התפר צריך להיות גדול יותר, וזה מגדיל את הסיכון, ככל שהבניין גבוהה יותר, התפר צריך להיות גדול יותר. מה שאומר שכיום הוא בעצם לא בנוי ע"פ ההיתר, ואם הוא רוצה להוסיף עוד בניוי, הוא צריך עוד יותר להתרחק.

צחי ברים:

נעשה בדיקה, בדיקה פיזית או רק מה שהוא מסתכל (לא ברור)?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הוא הציע בינוי, מה שהם ביקשו, יש להם, ורואים אותו, זה רווח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז למה לא תקני?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מהנדס קונסטרוקציה מוסמך, שעשה בדיקה והגיש את זה עם תצהיר.

צחי ברים:

כן.

אליעזר ראובברגר:

יש לי, יש לי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בעצם מה שהוא אומר זה שאפשר לבצע את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה שהוא אומר בחוות דעת שלו, זה שניתן לבצע את זה, ע"פ פרט של מהנדס קונסטרוקציה וליווי מהנדס מוסמך, וזה כדי לשמור על יציבות,

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך לבצע ניסור,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

רעידת אדמה. אז, זו, זה ממש, זו ממש בעיה אקוטית מה שנקרא לזה, זה לא עניין של שיקול דעת תכנוני וכולה, הבניין לא,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה עו"ד אזולאי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע, מי מייצג את המבקשים?

עו"ד זלמן בלאק:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

אתה?

עו"ד זלמן בלאק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מכיר את החוות דעת הזאת?

עו"ד זלמן בלאק:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הגשנו אותה.

אליעזר ראוכברגר:

רק רציתי לדעת שאתה מכיר ש - ,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

צירפנו אותה להתנגדות.

דובר לא מזוהה:

ואני המהנדס,

עו"ד זלמן בלאק:

יש לי פה גם את ה - מהנדס שתכנן את הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

ני רק רוצה לדעת שאתה מכיר את זה, אחר כך ברור שאתה תענה, אבל אם אתה לא היית מכיר, אני שואל אותך למה לא,

עו"ד זלמן בלאק:

לא, זה צורף.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, רק רציתי לדעת שאתה מכיר את זה, זה הכול.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה תמשיכי, עו"ד אזולאי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני אמשך לנושא הבא שהוא גם די,

אליעזר ראובברגר:

אילנית, זה בהמשך לדיון שהיה לנו בתיק לפני כן, זה תיק 8 או משהו כזה כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר, לכן שאלתי. אנחנו לא נעשה איפה ואיפה בין תיקים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואפילו יש את המהנדס שלנו לשאול.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר, הכול טוב, כן, זהו? סיימת?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

רעיון טוב, לא, לא, אני אומרת זה רעיון טוב, מה שאילנית אומרת. הצלחתי לשמוע.

אליעזר ראובברגר:

בואי נראה, נשמע.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

נמשיך הלאה, אוקי. אז בעצם, הנושא הבא,

אליעזר ראובברגר:

חוות דעת כמו שאילנית,

ישראל קלרמן:

זה מה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה לנו בתיק בבוקר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי. הנושא הבא מבחינת רמת האקוטיות, זאת אומרת אני השארתי את הנושאים הפחות, החשובים מאוד, אבל פחות אקוטיים מבחינת המתנגדים, לשלב הבא. הנושא הבא שהוא באמת קריטי, זה ש - , בעצם אחרי שבניין 17 סיים את הבינוי שלו, עכשיו אנחנו עוברים לצד השני של אותו, זאת אומרת חלקה 45 חלקה (לא ברור).

אמנון ארבל:

זאתי?

דובר לא מזוהה:

לא, עד עכשיו דיברנו,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

קודם, קודם דיברנו,

אמנון ארבל:

עכשיו דיברנו על זה, עכשיו דיברנו על זה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

עכשיו אנחנו מדברים על חלקה 45,

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שזה בעצם בניין 17, בניין 17 ביצע גם תמ"א, ובעצם קיבל אישור טופס 4, הגשתי לה שנסקול, הוא קיבל את האישור מורשה נגישות וכולה, על בסיס מעבר פתוח שהיה קיים, בין שתי החלקות, ואותו מעבר היה פתוח, ושתי החלקות היה להם מעבר מספיק רחב שיאפשר נגישות לשני הבניינים. עכשיו בניין 19 בנה אחרי הבניין 19, זה הבניין של המבקשת התוכנית, כשהם בנו אחרי בניין 17, הם בעצם העמידו גדר שחוצה בין החלקות, ובעצם מבטלת את המעבר של הנגישות, בזה הם יצרו בעיה, גם כמובן זה בניין 17 שאין לו מספיק רוחב כדי להביא אפילו קבלת (לא ברור).

אמנון ארבל:

את יכולה להסביר?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן, בבקשה. זה בניין 17, בניין 19, (לא ברור). כן, בדיוק. זה גם בשבילהם. צירפתי את זה גם להתנגדות זה שזה,

צחי ברים:

במקור של ההיתר מה היה שמה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

במקור היה פתוח, לא היה,

צחי ברים:

של ההיתר?

אמנון ארבל:

היה מעבר משותף,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

המעבר היה המשותף.

אליעזר ראוכברגר:

הבניין המקורי.

אמנון ארבל:

הם (לא ברור) את החלק שלהם,

צחי ברים:

מקורי בעיה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

עכשיו הם סגרו, וזה גם להם אין את המעבר הנגישות.

אמנון ארבל:

היה לנו בדיוק תיק כזה דומה, אליעזר גם לפני חודש, בדיוק היה,

צחי ברים :

מעבר,

אליעזר ראוכברגר :

את הקיר הזה כשמה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

זה מעבר אותו קיר,

אמנון ארבל :

אותו דבר,

צחי ברים :

אותן (לא ברור), רק אם היו קצת,

אליעזר ראוכברגר :

גם את היית אז, עד כמה שזכור לי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

היה לכם את התוכנית של, בדיוק את אותה בעיה. עכשיו מה שנוצר, אנחנו הגשנו, בעצם מסמך מסודר של מומחה נגישות שאומר שעכשיו בעצם אם הם רוצים להוסיף נהיה להם הנגישות, לא רק שהקיר הזה יצר בעיית נגישות כלפי החלקה שלנו, זה גם יצר בעיית נגישות כנ"ל החלקה שלהם, שכרגע יש להם מעבר שהוא פחות מהמינימום הנדרש כדי לאשר, וגם הם לא יכולים לבנות, וגם לנו יצר בעיה. אז בעצם מה שאנחנו אומרים שצריך את התוכנית לסמן את הקיר הזה, את המעבר הזה להריסה,

אמנון ארבל :

קיר, לא את המעבר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

את הקיר הזה, את הקיר הזה,

אמנון ארבל :

הקיר הזה בעצם,

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

כאילו גם,

אליעזר ראוכברגר:

הקיר החוצץ,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בדיוק,

אמנון ארבל:

הקיר הזה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לסמן אותו להריסה, ואז גם נפתרת להם הבעיה, וגם נפתרת לנו הבעיה, זאת אומרת גם להם יש בעיה, וגם לנו יש, צירפנו לזה בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

זה מרחיב את הכניסה, עד כמה שאני זוכר,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

גם להם, וגם לנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אז אנחנו מבקשים שפשוט יסומן בתוך התוכנית, וגם ייהרס בפועל, לפני הבנייה כמובן,

אמנון ארבל:

יש תמונות שמה, יש לכם את התמונות של מה שהיה לפני?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

צירפנו תמונות, וצירפנו את האישור מומחה נגישות. אני מפנה אתכם,

אמנון ארבל:

לפני הבנייה של שתי בניינים,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן,

צחי ברים:

בהיתר, בהיתר המקורי אני שואל,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן, כן, צירפנו גם תמונות לפני ואחרי, צירפנו גם אישור, מומחה נגישות כנספח 3/א, ואת האישור טופס 4.3 ט שהוא אומר בעצם אני נתתי את האישור לטופס 4 על בסיס המעבר שהיה קיים. עכשיו הקטינו גם להם אין מעבר מספיק, וגם לנו אין. אז לבניין 17, אוקי. עכשיו אני רוצה לדבר רגע על הגבהים ועל המפלסים, הכול הגשנו מסודר בחוות דעת והכול נמצא לפניכם. הגדלתי את זה כדי שתוכלו לראות. מה שקרה זה שהצדדים כמו שאתם הבנתם אולי מהדיון הקודם, קצת מסוכסכים, ונמצאים בבוררות בבית דין. במסגרת הבוררות,

חיים כהן:

על מה? על מה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

על כל מיני דברים,

אמנון ארבל:

זה היה המעבר הקודם רק? יעל,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן, זה היה המעבר הקודם,

חיים כהן:

לא, לא, אני שואל, הבוררות הוא על הנכס הזה או על דברים אחרים?

אמנון ארבל:

זה היה למשל לפני הבניין,

חיים כהן:

לא, לא, רגע,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

חיים כהן:

עוד מעט נדבר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לפי דעתי, תמונה אחרי השיפוף.

צחי ברים:

אחרי השיפוף,

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר על לפני איך היה,

אמנון ארבל:

זה לפני,

דובר לא מזוהה:

זה לפני,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה לפני,

אמנון ארבל:

היום פה יש,

דובר לא מזוהה:

זה לפני.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בדיוק

צחי ברים:

כן, אבל בואו,

אמנון ארבל:

מה זה משנה? אני מדבר על הרוחב של המעבר הזה, שהוא היה משותף.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה היה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אתה רואה שלא.

אליעזר ראוכברגר:

זה ריצוף חדש.

צחי ברים:

כן, כן. בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה ריצוף חדש.

אמנון ארבל:

יש רוחב מעבר שהוא תקין, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לא, זה היה בדיון הקודם,

אמנון ארבל:

במקום מעבר זה 1.20 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בדיון הקודם, טוב.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי,

חיים כהן:

היה שמה (לא ברור)?

אריאל גולן:

הם עשו קיר,

אמנון ארבל:

כנראה שלא. עכשיו יש, אתם רואים באמצע,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמנון ארבל:

אז היא אומרת את הקיר הזה הוא גורם לזה, שגם המעבר שלנו, וגם המעבר שלהם, שניהם לא תקינים.

עו"ד זלמן בלאק:

היא אומרת.

אמנון ארבל:

היא אומרת,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

נכון,

דובר לא מזוהה:

לא אמרתי,

אמנון ארבל:

אמרתי שהיא אומרת.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זאת אומרת ברגע ששמים,

אמנון ארבל:

עוד לא שמענו אותך.

רלי חיים:

הביאה מומחה נגישות.

עו"ד זלמן בלאק:

מה שמישהו אחר אמר.

עמנואל זלטס:

במקום זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא אמר שהיא אומרת,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הגשנו, הגשנו, אנחנו הגשנו חוות דעת זה ה - , והגשנו גם תמונות, אפשר לראות בפועל, אפשר לראות שהמעבר לא, לא, וגם אומר ה - , גם אומרת חוות הדעת.

אריאל גולן:

להפריד ביניהם שלא יריבו,

דוברת לא מזוהה:

כן.

צחי ברים:

אולי באמצע להסביר לבוררות זה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הבוררות היא על,

אמנון ארבל:

לא יודע.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בעצם היה, טוב, בעצם הבוררות שמתנהלת, אני לא מייצגת את הבוררות, אבל נמצא פה צבי, מר צבי עובד שהוא צד בבוררות. הייתה טענה שהבניין שנבנה,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור),

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הוא גם מתנגד, הוא הגיש התנגדות,

חיים כהן:

הוא גר, הוא גר,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

יש לו דירה בחלקה,

עמנואל זלטס:

ב – 21,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

דירה בבניין 21. וגם הוא, היה פה בדיון על הבנייה בחלקה 17, בבניין 17. בעצם הפנייה לבוררות הייתה מתוך איזה שהיא טענה שבניין 19, הבניין שכרגע מבקשים בו את התוכנית נבחנה עם חריגות בנייה, ולא תואם היתר. הם הצהירו שהכול תואם וכולה, ואנחנו, הלקוחות שלי, הלקוח שלי טען שזה לא נבנה לפי, בין היתר הנושא של התפר שעלה גם שם. וגם בנושא הגובה, אנחנו טענו, בעצם הטענה, הטענה כאן וגם הטענה בבוררות הייתה, שהגביהו את הבניין מעל ה – 00, זאת אומרת ה – 00 שמופיע בהיתר, לא תואם את ה – 00 שעשו בפועל. כפועל יוצא, הבניין בפועל גבוה יותר, והחלק הצפוני שלו ב – 1.73 מטר, ובחלק הדרומי שלו ב – 1.49, ואיך אנחנו יודעים את זה? כי במסגרת הבוררות,

אליעזר ראובברגר:

בחריגה מההיתר?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בחריגה מההיתר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שניהם (לא ברור).

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שני הצדדים. עכשיו הייתה טענה בבוררות, כמובן הצד השני טען, שהכול לפי ההיתר, והביאו את אנשי מקצוע,

אליעזר ראובברגר:

ממתי ההיתר?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

ההיתר של, 23,

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

23,

אליעזר ראוכברגר:

23? כמה שנים?

עמנואל זלטס:

מה זה?

צחי ברים:

מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

הוצא לו טופס 4 כבר?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן, (לא ברור) טופס 4, לא ידעו עליו. אבל אנשי המקצוע מטעמם, אני מניחה טענו שהכול פני העירייה, שהכול נבנה לפי ההיתר, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו רוצים טופס 4 אחרי שהפיקוח בודק,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק ע"פ מה שהם אומרים.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אבל, אבל, אני אגיד ככה, בעצם בגלל שהייתה מחלוקת בית הדין מינה מומחה בהסכמת הצדדים, שזה שחר אדריכלים, שהוא הגיש חוות דעת שצירפתי לכם אותה,

עו"ד זלמן בלאק:

אני מתנגד,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הגשנו אותה בהתנגדות, אין פה מה זה,

עו"ד זלמן בלאק:

אבל אני מתנגד,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

היא הייתה בבוררות,

עו"ד זלמן בלאק:

אני מתנגד,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שזה חוות דעת, זה חוות דעת מוסכמת,

דובר לא מזוהה:

יש לכם פירוט של חוות דעת,

דובר לא מזוהה:

היא הגישה מה שהיא רוצה אבל,

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא אמרה אבל שזה הסכמה. זה הדיון, אתה אומר - אני לא.

עמנואל זלטס:

הנה יש פה חתימות.

אמנון ארבל:

לא, ההסכם הוא, מה שהיא הגישה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, על האדריכל הזה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

החוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

היא ענתה שזה,

אמנון ארבל:

היא הגישה על חלק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה שכאילו האדריכל,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הגשנו רק מה שרלוונטי לסכסוך, אם יש דברים נוספים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר - לא, אני לא הסכמתי, בסדר אוקי, בסדר. הוא לא אמר (לא ברור) את זכותה. אבל באופן, אבל באופן לבד, לא הסכמה.

עו"ד זלמן בלאק:

אני אתייחס לשני (לא ברור) גם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מתאר לעצמי שתתייחס,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אנחנו נגיד חזרה, לפי הסדר הרגיל.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי, אז בעצם אנחנו הגשנו חוות דעת של אדריכל שחר, שכותב בחוות דעת שלו שהוא מומחה מטעם שני הצדדים, אני אפנה אתכם לחוות הדעת, נספח 4, אתם יכולים לראות,

אליעזר ראוכברגר:

על זה שהוא אמר שלא, שמעת? אמי. עו"ד יעל אזולאי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כדרכך, את מדברת ב - , מנמקת וכולה, אבל הייתי מציע, גם, לקצר את הדברים, תגידי את שתי הנקודות,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כן, אני מגיעה,

אליעזר ראוכברגר:

שהם, איך אומרים? מה שכואב לכם, מה שכואב למתנגד,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

נגעתי רק,

אליעזר ראוכברגר:

וזה הנקודה המרכזית, כל השאר הם יותר נספחים, אם אני מבין נכון,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

(לא ברור) הגשנו לפי מה שכותב, לא סתם ככה.

אליעזר ראוכברגר:

התפר כואב, והגובה כואב, מה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

רואים את ה - ,

אמנון ארבל:

זה הבניין שלהם, וזה הבניין שלך.

אליעזר ראוכברגר:

התפר והגובה, זה הכאב הראשי?

אמנון ארבל:

כן, אז מה אני רואה פה,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, זה לא, זה הישן, אנחנו מהבניין,

אמנון ארבל:

אני יודע, אני יודע שזה ישן, אבל אני מדבר על זה דווקא, בכוונה אני שואל על זה, כי זה סתם, זה התמונה שהם ב-GIS, פה גם לא רואים שיש מעבר אחד משותף, רואים שיש מעבר גובה, ופה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה אחרי, מתי הם שמו את זה?

דובר לא מזוהה:

הקיר הזה היה, זה היה שיפוץ, שמו את זה באמצע, זה היה בשיפוץ, זה לא,

צחי ברים:

כמה שנים אחורה?

דובר לא מזוהה:

זה לא היה,

אמנון ארבל:

לא יודע,

אריאל גולן:

מ – 2011,

אמנון ארבל:

הנה רשום 2011, סליחה.

אריאל גולן:

11.

עו"ד זלמן בלאק:

2011,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה שהראיתי לכם,

אמנון ארבל:

לא, השאלה מה התקן, ומה הרוחב.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה שנתתי לכם, זה צולם מתי, לפני, עכשיו לפני חודש, התמונה.

אמנון ארבל:

זה היה ב – 2011 בעצם לא היה דבר,

דובר לא מזוהה:

בנוי, עשו פה קיר זמני,

אמנון ארבל:

זה אני הבנתי, זה אני הבנתי,

דובר לא מזוהה:

לפני שבנו היה פה קיר זמני.

חיים כהן:

זה קיר זמני?

דובר לא מזוהה:

זה קיר חדש, הנה זה קיר חדש. זה קיר שבנו את זה זמני, בכלל לא היה ככה המעבר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני מפנה אתכם.

אריאל גולן:

צריך להפריד.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לתת טופס 4, המעבר ככה.

אמנון ארבל:

אבל לפי רדיוס,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד שלו,

אמנון ארבל:

אני מבין שהאינטרס הוא משותף,

דובר לא מזוהה:

כן, לא, אני אמרתי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, כי את לא, רגיל (לא ברור) ככה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני מפנה אתכם לחוות הדעת של שחר, שצורפה להתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

יש אנשים שנהנים.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני התבקשתי, ע"י ראשת, ע"י הבוררות, לחוות דעתי בשאלה מקצועית, בעצם החוות דעת הייתה, שיש לי חוות דעת אובייקטיבית לצורכי (לא ברור),

עו"ד זלמן בלאק:

מה כתוב בסולוביצ'ק הנה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בעצם מה שצירפתי ב - , בתוך החוות דעת, הגדלתי לכם, שיהיה לכם את זה יותר שנוכל לראות, בעצם רואים שהבנייה בוצעה לא בגובה ש - , אמורה להיות ע"פ היתר, והוא מסמן גם עליות, וגם את ה - , זה נמצא בתוך חוות הדעת, אבל אפשר לראות בעצם שה - 00 לא במקום הנכון. ויש חריגה כלפי מעלה של 1.73 מטר בצד אחד, בצד הצפוני, ובצד הדרומי של 1.49 מטר, הוא גם מפרט בתוך חוות הדעת שלו במלל, מה בדיוק קרה שמבחינת הגבהים ומבחינת ה - 00. המצב הוא בעצם ש - , שהבניין היום גבוה יותר. בעצם אם תסתכלו ב - GIS הבניין היום בנוי, בעצם בגובה של בניין 17, זאת אומרת ה - , כשבניין 17 ביקש בתוכנית המקורית, לקבל להגביה קצת את הגג רעפים לא אפשרו לו בגלל חריגה מהמדיניות וכדומה, והיום בעצם לפני התוספת של בניין 19 מבחינת גובה הוא באותו גובה.

דובר לא מזוהה:

אפשר לראות את זה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אפשר לראות את זה ב - GIS ממש.

אמנון ארבל:

אפשר לראות את המבנה פה, זה המצב היום, כבר לפני חצי שנה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה המצב הקיים,

אמנון ארבל:

כמעט שנה, ב - 31.5. אז מה את אומרת פה? יעל,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני אומרת בתוכנית של בניין 17, כשהם בעצם רצו עוד להגביה, בתוכנית המקבילה שמתנהלת, שמחכים גם כן להחלטה, ביקשו להגביה את גג הרעפים ואמרו לו - אי-אפשר להוסיף פה, הבינוי, זאת אומרת זה הגובה מבחינת מה שתואם מדיניות וכדומה, אותו דיון צריך לחול גם עליהם, אחרת הם יהיו גבוהים משמעותית, אם היום הם כבר באותו גובה, אם הם יוסיפו עוד קומות שהם מבקשים, זה כבר, זה הופך את זה ל - ,

צחי ברים:

כשאת אומרת אותו דין, את מתכוונת גם אם יקבלו החלטה ושפה ייתנו, ושייתן להיפך, וגם לצדדים?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה הורדנו את זה, אנחנו נאלצנו להוריד.

צחי ברים:

אבל אם פה יאשרו שתיים,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אם פה,

צחי ברים:

ואת אומרת אותו דין, אבל את מתכוונת שגם השתיים האלה יחולו עליך?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני אומרת,

צחי ברים:

או לא?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שאותו גובה, אותו גובה שהם מקבלים, גם צריך להיות אצלי.

צחי ברים:

הבנתי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה מה שאני אומרת,

אמנון ארבל:

אחרי זה (לא ברור) 10 ס"מ,

צחי ברים:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

צחי ברים:

10 ס"מ.

אליעזר ראוכברגר:

זה כל ההבדל?

אמנון ארבל:

לנסר את התפר.

צחי ברים:

התפר, לא, לא היה.

אליעזר ראוכברגר:

13 ס"מ,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

יותר, לא, זה היה בצד השני, מה?

אמנון ארבל:

הבנתי.

חיים כהן:

לא משנה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה כלפי הבניין,

חיים כהן:

הבניינים האלה אין בעיה,

אמנון ארבל:

זה אין בעיה, אוקי,

עמנואל זלטס:

שמה אין בעיה.

דובר לא מזוהה:

פה יש בעיה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

פה יש לנו את ה - , את הגדר,

דובר לא מזוהה:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

את הגדר והגובה.

חיים כהן:

הבנתי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני אשתדל לא להפריע לך, אבל אתה תצטרך להשתדל גם לא להפריע לי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל תסיימי בבקשה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני לקראת סיום. היו עוד שני נושאים שהם יחסית פחות גדולים ומשמעותיים, אבל גם רצינו להסב את תשומת ליבכם, צירפנו תמונות, לכתב ההתנגדות. שני דברים נוספים. יש חדר אשפה שהותקן בחלקה, נסגר משמש כמחסן נעול, נבנתה מרפסת על מפלס הכניסה, כתוצאה מהגבהה של המרתף.

עמנואל זלטס:

אפשר לראות את זה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

צירפנו תמונות כנספח 5, גם שני הדברים האלה לא נבנו ע"פ ההיתר. טוב, חוץ מזה חוזרים על כל האמור בכתב ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. רק את שמך לפרוטוקול ותגיב על זה,

דובר לא מזוהה:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

תשתדל, תשתדל לקצר. סיימנו, סיימנו יש לך עו"ד סיימנו.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הוא יענה בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו. בתגובה תוכל לדבר.

עו"ד זלמן בלאק:

עו"ד זלמן בלאק ב"כ המבקש.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד זלמן בלאק:

ככה, אני קודם אתייחס רגע אחד לבניין, יש לנו בניין שטחים משותפים שהיה בעלים של הקומות התחתונות בעבר, זה המתנגד, שמכר אותם לצד שלישי. עכשיו המבקש הוא בעלים של הגג,

אליעזר ראוכברגר:

המבקש הוא יכול, מה שהוא מכר זה לא על המבקש,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עוד אחד,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

עו"ד זלמן בלאק:

ולכן אני רק אומר כל הטענה שמתייחסת לגובה, הרי הטענה היא שהגובה 00, התחיל גבוה מידי, התחיל משהו כמו ס"מ מה - ,

אמנון ארבל:

אז הוא אשם,

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

אמנון ארבל:

אז הוא אשם, אתה טוען, מי שמכר אשם אתה אומר.

עו"ד זלמן בלאק:

אני אומר, זה המצב הנתון, שוב חוק התכנון והבנייה עצמו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר שהמתנגד אשם, אז מה הוא בא להתנגד?

עו"ד זלמן בלאק:

(לא ברור) של 1.20 מטר מקומת כניסה קובעת, במחלקת הפיקוח,

אמנון ארבל:

מה זה קשור? מה זה קשור?

עו"ד זלמן בלאק:

בטח שזה קשור, כל הבניין הוא פשוט גבוה יותר, זה לא שיש לך שטחים נוספים,

אריאל גולן:

השאלה מה ה - 00.

אמנון ארבל:

לא, אתה לא מבקש תואם, אם יש לך היתר בנייה בגובה מסוים, אתה לא יכול להחליט שאתה בונה 1.20 מטר יותר גבוה.

עו"ד זלמן בלאק:

זה נכון. זה נכון,

אמנון ארבל:

זה מה שאמרת.

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו מה שאני בא לומר, זה דבר כזה. גם כשאנחנו מתייחסים לתב"ע בחוק התכנון והבנייה, זה לא חריגה מ - , סטייה ניכרת או כל מיני דברים כאלה,

אמנון ארבל:

אני לא מבין מה אתה אומר.

עו"ד זלמן בלאק:

אני אומר שחוק התכנון והבנייה עצמו מתייחס בצורה מאוד מאוד מקלה לנקודה הזאת.

אמנון ארבל:

לא, לא, אני לא מסכים איתך, הרי יש שאלה, השאלה היא אחרת,

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו נקודה נוספת,

אמנון ארבל:

אם מישהו מגיש בקשה להיתר בנייה בגובה מסוים, הוא לא יכול להחליט שהוא בונה יותר גבוה וזה לא נורא, השאלה אם זה בנוי אותו דבר, או לא בנוי אותו דבר.

עו"ד זלמן בלאק:

זה יכול להיות נכון, זה יכול להיות נכון, אבל התב"ע היום, זה בדיוק אין ספק שהיא באה, שהיא, שהיא פותרת את הנקודה הזאת.

אמנון ארבל:

התב"ע לא מציע להגביה כרגע את המפלס.

עו"ד זלמן בלאק:

התביעה עצמה נותנת גובה מקסימאלי לבניין, שסוגר את כל הפינה הזאת,

אמנון ארבל:

לא, זה לא נכון מה אתה אומר,

עו"ד זלמן בלאק:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי זה לא נכון. כי יש מטרות לתוכנית, אם מטרת התוכנית הייתה להוסיף קומה, רשום להוסיף קומה, אם המטרה להגביה את הבניין ב – 1.20 מטר,

אליעזר ראובברגר:

לא, אבל השאלה מה כתוב עד לאיזה גובה מגיע,

עו"ד זלמן בלאק:

איזה גובה מגיע?

צחי ברים:

לגבי הגובה,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

מה הרום, מה הרום.

אמנון ארבל:

אתה יודע שמצטבר זה, אבל אם יש תוכנית שלא מציגה שמגביה את הבניין ב – 1.20 מטר, כי זה לא תואם היתר, אז זה לא בסדר.

אליעזר ראובברגר:

אלא אם כן הוא מתקן את זה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

יש פער בין מה ש - ,

אמנון ארבל :

אבל אתה מציג את זה בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר :

נכון,

אמנון ארבל :

זה מה שאמרתי,

אליעזר ראוכברגר :

כן,

אמנון ארבל :

שוב, מבקש בתוכנית 1.20 מטר,

אליעזר ראוכברגר :

בסדר, בסדר.

עו"ד זלמן בלאק :

עכשיו אנחנו,

אמנון ארבל :

אז עובדתית זה נכון,

עו"ד זלמן בלאק :

לא, לא, ממש לא,

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

כן, נכון.

עו"ד זלמן בלאק :

אני, עובדתית גם לא מסכים עם זה. אני טוען שהמסמכים שהוצגו, אינם יכולים להיות, להוות חוות דעת,

אמנון ארבל:

לא, עזוב חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על העובדה של ה – 1.20 מטר,

אמנון ארבל:

אני מדבר על העובדות,

צחי בריס:

הוא מדבר,

אמנון ארבל:

עובדתי, יצא היתר בנייה, נבנה הבנייה,

עו"ד זלמן בלאק:

אומר הקבלן שבנה את המקום, זה לא נכון, גם הפיקוח היה במקום, וגם הפיקוח,

אמנון ארבל:

זה לא יותר (לא ברור).

עו"ד זלמן בלאק:

הבן אדם,

אמנון ארבל:

היתר בנייה שיש בו מפלס והוא תואם כרגע לאכלוס?

דובר לא מזוהה:

הוא תואם, כן, תואם מאה אחוז.

דובר לא מזוהה:

הוא לא יכול להוכיח שהיינו שם ביום שיש,

דובר לא מזוהה:

כן, אפשר להביא (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא, יש תוכניות, מה זה?

דובר לא מזוהה:

כן, אפשר לבדוק את זה,

אמנון ארבל:

קיבלת לרעה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אמי, זה ויכוח על עובדות.

אמנון ארבל:

אי-אפשר להתווכח על עובדות אבל,

דובר לא מזוהה:

היתר בנייה,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אומר, אני אומר לך נפתחו פה, מספר תיקי פיקוח בעירייה, ,

אמנון ארבל:

מסתבר שאפשר אבל,

עו"ד זלמן בלאק:

בעירייה על הנקודה הזאת, אפשר לדעת, יש פה מחלקת פיקוח בעירייה,

אליעזר ראוכברגר:

יש טופס 4?

עו"ד זלמן בלאק:

שפתחה,

אמנון ארבל:

אני שואל שאלה נורא פשוטה,

עו"ד זלמן בלאק:

אני רואה,

צחי ברים:

רק אמי, שנייה מה? נפתחו תיקי פיקוח על זה?

עו"ד זלמן בלאק:

נפתחו תיקי פיקוח ונסגרו כי זה תאם,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

היינו בפיקוח, וזה תאם,

עו"ד זלמן בלאק:

על זה קם הבוררות, על זה קם,

דובר לא מזוהה:

על זה קם הבוררות, וזה הפסק שלנו,

אמנון ארבל:

אל תפריע לו.

עו"ד זלמן בלאק:

אני אראה לך יש לי רשימת תיקים,

אמנון ארבל:

אני לא מבין, אי-אפשר להתווכח על עובדות,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון.

אמנון ארבל:

היה, היה והתוכנית בהיתר הבנייה מפלס, סתם 790, הבניין בנוי באותו מפלס?

עו"ד זלמן בלאק:

נכון,

אמנון ארבל:

אני שואל,

עו"ד זלמן בלאק:

כן,

דובר לא מזוהה:

כן,

אמנון ארבל:

כן?

עו"ד זלמן בלאק:

כן, זה תואם,

אמנון ארבל:

צריך לבדוק את זה, אין בעיה, אבל,

עו"ד זלמן בלאק:

תבדוק. אני מראה לך,

אמנון ארבל:

זה עובדתי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אמי, הבוררות כרגע לא הנושא,

אמנון ארבל:

לא קשור, לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו יש לנו פיקוח,

אמנון ארבל:

שאלתי עובדתית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם הפיקוח סגר, בגלל שהתברר שעובדתית זה לא נכון, אז זה מה שיש לנו.

עו"ד זלמן בלאק:

יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

אז תוכיח לנו שזה מה שקרה.

עו"ד זלמן בלאק:

7 תיקים שנפתחו, אני אראה ירשימה,

אליעזר ראוכברגר:

ו – 7 תיקים נסגרו אחרי בדיקה של,

אמנון ארבל:

(לא ברור) פיקוח,

אליעזר ראוכברגר:

רגע עו"ד,

עו"ד זלמן בלאק:

אז אמרתי לך, כן,

אמנון ארבל:

מי האדריכל? מי האדריכל פה?

אליעזר ראוכברגר:

ה – 7 תיקים האלה, אתה מביא נייר, מה כתוב שמה, למה נסגר?

עו"ד זלמן בלאק:

תיק נסגר, אין עבירה.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עו"ד זלמן בלאק:

כי אין עבירה. אין עבירה.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שיהיה כתוב?

עו"ד זלמן בלאק:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן להציג את זה לאילנית?

אמנון ארבל:

מי האדריכל של התוכנית? איפה אתה? אתה בדקת, זה נכון?

הרצל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

המפלס תואם להיתר בנייה?

הרצל כהן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

אני שואל, אני לא בדקתי, אני שואל,

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו,

הרצל כהן:

מופיע בתמונות.

אמנון ארבל:

בסדר.

עו"ד זלמן בלאק:

בכל הנוגע לטענת המרווח, אנחנו מדברים על, על ניסיון לייצר יש מאין מ – ת/413,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם זזו, לא אני,

עו"ד זלמן בלאק:

יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו על החוות דעת של ה - ,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בורשנסקי,

עו"ד זלמן בלאק:

בורשנסקי כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנטולי,

עו"ד זלמן בלאק:

אין ספק, אין ספק, מבלי לקרוא את הוראות התב"ע שגם, כשיצטרכו לבנות פה תוספות, יצטרכו לעמוד בהוראות ת/413, ולכן כטענה מקדמית, זה בכלל טענה לא רלוונטית, כי זה, כי הם יצטרכו להביא חוות דעת הנדסאית, להביא חישובים סטטיים, ולעמוד מה שצריך לעמוד. אם מחלקת היתרי בנייה תחליט שלצורך מימוש התוכנית, צריך לעשות הרחקות, היא תורה להם לעשות הרחקות. לגופו של עניין, גם האדריכל,

אמנון ארבל:

מי יעשה את ההרחקות?

אליעזר ראוכברגר:

לתפר, לתפר.

עו"ד זלמן בלאק:

לתפר,

אמנון ארבל:

לא, לאיזה צד אבל?

עו"ד זלמן בלאק:

שוב, עוד שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה עניין של היתר, זה בהיתר,

דובר לא מזוהה:

בתחום התוכנית,

עו"ד זלמן בלאק:

אני ביקשתי הקלה מ – ת/413, אני ביקשתי הקלה מתקן 413? לא ביקשתי הקלה. אני יכול לבקש הקלה?

אמנון ארבל:

אי-אפשר, יש פה טענה לא משפטית, הנדסית שמביאים, אמרת יש לך מהנדס, אז, את המהנדס יענה, אתה לא (לא ברור).

עו"ד זלמן בלאק:

המהנדס יענה,

אמנון ארבל:

זה לא שאלה משפטית.

צחי ברים:

עו"ד בלאק,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון, אני רק אומר כטענה,

אמנון ארבל:

אמרת יש לך מהנדס שיענה,

צחי ברים:

אתה אמרת, שהיה תיקי פיקוח ונסגרו. עכשיו, אין התייחסות לתפר הזה? הרי בנוי שמה, יש תפר או
אין תפר?

עו"ד זלמן בלאק:

הטענה הזאת של התפר,

אמנון ארבל:

הוא פה, התפר הוא פה.

עו"ד זלמן בלאק:

הטענה הזאת של התפר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בצד השני עכשיו, כן.

עו"ד זלמן בלאק:

התפר הוא בצד השני,

אמנון ארבל:

פה, הבניין השני פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה 17 וזה 19,

עו"ד זלמן בלאק:

לא, לא פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה 21,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה 21,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, לא זכרתי את המספרים המדויקים.

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי,

יהודה פרוידגר:

כן, כן, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

הטענה של הגובה היא בשני, זה כמו שאמרתי.

עו"ד זלמן בלאק:

עוד שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

התפר, התפר הוא פה.

אמנון ארבל:

הוא פה, הוא פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הגבהה היא פה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בשני הצדדים, בשני הצדדים,

אמנון ארבל:

מה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מצד אחד,

צחי בריס:

איפה המבקש? אמי.

אמנון ארבל:

הגבהה של החצר זה הבניין השמאלי,

אליעזר ראוכברגר:

איפה המבקש?

אמנון ארבל:

הגבהה של החצר, זה הבניין השמאלי אבל, לא בבניין הימני,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

הבנתי נכון.

עו"ד זלמן בלאק:

שנייה אחת,

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי שידבר, שידבר.

עו"ד זלמן בלאק:

אמי רוצה שתדבר.

הרצל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הנה זה הגדר, אמי, אמי, תחזור רגע,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה להראות לברים, לא, לא, מה שהיה קודם,

אמנון ארבל:

זה רגע זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה את הגדר באמצע? את הקיר הזה? הנה, בדיוק זה הקיר. אני מראה לברים. כן,

אמנון ארבל:

זה המעבר לפה, וזה המעבר לפה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

הטענה שזה לא תקני, וזה לא תקני.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. נכון, וזה הקיר ש - ,

דובר לא מזוהה:

זה המרפסת שבמפה.

אליעזר ראוכברגר:

שבתמונה שהצגת איננו.

דובר לא מזוהה:

לפני שהוגבה, על השטח שלפיה הייתה זכות למטה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהצגת קודם.

דובר לא מזוהה:

לא, לא, אז זה מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

עם הריצוף היפה הזה.

אמנון ארבל:

סתם להבנה בתור שאלת טעם שלא קשור לכל הסכסוכים ביניכם, מה הבעיה שפה יהיה מעבר רחב שישרת את שניכם?

עו"ד זלמן בלאק:

עוד שנייה, עוד שנייה נגיע לזה.

אמנון ארבל:

אוקי,

דובר לא מזוהה:

עוד שנייה,

עו"ד זלמן בלאק:

אני העמדתי את המהנדס,

אמנון ארבל:

סתם היגיון בריא, לא,

עו"ד זלמן בלאק:

אני עוד שנייה,

אמנון ארבל:

טוב,

רלי חיים:

מה שמך?

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

הרצל כהן:

שמי הרצל כהן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

הרצל כהן:

אני מהנדס,

רלי חיים:

רגע, רגע, חכה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הרצל כהן:

ב-83, אני ב-2023 תכננתי את הבניין לפי תכנון שלי, ופיקוח עליון שלי. אני תכננתי, הקפתי ווידאתי שיש תפר, בין הבניין שאנחנו בנינו, בעובי 20 מילימטר שזה ב- , בשיקול הדעת שלי כמהנדס המתכנן,

אמנון ארבל:

אמרנו את זה,

הרצל כהן:

ואין צורך, בגלל הסלע דלומיט, סלע קשה שיש שמה במרווח גדול יותר מ-20 מילימטר. גם הבניין תוכנן בצורה כזו, שיש כל שלושה ארבעה מטר, כמות בטון ששם מוצע התפר, עם קרקע עובי 20 מילימטר. לכן אין טענה ממש באדון בורשנסקי מה שהוא כותב, והבניין תוכנן בהתאם,

צחי ברים:

לא, אבל הוא כותב, בחוות דעת הוא כותב בחוות דעת שברגע שייתנו הגבהה, זה מעמיס, וב- , ברעידות אדמה זה נותן נפילה יותר חזקה.

הרצל כהן:

אז אפשר עכשיו לגבי התוספת של שתי הקומות החדשות, לעשות תפר יותר עבה. אבל תפר קיים, תפר קיים בעובי 20 מילימטר,

צחי בריס:

תפר קיים, ואם צריך אתה יודע להוסיף את זה שמה.

הרצל כהן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לעבות אותו,

הרצל כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

לאן אתה יכול לעבות אותו?

הרצל כהן:

לא, לעבות.

עו"ד זלמן בלאק:

שנייה אני אתייחס לזה.

יהודה פרוידגר:

בקומות של התוספת,

עו"ד זלמן בלאק:

צדדית צד אחד.

אליעזר ראוכברגר:

בקומות החדשות.

הרצל כהן:

התפר,

יהודה פרוידגר:

בקומות החדשות לעבות.

הרצל כהן:

מדובר בחלקות צרות, צרות מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

רואים את זה, רואים,

הרצל כהן:

צפופות מאוד,

יהודה פרוידגר:

רואים איזה צרות זה עושה.

הרצל כהן:

אז תקן רעידת אדמה קובע שהתפר צריך להיות בין שתי החלקות. ולכן אם אנחנו עושים נסיגה של 20 מילימטר אותו דבר הם צריכים לעשות בנסיגה 20 מילימטר, וזה מספיק ויותר מידי, 40 מילימטר בשביל בניין כזה. וזהו, זה הכול. כך שאין ממש בטענות של תפר בעובי 13 ס"מ שזה (לא ברור) זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, כן.

עו"ד זלמן בלאק:

אני רק, רק במענה לאמי רגע,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד זלמן בלאק:

הבניין, בניין 17 לא בנוי בגובה הזה. בניין 21, זאת אומרת שהם ייבנו, יצטרכו הבניינים להסתדר ביניהם.

אליעזר ראוכברגר:

זה השוואה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לא בונים,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להשוות.

עו"ד זלמן בלאק:

שוב, התפר דרוש כשיש בניין צמוד, נכון?

אמנון ארבל:

התפר גם לא תקין,

עו"ד זלמן בלאק:

אז קידמתי למטה, למטה, אני משיב על הקומות העליונות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד זלמן בלאק:

הקומות העליונות ב – 21 לא קיימות היום.

יהודה פרוידגר:

יש לכם חוות דעת?

אמנון ארבל:

כן, היא אומרת, הבניין קיים שנבנה בהיתר.

עו"ד זלמן בלאק:

הבנתי שמעת, אתה שאלת שאלה,

אמנון ארבל:

טוב,

עו"ד זלמן בלאק:

מי צריך להתרחק בעתיד,

עמנואל זלטס:

שהכול בסדר פה, פה.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? הוא יכול לעשות שם את זה?

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא יכול לחבר? זה מה שאתה אומר? למעלה לא יהיה בעיה, זה מה שאתה אומר.

עו"ד זלמן בלאק:

אמרתי,

אליעזר ראובברגר:

זה המהנדס אמר את זה,

עו"ד זלמן בלאק:

הקראתי, יעשו מה שצריך לעשות. עכשיו כפי ש - , אני רגע אחד אחזור לנושא, הנגישות והגדר. אוקי, בניגוד למה שחברתי אמרה פה, אין בחוות הדעת התייחסות לנגישות בבניין 19. חוות הדעת היא מתייחסת לכך, היינו פה בדיון קודם, לפני בערך חודש, עמדו אותם מתנגדים, צריך להבין שטענות המבקשים פה, גם ביחס לגובה, וגם ביחס, למרווח, הן חוסמות תחת שתי (לא ברור), כי לפני חודש הם היו פה, ואמרו בעצמם, שאין שום בעיה של נגישות אצלם, גם עם הגדר הזאת. הם יורידו מפה, יגרדו משם, ופתאום, הכול פה שחור משחור, את כל החוות דעת האלה הם לא צירפו. עכשיו,

עו"ד זלמן בלאק:

טוב, אמי יצא.

צחי ברים:

לא, עו"ד בלאק, אני זוכר את הדיון, אני זוכר את הדיון. הם לא אמרו שאין להם בעיה, אבל הסביר שיש איפה לקלף.

עו"ד זלמן בלאק:

נכון.

צחי ברים:

ואתה אמרת שזה, גם (לא ברור).

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו, עכשיו יש חוות דעת שמתעלמת מקילוף. הם אומרים - תשמע, אנחנו לא יכולים, אם הם לא יורידו את הגדר בחלקה שלהם, אנחנו, אין לנו נגישות. זאת אומרת שיש לנו בקשה להיתר, שהם הגישו בקשה לתב"ע שהם הגישו, שהיום הם מגישים חוות דעת שאומרת, לא ניתן לקבל את ה - , את התמ"א את התב"ע שלהם.

צחי ברים:

אתם יודעים שיש פה דבר אחד, את הפתרון שפנט הביא אז, זה יכול לשמש כרגע,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון,

צחי ברים:

זה מה שאתם אומרים,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אומר הם לא יכולים לטעון דבר והיפוכו, הם צריכים,

צחי ברים:

לא (לא ברור) את מה שהם לא יכולים, אני שואל אותך עניינית,

עו"ד זלמן בלאק:

נכון, הם יכולים גם זה. ודבר שני משפטית, אני לא חושב שזה אירוע, כפי שראינו בתמונות, מאז ומעולם היה גדר בין החלקות, אני לא חושב שזה שהם בחרו לבנות, שלא כחוק, וכרגע הכניסה שלהם לא נגישה, היא סיבה להורות לי, להוריד את הגדר. אני יש לי גדר, הדרת הזאת בנויה כדין,

צחי ברים:

בסדר, אבל הוא מראה תמונות שלא היה גדר,

יהודה פרוידגור:

מה זה מפריע לך אבל?

עו"ד זלמן בלאק:

בטח ש - ,

יהודה פרוידגר:

מה זה מפריע לך שיהיה גדר?

אמנון ארבל:

מה הרוחב, מה הרוחב הגישה לבניין שלכם?

עו"ד זלמן בלאק:

מה רוחב הגישה?

אמנון ארבל:

גם לא תקינה,

עו"ד זלמן בלאק:

למה?

דובר לא מזוהה:

1.10 מטר, אצלי 1.10 מטר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אתם צריכים מינימום 1.30 מטר,

דובר לא מזוהה:

הם צריכים 1.30 מטר.

עמנואל זלטס:

הם יכולים להגיש את זה מחר,

אמנון ארבל:

למה הקיר הזה צריך להיות? אני יכול להבין מחלוקות אחרות, על הקיר הזה לא מצליח להבין למה
שלא יהיה לכולם כניסה משותפת רחבה ונחמדה. מה?

עו"ד זלמן בלאק:

אם רוצים לקנות ממני שטחים יכולים לקנות ממני.

אמנון ארבל:

לא לקנות שטחים, יש פה חצי מעבר, רגע, אני אשאל את השאלה עוד פעם, היה מעבר רחב שווה בתמונה שראינו בהתנגדות,

צחי ברים:

לא,

אמנון ארבל:

שהמעבר הזה, רגע, שהמעבר היה משותף לשני הבניינים,

עו"ד זלמן בלאק:

הורידו את זה בכוח,

אמנון ארבל:

אני שואל שאלה פשוטה,

יהודה פרוידגר:

לא,

אמנון ארבל:

למה זה מפריע למישהו?

עמרם מינצברג:

כי שמה יש 8 דיירים. אצלנו בהיתר יש 5 דיירים, בפועל זה רק 3 דיירים, אנחנו לא רוצים יש לנו, 1.20 מטר מספיק כניסה בשבילינו, לא רוצים להוריד את הגדר, רוצים גדר לבד,

עו"ד זלמן בלאק:

הגדר הזאת,

אמנון ארבל:

למה הוא חייב להיות אצלכם אבל?

עמרם מינצברג:

יש לנו, מספיק לנו, לא צריך שיהיה עוד, עוד 8 דיירים בתוך החלקה שלנו.

אמנון ארבל:

לא,

צחי ברים:

השאלה שלנו היא שאלה נכונה, ואני מחדד,

אמנון ארבל:

כמו שאתם הולכים לרחוב, הולכים עוד מטר פנימה, זה נראה לי כל כך זניח, אתם (לא ברור), ויכוחי
נימה, סליחה שאני אומר, שטות גמורה בעיני.

צחי ברים:

זה שאלה נכונה,

זיסקין סולוביציק:

לפני 8 שנים הלכתי לבית דין,

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

זיסקין סולוביציק:

לבנות לי את הגדר הזאת.

צחי ברים:

שנייה, שנייה,

זיסקין סולוביציק:

והוא אמר לי, שהוא,

צחי ברים:

אני אתן לך,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אני לא הולך לבתי דין, רק אני שואל שאלה הגיונית, מה הבעיה שלשני הבניינים כניסה
משותפת של עוד מטר וחצי.

זיסקין סולוביציק:

בשביל מה? יש לי שלוש,

אמנון ארבל:

שיהיה נוח יותר לכולם.

זיסקין סולוביצקי:

בשביל מה אני צריך עוד 10 דיירים להיכנס לבפנים?

אמנון ארבל:

טוב,

זיסקין סולוביצקי:

אני אגלה לכם סוד, אני אגלה אליכם סוד, כשמגיע לי בן אדם שהוא היה בעל הבית איפה שלמטה, איפה שלקחו את החלק של הכניסה והוא אומר לי, אני רוצה שתשמעו, זה משהו ענק,

אמנון ארבל:

כן,

זיסקין סולוביצקי:

שיש הסכם בין צבי הורוביץ עם הדייר למטה, שהכניסה תהיה רק מ – 19, לשתי הבניינים רק מ – 19. והוא חייב לו מיליון שקל, בגלל שהוא עוד לא עשה את זה,

עמנואל זלטס:

רגע, אבל לייזר,

אמנון ארבל:

לא, אבל השאלה שאני אומר, עדיין לא ענית תשובה,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אענה,

צחי ברים:

אמי, אני אעזור לך, אמי, אני אעזור לך.

אמנון ארבל:

מגיעים מנקודה מסוימת, (לא ברור) ביחד, זה מה שיש,

צחי ברים:

אני אשאל את השאלה,

אמנון ארבל:

מה אתה כל כך מתפלא?

צחי ברים:

הוא שואל שאלה נכונה, אם לא היה שמה מעבר (לא ברור),

זיסקין סולוביציק:

מה זה אם לא היה שמה מעבר? היה מעבר רגלי, איפה התמונה? התמונה שלנו,

צחי ברים:

מתי שקנית את הדירה, לא היה מעבר,

זיסקין סולוביציק:

הנה, היה לי גדר,

צחי ברים:

כשאתה קנית את הדירה, היה מעבר?

זיסקין סולוביציק:

אני קניתי את הבניין,

צחי ברים:

אני שאלתי אותך,

זיסקין סולוביציק:

היה שמה גדר, הנה הגדר,

צחי ברים:

זה כשאתה קנית את הדירה?

דובר לא מזוהה:

לא, לא היה,

זיסקין סולוביציק:

כשאני קניתי,

צחי ברים:

מתי?

זיסקין סולוביציק:

בשנת, (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

לא היה, לא היה.

זיסקין סולוביציק:

אני קניתי בשנת (לא ברור) היה שמה.

צחי ברים:

התשובה היא, אמי, הם אומרים מאוד פשוט, לפי מה שהם טוענים אמי,

דובר לא מזוהה:

6 שנים לה היה מעבר, אחרי זה, אחרי המעבר, 6 שנים,

זיסקין סולוביציק:

6 שנים הוא גנב לי 6 שנים.

צחי ברים:

(לא ברור) עכשיו. לעצם העניין, אמי שאל, מה הבעיה במשותף?

רלי חיים:

ישראל,

צחי ברים:

אז הוא מסביר את זה שהם קנו את זה ככה.

זיסקין סולוביציק:

אמי, 06 קניתי את זה,

אמנון ארבל:

אני לא מדבר,

זיסקין סולוביציק:

לולא הגדר, הבית שלי,

עו"ד זלמן בלאק:

שמעתי את השאלה,

זיסקין סולוביציק:

למה שאני אתן מהבית שלי להיכנס?

אמנון ארבל:

הכול בסדר, לא חייבים להיות הגיוניים.

עו"ד זלמן בלאק:

הכול בסדר.

זיסקין סולוביציק:

בהיתר בנייה כתוב שיש שמה מחיצה, יש גדר, היתר בנייה שלי.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד זלמן בלאק:

אני, אני,

זיסקין סולוביציק:

יותר מזה, הוא חתם על ההיתר בנייה בזה, הוא היה הבעלים שלו, הוועדה אישרה חתם על זה.

אמנון ארבל:

ההבדל היחידי, אגב אני חייב להבין, כן, בסוף אני שומע פה לא מעט תוכניות, בסוף, לא אנחנו גרים שמה, אתם גרים שמה,

זיסקין סולוביציק:

כו,

אמנון ארבל:

אז להסתדר עם שכנים, לא,

זיסקין סולוביציק:

אני לא רוצה אותו,

אמנון ארבל:

אתה לא רוצה להסתדר,

זיסקין סולוביציק:

שייכנס לבית שלי,

אמנון ארבל:

אבל הוא לא נכנס לבית שלך.

זיסקין סולוביציק:

הוא נכנס לבית שלי.

אמנון ארבל:

הוא לא נכנס לבית שלך.

זיסקין סולוביציק:

אני אראה לך תמונה יותר טובה,

אמנון ארבל:

הוא לא נכנס לבית שלך,

זיסקין סולוביציק:

הוא פותח את הדלת שלו וסוגר לי את המקום להיכנס.

אמנון ארבל:

אבל זה הכניסה לבניין שלך, מה זה לא בית שלך?

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בדיון הפנימי,

אמנון ארבל:

אז למה את זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אמי, זה בדיון הפנימי, לא עכשיו.

אמנון ארבל:

הם יגיעו להסכמות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה כמו זה לדרוש,

ישראל קלרמן:

בוא תגיד לי,

צחי ברים:

אמי, אמי, יש לך (לא ברור) איתם.

זיסקין סולוביצקי:

הוא לא בעלים של המקום,

צחי ברים:

טוב, הבנו, הבנו.

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב לחלוטין למה שאני שואל, אבל זה בסדר, אוקי,

עו"ד זלמן בלאק:

טוב, עכשיו אני אתייחס,

אמנון ארבל:

אתה צועק מידי בשביל להקשיב פשוט.

עו"ד זלמן בלאק:

אני אתייחס, אתייחס ל - ,

אמנון ארבל:

אני לא גר שם.

עו"ד זלמן בלאק:

אתייחס לחוות הדעת של מהנדס העיר, דבר ראשון חוות דעת של מהנדס העיר ניתנה גם קודם הוועדה דחתה את חוות הדעת, במסגרת,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר בהפקדה.

עו"ד זלמן בלאק:

בהפקדה, בהפקדה. אני חושב שתפקידו של מהנדס העיר הוא ללמוד את המטריה ולהתיישר בהתאם להחלטות הוועדה, אבל,

אמנון ארבל:

מה זה? תסביר מה זה אומר. בוא תסביר,

עו"ד זלמן בלאק:

אם, אם הוועדה ישבה על התיק ודנה, וקבעה שזה ראוי הגובה,

אמנון ארבל:

אוקי,

עו"ד זלמן בלאק:

אז מה תעשה? לא צריך לבוא ולתת המלצה חדשה שנדחתה בשנית.

אמנון ארבל:

אוקי, כשתהיה אתה מהנדס העיר תעשה אחרת.

עו"ד זלמן בלאק:

הכול בסדר.

אמנון ארבל:

אתה טועה לחלוטין אגב,

עו"ד זלמן בלאק:

הכול בסדר. עכשיו,

אמנון ארבל:

תקרא קצת פסקי הדין על החלטות של מהנדס העיר והמעמד של עמדת מהנדס העיר,

עו"ד זלמן בלאק:

טוב,

אמנון ארבל:

ותבין שאין שום חובה למהנדס העיר לשנות את עמדתו, כי הוועדה המקומית קיבלה החלטה אחרת.

עו"ד זלמן בלאק:

הכול, הכול בסדר, עכשיו,

אמנון ארבל:

לא, אתה אומר דברים, מה זה הכול בסדר? זה לא ויכוח עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מה שאמר לך,

אמנון ארבל:

(לא ברור) ביני לבינך,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאומר לך אמי,

אמנון ארבל:

ויכוח משפטי, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי,

דובר לא מזוהה:

בפרט זה מצג שווא,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאומר, מה שאומר לך אמי, זה שהוא, אתה יודע צריך להיות הגונים. מהנדס העיר ימשיך להמליץ כמו שהוא חושב, והוועדה צריכה לקבל החלטה כמו שהיא חושבת.

אמנון ארבל:

יכול להיות.

צחי ברים:

כן, כן, נכון, זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

זה לגיטימי לחלוטין, אגב,

צחי ברים:

אז לא להגיד שמהנדס העיר צריך,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד להיצמד ל - ,

צחי ברים:

החלטת הוועדה לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד להיצמד לעמדתו.

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו, עכשיו משום מה,

יהודה פרוידגר:

שישתכנעו,

עו"ד זלמן בלאק:

משום מה, אותו,

אמנון ארבל:

יש מקרים שמשתכנעים.

עו"ד זלמן בלאק:

משום מה,

אמנון ארבל:

פה לא השתכנע.

עו"ד זלמן בלאק:

משום מה, משום מה, את המלצת מהנדס העיר הזאת, לא ראיתי בתוכנית, הקודמת שדיברנו עליה.

אמנון ארבל:

אוקי, אז מה זה אומר?

עו"ד זלמן בלאק:

אני לא יודע, אני שואל, איך באותו בניין, יש שם חוות דעת, פעם אחת שזה עובר מתחת לרדאר,

אמנון ארבל:

זה בניין אחר אבל,

עו"ד זלמן בלאק:

אין תפר, ב - , שתי מילימטר תפר,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה בניין אחר התפר, זה לא הבניין הזה,

אמנון ארבל:

זה תוכנית אחרת, וזה תוכנית אחרת, מה זה קשור?

עו"ד זלמן בלאק:

אני מדבר על מדיניות גובה,

אמנון ארבל:

נו.

עו"ד זלמן בלאק:

באזור, מדיניות גובה באזור.

אמנון ארבל:

הם לא חייבים להסביר לך, בסדר.

עו"ד זלמן בלאק:

זה אני אוהב את התשובות האלה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

יש תשובה על זה,

עו"ד זלמן בלאק:

אנחנו יודעים מה התשובה.

אמנון ארבל:

היות ולא היית אצלי אף פעם,

עו"ד זלמן בלאק:

אין שום,

אמנון ארבל:

היות ולא הייתי אצלה אף פעם במשרד, אז אל תגיד לי שאתה יודע את התשובה, כי אתה לא יודע את התשובה.

עו"ד זלמן בלאק:

טוב, הייתי אצלך במשרד.

אמנון ארבל:

קצת טיפה, טיפה צניעות.

עו"ד זלמן בלאק:

הכול בסדר. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

המדיניות גובה שם היא 10, לא?

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו בכל אופן, מה?

יוחנן וייצמן:

המדיניות גובה שם זה 10,

אליעזר ראוכברגר:

17,

ישראל קלרמן:

10 קומות?

אליעזר ראוכברגר:

17,

אמנון ארבל:

באמת, כן, וייצמן, זה משהו אחר.

עו"ד זלמן בלאק:

מדיניות וייצמן, אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:

17,

יהודה פרוידגר:

17,

עו"ד זלמן בלאק:

עולים למעלה. עכשיו נקודה, נקודה אחת אחרונה שחשוב להדגיש אותה, כל המטרה של ההתנגדות לגובה,

צחי ברים:

באיזה תיק אתה אמרת שלא היה את ההמלצה של הגובה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) של מי?

צחי ברים:

אוטומטי,

ישראל קלרמן:

שלהם.

צחי ברים:

לגובה,

עו"ד זלמן בלאק:

מה זה?

צחי ברים:

כל שבוע יש פה תיקים של מדיניות לגובה, זה לא משהו שהוא,

עו"ד זלמן בלאק:

לא, לא,

צחי ברים:

התיק הזה היה, איפה לא כתוב את המדיניות גובה.

עו"ד זלמן בלאק:

כשאנחנו,

יהודה פרוידגר:

בבנין ליד, בבנין ליד,

עו"ד זלמן בלאק:

שאנחנו מסתכלים, כשאנחנו מסתכלים לתוכנית 1328871, שהתבקשה על בנין 17, על בנין 17,

צחי ברים :

שמה (לא ברור) מדיניות?

עו"ד זלמן בלאק :

שמה מהנדס העיר,

צחי ברים :

יש שמה טופוגרפיה שמה בטח את הספירה מצד אחר.

הרצל כהן :

הגובה למעלה,

עו"ד זלמן בלאק :

על גובה אבסולוטי למעלה, לא מעניין,

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

זה פשוט לא נכון, אנחנו כבר נענה על הכול. אתה (לא ברור) גובה,

עו"ד זלמן בלאק :

עכשיו,

צחי ברים :

שנייה,

שרגא פרבשטיין :

מה ש - , אני רוצה, כשמדברים שפה משפטית, אבל,

אמנון ארבל :

זה לא מבין.

שרגא פרבשטיין :

מה שניסה להגיד זה, זה שהגובה שלנו זה במדויק לבניין הסמוך,

עו"ד יעל אזולאי קורקין :

כרגע,

אמנון ארבל:

לא, זה לא מה שהוא אמר, סליחה, הוא אמר שבתיק הזה, הייתה המלצה של מהנדס העיר לדחות, בתיק השני לא היה, זה מה שהוא אמר,

שרגא פרבשטיין:

אז הוא אמר שהוא דיבר בפן המשפטי, לכן אני רוצה שנייה להסביר את זה בפן האדריכלי. גובה זהה בין שני הבניינים לחלוטין, ואנחנו בעצם לא חורגים,

אמנון ארבל:

טוב,

שרגא פרבשטיין:

מהמדיניות.

אמנון ארבל:

טוב,

עו"ד זלמן בלאק:

זה דבר נוסף שאנחנו לא חורגים מהמדיניות, זה כן. עכשיו צריך להבין מדוע יש פה התנגדות לגובה, בצד השכן.

אמנון ארבל:

אתה רוצה להסביר למה אתה לא חורג מהמדיניות?

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

אמנון ארבל:

למה אתה לא חורג מהמדיניות?

עו"ד זלמן בלאק:

למה אני לא חורג מהמדיניות?

דובר לא מזוהה:

כי הוא ככה הוא נוהג,

אמנון ארבל:

לא, הוא אמר, זה כבר משפט שהוא אחר, זה (לא ברור), על עובדות אי-אפשר להתווכח,

צחי ברים:

חורג מהמדיניות, אבל יש לך תקדים,

אמנון ארבל:

לא משפטי אפשר להתווכח, אבל מדיניות או לא, זה לא משהו שאפשר, סתם לזרוק לאוויר, תסביר
למה אתה לא חורג.

עו"ד זלמן בלאק:

אתה יכול לחזור?

אליעזר ראוכברגר:

הוא חורג בצורה מינורית,

צחי ברים:

לא, לא, זה חשוב,

אליעזר ראוכברגר:

חורג בצורה מינורית.

עו"ד זלמן בלאק:

מהנדס העיר אמר שזה,

אמנון ארבל:

בסדר?

עו"ד זלמן בלאק:

הבנייה הסביבתית, זה ככה הניסוח,

אמנון ארבל:

מה המדיניות באזור הזה? אתם יודעים?

עו"ד זלמן בלאק:

אני יודע,

אמנון ארבל:

מה המדיניות?

עו"ד זלמן בלאק:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

אתה חורג מזה או לא?

שרגא פרבשטיין:

כן, שנייה אני רק מסביר מה שהוא,

אמנון ארבל:

אני שואל שאלה פשוטה, אתה רק, תעדכן את העו"ד רק.

ישראל קלרמן:

לא, הוא מסביר, אמי תן לו להסביר.

אמנון ארבל:

אני יודע, אני יודע,

שרגא פרבשטיין:

משפטי,

ישראל קלרמן:

הוא לא חורג,

יהודה פרוידגר:

משפטי,

ישראל קלרמן:

הוא יסביר.

עו"ד זלמן בלאק:

תלוי,

צחי ברים:

תסביר למה צריך לאשר את זה,

אמנון ארבל:

זה לא מה שהוא אמר, מה זה התוכנית לא חורגת מהמדיניות?

עו"ד זלמן בלאק:

אני אתן,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע את ההסבר שלו,

שרגא פרבשטיין:

אני רק אומר שלאופי הבנייה בסביבה מצד שמאל (לא ברור), ומצד ימין (לא ברור),

ישראל קלרמן:

שמעת? אמי,

אמנון ארבל:

כן, בסדר.

צחי ברים:

אבל הוא צודק?

אמנון ארבל:

אז אני מקשיב בקשב רב,

עו"ד זלמן בלאק:

אמרו לנו משפטי,

אמנון ארבל:

הוא אומר דברים לא נכונים, ואז הוא מזכיר למה הוא אומר אותם. בסדר,

עו"ד זלמן בלאק:

אני, אני אחזור, אני אחזור לנקודה אחת.

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד זלמן בלאק:

גם החלטת הוועדה קובעת מדיניות גובה, וברגע שהחלטת הוועדה קבעה, גם זה היה קשר.

אמנון ארבל:

גם את זה אתה (לא ברור), תמשיך.

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו בקשר, אתם צריכים להבין מה, מה מפריע למתנגדים פה הגובה,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד זלמן בלאק:

אין, במסגרת, לאור העובדה שמדובר בשתי חלקות צמודות, קיר כמעט, זה שתי מבנים, אמנם זה שני מבנים נפרדים, אבל יש ממשק בין הקירות, זה ממש צמוד על ה – 00, אז כפי שידוע אי-אפשר לפתוח חלונות ב - , בצד ה - ,

אמנון ארבל:

בצד הצמוד,

עו"ד זלמן בלאק:

בצד הצמוד. עכשיו כנראה ש - , בדירה שמה יש שם 3 כיווני אוויר. יש שם,

אמנון ארבל:

יש שם פתחים,

עו"ד זלמן בלאק:

לא, הם יש להם שלושה כיווני אוויר,

דובר לא מזוהה:

איפה? איפה?

עו"ד זלמן בלאק:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שיש בפינה, הם בפינה.

עו"ד זלמן בלאק:

אז זה לא מספיק להם, הם רוצים 4 כיווני אוויר,

דובר לא מזוהה:

זה לא נכון.

עו"ד זלמן בלאק:

ולכן הם מבקשים, להגביל אותנו בגובה שאנחנו נהיה מתחתם, שיוכלו לפתוח חלונות לכיוון הזה שלנו, זה הכול.

אמנון ארבל:

מי טען את זה בהתנגדות? לא הבנתי, זה נטען בהתנגדות?

עו"ד זלמן בלאק:

זה מה שלא נאמר.

אמנון ארבל:

אתה מפרש גם אותה,

עו"ד זלמן בלאק:

זאת הסיבה להתנגדות גובה. בן אדם שמבקש גובה מסוים, לא יכול להגיד, השכן חורג מגובה,

צחי ברים:

אתה חלמת בלילה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

טוב,

צחי ברים:

לא הבנתי,

עו"ד זלמן בלאק:

מה? אנחנו,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) אליהו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אמי, אמי, הוא אומר אני משווה אליהם,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לפתחים אבל?

דובר לא מזוהה:

אמי, סליחה אמי,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אראה לך, 5 פעמים בבית משפט, הוא ביקש שיישאר לו חלונות 5 פעמים בבית משפט.

שרגא פרבשטיין:

אני מבקש, אני מבקש להגיד מילה אחת,

עו"ד זלמן בלאק:

5 פעמים,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע מי זה אתה שאתה מתפרץ.

זיסקין סולוביצקי:

שמי זיסקין,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה,

עו"ד זלמן בלאק:

אני אראה לכבודו,

זיסקין סולוביציק:

5 פעמים ביקש,

עו"ד זלמן בלאק:

שנייה, חצי מהמריבה שיש לנו פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי את ה - ,

עו"ד זלמן בלאק:

זה בגלל חלונות שהוא פתח בעבר, ואנחנו נאטום אותם, כשמימשנו את הבניין הזה,

דובר לא מזוהה:

זה סגור כבר, זה סגור כבר,

זיסקין סולוביציק:

איפה סגור?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) שם יום שישי יום חמישי,

זיסקין סולוביציק:

זה משבוע שעבר.

אמנון ארבל:

זה כיוון אוויר? לא הבנתי.

דובר לא מזוהה:

לא, טכני, בקיר, הקיר המשותף, וזה בתוך הבית.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, תעלה את הזה שלך קודם,

אמנון ארבל:

זה שובך יונים.

דובר לא מזוהה:

הנה, הנה תראה את זה פה.

צחי ברים:

תסתכל,

דובר לא מזוהה:

זה כיוון אוויר, הנה תפתח את זה, זה פה.

עו"ד זלמן בלאק:

אבל בוא תראה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

תעלה את התמונה שמקודם ראינו איפה שהקיר, זה (לא ברור).

עו"ד זלמן בלאק:

זה הכול.

אמנון ארבבל:

התמונה של הזה, הנה זה. זה?

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אמנון ארבבל:

אליעזר, זה?

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא. תעלה למעלה,

אמנון ארבבל:

אני עולה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

תעלה למעלה,

דובר לא מזוהה:

זה לא זה, זה לפני זה בערך,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ישן, מה שהיה קודם.

אמנון ארבל:

מה? מה שהיה בהתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

מה שהיה בהתנגדות זה זה. זה,

דובר לא מזוהה:

למעלה, למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עם הקיר, מה שזה עם הקיר.

צחי ברים:

אפשר לראות,

אליעזר ראוכברגר:

היה מקודם, ראינו את זה, ביחד. אחד התמונות שהצגת. אנחנו ראינו שהוא רוצה להשוות, שמה,

אמנון ארבל:

זה פה. זה פה.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, זהו, בדיוק זה כן.

צחי ברים:

זה הבניין המבקש, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אמי זה,

צחי ברים:

וזה הבניין של?

אליעזר ראוכברגר:

של המתנגד,

אמנון ארבל:

מתנגד,

צחי ברים:

איפה החלון שאתה מדבר?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, הנה פה.

צחי ברים:

פה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, למטה,

עו"ד זלמן בלאק:

עכשיו זה כבר סגור.

דובר לא מזוהה:

סגור, אתה סגרת את זה.

אליעזר ראוכברגר:

כאן בפנים, נו.

דובר לא מזוהה:

זה הבניין, זה הבניין שהוא מצא. כל החלונות האלה, אני הייתי צריך לסגור אותם.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו על החלונות האלה,

דובר לא מזוהה:

על החלונות האלה כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה התוכנית נו,

עו"ד זלמן בלאק:

זאת הסיבה שהוא מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה? ברים,

עו"ד זלמן בלאק:

לגובה, זה הכול.

צחי ברים:

בדיוק.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד זלמן בלאק:

שהוא יוכל לפתוח חלונות, זה הכול.

דובר לא מזוהה:

היום היום עושה חורים שמה. כל יום הוא עושה חורים חדשים.

עמנואל זלטס:

אולי זה בגלל הבנייה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עו"ד בלאק, סיימת? די, תודה, יעל אזולאי או,

דובר לא מזוהה:

אני גם רוצה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

גם וגם. כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בקצרה ממש, כי אנחנו באיחור רב.

דובר לא מזוהה:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כולם דיברו,

אליעזר ראוכברגר:

רק תציג את עצמך אדוני, רק תציג את עצמך, בבקשה.

דובר לא מזוהה:

קודם היא אומרת שהיא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

קודם היא, בבקשה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

תראו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מאוד השתדלנו גם לא להתלהם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

למרות שנעשו פה דברים שאי-אפשר, שבלתי נסבל, באמת דברים בלתי נסבלים. וגם להביא לכל דבר אסמכתא מסודרת, תמונות, חישובים, הכול יצא לו מאוד מאוד מסודר. פה נזרקו דברים שבאמת הקשר בינם לבין המציאות, הוא באמת, קלוש זה מחמאה. אז נעבור דבר דבר. קודם כל אנטולי ברשונסקי, המהנדס שלנו טרח, הביא את התקן, הסביר את החישובים, צילם, נתן לכם את כל המידע כדי להבין שאם תפר, וזה עניין מסוכן, ואנחנו לא מדברים על 20 מילימטר כמו שנאמר פה, אלא מדובר, (לא ברור) 8 ס"מ חברים,

יהודה פרוידגר:

זה התפר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

שצריך, 8 זה חוות דעת של מהנדס?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה, זה החוות דעת,

יהודה פרוידגר:

לפני הגבהה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

והוא הגיש חישובים, והוא הגיש תמונה, הוא עונה לנו פה מהנדס שאומר שקודם כל הוא תכנן לפי ההיתר זה לא, הוא תכנן, תכנן משה (לא ברור) לא הוא, יכול להיות שהוא הגיע ובדק, יכול להיות, אבל ל צירף תמונה, לא צירף את החישובים שתומכים במה שהוא אומר. כשאנחנו הגשנו חוות דעת

כל כך מסודרת, זה לא יעלה על הדעת דבר כזה, עכשיו זה סכנת נפשות זה לא עניין, הוא בא ואמר, מספיק 20 מילימטר, על סמך מה? אומר המהנדס בורשבסקי שכולם מכירים אותו, שהוא לא בדיוק מהנדס פראייר, צריך היום 10.8 ס"מ, במצב הקיים. אחר כך אם אתם מגביהים צריך תפר של 13.6, אז מה? עוד דבר מאוד חמור,

אליעזר ראובברגר:

יש פה ויכוח בין מהנדסים,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הגישו,

אליעזר ראובברגר:

יש ויכוח בין מהנדסים בשלב ההיתר יש מהנדס עירייה שיצטרך לקבוע,

יהודה פרוידיגר:

בדיוק.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אז אני רק אגיד שה - , הויכוח הזה יכול להיות ויכוח לגיטימי, הם מציגים תמונה נגדית שמראה שהמהנדס טועה, או חישוב,

אליעזר ראובברגר:

אז הנה יושב פה מהנדס לא בנייר, אלא בכבודו ובעצמו.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אז, צריך להגיש,

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר את זה בקולו.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לבית משפט,

אליעזר ראובברגר:

הוא אמר את זה בקולו.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אמר גם שהוא תכנן את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא אמר בקולו, בשלב היתר יהיה שמהנדס עירייה שיקבע, פלוני צודק, או פלוני צודק,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

כמו שאמרתי קודם, אז כל המחלוקת הזאת כבר הייתה בבוררות, ובבוררות הם באו ואמרו, העירייה אמרה שהכול תקין, והמהנדס שלהם אמר שהכול תקין, והכול תקין, אז קודם כל לא שמענו עד עכשיו שיש טופס 4. אני תוהה אם יש או אין. עד עכשיו אף אחד לא הצהיר מהצד שלהם שיש טופס 4, אנחנו לא יודעים למה נסגרו התלונות, אנחנו חושבים שבית הדין מינה מומחה שהוא אובייקטיבי, הוא לא מטעם זה, ולא מטעם זה, הגשתי לכם את החוות דעת שלו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא צד לבוררות, עם כל הכבוד.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הגשתי חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה שאני אומר, אנחנו לא צד לבוררות.

דובר לא מזוהה:

נכון,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בהחלט שאתם לא צד לבוררות, גם אני לא צד לבוררות הזאתי, אבל יש חוות דעת אובייקטיבית שהיא לא מטעם זה, ולא מטעם זה, שאומרת, לא נבנה לפי ההיתר, לא בגובה, לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם יש פיקוח, 7 תיקים ונסגר, מה את רוצה מאיתנו?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני לא יודעת למה זה נסגר?

אליעזר ראוכברגר:

הפיקוח זה הכלי שלנו, אין לנו כלי אחר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני לא יודעת מה הייתה התלונה, אני לא יודעת למה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין לנו כלי אחר, זה לא רלוונטי אם את יודעת או לא יודעת,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני לא, אתם יודעים למה זה נסגר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, ויש פיקוח שהוא יודע, יש פיקוח, אם אני לא אסמוך על הפיקוח, אז איזה כלי יש לי?
תגידי לי את, איזה כלי חלופי יש לי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני שואלת אתכם,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אם ראיתם טופס 4 למשל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

ראיתם טופס 4 למשל,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? יש (לא ברור) אחרות.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אז, אולי,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שיש בעיה אחרת, יכול להיות שהטופס 4 מתעכב בכלל בעיות אחרות.

צחי ברים:

את יודעת שאין טופס 4 בגלל (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא, עו"ד אזולאי, את יודעת שאני מכבד אותך, לא מתאים לך הטיעון הזה, עם כל הכבוד.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני לא אומרת משהו נגד הפיקוח, אני אומרת שאנחנו לא יודעים על מה נפתחה התלונה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל את גם לא יודעת למה אין טופס 4, אולי בגלל הגיחון, אולי בגלל חברת חשמל, אולי לא יודע מה? מה? מה זה קשור לדבר הזה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אז יש לכם חוות דעת אובייקטיבית שאומרת שהבניין נבנה בחריגה כל כך משמעותיות, אתם צריכים לבדוק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, אבל יש פיקוח, שפתח 7 תיקים, ונסגר 7 תיקים, אין לי כלי אחר, חוץ מהפיקוח. ברור לגמרי, רגע, שנייה שנייה צחי, הרי בואי נעשה הפוך, אם לא היה פה פיקוח, מה את היית אומרת? תשלחו פיקוח שיבדוק.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני רוצה להגיד לכם,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שהיית אומרת, אז הנה היה פיקוח שבדק, ומצא שלא.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מוצא חן בעיניך? נו, מה אני אעשה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, ברור.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

תראה, אתה לא יודע, על מה הוגשה התלונה, אולי הוגשה התלונה על שפיכת עפר? אין לך מושג הרי, אנחנו לא יודעים על מה הוגשה התלונה. אבל אני אומרת, אתם כוועדה אומרים עכשיו, לפני שאנחנו מקבלים החלטה, אנחנו מבקשים שיצא פיקוח, ויבדוק אם ניתן, על מה ניתן ההיתר,

צחי ברים:

למה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בפועל,

צחי ברים:

הפיקוח,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא כבר עשה את זה,

צחי ברים:

אני הבנתי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי, זה מה שאני אומרת,

צחי ברים:

אני שואל, את אומרת,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אתם לא דנתם מה הפיקוח, זה כל מה שאני אומרת, צריך לשלוח פיקוח עכשיו.

יהודה פרוידגר:

גם את לא יודעת, אז תשלח,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בדיוק,

צחי ברים:

לא הבנתי למה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה אני לא יודע? 7 תיקים זה לא עירייה? לא, לא, אל תתערב, אל תתערב, עכשיו זה זכות שלהם, סליחה, אל תתערב.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

נכון, לפחות,

צחי ברים:

למה? אני רוצה באמת ובתמים להבין, למה את מתעקשת שהפיקוח ילך עוד פעם? אם כבר היו 7 פעמים, את יודעת משהו שאנחנו לא יודעים?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

(לא ברור) התמונות.

צחי ברים:

את יודעת משהו שאנחנו לא יודעים?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני יודעת בוודאות לפי ה - ,

צחי ברים:

אם את יודעת יותר מידי בוודאות, ואת מתעקשת עם,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שהגובה לא בגובה הנכון.

צחי ברים:

זה קצת, זה קצת מחשיד.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה זאת אומרת? יש לנו חוות דעת,

צחי ברים:

כי אם יש פיקוח, ויש המלצה, אז מה את מתעקשת כל כך עם ההמלצה?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אתה יודע מה כתוב בפיקוח?

צחי ברים:

את יודעת?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לא, אבל יש חוות דעת,

צחי ברים:

אז תבדקי שיבדקו מה כתוב שמה, אל תדרשי שישלחו עוד פעם,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אתם כוועדה,

צחי ברים:

אז אולי, אני, אני חושב שם דברים אחרים.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אתם כוועדה צריכים להנחות את הפיקוח, מה אתם רוצים לבדוק, מה אתם רוצים שהיא תבדוק את התפר, תבדוק גובה, אתם צריכים בשבילכם לפני שאתם מאשרים משהו. זה הכול

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, הוא אומר, הוא אומר,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה מה שאני אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

אמר, סליחה, לא אומר, אמר עו"ד בלאק, שבתוך ה – 7 תיקים האלה, היה בדיקה על הדברים האלה, וזה נסגר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא אמר,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אבל אני חושבת שמכיוון ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

וגם (לא ברור) אמר את זה שאני לא יודע מה שמו. אבל גם הוא אמר את זה.

יהודה פרוידגר:

זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? עוד פעם לבדוק?

דובר לא מזוהה:

בדקו, שלחו את הפיקוח, הכול לפי ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא ביקשתי ממך עזרה. תודה רבה. לא ביקשתי עזרה, תודה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני תעשו מה שאתם,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק חוזר עוד פעם, אם לא היה את ה – 7 תיקים האלה, מה היית אומרת לנו? תשלחו פיקוח,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

(לא ברור) אנחנו נשלח את הפיקוח,

יהודה פרוידגר:

מה היה הפיקוח? על מה היו התלונות?

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, יהודה, נו. ברור, הדברים ברורים.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני עדיין אומרת, תשלחו פיקוח, ותנחו מה אתם מבקשים לבדוק,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שתדעו שיש לכם,

אליעזר ראוכברגר:

ואחרי שאנחנו נשלח, ותנחו, מה? תבואי אלינו - בדקתם תנחו? לא מתאים לך,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

עוד פעם, אני מבקשת שתשלחו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תודה, הלאה, הלאה, בסדר תמשיכי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני סומכת על הפיקוח, אין לי בעיה עם הפיקוח, אני אומרת הפיקוח צריך לקבל הנחיות מהוועדה, כמו שתמיד אתם עושים, כמו שוועדת (לא ברור) עושה,

אליעזר ראוכברגר:

או שהוא עשה את זה על דעתו, ואחרי זה אנחנו שבעי רצון ממה שהוא עשה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אין בעיה תעשו את השיקול,

אליעזר ראוכברגר:

ולא צריך לעשות, לא צריך לעשות סיבוב שני ושלישי ורביעי,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

גם את הנושא של ה - , תראו רוב התיקים באים אליכם אנשים, ואומרים ככה ועשו ככה, ועשו ככה, ואין לכם שום אסמכתא למה שאומרים. פה אנחנו הבאנו דברים עם אסמכתאות, לפחות, לפחות לעורר אצלכם את ה - , את החשד, או את החשש שאולי דברים נעשו פה לא כמו שצריך, ואני אומרת גם לעניין התפר, וגם לעניין הגובה, לוועדה יש סמכות להנחות את הפיקוח, מה לבדוק, זה הכול, זה נתנו דברים מאוד ספציפיים, המרפסת שנבנתה,

אליעזר ראוכברגר:

ואם הפיקוח כבר בדק, זה בסדר?

צבי הורוביץ:

אני אסביר, תני לי להסביר,

אליעזר ראוכברגר:

או שאת רוצה סיבוב שני?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

שיקול דעתך,

צבי הורוביץ:

אז אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני שואל אותך, ואם הוא בדק כזה, זה בסדר? או שאת רוצה עוד סיבוב?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה סמכות שלך, ואתה תחליט מה לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני העליתי את הבעיות, אתם תעשו מה שאתם רוצים. אני רוצה לומר עוד משהו לגבי הרוחב של המעבר, וכל הנושא של הגדר, כמו שהראינו לכם בתמונות, הגדר היא גדר חדשה, היא לא גדר שהייתה

אולי פעם, היום יש גדר, שהיא גדר חדשה, היא לא מופיעה בהיתר, זאת אומרת זה לא גדר שביקשו אותה בהיתר, זה גדר שלא הייתה קיימת, תמונות שהיא לא הייתה.

אליעזר ראוכברגר:

שאל אמי, שאל אמי, למה יש בכלל (לא ברור), אפשר שהכניסה תהיה משניהם רחבה, יפה, טובה,

אמנון ארבל:

היא בעד, הם לא רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

היא בעד, הם לא רוצים.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אשאל אם היא רוצה את זה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בוודאי שכן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא שמעתי עד לרגע זה כן,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

לא, זה מה שאני טוענת בהתנגדות שלי. עכשיו בתוכנית, בתוכנית השנייה שדובר כאן, 1328871, אנחנו התחייבנו לנסר את העובי של הממ"דים, כדי לייצר אצלנו נגישות תקנית, אבל להם הנגישות תקנית עכשיו, זאת אומרת מאשר תוספת כי,

דובר לא מזוהה:

זה לא,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה שאומר המומחה זה שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי הלאה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

101, יש 101 יש 130. אוקי, אז אנחנו אצלנו פתרנו דרך ניסור ממ"דים קיימים, אנחנו אצלנו עושים משהו אקטיבי, כדי לייצר נגישות, הם צריכים אצלם, או להוריד את הגדר, או שהם לא יכולים להוסיף בנייה, אצלם יש בעיית נגישות, הגשנו על זה חוות דעת, הגשנו חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

תסתכל תקרא,

דובר לא מזוהה:

איפה כתוב?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני אקריא אם צריך, אני רואה שחברי לא ראה מה כתוב, אז הוא אמר ככה - מעבר משותף של שני הבניינים אמור להיות במרווח של 1.90 מטר, רק כך מעבר משמש מעבר נגישות עבור שני הבניינים. לפי חוק הנגישות המעבר אמור להיות 1.30 מטר, אצלם יש 1.10 מטר.

דובר לא מזוהה:

איפה כל?

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש אצלם?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

הם אמרו 1.08.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה את אומרת?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

אני אומרת, אני יודעת בסביבות 1.10 מטר, יכול להיות 08, זה לא 1.30 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה הוא אומר?

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

זה מה שהוא אומר, אבל הם,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

8 ו- 10 זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

לא קיבלנו תשובה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

1.30 מטר זה מה שהוא אומר המומחה.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי הבנתי טוב.

זיסקין סולוביצקי:

בפועל אצלנו יש 1.15 מטר, פלוס קיר רק על החלקה שלנו, עוד 15.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:
עכשיו,

זיסקין סולוביציק:
שאם נצטרך 1.30 מטר, נוריד את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:
מה אכפת לך להוריד את הקיר?

זיסקין סולוביציק:
מה?

אליעזר ראוכברגר:
מה אכפת לך להוריד את הקיר?

זיסקין סולוביציק:
למה אני צריך,

אליעזר ראוכברגר:
מה אכפת לך? מה אכפת לך? מה זה מפריע לך?

זיסקין סולוביציק:
אני לא רוצה את זה,

אליעזר ראוכברגר:
מה זה מפריע לך? בשביל שיהיה נורמאלי, וזה יפה, א' גם יותר יפה, ב' גם יותר הגיוני, הנגישות יותר טובה, שכולם ירגישו טוב אם מחר הם צריכים (לא ברור),

יהודה פרוידגר:
הוא לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:
אמבולנס חלילה או משהו כזה. בוא, זה סתם התעקשות. יש דברים, יש דברים שאתה צודק, יש דברים שאתה מתעקש סתם, ראש בקיר.

זיסקין סולוביציק:

אבל למה זה התעקשות?

אליעזר ראוכברגר:

כי זה ראש בקיר.

זיסקין סולוביציק:

יש לי שלוש דיירים סך הכול,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

זיסקין סולוביציק:

אבל למה שאני עוד 10 דיירים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? בשביל של 5 מטר?

זיסקין סולוביציק:

זה אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת.

זיסקין סולוביציק:

להראות משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אל תראה לי כלום, עכשיו היא תדבר.

זיסקין סולוביציק:

הפרשי גובה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תראה לי כלום, זה סתם התעקשות.

עמרם מינצברג:

יש הפרשי גובה.

זיסקין סולוביציק:

יש הפרשי גובה, אי-אפשר לעשות את זה,

עמרם מינצברג:

יש הפרשי גובה,

זיסקין סולוביציק:

יש הפרשי גובה, אי-אפשר לעשות את זה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

היה בלי קיר, לא הבנתי מה זה הפרשי גובה? בגלל שבניתם לא,

עמרם מינצברג:

לפני, זה היה בלי קיר, לפני הבנייה, אחרי הבנייה יש הפרשי גובה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

טוב.

עמרם מינצברג:

אי-אפשר לעשות שביל אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, אתה יותר נמוך או יותר גבוה?

זיסקין סולוביציק:

אני יותר גבוה,

דובר לא מזוהה:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

אז אתם מסכימים, שהם מסכימים לבנייה אצלם.

עמרם מינצברג:

הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

הם מסכימים לבנייה אצלם.

דובר לא מזוהה:

זה אותו מפלס,

זיסקין סולוביצקי:

הוא לא יכול, הוא לא יכול להגביה,

עמרם מינצברג:

הוא לא יכול, אחרי זה צריך את הכניסה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

זיסקין סולוביצקי:

הוא לא יכול להגביה את זה,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מזל שיש תמונות.

עמרם מינצברג:

גם בהיתר בנייה שהגשנו, הורוביץ חתם על זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא.

עמרתם:

בהתחלה יש שמה קיר בהיתר בנייה, הוא לא רוצה להיצמד לקיר.

יוחנן וייצמן:

כיף לי שיצאתי החוצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

במסגרת הדברים שנשלפו פה בלי שום, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלאה.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

במסגרת הדברים שנשלפו פה,

אמנון ארבל:

וייצמן, עברת לצד של הטובים? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

עברת לצד של הטובים?

עמנואל זלטס:

לא, לא, הוא (לא ברור) מקום שלך.

יוחנן וייצמן:

ראיתי שאמרתי שהמדיניות 10, ולא 12,

אמנון ארבל:

הבנתי.

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

במסגרת הדברים שנאמרו פה, בכל מיני שליפות בלי שום אחיזה במציאות, אז גם נאמר,

יוחנן וייצמן:

זה מינורי פה, זה חצאי (לא ברור),

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

123, 1328871 ששמה מהנדס העיר לא נתן המלצה, ופה כן נתן, אז שם המלצה, והיא צריך להנמיק את גובה גג רעפים בעקבות ההמלצה.

יהודה פרוידגר:

טוב, בסדר,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

צריך תסתכל על המלצת מהנדס העיר, בתוך התוכנית השנייה, זה נמצא כל אחד יכול לראות, זה נמצא באתר,

צחי ברים:

אני רוצה לשאול אותך שאלה, אני שאלתי את זה פעם קודמת, אני שאלתי את זה פעם קודמת לצד ה - , שישב איפה שאת יושבת, בדיון הקודם,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

בבקשה.

צחי ברים:

את אמרת מקודם אותו דיון שיהיה לשניהם, אם נקדם את ההחלטה שמקבלים פה שיקבלו גם בתיק השני בעניין הזה, תמשיכו בבורריות, תמשיכו בהכול, תסירו התנגדות אחת מהשני, ייתנו פה שתי קומות, תקבלו אתם שתי קומות, תתנו פה גם ההתנגדות פה קומה, איזה החלטה שהוועדה תקבל, שיהיה על שניכם.

זיסקין סולוביציק:

אני לא מתנגד, מחיצה למטה, יש בוררות, נלך לבוררות. אבל (לא ברור) אני לא מתנגד.

צחי ברים:

בפעם הקודמת העו"ד שלך אמר צריך לשקול את זה, אבל אני שואל, מה? (לא ברור) את זה,

זיסקין סולוביציק:

הוא אמר בסדר.

אמנון ארבל:

ואם ירצה לעשות ב – 12 קומות,

עו"ד יעל אזולאי קורקין:

מה אתם,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מציע?

צחי ברים:

לא, אני שואל,

אמנון ארבל:

10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יופי. אפשר לקבל את זה בכתב? רגע, אפשר לקבל את זה בכתב?

אמנון ארבל:

מוקלט,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בכתב אני רוצה עם חתימה.

חיים כהן:

אני לא מסכים,

יוחנן וייצמן:

עם טביעות אצבע.

חיים כהן:

עם טביעות אצבע.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אדוני,

צבי הורוביץ:

לי קוראים צבי הורוביץ.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אתה המתנגד.

צבי הורוביץ:

אני מתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני, אבל בקצרה ממש.

רלי חיים:

מה שמך אדוני?

אליעזר ראוכברגר:

כי אנחנו כבר גלשנו הרבה מעבר ל - ,

אמנון ארבל:

ואתה מכרת להם את הקומות?

צבי הורוביץ:

יש פה כל כך הרבה שכנים, מה שאתה מהנדס העיר אמר שאתה לא עכשיו, אני רואה שאתה לא מהנדס העיר, אבל אין לי הרבה זמן. שתי נקודות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צבי הורוביץ:

מה כל הויכוח שהיה בינינו, והגענו לדברים, מה הקשר (לא ברור).

עמנואל זלטס:

פיקוח.

צבי הורוביץ:

יש פה עניין, אנחנו טענו, אנחנו טענו, אני אגיד משפטים לא קלים, שהפיקוח לא בא, סגרו את התיקים. העובדות, העובדות היה שיש עבירות בנייה, התלוננו בעירייה, וזה נסגר. יש פה איזה שהוא בחור, שהוא עכשיו יצא החוצה, אמר (לא ברור) בגדול יודע לסגור תיקים, בא אותו מהנדס, עכשיו הוא נעלם,

הוא כתב תצהירים, אני יכול להראות לכם תצהירים עכשיו, שמישהו בן זכר קיבל פנסיה, (לא ברור) שהוא נקבה, הוא לא ייבהל, הוא הביא תצהירים שקריים. עכשיו בא בבורות, יש פה גרסה אחת של העירייה, רק שנייה, שהעירייה הפקחים אומרים, שזה בסדר. אנחנו אומרים שזה לא בסדר. אז הסכמנו בינינו שהולכים, מישהו שמודד מטעם,

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור, אתה אומר שהם נתנו תצהירים שקריים?

צבי הורוביץ:

נכון, חד וחלק,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא הגשת תלונה למשטרה?

צבי הורוביץ:

אנחנו תובעים אותם, אנחנו הולכים איתו לבית משפט.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הגשתם תלונה במשטרה?

צבי הורוביץ:

הגשנו כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה פלילי.

צבי הורוביץ:

לבית משפט, קודם כל אני אגיע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להראות לי תלונה במשטרה?

צבי הורוביץ:

כן, כן, אני אגיע לזה,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא הגשת על הפיקוח תלונה למשטרה? זה פלילי,

צבי הורוביץ:

הם הלכו ויידעו תצהירים שקיים, המהנדס הזה, 5 תצהירים שקריים, זה הבוררות. וקבעו מודד, המודד אמר שיש פה הגבהה.

אליעזר ראוכברגר:

חיים, חיים, עזוב.

חיים כהן:

(לא ברור).

צבי הורוביץ:

לא, הוא לא נמצא, הוא לא, הוא (לא ברור). תיקח אותך, ייתן לך תצהיר,

חיים כהן:

מה הוא אמר?

צבי הורוביץ:

תקבל (לא ברור) לפני הזמן. הוא לא ימצא, הוא לא ימצא, אין לך מושג מה זה שקר, כל התצהירים שקריים, אנחנו (לא ברור) אותו. עכשיו אני רוצה להגיד לכם, אני רוצה להגיד לכם מה הויכוח, אומרים פה, זקן לבן, אתה השגעת, מה? מה הולך פה? אתם אומרים רגע מה הולך פה עם (לא ברור)? מה הולך כאן? אז בוא אני אספר.

דובר לא מזוהה:

עליך אף אחד לא,

צבי הורוביץ:

רגע, היה כאן מסמך, שהבן אדם הזה, (לא ברור) גנב מסמך 3 מיליון שקל, הוא ביחד שני חברי טוען שאני חתמתי, ההקלטה פה כתוב, שהוא גנב את המסמך, תקרא את זה בבקשה, את ההקלטה, תבין,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בעירייה, אנחנו לא בפורים, מה שאתה מדבר זה מתאים לפורים.

צבי הורוביץ:

פשוט מדובר,

אליעזר ראוכברגר:

כל ההצגה שאתה עושה, מתאימה לפורים, עם כל הכבוד.

צבי הורוביץ:

הוא גנב מסמך 3 מיליון שקל, 3 מיליון שקל, הבן אדם הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר 3 שקל אני הייתי הולך למשטרה, לא 3 מיליון,

צבי הורוביץ:

מה עוד הוא יסדר לכם? הוא יסדר לכם מה שתמצו, על כל פנים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

צבי הורוביץ:

זה לא, לא, לא, אני רוצה להסביר מה הויכוח פה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יש לך עוד 20 שניות לסיים.

צבי הורוביץ:

מה הויכוח פה?

אמנון ארבל:

20 שניות,

צבי הורוביץ:

לא בשביל הויכוח של כמה אנשים מתואם אחד זקן לבן. הבן אדם הזה פשוט פושע. עכשיו בבית הדין
עכשיו נמצא בבית הדין,

ישראל קלרמן:

הויכוח על הפושע שלו?

צבי הורוביץ:

כן, על הפשיעה,

ישראל קלרמן:

על מה מתווכחים עכשיו?

צבי הורוביץ:

בתוך ה - ,

ישראל קלרמן:

מי פושע?

צבי הורוביץ:

רגע, בתוך המסמך הזה, כתוב במפורש, שהקיר צריך לרדת, בתוך המסמך הזה שאנחנו מחולקים ל – 50, במסמך הזה שהוא גנב, שמה כתוב הכול ברור, עכשיו הוא גנב את זה ממסמך של (לא ברור), הוא נתן לנו דירה, תסתכלו, כתוב, הוא גנב את המסמך, הגנב הזה, הנה,

ישראל קלרמן:

זה מסמך.

צבי הורוביץ:

את המסמך, כן,

ישראל קלרמן:

לא 3 מיליון,

צבי הורוביץ:

ושמה במסמך, כתוב,

ישראל קלרמן:

מה הוא גנב? 3 מיליון?

עמנואל זלטס:

יוחנן, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא רוצה, לא, אני לא בתיק שלכם,

ישראל קלרמן:

הוא לא היה פה, אסור לו לקרוא את זה.

יוחנן וייצמן:

אל תערבו אותי בתיק הזה.

צבי הורוביץ:

אני מקווה שרשמתם,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם. מה?

צבי הורוביץ:

אני רק מקווה שנרשם לפרוטוקול, ההתנגדות היא לא תכנונית, היא על 3 מיליון שקל, אני רוצה שיירשם, הוא אומר, אני אומר יבוא כזה דבר, הוא פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, תודה רבה, תודה רבה, הדיון הסתיים, אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה, תודה, סיימנו, סיימנו, סיימנו שלום כל טוב.

זיסקין סולוביץ:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה כל טוב.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

דובר לא מזוהה:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה,

ישראל קלרמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בניסן עשו עכשיו,

ישראל קלרמן:

תגיד לי, זה הדיון שאין לו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

פורים פה, (לא ברור) ספירות עומר, עושים לנו פורים.

יוחנן וייצמן:

ביקשתי לשבץ, אבל לא שיבצה. את המייל ששלחתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה מוגזם.

אמנון ארבל:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

חיים כהן:

אני אגיד לך מה הפלא? איך זה שלא הגבת לזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

איך זה שלא הגבת לזה.

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, שלחתי לך מייל בנושא.

חיים כהן:

אמי, שהוא לא הגיב על זה,

יוחנן וייצמן:

על מה לא הגבתי?

רלי חיים:

זה גם היה אצלך.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, ביקשתי לשבץ,

אמנון ארבל:

מה אתם אומרים? מה אתם אומרים על תיק כזה חשוב היום בוועדה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אתה רוצה, טוב, אתה המלצת מהנדס העיר,

עמנואל זלטס:

חכה, אמי, חכה,

אליעזר ראוכברגר:

לא בגובה. אני מציע לחברים, כן להיצמד למה שהחלטנו בהפקדה, לתת לו את הקומה הנוספת, כולה שתי יחידות דיור,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לדחות את ההחלטה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

איפה? בקודמת?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה רואה שלא יסתדרו, נו.

צחי ברים:

לאשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר את שניהם,

אמנון ארבל:

מה לאשר?

ישראל קלרמן:

שניהם,

אליעזר ראוכברגר:

אני רגע שנייה, אמי, תן לי, אמי, בבקשה, תן לי להשלים שנייה,

אמנון ארבל:

בבקשה, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

ואם אתה רוצה לתקן אותי, או, איך אומרים? לתת לי לכוון אותי לכיוון ה - , הנכון והראוי, אני אשמח, אתה יודע שאני כמה סומך עליך, אבל תן לי רק להגיד את הכיוון מה אני חושב, לאור מה ששמענו. לאור מה ששמענו, אני אי רוצה, מציע לחזור על החלטת ההפקדה, לתת לו את הקומה הנוספת גם שתי יחידות דיור, זה מינורי התוספת הזאת, זה לא פורץ בצורה מי יודע מה, זה השוואה, למה שיש ליד, זה סביר, זה בסדר. לגבי הנושא של ה - , איך קוראים לזה?

אריאל גולן:

הגדר,

אליעזר ראוכברגר:

של הגדר, אני בעד שיורידו, שיהיה להם כניסה, מה זה יש לו רק שלוש דיירים, אז מה? שיהיה שמה יפה, שיהיה שם מכובד, שיהיה שם רחב, מה זה השטויות האלה?

אריאל גולן:

(לא ברור) יגיע אמבולנס,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יגיע אמבולנס, עם מיטה, לא יכול, מה זה הדבר הזה? תן לו רוח, שיהיה מכובד, הראו לנו דרך
אגב בתמונה שאתה הראית היה נראה ריצוף מאוד יפה,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כניסה יפה, מכובדת,

צחי ברים:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו, שלום על, רגע שנייה צחי, תן לי להשלים,

צחי ברים:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד מה שאתה רוצה אחר כך,

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה דבר לגבי הנושא של הקיר. לגבי הנושא של התפר, להעביר את זה למהנדס העירייה, בעת מתן
ההיתר, זהו, ושלום על ישראל. נגמר הסיפור, וגם להכריע בתיק הקודם, נתן להם שבועיים, מתי זה
היה? לפני כמה זמן? חודשיים?

צחי ברים:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עבר כבר כמה פעמים שבועיים, שלום, גמרנו. גם אותו נביא, עם אותו רעיון, עם אותם עקרונות,

ישראל קלרמן:

פעם הבאה?

אליעזר ראובברגר:

זה מה שאני,

ישראל קלרמן:

או עכשיו?

רלי חיים:

לא,

אליעזר ראובברגר:

בוועדה הבאה. לא אכפת לי גם את זה לדחות ע"פ העקרונות האלה לעוד שבועיים, ולהכין את שניהם ביחד, זה גם לא אכפת לי, כן, גם זה לא אכפת לי, שיהיה, שוויון זה בסדר.

ישראל קלרמן:

נביא את זה בוועדה,

אליעזר ראובברגר:

אבל לפי העקרונות, כמו שאמרתי.

ישראל קלרמן:

כן, כן, לדחות את ההכרעה, ולהביא (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

זה לפני, זה מה שאני מציע, אם אילנית, אמי, או החברים חושבים אחרת, תגידו.

ישראל קלרמן:

לא, ואמי יסדר את זה עד אז, הוא יסדר את הכול,

אליעזר ראובברגר:

זה הכול. זה מה שאני חושב, מה אתה רוצה להגיד?

אריאל גולן:

שירידו את הקיר, אולי הם יכירו אחד את השני יותר טוב, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה הדבר הזה? בגלל שיש לו רק שלוש דיירים,

רלי חיים:

הוא לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

למה אני צריך אותם, מה זה?

צחי ברים:

אם (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז בוא נביא את שניהם ביחד בוועדה הבאה,

אליעזר ראוכברגר:

לפני העקרונות האלה,

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי. מקובל עליך?

צחי ברים:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל על כולם?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, יופי נהדר. אילנית, מקובל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

ישראל קלרמן:

סיימת את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, על זה. אבל רגע שנייה עוד לא הגענו לזה.

ישראל קלרמן:

באחד,

רלי חיים:

חשבנו שזה ייקח הרבה, חצי שעה.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

בחוץ בלגאן.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לדלג?

ישראל קלרמן:

כן, לא, תעשה אחד עכשיו.

יוחנן וייצמן:

שעה שלמה.

אריאל גולן:

אחד אמרו שאין, שזה גמור.

ישראל קלרמן:

לא,

רלי חיים:

את 5 יש לי מתנגד אחד,

ישראל קלרמן:

את זה כן, לאשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה ב – 5?

יוחנן וייצמן:

יש בלגאן גדול בחוץ, אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

על 4 יש בלגאן, אל תבלבל.

יוחנן וייצמן:

4,

ישראל קלרמן:

4 זה כל האנשים,

אליעזר ראוכברגר:

5 אין מתנגדים,

ישראל קלרמן:

אין, הוא לא הגיע אפילו,

רלי חיים:

5 יש את,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא הגיע,

צחי ברים :

אז 4 אתה פה?

יוחנן וייצמן :

אני בשתיים הולך.

ישראל קלרמן :

לא,

רלי חיים :

את (לא ברור) נוימן,

ישראל קלרמן :

לא,

רלי חיים :

שעה וחצי.

ישראל קלרמן :

לא שתיים וחצי,

אליעזר ראוכברגר :

5 זה באחד,

ישראל קלרמן :

באחד.

רלי חיים :

של 5 לא הגיעו?

אליעזר ראוכברגר :

ככה הוא אומר.

רלי חיים :

נסתכל,

אמנון ארבל :

מה?

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר 5 לא הגיע, אז בוא נעשה את זה 5 דקות, ואחר כך נחזור לרמת שלמה.

אמנון ארבל:

מה אתם רוצים לעשות עכשיו?

ישראל קלרמן:

את 5, שזה נווה יעקב, זה לא,

אריאל גולן:

מחכים בחוץ.

רלי חיים:

לא, אבל ב – 5 שועפט, זה בשתיים וחצי.

עמנואל זלטס:

בוא נעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

זהו,

רלי חיים:

ואחד לא הגיע, בוא נראה שוב,

אמנון ארבל:

זה בית כנסת, הוא זומן בנווה יעקב?

רלי חיים:

כן, בטח.

אמנון ארבל:

זה לא בית כנסת, זה מתחם חום שלם.

ישראל קלרמן:

מה זה?

עמנואל זלטס:

זה פי מתחם פי 2,

אריאל גולן:

מאיר בלבן,

עמנואל זלטס:

נווה יעקב, מתחם פי 2 נווה יעקב,

ישראל קלרמן:

נכון, אבל בסדר.

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום עכשיו, תוכנית 12,

ישראל קלרמן:

יש שם התנגדות אחת, מה אתה רוצה?

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, שנייה תן לאמי, נו, אתה רוצה,

תוכנית 1277706

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1277706, תוכנית בנווה יעקב, זה תוכנית שבעצם מגרש באמת יחסית מאוד גדול בנווה יעקב, התוכנית למעשה מציעה, תוספות והעצמה של זכויות בנייה ושימושים במגרש, הוגשה פה התנגדות אחת משכן מעבר לכביש.

יהודה פרוידיגר:

אני חושב ש - , יש שמה סניף של,

אריאל גולן:

בני עקיבא,

יהודה פרוידגר:

בני עקיבא, הוא מיועד להריסה, צריך להתנות את זה במציאת מקום חלופי,

אמנון ארבל:

כן, פנו אלי, פנו אלי.

אליעזר ראוכברגר:

זה לפי ה - , לפי הבקשה הזאת?

יהודה פרוידגר:

כן,

רלי חיים:

נווה יעקב הגיע רק המגיש,

אליעזר ראוכברגר:

אז בואי תכניסי אותו.

רלי חיים:

לא,

אמנון ארבל:

זה המתחם למעשה.

רלי חיים:

נווה יעקב זה רק באחת, יש,

ישראל קלרמן:

עכשיו עשינו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אחד וחצי כבר.

ישראל קלרמן:

הוא מדבר על זה,

אליעזר ראובברגר:

אבל עכשיו אחד וחצי כבר.

רלי חיים:

נכון, אבל מה עם 4?

ישראל קלרמן:

מיד אחריו.

אליעזר ראובברגר:

עוד שנייה נעשה את זה,

ישראל קלרמן:

זה בדקה.

אליעזר ראובברגר:

תכניסי אותו רגע נו, תכניסי אותם.

חיים כהן:

אני מבקש (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אבל זה לא קשור לתוכנית הזאת,

חיים כהן:

זה מה שאני שואל, כן.

אמנון ארבל:

לא, אני אגיד לכם, אני אגיד לכם מה ההתנגדות.

חיים כהן:

מה? מי המגיש של התוכנית?

אמנון ארבל:

אנחנו, כעיקרון זה יזם פרטי שהגיש תוכנית קטנה יחסית על המגרש הזה, אנחנו אמרנו תקשיב, תצרף את כל המגרש, אתה עושה תוכנית בכל המגרש,

עמנואל זלטס:

היה (לא ברור) גדול פה,

חיים כהן:

בלי להגדיל את המקום?

אמנון ארבל:

לא, זה העירייה, זה כן,

יהודה פרוידגר:

זה העירייה,

אמנון ארבל:

מה שאני מציע אני אראה לכם מה אני מציע,

חיים כהן:

מי נגד מי?

אמנון ארבל:

צריך לכתוב את זה, שכחתי לכתוב את זה, ישראל, ישראל,

עמנואל זלטס:

כן, אני מכיר בעל פה.

אמנון ארבל:

סעיף 3 באדום

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתם לנווה יעקב?

דובר לא מזוהה:

נווה יעקב,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

רלי חיים:

המגיש,

אמנון ארבל:

המתנגד לא,

רלי חיים:

של המתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

מתנגד לא הגיע?

דוברת לא מזוהה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיע.

יהודה פרוידגר:

זה יהיה תנאי ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר נווה יעקב כולם סטנטים,

ישראל קלרמן:

די כבר.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שיש כמה חב"ד, יש כמה חב"ד אנחנו מרשים להם,

דובר לא מזוהה:

מאחורינו,

יהודה פרוידגר:

שניים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נותנים להם, טוב, מה? רגע שנייה, רבותי,

ישראל קלרמן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תקריא את ההתנגדות,

אמנון ארבל:

יש פה התנגדות של יונתן לרוש,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, בבקשה לא להפריע,

אמנון ארבל:

יונתן לרוש, מתגורר ברחוב מאיר בלבן 19, דירה 8, זה בעצם בניין מעבר לכביש,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

הוא אומר - "אני החתום מטה, מבקש להביע התנגדות חד-משמעית לתוכנית מספר זה וזה, המיועדת לבנייה בגוש זה וזה, מיועדת להקמת בתי כנסת ומרכז נוער במרחק של 10 מטר בלבד מביתי, מדובר בפגיעה חמורה ובלתי סבירה באיכות החיים, הכוללת מטרדי רעש צפויים, התקהלות, פעילות בשעות היום והערב, וכן פגיעה ממשית בפרטיות דיירי הסביבה, מיקום זה אינו מתאים לאזור מגורים צפוף ומהווה מטרד לתושבים הגרים בסמיכות. ולכן יש לעצור לאלתר את הדיון בתוכנית במיקומה הנוכחית, לבחון חלופה תכנונית ראויה, שאינה פוגעת בתושבים".

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

זה ההתנגדות שלו.

אליעזר ראוכברגר:

מי משיב? משיבה?

נעמי רומן:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה מי זה אני?

ישראל קלרמן:

נעמי.

עמנואל זלטס:

נעמי רומן,

נעמי רומן:

נעמי רומן,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע שקוראים לה נעמי רומן, אני רוצה שהיא תגיד לפרוטוקול, תודה רבה. כן.

נעמי רומן:

לרמקולים,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר אותה איזה רבע שעה, 20 דקות כן.

נעמי רומן:

התוכנית היא, קודם כל המתנגד גר ככל הנראה ממול ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

ממול, הוא כותב שהוא גר ממול, כן,

נעמי רומן:

המגרש הזה הוא מגרש מאוד גדול ציבורי והוא מיועד לכל התושבים של השכונה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

נעמי רומן:

כרגע זה כבר תערובת של בתי ספר,

אמנון ארבל:

זה כבר פה.

נעמי רומן:

מועדונים, גני ילדים, וזה מה שהולך להיות גם להבא, זה לא שפתאום יהיה שם,

אליעזר ראוכברגר:

כבר היום יש שם בנוי בית ספר, ובית כנסת,

נעמי רומן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

נעמי רומן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

נעמי רומן:

לא צפויים שם, לא יודעת,

אליעזר ראוכברגר:

לא שינויים גדולים.

נעמי רומן:

(לא ברור) או דברים שישמרו את האופי של המגרש, זה ממשיך להיות ציבורי, ל - , למה שהעירייה תחליט להקים שם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אריאל גולן:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

בנוסף זה תב"ע ארגונית ולא של בית חב"ד, כן, זה עוד משהו חשוב להגיד,

אמנון ארבל:

נכון, בכל המגרש עיריית ירושלים,

חיים כהן:

זה נאמר,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, רגע, נעמי בטבלת שטחים בטבלה 5 זה טבלה שכוללת את כל המתחם, או לפי חלקה או (לא ברור) לשטחים?

חיים כהן:

הוא אומר, הוא אמר,

אמנון ארבל:

כל המתחם כולל,

עמנואל זלטס:

כוללת?

אמנון ארבל:

אני רק אגיד הטענה שזה 10 מטר מהבניין, אז רק רוחב הכביש הוא 22 מטר, זאת אומרת זה לא 10 מטר, זה,

אליעזר ראוכברגר:

עדיין הוא גר ממול, אבל,

אמנון ארבל:

גר ממול.

אליעזר ראוכברגר:

אבל איך אומרים? זה כבר היום משמש שמה לשימושים הציבוריים בית כנסת, בית ספר מועדון נוער, מה שיש, עכשיו מסדרים מגדילים, לא משפיע משמעותי,

נעמי רומן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

חיים כהן:

כמו הדיון (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, המשך יום טוב. בהצלחה.

נעמי רומן:

תודה, גם לכם.

אמנון ארבל:

אנחנו באמת דחינו את ההתנגדות, אני רק הוספתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

גם לגבי המבנה ציבור שהוא של ה - ,

עמנואל זלטס:

זה חשוב,

אמנון ארבל:

של המועדון נוער, ואני הוספתי שהתקבלה בצורה ברורה פחות או יותר, מועדון נוער נהרס, כי לא בטוח, אנחנו לא יודעים מה יושב (לא ברור) יוקם מועדון נוער חלופי באותו גודל, באותו היקף, שימושים יש כל מיני מינהל תרבות, ואגף מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אל תכתוב, יש להציע.

עמנואל זלטס:

למצוא פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אז זה יתפרש, שכאילו רק אחרי שנגמר ההקמה, אפשר לעשות פה משהו. אני לא רוצה, יש להציע.

אמנון ארבל:

יש להציע,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש להציע הקמת.

אמנון ארבל:

יש להציע פתרונות חלופיים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

זה זה, זה יתקע פה את הפרויקט אבל,

אמנון ארבל:

יש להציע,

ישראל קלרמן:

למה זה יתקע?

אמנון ארבל:

פתרונות חלופי,

אליעזר ראוכברגר:

למה זה יתקע?

ישראל קלרמן:

זה מה שאני שואל, יציע זה מה שאומר לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

יציע לא לבנות,

עמנואל זלטס:

המתחם פה,

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, מה שהוא כתב קודם זה היה דוחה, כי היה כתוב יוקם, פה אני אומר מציע,

ישראל קלרמן:

יציע בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יציע בתוכנית,

אמנון ארבל:

אין, אין בעיה,

חיים כהן:

יציע,

אמנון ארבל:

לדעתי זה בסדר,

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

להציג,

יהודה פרוידגר:

כתבת?

ישראל קלרמן:

כן, להציג,

יהודה פרוידגר:

מועדון נוער חלופי? מועדון נוער,

אליעזר ראוכברגר:

להציג זה, (לא ברור),

אריאל גולן:

יהודה, זה מועדון נוער,

יהודה פרוידגר:

כן, יש שמה מועדון נוער,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה לבנות,

עמנואל זלטס:

בשטח אחר.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני אומר,

יהודה פרוידגר:

תנאי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה להריסה.

ישראל קלרמן:

יש להציע,

חיים כהן:

להציע זה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן.

חיים כהן:

חלופי,

אליעזר ראוכברגר:

כן טוב, עכשיו נחזור לרמת שלמה, ובעצם אנחנו מקבלים את המלצה מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

עם התיקון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

עם התיקון,

עמנואל זלטס:

אמי, אתה יכול,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

עמנואל זלטס:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא 3, 4,

עמנואל זלטס:

תפתח שנייה את התקנון,

אמנון ארבל:

עכשיו 4,

עמנואל זלטס:

אתה רוצה שאני אפתח רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה 5,

חיים כהן:

אני מדבר עם הסעיף,

ישראל קלרמן:

מה? שמה?

עמנואל זלטס:

פעם זה תב"ע,

חיים כהן:

האדום זה היה סעיף 3,

עמנואל זלטס:

מספר, בינוי בלי זה, ואז שינו את זה לתב"ע, יותר מפורטת, דנה בוועדת ערר,

ישראל קלרמן:

ואז?

עמנואל זלטס:

זה הקירות שבטבלה, בטבלה בתקנון,

ישראל קלרמן:

היא אמרה לך שכן, מה? (לא ברור) היא אמרה,

עמנואל זלטס:

בסדר, בוא נראה גם בעיניים, או שאני אפתח,

אמנון ארבל:

אני פותח, אני פותח,

עמנואל זלטס:

לא, עשינו פה בתב"ע, הוספנו זכויות בנייה גם לבית ספר, גם לבית כנסת למטה גם פה, שבאמת
התייחסות בזכויות בנייה ממש לכל, צריך לראות את זה, גם הרבה דברים אומרים,

ישראל קלרמן:

בסדר, בוא נמשיך את 4, מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה אמרתם שיש בחוץ הרבה? כי אני רואה יש פה סך הכול,

ישראל קלרמן:

זה רמת שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רואה שיש מתנגד אחד,

ישראל קלרמן:

לא, יש פה 10 משפחות, הם רבים שמה כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש פה מתנגד אחד,

ישראל קלרמן:

לא יודע, תראי מה שיש שם.

אמנון ארבל:

זה סעיף 5,

עמנואל זלטס:

אמי, יש פה 19,000 מטר,

רלי חיים:

זה שאחד בא מביא תצהיר,

עמנואל זלטס:

אפשר להציע את זה בכל השטח חום, יש, יש חלוקה לאיפה?

אליעזר ראוכברגר:

יש פה רק מתנגד אחד.

רלי חיים:

אליעזר, אבל לפעמים,

עמנואל זלטס:

הנספח מחייב אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הביא משאית?

עמנואל זלטס:

זה גם,

רלי חיים:

אבל הם לא מגישים (לא ברור) רשומים כאחד.

יוחנן וייצמן:

מספיק שאחד יגיש תצהיר.

רלי חיים:

לא,

אמנון ארבל:

נספח בינוי,

רלי חיים:

זה לא מספיק, אז אני מקבלת אותו,

עמנואל זלטס:

ולכן למעט,

רלי חיים:

אני רושמת ברמות,

אמנון ארבל:

קומות, קומות זה הגיוני.

ישראל קלרמן:

הכול נמצא פה. 21 אלף.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר לעבור לתוכנית 4?

ישראל קלרמן:

4,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

4 בסדר היום, בבקשה אמי.

אמנון ארבל:

תיק 4 בסדר היום, תוכנית מספר,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה בוא נסיים את זה, ונעשה הפסקה לאוכל,

תוכנית 1348846

אמנון ארבל:

תוכנית 1348846, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית חזון איש 46 רמת שלמה, זה תוכנית שמציעה הרחבות דיור, ויש פה,

אליעזר ראוכברגר:

מתנגד אחד ראיתי, נוימן.

אמנון ארבל:

כן, התנגדות אחת,

רלי חיים:

נוימן רבקה וזה,

אמנון ארבל:

אני לא יודע יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא הבנתי למה יש אוטובוס בחוץ.

אמנון ארבל:

אולי זה התיק אחרי זה כבר,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים וחצי זה עוד שעה.

רלי חיים:

שתיים וחצי לדעתי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שעה,

אמנון ארבל:

רלי, תכניסי אותם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

אמי,

יהודה פרוידגר:

אפשר להראות את המקום? להעלות את ה - ?

אליעזר ראוכברגר:

תקראי לרמת שלמה,

רלי חיים:

כן, כן, אני קוראת להם.

אליעזר ראוכברגר:

הביא את כל החמולה?

ישראל קלרמן:

לייזר.

עמנואל זלטס:

הכשרה יש לו.

ישראל קלרמן:

לא ידעתי,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה רק התנגדות אחת.

ישראל קלרמן:

עכשיו נכנסים. יכול להיות יש שם דבר חדש.

רותם פסו:

פה המתנגדים ושמה,

רלי חיים:

מתנגדים פה. מבקשים כאן. זה לא כזה משנה, אבל. זה לא משנה.

יהודה פרוידגר:

וואי וואי כמה אמוציות.

אמנון ארבל:

זה תיק חשוב מאוד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יושבים כולם כבר? טוב, משפחת נוימן נמצאים פה? אפשר בבקשה להציג את ההתנגדות? כן, מי מציג את ההתנגדות? לא רוצים להציג?

רבקה נוימן:

אנחנו רוצים להציג את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אז בבקשה גברתי קדימה.

רבקה נוימן:

אז היה לנו כזה,

אליעזר ראוכברגר:

שמך, שמך,

רבקה נוימן:

שמי רבקה נוימן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רבקה נוימן:

העניין הוא כזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רבקה נוימן:

אנחנו דיברנו על בקשה לבנייה של בניין 48, שהוא בניין צמוד אלינו, עכשיו,

אמנון ארבל:

אתם גרים פה, ואתם מתנגדים לבנייה הזאתי, נכון?

רבקה נוימן:

אני,

אמנון ארבל:

אתם גרים בדירה הזאתי? ואתם מתנגדים,

אריאל גולן:

תסתכלי על המסך,

רבקה נוימן:

בדיוק, אנחנו נכון אנחנו, מתנגדים לבנייה הזאתי.

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

לא בנייה כבר,

רבקה נוימן:

אוקי, להסביר לכם?

אמנון ארבל:

כן, פה, פה על המסך.

רבקה נוימן:

המסך הזה, הוא המסך ההוא?

אמנון ארבל:

מה שאת רוצה.

רבקה נוימן:

אוקי, אז אוקי העניין הוא כזה, יש לנו למעשה מה שקורה זה שפה כ – 75 ס"מ מהחלון שלנו, רוצים לשים עליו קומה של (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, אחד ימינה, אחד ימינה, אחד ימינה. את אחד ימינה את ה - ,

אריאל גולן:

עוד אחד,

רבקה נוימן:

נכון, סליחה,

אמנון ארבל:

נכון,

רבקה נוימן:

אני 75 ס"מ מהחלון שלי, רוצים לשים פה חומה של 5 מטר. שבעצם הופך אותי למובלעת, יש לי פה נישא של קו בניין, ויש פה ויש פה, דבר של,

אמנון ארבל:

כן, איזה קומה?

יהודה פרוידיגר:

קיר עם חלון.

אמנון ארבל:

איזה קומה את?

רלי חיים:

מובלעת.

אמנון ארבל:

איזה קומה את? אני שואל,

רבקה נוימן:

אני קומה אמצעית,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? זה חדר פה?

רבקה נוימן:

זה חדר פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה חדר רגיל?

רבקה נוימן:

כן, חדר רגיל, אני אומר ככה, אם מפה את הממ"ד (לא ברור). הסכמנו לכל דבר, של הנישה על החלקה (לא ברור).

אריאל גולן:

אם תרחיבו גם אתם מקדימה?

רבקה נוימן:

לא רוצים, אנחנו לא רוצים, אמרנו אין שום בעיה, אנחנו (לא ברור), שלהם, אנחנו, אנחנו לא קומה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אריאל גולן:

לא, להרחיב מה זה פה.

עמנואל זלטס:

אגב לא חייבים, לא חייבים לעשות, אפשר לקבל, אם ירצו בעתיד, אפשר להרחיב,

רבקה נוימן:

אנחנו, אני רוצה להגיד משהו, אנחנו היה לנו מאוד מאוד חשוב לא (לא ברור), כשאנחנו הלכנו לבדוק בעירייה, והיה לנו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אוקי מה עוד? זהו? זה עיקרון, סליחה גברתי, זה עיקרון ההתנגדות?

רבקה נוימן:

זה עיקרון ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל תודה, מי משיב? משיבה?

רבקה נוימן:

מה? רגע, יש לנו עוד מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

אין עוד מתנגדים, רק אתם הגשתם.

רבקה נוימן:

אנחנו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הם לא הגישו, זה היה רק התנגדות אחת.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו הגשנו,

רבקה נוימן:

הגישו התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, לנו יש רק התנגדות אחת,

דובר לא מזוהה:

היא הגישה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, אני לא מכיר אין במערכת.

דוברת לא מזוהה:

הגשנו התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין.

רבקה נוימן:

איזה מין דבר זה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, מה זה עסק שלך? שהם ידברו, אז מה זה עסק שלך?

רבקה נוימן:

כי אנחנו ביחד,

אליעזר ראוכברגר:

אתם ביחד, שמעתי.

דוברת לא מזוהה:

לא, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי התנגדות שלכם.

רבקה נוימן:

יש התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

לא קיים.

דוברת לא מזוהה:

לוועדה, הגשנו, רלי. לוועדה,

רלי חיים:

שנייה,

דוברת לא מזוהה:

רלי, אני,

רבקה נוימן:

רלי, היא הגישה לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה. רגע.

רבקה פודרבין:

היא הזמינה אותי לבוא לכאן,

אמנון ארבל:

בסדר, רק רגע,

רלי חיים:

רק רגע, יכול להיות שזה היה באותו קובץ, דקה. איזה מספר זה? 846,

אליעזר ראוכברגר:

איך יכול להיות שקיבלה זימון?

ישראל קלרמן:

אתם קיבלתם זימון, אמרת?

רלי חיים:

תראה,

רבקה פודרבין:

היא טלפנה אלי.

ישראל קלרמן:

מי? רלי?

רבקה פודרבין:

רלי טלפנה.

רלי חיים:

רגע, רגע, בוא נראה אולי, זה,

אליעזר ראוכברגר:

רלי, את טלפנת אליהם?

רבקה פודרבין:

כן,

רלי חיים:

לא, אני שלחתי במייל, אני שולחת במייל.

רבקה פודרבין:

היא שלחה במייל, ואני אמרתי לך, אין מייל, והתקשרת אלי, בערב פסח.

רלי חיים:

רגע, רגע, הנה יש פה את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא מופיע פה?

רלי חיים:

אני לא יודעת מי כתב את החוות דעת.

אמנון ארבל:

הגישו התנגדות אבל?

רלי חיים:

הנה ההתנגדות שלהם.

עמנואל זלטס:

אולי זה נכנס על אחד אבל.

רלי חיים:

הם הגישו יחד,

אליעזר ראוכברגר:

וזה אותה התנגדות?

אמנון ארבל:

על אותה התנגדות.

רבקה פודרביץ:

זה לא אותה התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אני שואל רגע,

רלי חיים:

שנייה רגע, מי כתב את החוות דעת?

אמנון ארבל:

זה לא משנה מי כתב, מה?

רלי חיים:

לא, כי הוא לא התייחס להתנגדות שלה.

אמנון ארבל:

אז אוקי טעינו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אז בוא נשמע את ההתנגדות שלהם גם כן, קדימה. כן,

אריאל גולן:

מה השם?

עמנואל זלטס :

תפתח,

ישראל קלרמן :

עוד פעם, אמי, אמי (לא ברור) את זה.

רלי חיים :

פנחס, נכון?

פנחס פודרבין :

כן.

עו"ד אילנית מיכאלי :

בסדר, לא משנה.

פנחס פודרבין :

אנחנו בקומה הראשונה,

רבקה פודרבין :

אנחנו קומה ראשונה לנו כאן יש עוד חדר,

ישראל קלרמן :

רגע, הוא לא רואה את זה,

עמנואל זלטס :

שנפתח.

יהודה פרוידגר :

הרב, אתה מסתיר לי. לא, לא,

אליעזר ראוכברגר :

לא להסתיר, לעמוד מהצד, כן. מהזווית,

פנחס פודרבין :

הקומה הזאת, אנחנו מדברים על אותו סוג התנגדות, יש לנו, החדרים שלנו,

אמנון ארבל:

הכניסה הזאת.

עמנואל זלטס:

קודם כל נראה איפה היא,

פנחס פודרבין:

קומת הכניסה,

אמנון ארבל:

זה קומת הכניסה,

פנחס פודרבין:

(לא ברור) זה מחסנים,

רבקה פודרבין:

קומה ראשונה, לא מחסנים,

פנחס פודרבין:

לא מחסנים,

רבקה פודרבין:

מעל לקומת כניסה. מעל לקומת כניסה.

פנחס פודרבין:

זה מחסנים,

רבקה נוימן:

יותר למטה,

פנחס פודרבין:

קומה ראשונה,

אמנון ארבל:

קומה א', אז זה הקומה הזאת.

יהודה פרוידגר:

זה אותו דבר, נו מעל אחד, אותו דבר,

פנחס פודרבין:

התנגדות ש - , אנחנו יש לנו,

רבקה פודרבין:

זה הכניסה, זה החלון היחיד שיש לנו לחדר הזה,

יהודה פרוידגר:

זה אותה התנגדות,

רבקה פודרבין:

בחדר הזה יש לנו עוד חדר, דרך אגב זה גם מעבר האוויר לחדר הזה, לחדר הזה, כי כאן יש בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אותו רעיון,

רבקה פודרבין:

אותו רעיון,

יהודה פרוידגר:

אותו רעיון של התנגדות,

רבקה פודרבין:

זאת אומרת שכל בנייה,

רלי חיים:

בגלל זה זה לא היה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

רבקה פודרבין:

לא רק פה,

אמנון ארבל:

זה אותה התנגדות.

רבקה פודרבין:

זה דבר אחד, בהמשך,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותה התנגדות, לכן זה לא מופיע ב - , בנפרד. נו.

רבקה פודרבין:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר למה זה לא הוגש לנו בנפרד, בגלל שזה אותו דבר.

רבקה פודרבין:

עכשיו יש עוד משהו,

אמנון ארבל:

זה אותו טיעון.

רבקה פודרבין:

בהמשך הבניין שכאן בהמשך הבנייה לקו הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רבקה פודרבין:

כן? אם יעשו כאן מרפסת, אני לא מתנגדת בתנאי שהמרפסת פתוחה לחלוטין, ושוב, כל זה חוסם לי אוויר, אם המרפסת פתוחה ללא גג, ללא חלונות, ללא בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אז הפוך, זה טוב לך,

ישראל קלרמן:

היא מוכנה, היא מסכימה,

אליעזר ראוכברגר:

אם היא פתוחה, זה לא חוסס לך.

רבקה פודרבין:

זה לא חוסס,

ישראל קלרמן:

מה עם היזק ראייה?

אמנון ארבל:

אם הוועדה כרגע תקבל את ההתנגדות,

ישראל קלרמן:

היזק ראייה לא מופיע, היזק ראייה פה, מה?

רבקה פודרבין:

ועדיין האוויר של,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ישראל, היא (לא ברור),

רבקה פודרבין:

לא מגיע לפה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? היזק ראייה ככה.

ישראל קלרמן:

לא ככה, זה עליהם.

רבקה פודרבין:

הוא רק מכאן, זה חדר שמטבעו, סליחה,

אמנון ארבל:

כן.

רבקה פודרבין:

זה חדר שמראש אין בו מידי הרבה אוויר. אין בו מידי הרבה אור, כל תוספת יקלקל את (לא ברור), זה הכול.

ישראל קלרמן:

שמה?

רבקה פודרבין:

אני מבקשת שהמרפסת תהיה פתוחה.

עמנואל זלטס:

הם יצטרכו להציג טבלת שטחים עכשיו,

אמנון ארבל:

טוב,

רבקה פודרבין:

מאחורי הממ"ד ואילך, כל אחד יכול לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש פה שטחים,

פנחס פודרבין:

זה נושא אחד למעשה,

רבקה פודרבין:

עכשיו על החזית,

פנחס פודרבין:

שהתנגדנו, כשהגשנו את ההתנגדות היה גם בכיוון החזית, השכן שלידי רצה להוסיף תב"ע לסוכה, שגיבינו אותה, גם כשאני אסכים לסוכה.

אמנון ארבל:

אולי היתר הוא ביקש,

פנחס פודרבין:

אני לא יודע איך זה הולך פה היתר, את התב"ע,

אמנון ארבל:

זאת התב"ע,

פנחס פודרבין:

באותה תוכנית של התב"ע,

אמנון ארבל:

זאת התב"ע,

רבקה פודרבין:

זהו,

פנחס פודרבין:

הוא נמצא בחזית,

רבקה פודרבין:

צירפו כאן מרפסות,

אמנון ארבל:

איפה?

פנחס פודרבין:

מצד החזית, מרחוב חזון איש.

אמנון ארבל:

(לא ברור),

רבקה פודרבין:

הנה, הנה,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, פה למטה, איפה שהצהוב,

פנחס פודרבין:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

רבקה פודרבין:

היא גם מתנגדת לזה באופן חד-משמעי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

ישראל קלרמן:

למה? זה בתב"ע הזאת, לא? אמי,

פנחס פודרבין:

בצד השני, בצד השני,

רבקה פודרבין:

(לא ברור) של המרפסות,

פנחס פודרבין:

מצד החזית,

רבקה פודרבין:

גם אם ייבנו לין,

פנחס פודרבין:

השכן שלידי רוצה להוסיף, מרפסת שתהיה לסוכה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל עכשיו זה לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

כן, אבל זה, בצד השני, כן.

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא פה,

אריאל גולן:

למה? למה? אמי,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

לפי התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא בהתנגדות.

פנחס פודרבין:

בתוך החדר שינה שלי,

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

כן, הקטע הזה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אליעזר,

ישראל קלרמן:

אתה שאלת אם אותו דבר, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא אומרת שזה רק לשמה,

ישראל קלרמן:

עכשיו היא אומרת שגם זה,

רבקה פודרבין:

כן, עכשיו אם הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

שתי נקודות בעצם,

רבקה פודרבין:

לכאן, אז אני אעביר לכאן,

עמנואל זלטס:

פה מבוקש פה גם פה, וגם פה.

רבקה פודרבין:

לא,

פנחס פודרבין:

לא, זה מפריע פה, כאילו אני ביקשתי,

רבקה פודרבין:

אני לא,

עמנואל זלטס:

אתם פה בעצם?

פנחס פודרבין:

אנחנו פה,

אמנון ארבל:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

אז פה אי-אפשר לבקש, פה אי-אפשר לבקש,

רבקה פודרבין:

לא ביקשתי, לא רצינו, הגישו את זה בשמנו. אנחנו מתנגדים.

עמנואל זלטס:

זה זה וזה זה,

רבקה פודרבין:

ולכן אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

רבקה פודרבין:

מתנגדים גם לחלק הזה, מהסיבה הפשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

רבקה פודרבין:

מוכרח יהיה,

אריאל גולן:

ואם ישימו קיר?

עמנואל זלטס:

יש לכם, יש לכם משהו פה היום?

פנחס פודרבין:

כלום,

רבקה פודרבין:

לי יש פה,

פנחס פודרבין:

ככה נכנסים לבניין,

עמנואל זלטס:

יש לכם בינוי לפי המקור?

פנחס פודרבין:

לא,

רבקה פודרבין:

לי עד כאן יש את המרפסת שלי, רוצים פה, עד פה,

עמנואל זלטס:

זה קיים?

רבקה פודרבין:

כאן המרפסות שלי, אוויר נכנס, ברגע שזה יהיה (לא ברור) זה יסתום לי את כל (לא ברור),

אריאל גולן:

קבעו את ההיטל השבחה,

ישראל קלרמן:

לא, זה גם למטה, זה מה ש - , איפה?

פנחס פודרבין:

זה גם חזית, הם לא יכולים לבקש שם,

עמנואל זלטס:

את המרפסת שהיא לא רוצה אותו, זה אחד. שנייה, לכן היא לא רוצה שזה יהיה, מה זאת אומרת?
אם היא לא רוצה לא יהיה פה,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

ישראל קלרמן:

למה? מה זה קשור לתב"ע? מה? היטל השבחה?

אליעזר ראוכברגר:

היטל השבחה,

אמנון ארבל:

כאן? סליחה,

עמנואל זלטס:

מה שהוא אומר לך, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הוא קיבל את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נשמע את זה בצד השני,

עמנואל זלטס:

לא, וזה דבר אחד. דבר שני שהם טוענים,

אמנון ארבל:

זה פה,

עמנואל זלטס:

הם לא רוצים שגם בצמוד אליהם יהיה, בגלל אותה טענה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עמנואל זלטס:

זאת הטענה שלה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה ברור,

עמנואל זלטס:

זה טענה שנייה,

אמנון ארבל:

אליעזר, הם מציעים,

אליעזר ראוכברגר:

הטענה הראשונה היא טכנית. הטענה השנייה היא מהותית,

עמנואל זלטס:

תראה את זה,

אמנון ארבל:

בוא תראה,

רבקה פודרביץ:

זה מה ש - ,

עמנואל זלטס:

כן, קיים.

רבקה פודרביץ:

חוסר אוויר,

אליעזר ראוכברגר:

זה שלהם, וזה של השכן.

עמנואל זלטס:

מפה,

פנחס פודרביץ:

כן,

עמנואל זלטס:

פה זה השני,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, הוא לא רוצה את זה,

עמנואל זלטס:

היא לא רוצה לתת את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה טכנית,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מהותי,

עמנואל זלטס:

גם טוען,

אליעזר ראוכברגר:

פה זה מהותי שהוא יסתיר לו, הוא יפריע לו, נכון, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

של השכן לא שלכם,

יהודה פרוידגר:

אבל השכן יבנה,

אליעזר ראוכברגר:

זה טכני, תקראי את זה מהתוכנית,

ישראל קלרמן:

אתה יודע מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

השני זה מהותי, מסתיר, היזק ראייה או כל מיני דברים כאלה,

ישראל קלרמן:

סוכות,

רבקה פודרביץ:

העובדה שהוא יבנה את שלו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

רבקה פודרבין:

זה יסתיר לי,

ישראל קלרמן:

הם הציעו,

עמנואל זלטס:

זה גם יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

רשמתי את מה שאתם,

עמנואל זלטס:

יוצאים לסוכות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אם,

ישראל קלרמן:

בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה, מי משיב? משיבה? אדוני, כן בבקשה.

יגאל לוי:

שמי יגאל לוי,

אליעזר ראוכברגר:

יגאל.

יגאל לוי:

לוי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ואתה מה?

יגאל לוי:

הדירה שלי מול בקומה ראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה המבקש?

יגאל לוי:

אני המבקש,

עמנואל זלטס:

איזה כניסה, איזה כניסה אתה?

יגאל לוי:

הכניסה הזאתי, אני,

עמנואל זלטס:

הנה זה פה בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי.

יגאל לוי:

אם נדבר על המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יגאל לוי:

כאשר אנחנו כאן, כל הזמן יש היזק ראייה פה (לא ברור), לא משתמשים במרפסת בגלל ש - , אי-אפשר
לבנות אחד את השני, לכן אני רציתי לעשות ככה, ולשים קיר, שאז כל אחד,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק בין הצהוב (לא ברור)?

יגאל לוי:

פה?

אמנון ארבל:

6, 7 מטרים,

עמנואל זלטס:

3 מטר בערך כל אחד,

אליעזר ראוכברגר:

6, 7, בקיצור,

אמנון ארבל:

7, 8,

ישראל קלרמן:

לא, הבעיה היא,

יוחנן וייצמן:

כשיש הסכמה,

ישראל קלרמן:

הבעיה שאתה רוצה לסגור, ואז זה מסתיר לה, היא לא רוצה את המרפסת הזאת, אז היא אומרת,
ואז,

יוחנן וייצמן:

היא לא רוצה את זה,

ישראל קלרמן:

זה חוסם אותה.

יגאל לוי:

היא לא צריכה, אבל זה ייתן לי האפשרות לחיות במרפסתי,

אמנון ארבל:

אתה יכול לעשות גם קיר פה,

יגאל לוי:

וגם להם,

ישראל קלרמן:

אבל זה קיר הוא אומר לך,

אמנון ארבל:

אתה יכול לעשות אותו גם פה,

יגאל לוי:

אין קיר,

אמנון ארבל:

אתה יכול לעשות אבל קיר היום פה.

יגאל לוי:

לעשות את זה,

אמנון ארבל:

אתה יכול לעשות היום קיר פה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר לך, אתה שומע אותו?

אמנון ארבל:

אתה יכול לעשות קיר במרפסת הקיימת, נו,

ישראל קלרמן:

אני שומע, אבל קיר חוסם אותי עם המרפסת זה מידי, זה ברור, זה חוסם לי, אבל אם אנחנו, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

חצי מרפסת,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

משהו כזה,

יגאל לוי:

עד כאן, ואז פה אני בונה את הקיר, יש להם מרחק גדול מהחלון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר הבנו,

יגאל לוי:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי הצד השני?

יגאל לוי:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תלך לצד השני,

יגאל לוי:

לגבי ההתנגדות הראשונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, גם הם מתנגדים לצד השני,

יגאל לוי:

ישנו הבדל, אתה יכול להעביר את זה לקומה,

אליעזר ראוכברגר:

לעלות לקומה למעלה,

יגאל לוי:

קומה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, תעלה לקומה למעלה,

אמנון ארבל:

זה המתנגדת היא פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שתי המתנגדים על אותו רעיון, אוקי,

אמנון ארבל:

הוא רוצה עם זה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך? תעלה,

אמנון ארבל:

אני כבר פה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

אתה מתעקש לעלות קומה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד גלגול בגלגלת, נו. גלגול (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה הקומה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יגאל לוי:

אוקי, אז כאן, כשהם יש פה שתי חלונות, אם גם יש פה,

רבקה פודרביץ:

חלון אחד הולך למרפסת,

יגאל לוי:

רגע רגע סליחה,

רבקה פודרביץ:

זה מרפסת סליחה, זו מרפסת, וזה לא נקרא,

אלדד:

יהיה לכם הזדמנות להגיב,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יגאל לוי:

אין פה שום הפרעה, כי החלון הזה נותן בק – אפ.

אליעזר ראוכברגר:

נותן אוויר ואור,

יגאל לוי:

אוויר ואור,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש פה? מה יש פה? כאן?

רבקה פודרביץ:

מרפסת,

אמנון ארבל:

זה נראה שיש מדרגות,

ישראל קלרמן:

זה המדרגות האלה, מה זה המדרגות הזה לדבר הזה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, זה קיים.

יגאל לוי:

זה קומה שלישית, אולי,

יהודה פרוידגר:

רגע זהו, זה לא הקומה.

עמנואל זלטס:

כשאתה עולה, אתה עולה אמי,

אמנון ארבל:

אני עולה, עולה, כוחנו עולה,

רבקה פודרבין:

זה חלון מרפסת הוא לא חלון, יש פה איזה קיר,

עמנואל זלטס:

זה עוד יותר למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תן לו הוא יגיע, אל תדאג,

אמנון ארבל:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה זהו, נכון. כן.

יגאל לוי:

אוקי, אז יש כאן, אתה רואה? חלון,

עמנואל זלטס:

כן, זה המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

וזה מרפסת פתוחה?

יגאל לוי:

כן, הנה. מרפסת פתוחה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יגאל לוי:

אז יש להם שפע של אוויר ואור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יגאל לוי:

גם שיבוא מכאן, חוץ ממה שיבוא מכאן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, וכאן יבוא הרבה פחות בגלל שאתה,

יגאל לוי:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

תחסום,

רבקה פודרביץ:

סליחה, אני יכולה להתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, גברתי זה לא עובד ככה, תני לו לדבר,

יהודה פרוידגר:

יש לך זכות לענות,

אליעזר ראוכברגר:

תוכלי לדבר אחר כך, אבל לא אחד בתוך השני,

אמנון ארבל:

כן,

יגאל לוי:

אני לא נמצא בקומה הזאתי, אני מדבר בשמו של מי שנמצא בקומה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

יגאל לוי:

עכשיו נרד לקומה למטה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יהודה פרוידגר:

שמה זה יותר בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמנואל זלטס:

וזה המחסנים זה יותר מזה.

אמנון ארבל:

נגיע נגיע. זה אחד למעלה. זה?

רבקה פודרבין:

ימינה,

יהודה פרוידגר:

זה מה שהוא דיבר.

אמנון ארבל:

זה קומה ב', קומה א',

דוברת לא מזוהה:

מלמטה למעלה,

עמנואל זלטס:

כן,

דוברת לא מזוהה:

אחד למטה,

עמנואל זלטס:

כן, מאושר,

אמנון ארבל:

זה.

יהודה פרוידגר:

הוא כבר יותר בעיה,

עמנואל זלטס:

כולם מימשו את זה,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

מה פה?

אמנון ארבל:

זה הדירה שלך למעשה. ופה בניגוד ללמעלה אין שני כיווני אוויר לחדר,

יגאל לוי:

נכון, אבל יש כאן 16 מטר מכאן, והרבה אוויר ואור שבא מפה, 16 מטר, 16 מטר,

ישראל קלרמן:

מה זה קשור? אבל עכשיו אתה בונה לי על זה,

יגאל לוי:

לא, האוויר בא מפה, 16 מטר ומכאן,

אמנון ארבל:

מה זה 16 מטר?

ישראל קלרמן:

אתה בונה עד לפה.

יגאל לוי:

אני בונה לא עד סוף המגרש, אני לא בונה עד סוף המגרש. נשאר 12 מטר פה,

אמנון ארבל:

מה זה קשור אבל?

יגאל לוי:

פה 12 מטר,

עמנואל זלטס:

היא טוענת על הקיר שאתה עושה, תעלה על זה,

יגאל לוי:

אני עונה על הקיר, אבל נשאר הרבה אוויר ואור, הרבה אוויר ואור, כן.

רבקה פודרביץ:

אני רוצה להגיד לכם שזה היה (לא ברור). בחיים לא,

אמנון ארבל:

גברת,

אליעזר ראוכברגר:

12 מטר ריק,

יגאל לוי:

זה לגבי החומה,

ישראל קלרמן:

איזה חומה? החומה היא פה.

אליעזר ראוכברגר:

יש 12 מטר, מפה מהגדר יש פה לבניין השני 12 מטר?

עמנואל זלטס:

לא, יש שם חומה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני אומר,

עמנואל זלטס:

יש שם משהו.

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר שעדיין נשאר קצת,

אמנון ארבל:

תראה פה בבקשה.

רבקה פודרבין:

הוא הופך אותנו למעשה מין (לא ברור).

עמנואל זלטס:

פה זה חניות,

יגאל לוי:

כן,

עמנואל זלטס:

כל הרחוב הזה, הוא רחוב, עם טופוגרפיה, מה שהוא מתכוון להגיד, שעד הקיר פה, שמפריד שפה זה עולה למעלה, יש יישאר עוד מרווח,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יגאל לוי:

גדול,

אליעזר ראוכברגר:

ואת המרווח הזה ממנו יבואו, גברתי, כמובן זה ייסתם חלק, אבל חלק יישאר, מזה שהוא אומר.

רבקה נוימן:

(לא ברור) יורד ע"י (לא ברור) זה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, והוא אומר גם אחרי שירד, עדיין משהו כן יישאר, זה מה שהוא אומר.

רבקה נוימן:

אני רוצה להגיד לכם שאם זה היה קורה הפוך, הוא בחיים לא היה (לא ברור), חייבים, בשבועה הוא לא היה חותם על זה, הוא היה מתנגד עם עו"ד, עם חמישה עורכי דינים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

רבקה נוימן:

הוא לא, בחיים חותם על (לא ברור), שהוא בעצם אומר עכשיו.

רבקה פודרביץ:

אני אישית הציעו לי לבנות ולהאריך, אמרתי אין לי סיבה להנמיך, ולהגדיל את החדר להפוך אותו למחסן יותר גדול, חסר אוויר, חסר אוויר, יש לי שם היום גם היום יש לי שם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. עוד מישהו רוצה לומר משהו? את אמרת לי לגבי איזה פשרה?

אמנון ארבל:

זה החזית מאחורה.

רבקה נוימן:

אני רוצה לומר, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי עכשיו לא את מדברת, עכשיו הם.

רבקה נוימן:

אוקי,

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, לא, תשב שם, תדבר, תהיה שמה בבקשה. כן, לא פה, אלא שם. ותעמוד שם כן,

עמנואל זלטס:

אתה יכול אולי תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה מסך, יש לו שם מסך. יש לו. אין שום בעיה. כן.

עידו שחר:

השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

שמך, שמך.

עידו שחר:

שמי עידו שחר.

אליעזר ראוכברגר:

עידו שחר, בבקשה.

עידו שחר:

אני לא בא (לא ברור) בעניין השכנים, אני הדירה שלי בצד השני, באגף השני,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עידו שחר:

אבל הייתי מעורב, בגלל שרציתי לקדם את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עידו שחר:

ואחרי דין ודברים עלתה הצעה, אני רוצה לחברי הוועדה כיוון שכל הצדדים, התוכנית תאושר כצורתה, ו - , ותהיה התניה של, הבנייה מאחור בנישה שתי הקומות וחתימה פוזיטיבית של המתנגדים, אבל,

רבקה נוימן:

לא שתי קומות, אלא שלוש קומות.

עידו שחר:

ביחס, ביחס חופף, זאת אומרת אם יש נגיד הרב לוי גר מול הרב פודרבין, אז כדי שהרב לוי יוכל לקבל היתר בנייה על אותו,

אליעזר ראוכברגר:

נישה.

עידו שחר:

נישה, הוא צריך לקבל חתימה פוזיטיבית של רב, הרבנית, אבל אך ורק כן, לא שזה יהיה איזה משהו שהוא (לא ברור), שלהם אישית, בגלל השיקולים, בגלל הסיבות שהם הציגו לנו בפגישות שהיו והיו פגישות,

פנחס פודרבין:

לא, לא, למה לא (לא ברור)? למה לא יעבור (לא ברור)? לא, לא, אנחנו לא מסכימים. בשום אופן לא,

רבקה פודרבין:

גם כאן,

פנחס פודרבין:

אני (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, נו, הלאה.

דובר לא מזוהה:

לי ולבא כוחי,

אליעזר ראוכברגר:

אז שנייה אתה אחר כך יהיה לך זכות תגובה, תן לו לדבר,

חיים כהן:

תן לי שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לכבוד הרב, הוא יסיים, אתם יהיה לכם את הזכות, למה להיכנס בכלל, דברי קלה לא משתמה, נו באמת, אנחנו פה, כן,

חיים כהן:

בנושא של ירושה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

אז גם המעכב המעלה,

רבקה פודרבין:

גם ירושה, וגם,

חיים כהן:

עד כמה זה מעכב את צוותיהם,

ישראל קלרמן:

שנייה הוא מסביר לך, חיים, אבל הוא מסביר לך.

חיים כהן:

אם הוא יעמוד על זה שכן יהיה, אז מה אתה קופץ?

ישראל קלרמן:

וירוש.

עידו שחר:

הרעיון היה, אני רוצה שנייה להסביר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עידו שחר:

הרעיון היה, הרעיון היה,

אליעזר ראוכברגר:

רבותי בבקשה, בבקשה רבותי גברתי, בבקשה, כן,

עידו שחר:

הרעיון היה שאנחנו לא מקבלים,

אליעזר ראוכברגר:

גברת בבקשה, אתם רוצים לדבר ביניכם תצאו, תגמרו לסיים לדבר, תחזרו, אני לא מעכב לדבר, אבל, לכבד את הדובר.

עידו שחר:

כן, הרעיון היה שאנחנו לא, מסכימים לעצם ההתנגדות, אנחנו רק מכבדים את רצונם של האנשים האלה, שהם שכנים שלנו 30 שנה, ואם להם זה כל כך מפריע, למרות שאנחנו לא כזה מבינים למה, אנחנו זורמים איתם, בסדר, אז אתם עצמכם כל עוד אתם שם, תוכלו לא נוכל להוציא היתר בלי אישור שלכם. ברגע שתמכו את זה לפלוני אלמוני, נגמר, אז התב"ע היא בתוקף, זה הייתה ההצעה, אני היום הגעתי,

חיים כהן:

אין לך התחייבות לשכנים החדשים לכאורה, זה מה שאתה רוצה להגיד,

עידו שחר:

כן, עכשיו עכשיו זו הייתה הצעה, לפי מיטב ידיעתי עד לפני שעה הייתה הצעה הייתה מקובלת. עכשיו אני שומע דברים אחרים, אבל זה, אבל רק שחברי הוועדה ידעו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עידו שחר:

זו הייתה ביחס למשפחת פודרבין, ביחס למשפחת נוימן, זה מה שהתחדש ממש עכשיו, שישנה הסכמה ש - , הרב פודרבין שנמצא בקומה (לא ברור)?

רבקה פודרבין:

שלישית,

עידו שחר:

שישית? שלישית, ואז השכן (לא ברור) שלא נמצא כאן שגם הם יסכימו, יסכימו להתניה להכפפה של ההיתר בנייה לכך ש - , משפחת נוימן תיתן את הסכמה הפוזיטיבית, וגם כן באותה מתכונת, אישי, לשכנים, בגלל יחסי שכנות נסיבות, אבל התב"ע תאושר כפי שהיא, זאת הייתה ההצעה האחרונה, אני אציג את זה בפני חברי הוועדה, אם יש עדכונים,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי המרפסות בצד השני לא התייחסתם?

עידו שחר:

זה אני לא יודע,

רבקה פודרבין:

זה לא קשור אליהם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, גם זה לא קשור פה, הוא גר רחוק,

עידו שחר:

אני אציג,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא כבר הגיע ניסה לעשות פשרות, מתוקף היותו חלק מהשכנים, גם אם לא זה, שאלתי אם גם שמה יש איזה שהוא פשרה,

עידו שחר:

זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

כי אתם הצגתם התנגדות גם לזה, לכן שאלתי.

יגאל לוי:

אני נתתי פשרה עד החלון,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יגאל לוי:

אני נתתי פשרה עד החלון,

אליעזר ראוכברגר:

אני שמעתי את מה שאומר, אני שואל אם היה משהו בפשרה של הסכמה, לא בפשרה של הצעה חד צדדית, אם תגיד לי שלא היה, נשאל אותם עכשיו, אם הם מסכימים להצעת פשרה הזאת, בזכות התגובה שלהם, זה הכול. בסדר יישר כוח. עכשיו התור שלכם.

פנחס פודרבין:

אני יכול לענות?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, אתה או הרבנית בשמחה.

פנחס פודרבין:

יש פה נקודה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, תתחיל איתי, עם הסיפה שלי.

פנחס פודרבין:

עם ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

של המרפסת,

פנחס פודרבין:

עם המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא אומר אני מוכן, אני עושה חצי מרפסת,

פנחס פודרבין:

שהוא גם לא,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי בסדר.

פנחס פודרבין:

הדיבורים על היזק ראייה קצת נראה מוזרים, כן הבן אדם הוסיף שם, הוא שם לי שם סלון מהמרפסת, ואז הוא פתאום נהיה לו היזק ראייה, הוא הפך את המרפסת שלו לסלון, ואז הוא לא יכול לשבת שמה, כי יש לו היזק ראייה, זה מצחיק הטענה הזאת, זה קצת מצחיק.

אליעזר ראוכברגר:

אני הבנתי, בסדר, אבל טוב.

פנחס פודרבין:

יש, מבחינת תוכנית העירייה, אז זה מרפסת מול מרפסת, מרפסת מול מרפסת במרחק, היא לא אמורה לעשות היזק ראייה, היזק ראייה נוצרה אחרי שהשכן לקח את המרפסת והפך אותה לסלון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אם הוא יעשה קיר, גם לא יהיה היזק ראייה,

פנחס פודרבין:

גם לא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה נהנה, וזה בחוסר,

פנחס פודרבין:

כן, שיעשה קיר אצלו בבית,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר אצלו,

פנחס פודרבין:

לא, הוא רוצה להתקדם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא אומר אני אתקדם רק קצת, אני לא אתקדם את הכול, ואני אעשה קיר, אז אין היזק
ראייה, אז זה נהנה, וזה לא חסר.

רבקה פודרבין:

היזק ראייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך?

רבקה פודרבין:

זה חוסם לי אוויר למרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא יעשה עוד מטר וחצי,

רבקה פודרבין:

אל תעשה לי אהה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חוסם לך,

רבקה פודרבין:

אתה יודע מה? אתם מוזמנים לביקור,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עושה מזה דרמה קצת יותר ממה שזה,

רבקה פודרבין:

ההיזק ראיינה השכנים שנפגעו זה אנחנו, אני לא יוצאת כמעט.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו כולנו גרים פה, אף אחד לא גר באיזה מושב בוילה עם שטחים של 50 דונם, כולנו גרים בבניינים, עם שכנים עם הכול, ועוד תוספת מטר וחצי, בקיר שלא יהיה היזק ראיינה,

רבקה פודרבין:

בזכות זה שם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) טוב,

רבקה פודרבין:

היא זכות שהמרפסת שלהם קטנה, והסלון שלהם הפך להיות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע אם החבר, כן הלאה.

פנחס פודרבין:

הנושא של הפשרה שהגענו אליה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו עוברים לצד השני,

פנחס פודרבין:

כן, לצד השני. הפשרה שהגענו אליה, אמרו לי שקוראים לי תב"ע מוגבלת. זאת אומרת התב"ע תאושר, אבל תהיה מוגבלת שלא תהיה שם שום בנייה, וחתימה הבנייה תהיה רק בחתימה שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

זה להיתר,

אמנון ארבל:

אבל פה אתה שומע אותם, לא שומע, מה אתה מאשר,

פנחס פודרבין:

מה?

אמנון ארבל:

הם פה, ואתם שומעים אותם, לא נראה לי שהם יסכימו,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מסכים לך,

חיים כהן:

לא, זה הוא,

אמנון ארבל:

כן, אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא המתנגד.

אמנון ארבל:

מה הטעם?

עמנואל זלטס:

אמי אם מסכמים ביניהם,

פנחס פודרבין:

זה לא יפריע להם לתב"ע, הוא אומר התב"ע מעבר,

עמנואל זלטס:

תנאי לפתיחת תיק יהיה חתימות,

אמנון ארבל:

מה זה מעבר?

פנחס פודרבין:

לא אמרתי שאין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא רוצה מה שהוא רוצה,

עמנואל זלטס:

הוא עצמו,

אמנון ארבל:

אז מה מציע לאשר תוכנית? בנישה צריך את האישור של המתנגד.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

תנאי להגשה שזה יאושר כן ככה, בהסכמה פוזיטיבית שלכם.

עידו שחר:

נאמר לי שהייתה הסכמה.

אמנון ארבל:

הוא לא מסכים.

עמנואל זלטס:

אני מנסה להבין.

רבקה נוימן:

חתימה פוזיטיבית לא מבינה כאן.

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

אבל הוא אומר לך אני גם תחתום שאני יכול לבנות רק אם אני חותם, ואני לא חותם. הוא לא בונה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אמי, אמי, כבוד הרב, בסדר הבנו, הבנו, עוד משה? עוד משה? עוד נקודה בבקשה. רגע, רגע, עוד נקודה, את מפריעה לו, את רוצה מענה,

רבקה נוימן:

אנחנו יכולים (לא ברור),

רבקה פודרבין:

אי-אפשר לשמוע כלום, אי-אפשר לשמוע כלום,

אליעזר ראוכברגר:

רגע גברת,

רבקה פודרבין:

מה שמדברים פה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי שנייה,

פנחס פודרבין:

האם אנחנו מגיעים לפרשה הזאתי זה תב"ע מוגבלת, כמו שקוראים לזה, אבל זה אני לא שמעתי מהם עד עכשיו, שזה רק לי אישי, ולא לבא כוחי?

אליעזר ראוכברגר:

ולא ל - ?

פנחס פודרבין:

לבא כוחי, לבן שלי?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא נאמר בן,

אמנון ארבל:

יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה תמכור מחר לפלוני אלמוני,

פנחס פודרבין:

אני לא רוצה להוריד לי מהמחיר של הדירה, כי ברגע שהוא יבין שיש פה,

רבקה פודרבין:

זה הרבה יפחית את הערך של הדירה.

אליעזר ראוכברגר:

בעצם, בעצם אתה אומר אני נותן להם, משהו של סרק.

אמנון ארבל:

כן, זה מה שאמרת.

פנחס פודרבין:

זה הופך את החדר למחסן,

אליעזר ראוכברגר:

אז לא מסכימים. אז זה גורניש נו בסדר.

פנחס פודרבין:

לא מסכימים,

אמנון ארבל:

זה אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

למה? בגלל שאם אתה אומר, הוא אומר תשמע, אתה כבר גר שם 30 שנה, אני רוצה לכבד אותך, שלך לא יהיה, מישהו אחר שיבוא, (לא ברור) צריך, איך אומרים? לצמצם.

פנחס פודרבין:

זה מוריד לי מהדירה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה אני יכול לעשות? זה נכון, אם, דרך אגב לא בטוח, לא יודע, אין פה שמאות. אתה לא יודע,

פנחס פודרבין:

כן, אבל כל אחד שיבנה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, דברים כאלה אנחנו תמיד באים, אומרים, תביא לי חוות דעת מוסמכת, הנה פה יש גם דיין, גם (לא ברור), אף בית דין לא יקבע לפי אף של משהו, לפי עיניים של משהו, הכול על בסיס חוות דעת מקצועיות,

פנחס פודרבין:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, חוות דעת מקצועיות, אם אתה אומר שיש לך ירידת ערך בדירה, צריך להביא את זה לבסס את זה על חוות דעת שמאית. לא על סתם. ב', ב', אתה מדבר על היום, הרי אני לא יודע, אם אתה הולך למכור מחר, או שלא תמכור, אחרי 120 אם ירצה השם זה ילך ליורשים, או שתמצא למכור בעוד 20 שנה, עכשיו בעוד 20 שנה, שם לא יהיה כמו היום, הרי הכול יקפוץ ויעלה. אז הכול בפרופורציות, אז אני לא יודע, לכן אני אומר בעצם אתה נשאר בהתנגדות. ומה שאמר הרב עידו,

דובר לא מזוהה:

שחר,

אליעזר ראוכברגר:

שחר, בעצם ניסיון, בסדר,

חיים כהן:

בסדר, לא, אבל אני רוצה שהוא יבין את המשמעות, שבזה חשוב לי, שיבין את המשמעות שבזה הוא לא מסכים ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נצטרך להכריע,

חיים כהן:

צריך להכריע,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שצריך להכריע,

חיים כהן:

גם הכרעה, שאם הכרעה תהיה גורפת גם את הפשרה הזאת שהצעת לו תהיה קיימת.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הוא הציע, שהיא הציעה, הוא הציע, כן,

יהודה פרוידגר:

את הסיכום שלך (לא ברור) שלך, שלהם ואז,

חיים כהן:

ואז אתה תהיה בבעיה.

אריאל גולן:

בלי החתימה שלך,

יהודה פרוידגר:

בלי החתימה שלך,

אליעזר ראוכברגר:

ואז יהיה לא רק היורשים, אלא גם לך, עם כל הכבוד.

פנחס פודרבין:

זה מה שוועדה מחוזית ביקשה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה תמיד אפשר. אבל קח בחשבון שגם שם אתה יכול להפסיד.

פנחס פודרבין:

אבל אני חושב שהיה מאוד כדאי, שמישהו יראה את ה - , על מה מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

פנחס פודרבין:

זה לא, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כשיש לנו בעיה, אנחנו הולכים באמת לראות,

עמנואל זלטס:

יש פה גם תלת – מימד שרואים את כל זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן. מאה אחוז,

פנחס פודרביץ:

אז תראה כמה אוויר יש לנו היום, ותחשוב, 5 מטר, בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן. טוב, רבותי, רגע, רגע רבותי, סליחה גברת, את רוצה עוד לומר משהו?

רבקה פודרביץ:

אני רק רוצה לומר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה שנייה המתנגדים, לפי הסדר, גברת נוימן, את רוצה לומר עוד משהו?

יוחנן וייצמן:

רבקה נוימן:

כן, אני רוצה לומר,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אני מבקש לא להפריע לה,

רבקה נוימן:

הוא דיבר על החלון לתוך המרפסת, מבחינתי חלון לתוך מרפסת הוא לא נותן לי אפשרות נוחה (לא ברור), אם אני שמה שם את חדר השינה שלי, לא עוזר לי שיש לי חלון למרפסת, זה לא עוזר לי בכלל, כי אני לא מוכנה שהילדים שלי יצפו לתוך החדר שלי, אז זה לא אומר לי שיש לי פה חלון, זה א'. דבר אחד. דבר שני, אם זה היה קורה הפוך, ככה התחלתי, הרגע שהוא לא (לא ברור), זה הכול על 5 מטר חומה, לא היה קורה גם אם הייתי קופצת מהמרפסת 7 פעמים, גם לא הייתי,

חיים כהן:

לא, לא, בבקשה.

רבקה נוימן:

זה הכול. לא היה קורה. אז מה שבן אדם לא היה עושה לעצמו, שלא יעשה לזה. עכשיו הבן אדם לא צפוף לו, הוא רוצה להגדיל ערך, סבבה שיגדיל את הערך של הדירה שלו. הוא לא יכול בשביל להגדיל את ערך דירתו, להוריד את ערך דירתו. זה הכול.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז,

רבקה נוימן:

הוא לא יכול בשביל להגדיל את ערך, הוא לא צפוף לו, לא קטן לו, הם גרים זוג עם שני ילדים, ב – 6 חדרים לא קטן להם, הוא רוצה להגדיל את הרווח של הדירה שלו, סבבה ובכיף, לא על חשבון יוריד את ערך הדירה שלי,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז.

רבקה נוימן:

אם יהיה (לא ברור) שתקטין לי את הזה,

אליעזר ראובברגר:

תודה, תודה. גברתי, תודה. את רצית לומר עוד משהו אחרונה, וזהו.

נעמי זוננפלד:

אני רק רוצה,

אליעזר ראובברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

נעמי זוננפלד:

נעמי זוננפלד.

אליעזר ראובברגר:

רגע, רבותי, בבקשה. עוד רגע יהיה הפסקה, תדברו על מה שאתם רוצים, עכשיו אנחנו באמצע הדיון,

נעמי זוננפלד:

אני רק רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

כן גברתי,

נעמי זוננפלד:

שיש פה שלוש מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

שמה יש?

נעמי זוננפלד:

שיש שלוש מבקשים בעמודה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה הבנו.

נעמי זוננפלד:

עבדנו פה על פשרה, כל אחד מרגיש שהוא וויתור, כי למה לא לקבל את זה, גם המלצת המהנדס הייתה נותנת את זה, ובכל זאת אנחנו באנו במטרה, שיש (לא ברור), הם לא רוצים לעשות בלגאן, והנקודה הזאתי שזה מול אותם האנשים ספציפית זאת הנקודה כמו שאמר הרב עידו שחר, גם לגבי המרפסת מקדימה, ממתי מרפסת אמורה להפריע אחד לשנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

נעמי זוננפלד:

ומה שהיא אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

נעמי זוננפלד:

יש חלונות גדולים אחד לשני,

אליעזר ראובברגר:

תודה, תודה, גברתי. אני רוצה לפנות לרב עידו שחר, אני מבין שאתה גם דיין, גם מכיר את המחוזות אחרים, אתה בטח מכיר את זה. אני רק אומר, אני שואל, אני שואל, אני שואל, האם אתה רוצה לבקש מאיתנו, לאור מה ששמעת פה עוד אורכה של שבועיים, שלושה, חודש, לנסות עוד פעם לשכנע אותם בפשרה, או שאחרי ששמעת פה, אתה מרים ידיים? כי אם אתה מבקש כי אנחנו רוצים הרי, בוודאי תמיד לנו עדיף שיהיה שלום בית בין השכנים, בין האנשים, מהצד הזה אנשים מכובדים, מהצד הזה אנשים מכובדים יראים ושלמים, אין לנו עניין שייגמר פה לא בסכסוכים, ולא (לא ברור) לחבר, וכולה, וכולה, אם אתה חושב שיש עוד בכל אופן אחרי מה ששמעת פה סיכוי, ואתה רוצה לבקש מאיתנו, אני כבר אומר פה, עוד לפני שעשינו דיון פנימי, שאני אתן. אם אתה נגיד, עשיתי עד מקום, עד מקום (לא ברור), אני לא נראה לי שיותר, צריך להכריע, עכשיו זה אצלך.

עידו שחר:

אני צריך לשמוע מה - ,

אליעזר ראובברגר:

לא, אין פה מה לשמוע, אתה בשיקול הדעת שלך,

עידו שחר:

לא,

אליעזר ראובברגר:

השיקול דעת שלך, אם אתה חושב שעוד שבועיים לשבת אצלי בשולחן, בערב, באחד, אצלך בבית, או אצלו בבית לכוס קפה, באווירה טובה, (לא ברור) בוא, יכול להיות שיהיה פה איזה שהוא כן רצון טוב, ויגיעו להסכמות, או לא, מה אני יכול לעשות? אני שואל, אם תגיד לי שיש סיכוי, אפילו של 20%, אני אדחה את ההכרעה,

רבקה פודרביץ:

אני אומרת שכל בא כוחינו הוא באותו דבר,

עידו שחר:

זה משהו שהוא, בסוף אני (לא ברור) אני צריך לשכנע, השכנים,

אליעזר ראובברגר:

נכון, נכון, אבל מכיוון שאתם הצגתם את הפשרה, ומכיוון שאני מבין, שאתם קידמתם שמה, ויש לכם גם ניסיון ויכולות וידע, האם אתם חושבים שיש פה סיכוי, ולכן כדאי למשוך את זה עוד שבועיים,

עוד חודש ימים, לא יקרה שום דבר, לא לאלה, ולא לאלה, אף לא פרצה המלחמה ברמת שלמה בגלל זה.

עידו שחר:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אני לא רוצה שתפרוץ מלחמה ברמת שלמה בגלל זה, תחליטו. אפילו אם יש לכם סיכוי של 20% זה שווה את זה לדעתי אם בסוף זה לא ילך, נצטרך להכריע.

עידו שחר:

אנחנו מה שעשינו עם (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אני רוצה את הכול קומפלקס, אני רוצה את הכול, את כל התיק.

רבקה נוימן:

הוא רוצה תיק, הוא רוצה על הכול,

אליעזר ראובברגר:

אני רוצה את הכול קומפלקס, יכול להגיע לפשרה כזאת, פשרה כזאת, אולי עם הגובה, אולי עם המרפסת מקדימה, שהיא לא תהיה סגורה, לא יודע, כל דבר שהוא, כל דבר שיהיה בסוף בשלום, ולא במחלויקס, זה בדיוק.

עידו שחר:

ואם זה לא צלח, אני מודיע לכם,

אליעזר ראובברגר:

ואם זה לא צלח, אתה מודיע לנו, ואנחנו ניכנס לדיון פנימי, ונכריע.

עידו שחר:

אין צורך בוועדה נוספת,

אליעזר ראובברגר:

בוודאי שלא, לא, אנחנו נצטרך,

דוברת לא מזוהה:

בלי מוזמנים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו, אבל בלי מוזמנים, בלי מוזמנים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

דיון נוסף,

אליעזר ראוכברגר:

בלי מוזמנים, אנחנו נעשה דיון פנימי, במקום עכשיו דיון פנימי, נעשה אותו בעוד חודש. אם אתם תגיעו לפשרה, אז הדיון פנימי יהיה בהתאם לפשרה, ואם לא תגיעו לפשרה, נעשה דיון פנימי בהתאם למה ששמענו עכשיו. מה? אני מחכה לתשובה ממנו.

יהודה פרוידגר:

גם אם זה לא יהיה 6 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כבוד הרב,

עידו שחר:

לא, אני לא שומע שיש פשרה.

אליעזר ראוכברגר:

אין עם מי לעבוד, תודה רבה לכולם.

עידו שחר:

זה לא יהיה,

נעמי זוננפלד:

הרב זלזטס אמר (לא ברור) לגבי המרפסות אם אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר לך שלא,

רבקה נוימן:

המיקום זה לא נכון.

עידו שחר:

אני לא רואה שהם הולכים להסכים,

יהודה פרוידגר:

זה לא יהיה 6 מטר, יהיה לרוחב, גם של המרפסת.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה לכולם, ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

רבקה פודרביץ:

כל אחד חייב (לא ברור) כל עניין.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל,

עמנואל זלטס:

כדרכו את רואה בקודש.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם. אנחנו ניכנס לדיון פנימי, כל טוב, המשך יום טוב, יישר כוח לכולם.

נעמי זוננפלד:

(לא ברור) אפשר להתנגד לו, אם ימצא חן בעיני העבודה הזאת.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רבותי, תודה רבה, אנחנו רוצים,

נעמי זוננפלד:

של ההתנגדות לבונה, הקונה, אם לא ימצא חן בעיניו התוספת הזאתי שיגיש התנגדות להיתר,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, זה תואם תוכנית,

חיים כהן:

התב"ע גובר, התב"ע גוברת.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו סיימנו את הדיון, רבותי, הדיון הסתיים,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם. תודה, יישר כוח, תודה, תודה רבה. שלוש מקליטים, אתם כולם מההקלטה? מי אתה?

דובר לא מזוהה:

אני מנגה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נגה.

אמנון ארבל:

הדיון הבא בשתיים וחצי.

דובר לא מזוהה:

חברת חשמל.

אמנון ארבל:

הדיון הבא, הדיון הבא,

אליעזר ראוכברגר:

הדיון הבא, אז תחכה בחוץ, יש לך עוד הרבה זמן.

דובר לא מזוהה:

10 דקות.

אליעזר ראוכברגר:

לך תנוח, זה לא 10 דקות, זה יארד לך חצי שעה, לך תנוח, תקנה לך קפה באזור.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול גם לאכול איתנו,

אליעזר ראוכברגר:

אני עושה עכשיו הפסקה חצי שעה. טוב. כן, חצי שעה הפסקה, טוב, רבותי, בכל מקרה אנחנו עכשיו בדיון פנימי, על התוכנית הזאת.

ישראל קלרמן:

לא, זה כבר אצלו,

עמנואל זלטס:

גם לך אין כבר.

ישראל קלרמן:

לאנשים. הוא רוצה לתת לו גבינה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בואו, בואו אנחנו רוצים להיכנס לדיון פנימי תאפשר לנו בבקשה.

עמנואל זלטס:

יש בלשכה של אדיר למטה, חבל על הזמן,

אדיר שוורץ:

האמת שכן, חדר 365 קומה למטה.

רותם פסו:

מה יש שם?

אליעזר ראוכברגר:

איפה שמעון?

אדיר שוורץ:

מה אין שם?

עמנואל זלטס:

אני אבוא אותך,

אליעזר ראוכברגר:

לקפה הפוך,

עמנואל זלטס:

אני אבוא, אני אבוא איתך כבר.

אליעזר ראוכברגר:

תפנק אותו.

אדיר שוורץ:

ב – 4 בצהריים יש ויסקי, לפני,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, הנה יש לו שתייה, הוא מסודר, הוא בא מצוין. מה זה חשוב? טוב, רבותי, מישהו רוצה להתייחס לאירוע שהיה פה?

ישראל קלרמן:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל,

אריאל גולן:

אני מציע,

ישראל קלרמן:

אני רוצה,

אריאל גולן:

אפשר לקיים דיון בהתנגדויות (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אני רוצה,

חיים כהן:

אני רוצה להתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע שנה, הוא ביקש ראשון,

ישראל קלרמן:

אני,

חיים כהן:

לא ראיתי, לא שמעתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ישראל בבקשה.

ישראל קלרמן:

שני דברים, קודם כל, אני אתה הצעת להם, נכון (לא ברור) להם את זה בכול, בדיון החיצוני, להגיע והוא כבר אמר, אני רואה שאין לו זה, ודווקא היא אני ראיתי עליה שהיא כן רוצה, אז הייתי,

אליעזר ראוכברגר:

חשבתי שאתה לא מסתכל על נשים,

ישראל קלרמן:

לא הייתה לי ברירה. אני חשבתי על זה,

חיים כהן:

היא הייתה המורה של ה - ,

ישראל קלרמן:

לא היא לא,

אליעזר ראוכברגר:

חיים, (לא ברור)

ישראל קלרמן:

היא אומרת ש - ,

חיים כהן:

יצא לך, היא אמרה לך,

ישראל קלרמן:

תשמע, לא, לייזר,

חיים כהן:

אל תעשה לי,

ישראל קלרמן:

לכן אני חושב, בכל אופן השכנים אומרים 30 שנה, והם לא ודיין, זה מדובר פה באנשים זה,

אליעזר ראוכברגר:

מכובדים,

ישראל קלרמן:

אם הם יקבלו כזאת החלטה, אז יכול להיות שזה כן יביא אותם, זה מצד אחד. מצד שני, אני כן אני רוצה למזער פה, כי, למזער פה נזקים, כי יש פה באמת, כן סותמים אותם באיזה מקום, אני לא, שלא נדבר על הצד ההוא של המרפסות, מעל הכניסה, מה שקרה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה, שמה,

ישראל קלרמן:

כשבנו את רכס,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הציע חצי, הוא הציע חצי,

ישראל קלרמן:

כשבנו את הרכס, כשהבנו את הרכס, רגע, בנו להם, חדרים שלמים מוכנים לסוכה, שאם ירצו לסגור את זה בזה, לא,

אליעזר ראובברגר:

זה כבר 40 שנה, מה?

ישראל קלרמן:

נכון, לפרוץ את זה ולהתקדם. זה לא, אני לא,

אליעזר ראובברגר:

הוא הציע חצי, (לא ברור). הוא הציע ובשביל ההיזק ראייה לשים קיר,

חיים כהן:

אני חושב,

ישראל קלרמן:

חצי, חצי זה, אז אני אומר,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אני לא אתן יותר מחצי, הוא גם, הוא גם אומר שהוא מוכן חצי, אז מה? אני צריך להיות יותר
אפיפיור מאפיפיור?

ישראל קלרמן:

לא, אבל אני אומר, אבל אני הייתי כן מבקש,

חיים כהן:

אפשר?

ישראל קלרמן:

עוד שנייה,

יהודה פרוידגר:

את זה הייתי, את זה,

ישראל קלרמן:

רגע אבל בצד ההוא, ובצד ההוא, מה אתה עושה?

אליעזר ראובברגר:

אני בעד לאשר,

ישראל קלרמן:

הכול?

אליעזר ראובברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה לא נכון בכלל מה שאתה,

אליעזר ראובברגר:

מה שהם אמרו, מה שהיא אומרת שתי חלונות, מה זה השטויות האלה? בוודאי ששתי חלונות נותן אור אוויר,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל אם יש להם חלון לפה, אבל, לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, לאלה למעלה, לאלה למעלה יש שתי חלונות,

ישראל קלרמן:

לא, בתוספת הזאת יש חלון כזה, מה שאני שואל,

אריאל גולן:

למעלה, למעלה יותר.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, לא, לא יהיה חלון לצד הזה.

אריאל גולן:

לא יהיה חלון?

אליעזר ראובברגר:

גם כתוב בהמלצת מהנדס העיר,

אריאל גולן:

זה מה שהוא,

אליעזר ראובברגר:

לא יהיה חלון, כן, כתוב, זה המלצת מהנדס העיר,

אריאל גולן:

אוקי,

חיים כהן:

אני רוצה להציע,

אליעזר ראובברגר:

הנה הוא כותב פה, אמי כתב פה, לא יותר פתיחת חלון או כל פתח אחר בקיר, לתוספת המוצעת הפונה לכיוון דירת המתנגד, הנה אמי כתב את זה,

חיים כהן:

אני, אני חושב, הלך ההקלטה.

אליעזר ראובברגר:

נו, דבר, דבר. דבר, חיים.

חיים כהן:

אני חושב, אני חושב שה - , מה שחשבתי שהצד המבקש הסך הכול של, לגבי, ההצעה, לקבל את ההצעה פשרה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

רק אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, תגיד מה שאתה רוצה.

אמנון ארבל:

ניפגש אחרי הפסקה.

אליעזר ראובברגר:

חיים, חיים, תמשיך.

ישראל קלרמן:

חיים,

אמנון ארבל:

בוא נמשיך אחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה חיים. איפה חיים? חיים, אתה מוכן לדבר?

אדיר שוורץ:

להשאיר לחברי הוועדה. לא השארתם לחברי הוועדה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

יש פה, יש פה,

ישראל קלרמן:

להחזיר לכולם חבריה.

עמנואל זלטס:

יש פה,

ישראל קלרמן:

אל תדאג.

אליעזר ראוכברגר:

נו, חיים.

חיים כהן:

זה ברכה לבטלה,

אליעזר ראוכברגר:

חיים אני שומע אותך.

ישראל קלרמן:

חיים דבר.

חיים כהן:

שאני התרשמתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

אתה מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שאתה שאפשר,

חיים כהן:

כל מה שאפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

חיים כהן:

כדי להתחשב ולהגיע לזה, אפילו שהצד השני, היא די התלבטה בנושא של הפשרה, בנושא שהתנה את הנושא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

חיים כהן:

אני הייתי כן הולך על החלטה על בסיס הפשרה שלו. ומקבל את ההחלטה הזאת, כמו שנתנו לצד ההוא לבנות לגמרי, והצד השני מה שבמחלוקת, להשאיר לו את האופציה ש - ,

רפאל:

לעצור את ההקלטה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, עוד לא,

יהודה פרוידגר:

אני חושב, אני רוצה גם להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מציע? יהודה,

יהודה פרוידגר:

הצד ההוא חצי זה אני מקבל, פה אני הייתי עושה את החדר,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה היית עושה? רגע שקט, רבותי.

יהודה פרוידגר:

על הצד השני מה שאתה עד החצי זה בסדר. על החצי,

אליעזר ראוכברגר:

על המרפסת, על המרפסת, כן,

יהודה פרוידגר:

ופה עד הקו של המרפסת.

אליעזר ראוכברגר:

עד?

יהודה פרוידגר:

ע פה, עד קו של הצפון, לצמצם קצת מה – 6 מטר לזה, 4 מטר, או משהו כזה, שיהיה חדר 4 על 3, או 3 ומשהו, 3.42.

אמנון ארבל:

להסתכל על זה,

יהודה פרוידגר:

ואז אני חושב שזה איזה שהוא פיצוי.

אמנון ארבל:

זה הרחבה סטנדרטית, כל ההרחבה, שעושים בבניין זה גורם לפגיעה מסוימת. נגיד שהאוויר בא מפה, ולא בא מפה, ברור שיש פגיעה מסוימת. הרי זה הרחבה די סטנדרטית.

יהודה פרוידגר:

6 מטר זה הרחבה סטנדרטית?

אמנון ארבל:

הביטוי שאני רואה פה, זה סטנדרטי.

יהודה פרוידגר:

לצמצם את זה,

אמנון ארבל:

אפשרי. אפשר. אני לא מתנגד לפשרה, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני לא מתנגד לצמצם, אני לא חושב שזה מה שזה עושה,

יהודה פרוידגר:

זה 3.40 יהיה על 4 מטר, זה מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מקבל את זה, אני מקבל לצמצם גם מקדימה, וגם מאחורה. מקדימה לצמצם עד אחרי החלון, ושמה לעשות קיר של 1.80 מטר, כן, רבתי, רגע,

אמנון ארבל:

בואו עד לחצי שפה. עד לחצי,

אליעזר ראוכברגר:

עד לפה.

אמנון ארבל:

עד לחלון,

אליעזר ראוכברגר:

עד לכאן. וכאן קיר,

אמנון ארבל:

ככה קצה החלון,

אליעזר ראוכברגר:

כאן קיר (לא ברור) יפה, 1.70 מטר, או 1.80 מטר או משהו כזה, בשביל שלא יהיה היזק ראייה,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ובצד השני כמו שהציע (לא ברור).

ישראל קלרמן:

כמה? 2 מטר?

אליעזר ראוכברגר:

להוריד 2 מטר, או משהו כזה, מטר וחצי,

עמנואל זלטס:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה הצעת להוריד יהודה? 2 מטר?

עמנואל זלטס:

מסכים לזה,

אמנון ארבל:

זה 4, זה 4 על 3, 12 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה חדר יפה. כן, בסדר, בסדר. מאה אחוז,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

אליעזר ראובברגר:

עוד משהו?

עמנואל זלטס:

כן, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) כזה, שהם כן יאשרו את ההרחבה, אבל יאשרו את ההיתר בנייה רק אם הוא שהוא מסכים,

אריאל גולן:

לא, אבל אחרי דבר,

אמנון ארבל:

זה תנאי להיתר זה,

יהודה פרוידגר:

זה תנאי להיתר, זה תנאי להיתר,

עמנואל זלטס:

אני כמה?

ישראל קלרמן:

לא, למה לא את זה?

עמנואל זלטס:

את הזכויות מרפסות, להכניס.

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

מה זה פוזיטיבי? אמי בלי פוזיטיבית.

עמנואל זלטס:

הכנסת את הסעיף של ה - ,

ישראל קלרמן:

בלי פוזיטיבי,

עמנואל זלטס:

כל המרפסות, צריך להגיד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. תוסיף שמה זכויות, אמי,

חיים כהן:

בוא, בוא,

אליעזר ראוכברגר:

להוסיף זכויות בנייה למרפסות, למרפסת, למרפסות. מאה אחוז חברים, זה מקובל על כולם? חיים, אריאל, יהודה, אדיר, אלדד, ישראל, יוחנן, מקובל על כולם מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

עלי לא מקובל, כי העוזרים לקחו אוכל.

אליעזר ראוכברגר:

שמענו אותך, תודה.

יוחנן וייצמן:

שמעת.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מדברים עכשיו על ה - . אז תרביץ לו, תודה רבה, רפאל, תסגור את ההקלטה.

(הפסקה)

אליעזר ראוכברגר:

יופי, מעולה. טוב, חברים, סיימנו את ההפסקה. אנחנו חוזרים לדיון. אני מקווה שהחבר'ה אכלו, שבעו. אנחנו בתוכנית 6 בסדר היום, ההתנגדות האחרונה, 1389/022, של נוגע. עמי, בבקשה, תציג.

עמי:

כן, מדובר למעשה על תוכנית יזומה על ידי עיריית ירושלים, מדובר על מבנה, תיכף יעלה, אבל מדובר למעשה על מבנה,

דובר:

יש מסד?

אליעזר ראוכברגר:

שש. כן.

עמי:

מדובר למעשה על מתחם שאושר על ידי עיריית ירושלים בעבר, אפילו נקנה חלק מהמגרש על ידי עיריית ירושלים, כדי לעשות מעבר לגדר במחנה פליטים שועפט, לעשות מגרש חום למעשה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי:

אושר מגרש חום מאוד גדול, עם גבולות נקודות בנייה, והיו כמה דברים שהיה צריך לתקן, דברים נקודתיים שהיה צריך לתקן במסגרת תב"ע חדשה, ולכן זה תב"ע שבעצם מתקנת כמה דברים קטנים, קו בניין, חנייה, כל מיני דברים כאלה. זה קצת נושא של הבינוי, אבל בגדול זה תוכנית שבעיקרה היא מאושרת כשטח חום בוועדה המחוזית. קיבלנו למעשה שתי התנגדויות, אחד על ידי חברת חשמל, חברת נוגע, שמתנגדים לעניין שלביות ביצוע למעשה. יש לו תוכנית, זה היה גם בתוכנית הקודמת, למעשה היום עובר שמה קו מתח עליון, נדמה לי אפילו לא גבוה, קו מתח עליון, קו שצריך להסיט את הקו החשמל הזה, ויש להם התנגדות. זו אחת. ויש התנגדות שנייה.

דובר:

מה הם רוצים?

עמי:

הם רוצים שזה יהיה תנאי להיתר בנייה בעצם, בטח לא קובעת משהו אחר. התנגדות השנייה זה של שיכון ובינוי נדל"ן.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, לפני שאתה מדבר על ההתנגדות השנייה, אני רואה שאת ההתנגדות של נוגע אתה מקבל?

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

הכל?

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קומפלט?

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

קומפלט. אתה אומר, בטח שהוא נכנס, אנחנו יכולים להגיד לו ביי ביי?

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי. הלאה.

עמי:

ההתנגדות השנייה זה עורך דין שמייצג את חברת שיכון ובינוי נדל"ן. הם למעשה טוענים שהם בעלים של חלק מהחלקה בתחום התוכנית, והם חושבים שהתוכנית לא נכונה. לכאורה הם טוענים בתוכנית הקודמת שזה כבר קבע את שיטתו, אבל הם טוענים בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

ואת זה אתה לא מקבל.

עמי:

אני לא יכול לקבל את זה, כמובן, כי הם רוצים בעצם זכויות בניה, הם רוצים מגורים, הם רוצים דברים שאני,

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים לעשות את זה חוס ציבורי.

עמי:

התוכנית כבר היום היא חוס ציבורי, ובהנחה, ולא בדקנו כמובן, אולי אני אגיד, למרות שלא ראיתי אותו בחוץ, אבל בהנחה שהוא אכן מגיע לו פיצויי הפקעה ככל שמגיע לו, אז הוא יקבל פיצויי הפקעה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בסדר.

עמי:

התוכנית המהותית כבר קובעת את ה,

אליעזר ראוכברגר:

תקרא לבחור הזה, נראה אם יש עוד מישהו.

רלי:

לא, אבל האדריכל לא הגיע.

אליעזר ראוכברגר:

מי שיש, יש, מי שאין, אין.

רלי:

לא הגיע?

אליעזר ראוכברגר:

מי שיש, יש, מי שאין, אין.

דובר:

נלחמים עם מה שיש.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אלה הכלים.

דובר:

בלי אמריקאים.

אליעזר ראוכברגר:

בלי, בלי, כן, מי שיש לו מקל במטאטא, שיבוא.

עמי:

אלי, אתה תוכל לבדוק אם זימנו את העורך דין, כי זה מוזכר שהם לא הגיעו, חברת שיכון ובינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה היחיד שהגעת?

נציג חברת נוגע:

תגיד לי אתה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שואל. אתה, בחוץ אין, אז רגע, שנייה, אל תשב, חבל. אבל אתה מייצג את חברת נוגע.

נציג חברת נוגע:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ראית המלצת מהנדס העיר?

נציג חברת נוגע:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

מהנדס העיר מקבל את כל ההתנגדות שלכם, קומפלט, על קרביו ועל קרביו. מקובל?

נציג חברת נוגע:

לא. לא נאמר לנו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא משנה, אני אומר לך עכשיו, זה המלצת מהנדס העיר. מקובל עליך? פשוט חבל על הזמן שלך ושלנו.

עמי:

אתה מוזמן לשבת, אבל קיבלנו את מה שאתה אומר.

נציג חברת נוגע:

גם את ה,

אליעזר ראוכברגר:

הכל, הכל, הכל.

נציג חברת נוגע:

הגמר?

אליעזר ראוכברגר:

תקרא, אבי, תעלה לו את המלצת מהנדס העיר, תקרא על הלוח. אם מקובל עליך, ניפרד כידידים.

נציג חברת נוגע:

עיקר הנושא שלנו זה סעיף 4 ו-5.

דובר:

כן, הנה.

יוחנן ויצמן:

זה בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עליכם? יום טוב.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

זה המלצת מהנדס העיר. הוועדה כבר מודיעה לך שבהחלטה בדיון הפנימי, היא תקבל את המלצת מהנדס העיר בסעיף הזה, בהתנגדות שלכם. תודה.

נציג חברת נוגע:

היה הרבה פקקים.

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה, אתה רואה, חסכנו לך זמן.

עמי:

אני רק אקריא.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

עמי:

שיכון ובינוי בעצם טוענים,

אליעזר ראוכברגר:

לא שיכון ובינוי.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, זה, אם הוא רוצה להישאר פה בשביל להיות צופה, לבריאות, זו זכותו, צופה חיצוני. אבל אני אומר, מבחינתו הוא סיים.

עמי:

[מקריא את ההתנגדות, אחרים מדברים].

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

עמי:

החברה מחזיקה בכ-37% בחלקה 104, זה 23 דונם. לטענתה, התוכנית מיועדת לבניית מבניה ציבור שתזכה בכל זכויותיה. חברת נוגע קיבלה רק לאחרונה תוכנית קודמת, 7039/59, כבר ייעדה את צרכי הציבור. זאת אומרת, התוכנית היא להפקעת השטח. אין תוכנית שכונתית רובעית קצרה, ולכן לא ברור פה מה הצורך הציבורי. העירייה לא הציגה מסמך פרסום דו-רמתי המוכיח מחסור במבני ציבור

דווקא בחלקה זו. מכאן היה לוותר על חלקה במבנה, ולשמור חלק מהשטח כשכיר במקום הפקעה מלאה. התוכנית מציעה מבנים עד 10 קומות, אך לא גורע מהשימושים. דרישת החברה,

אליעזר ראובברגר:

ששש.

עמי:

להשאיר את מקרקעי המבנה כשטח לצרכי ציבור, או לחילופין ליצור מגרש שכיר עצמאי עבור בעלי הקרקע.

אליעזר ראובברגר:

אתה דוחה את זה, מדוע?

עמי:

אני דוחה את זה כי כבר היום התוכנית המאושרת קובעת שטח חום, כמו שאמרתי, הוגשה תוכנית לוועדה המחוזית, שהוגשה על ידי עיריית ירושלים. המגרש, אתם רואים, המגרש בעצם נמצא כאן, מה שמסומן פה כרגע במרקר, הייעוד קרקע הוא כבר היום הייעוד קרקע של שטחי ציבור, וככל שיש טענות, היה צריך להיות כנראה טענות על התוכנית הקודמת, אבל היום הייעוד הקרקע, כמו שאתם רואים, הוא מגרש חום. ולכן טענה כזו שהוא מגרש שכיר או משהו אחר, הוא לא רלוונטי, גם לגבולה של מצבה בחוק, כי גם אם אני אגרע, זה יישאר ב

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז.

עמי:

וככל שיש להם טענה לגבי ביצועי הפקעה, אז יצטרכו,

אליעזר ראובברגר:

יטפלו בזה.

עמי:

יפנו למחלקת...

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה. אני מציע לקבל את המלצת מהנדס העיר כמו שהיא. מקובל על כולם, חברים?

דובר:

כן.

אליעזר ראובברגר:

אוקיי, פה אחד. תודה. תודה לך. אתה משוחרר.

נציג חברת נוגע:

תודה.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו מתכנסים לדיון פנימי. אנחנו עוברים לתיק 21 בסדר היום, ממשיכים בשוטף, קדימה. עמי.

עמי:

סעיף 21 בסדר היום, פרק 1296284, תוכלו לצפות בוועדה המחוזית, תצפו במבקע 11 בבקעה. מדובר פה על, מי שמכיר את המשרדים של קרן ירושלים,

אדיר שוורץ:

הבניין הכתום.

עמי:

הבניין הכתום. מי שלא מכיר, אני מראה את המיקום בתלפיות. זה למעשה המגרש. זה נמצא בתחום אזור תעשייה תלפיות, יש לי מצגת להראות לכם.

[הפרעה מבחוץ, ואז מדברים ביניהם].

עמי:

אנחנו נמצאים באזור התעשייה תלפיות. כמו שאתם רואים את המצגת, זה המיקום של החלקה, היא ממש בחלק, למעשה בחלק הצפוני, למעשה, של אזור התעשייה, רחוב רבקה. זה הבניין הקיים היום, בניין תקין, הבניין הכתום, כמו שאמר אדיר, יש פה היום בניין שמשמש למשרדים. התוכנית למעשה מציעה, בהתאם לתוכנית האב של תלפיות, להציע פה על פי עקרונות של תוכנית האב. הבעיה היא שבעצם המגרש, אין לו עם מי להתאחד על פי עקרונות של תוכנית האב, כי בעצם המגרש הזה הוא בניין חדש, כבר נבנה, בניין 12 קומות שיש בו מסחר ומשרדים, ולכן המגרש הזה הוא מגרש [לא ברור], כי אין לו, יש בו כביש כאן, שצ"פ כאן וכביש כאן, הוא פה בניין חדש, ולכן הסכמנו למעשה לקדם פה תוכנית, למרות שהשטח הוא קצת יותר מצומצם. אנחנו הולכים לציין למעשה חלוקה לשני מגרשים,

מגרש אחד, זה הסימון בתוכנית האב, הייעוד קרקע היום הוא תעשייה, כמו כל אזור התעשייה תלפיות, וכמו שאתם רואים יש פה היום ייעוד רחב של דרך ושצ"פ. והיה פה באחת החלופות של רכבת הקלה, היה אמור לעבור פה הרכבת הקלה, אבל היא לא תעבור פה, היא עוברת ברחוב יהודה, סליחה, מרחוב אחד, סליחה, יותר דרומה. התוכנית למעשה מציעה, רגע, לזה אני... התוכנית מציעה למעשה חילופי קרקע כדי לייצר את הבניין שיישב על הרחוב כמו שצריך, עם חזית לרחוב בשני הצדדים, גם רחוב יד חרוצים וגם הרכב, ולכן עושה חילופי קרקע בין מה שהשצפ שיש היום בצד הזה, ולמעשה הצד השני, יוצר אזור חיץ אצל הבניין הקיים, זה התסריט של המצב החדש. התוכנית מציעה כאמור שצ"פ בצד השני, הוא די גדול. התוכנית מציעה את הבניין השכיר, שזה הוורוד המקווקו עבור מסחר, משרדים, תעסוקה, כל מה שנלווה בתוכנית האב, והמגרש שאחרי זה מגרש חום למעשה, שמיועד לשימושים ציבוריים על פי 188, כולל דירות להשכרה, עד תקופה של 20 שנה. מה יש לנו פה, חישוב של הזכויות, התוכנית מציעה שני בניינים, אחד גבוה ואחד יותר נמוך, ומבקשים פה תוספת של 200 שקלים לבנייה כמו שמאפשרת תוכנית האב במקרה של בנייה מחדש. ביקשנו בכל זאת בחינת שמאי אם יש צורך. התוכנית מציעה למעשה איזשהו מסד משותף, זה השצ"פ אגב, של מה שיש בזה, למי שרוצה להתרשם. רגע. זאת החניה של השצ"פ, התוכנית מציעה למעשה מסד משותף לכל הקומות הראשונות ומעליו הפרדה, כמו שאמרתי, שני בניינים, הבניין השימושי הציבורי בצד ימין, והבניין הסחיר בצד שמאל, זה דוגמה של הפרויקט. אנחנו בגדול, התוכנית תואמה איתנו, אנחנו רוצים להפקיד. יש כמה שינויים שביקשו, אחרי שהפצנו את סדר יום, בתיאום עם הקרן ירושלים, ישבו גם עם יושב ראש הוועדה בעניין.

דובר:

רגע, רגע, רגע, רגע

אליעזר ראובברגר:

אתה מקבל את כל מה ש?

עמי:

זה היה בתיאום, כן.

אליעזר ראובברגר:

מה?

עמי:

זה היה בתיאום.

אליעזר ראובברגר:

גם התיקון? היה איזה תיקון ואחר כך עוד משהו.

עמי:

כן, זה בגללי, אני אמרתי להם שהם טעו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה כאילו המייל השני, שזה היה תיקון משהו על הגן ילדים.

עמי:

זה היה בגללי, אני אמרתי להם שהם טעו.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקיי.

עמי:

הם מבקשים שהגני ילדים לא יהיו בקומת הקרקע, כדי שקומת הקרקע תהיה זה.

אליעזר ראוכברגר:

הם רוצים את זה מעל המסחר.

עמי:

נכון, אז הם ביקשו ש, ביקשנו גם קו בניין להסיט אותו, וכתוצאה מזה הולך להוסיף שתי קומות בניין, כדי שלא קו אפס, קיבלתי גם את זה. הם ביקשו שהגני ילדים לא יקבלו את קומות הקרקע וניתן יהיה לקבע אותם עם החצרות כמו שצריכים במקומות אחרים בבניין קיים. המיקום הסופי בשלב יותר הבנייה, בשטחי גני ילדים כמו שמקובל [לא ברור] בבניין השכירות. הם ביקשו גם שייתן גמישות בבניין יחידות הדיר, אנחנו בעצם קבענו יחידות בתוכנית האב. הם ביקשו שייתן גמישות בשלב יותר הבנייה, אז הסכמנו גם לזה. ונדמה לי שזהו, בוא נראה. כן, זה כל השאר בתוכנית ההפקדה.

אסף שגיא:

מבחינה סביבתית, כיוון שבאתר מינהל התכנון רושמים שהם חופרים גם בתת-הקרקע, וזה בפולגון באזור התעשייה, אז צריך פה תנאי להפקדה סקר היסטורי.

[מדברים ביניהם].

עמי:

כן, יש פה באישור סקר היסטורי, סביבת הסביבה.

אסף שגיא:

יפה. כתנאי להפקדה, כשאתה אומר הכל זה,

עמי:

הערות? שאלות?

אליעזר ראוכברגר:

מה, חברים, אני מבחינתי, אם הכל מתואם עם קרן ירושלים,

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

וכל ההערות שלהם התקבלו על ידך, אז אין לי בעיה. החברים האחרים?

דובר:

אני חושב שזה ראוי גם בהתאם למה שנעשה בסביבה, גם בהתאם לחשיבות של הגוף, שתורם הרבה לעיר ירושלים. אין שום סיבה למנוע ממנו מקורות הכנסה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה בתיאום עם עמי. דיברנו על זה, אתה לא הקשבת, אתה היית עסוק.

דובר:

אני עובד גם פה.

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, אני בעד. אני בעד, אבל אני אומר לך שאנחנו כבר טיפלנו בזה. כן, אוקיי.

עמי:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1336551 תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

ששש. נו. נו.

עמי:

תוכנית 22 בסדר היום, 1336,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו בישיבה. נו.

עמי:

551, תוכנית דרך השייך ושכונת השייך, תוכנית שמציעה כמה בניינים למגורים, המלצנו להפקיד בטרם הדיון.

אליעזר ראובברגר:

הלאה. תוכנית הבאה בסדר היום.

עמי:

תוכנית 1506476, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יהודה המכבי 16, מקור ברוך, יש פה תוכנית שמציעה הריסה של בניין ובנייה של בניין חדש. אנחנו המלצנו להפקיד, יש פה, הדבר הכי חשוב בעיניי פה בתוכנית,

אליעזר ראובברגר:

ששש.

עמי:

יש פה היום,

אליעזר ראובברגר:

ששש.

עמי:

אני אראה לכם את זה כי זה חשוב.

אליעזר ראובברגר:

רגע, אתה מפריע.

עמי:

יש פה למעשה הרבה מאוד עצים בוגרים, שדירת עצים למעשה שיש היום מסביב לחלקה, בתוך החלקה, אבל משלושה כיוונים של החלקה, ואנחנו חשבנו שבאחד הדברים היותר חשובים פה מעבר לשימוש שאתה מתייחס אליו, זה של השמירה של העצים, ותמורת זה גם הסכמנו לחרוג בגובה שהוא

מציע פה בתוכנית כבר ממילא, וטראו את העצים שיש פה למעשה כאן, יש פה למעשה שדירה מאוד יפה של עצים, גם בכיוון הזה.

אליעזר ראובברגר:

מאוד חריג שם, דרך אגב.

עמי:

נכון, גם בכיוון,

אליעזר ראובברגר:

אבל יש איזשהו חוות דעת של אגרונום או שפ"ע שהעצים האלה יש להם שווי, יש להם ערך?

עמי:

מספיק התמונה הזאת שנרד מזה.

אליעזר ראובברגר:

אולי גם אין ערך לעצים?

דובר:

הם אומרים שהעצים האלה, יש להם סקר עצים על זה, וזה,

אליעזר ראובברגר:

אולי הם עצים שהולכים למות?

דובר:

הוא אומר שהם עצים שכבר מעל 100 שנה לא החזיקו מעמד.

עמי:

בדיוק.

דובר:

הם אמרו שהם חולים. זה מה שאמרו לנו.

עמי:

אני בספק לגבי הדבר הזה, אבל אני יכול לראות אם יש פה סקר עצים של מישהו.

יוחנן ויצמן:

אני לא ראיתי סקר עצים, בוועדת שימור לא הוצג עצים, זה מה שנאמר לנו בעל פה.

עמי:

אז בעל פה זה נחמד, אבל אני חושב שאי אפשר להתעלם מהעצים.

יוחנן ויצמן:

בסדר, ההצעה של שווקי הייתה,

עמי:

כן, יש מקום להטמיע עצים

יוחנן ויצמן:

הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, תעשה סדר. ההצעה של שווקי, היה בוועדת שימור?

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה החליטה וועדת שימור? אפשר לקבל סקירה?

דובר:

כתוב. כתוב.

עמי:

לא, לא כתוב.

יוחנן ויצמן:

לא, לא כתוב.

[מדברים ביחד].

דובר:

אני אגיד לך מה קרה, לא נכנס להחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה מוכן לא עכשיו להתחיל לשלוח את עמי, כל אחד שם קופץ. עמי. עמי. אני מבקש מעמי סקירה.

עמי:

הכניסו אותה לוועדת שימור הראשונה.

אליעזר ראוכברגר:

פנחס, קוראים לך עמי? לא, אני רוצה לשמוע סקירה של וועדת שימור.

דוברת:

פנחס, מתי הייתה הוועדה?

פנחס:

[לא שומעים].

דוברת:

אם הוועדה הייתה אחרי שהוצאנו סדר יום, אז,

פנחס:

הייתה וועדת שימור,

דוברת:

אה, אז יוצא ב, אז תגידו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר:

[לא ברור].

עמי:

באיזה תאריך זה היה

דובר:

שבועיים אחר כך.

דוברת:

22.

יוחנן ויצמן:

שבועיים...

אליעזר ראובברגר:

מתי הם שמעו?

יוחנן ויצמן:

תסתכל, אני שלחתי לך את זה במייל.

אליעזר ראובברגר:

צריך לקבל סקירה, אנחנו בעצם צריכים להתייחס להמלצה של וועדת שימור. תגידו לנו מה הייתה ההמלצה של וועדת שימור.

דובר:

היא אישרה.

עמי:

היא לא במערכת.

אליעזר ראובברגר:

אני רוצה לשמוע את זה.

דובר:

הנה, ההמלצה יצאה, התאריך היה 23.3.22. 22.3.

אליעזר ראובברגר:

22.3, זה לפני, זה הרי לפני שהוצאתם לסדר היום.

דובר:

נכון, אבל

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אתם הוצאתם ב-9.4.

דוברת:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

נו. זה שלושה שבועות קודם.

דוברת:

אבל אם אתה הטמעת את זה לפני, אז זה לא יהיה. אם הטמעת,

דובר:

טוב, אבל זה לא מוטמע פה, זה לא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא משנה, יש אותה, בואו נתייחס אליה.

דוברת:

אין אותה במערכת.

אליעזר ראוכברגר:

אין אותה במערכת?

יוחנן ויצמן:

22, יש לי אותה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, יש ליוחנן.

דוברת:

זהו. אתה מעריך את... .

[מדברים ביחד].

דובר:

לעמי יש את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בבקשה, בבקשה, תציגו לפני הוועדה את ההחלטה של וועדת שימור.

יוחנן ויצמן:

בגדול אישרנו את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

יוחנן ויצמן:

בנוגע, ביקשנו לשמר את ה, לשחזר, סליחה. זאת אומרת, הריסה שלמה של הבניין, לשחזר את ה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה, זה הריסה?

יוחנן ויצמן:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי. הריסה אושר. הלאה.

יוחנן ויצמן:

הריסה, ההריסה אושר. בנוגע לצמחייה,

אליעזר ראוכברגר:

עצים.

יוחנן ויצמן:

כתבנו שיש לעשות מאמץ לשימור הגושים ההיסטוריים, בשילוב חוות דעת אגרונום. ככל שלא ניתן,
זאת אומרת תכנונית, יוצאו נטיעות של עשר שנים. זו הייתה הצעתו של,

עמי:

זאת הצעה לא טובה. אין בניינים באזור הזה שיש כל כך הרבה עצים. למה כל כך חשוב פה לנקות את העצים האלה? אני לא מבין, ויצמן.

דובר:

בניה.

עמי:

מה?

דובר:

הוא מצמצם את הבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד, מה עוד היה שמה?

יוחנן ויצמן:

זה בגדול, זה השינוי.

עמי:

זה וועדת שימור, אלוהים אדירים. וועדת שימור, הם רוצים להרוס.

דובר:

לא את כל העצים. לא את כל העצים. לא את כל העצים.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד ההחלטה של וועדת שימור?

דובר:

למה? אבל למה, אליעזר?

אליעזר ראוכברגר:

החלטת וועדת שימור היא נכונה.

דובר:

אני אסביר.

אליעזר ראוכברגר:

אם העצים האלה לא, אגרונום לא הגיב, שהם לא שווים,

דובר:

הוא לא אמר את זה, אבל.

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה, יש לעשות מאמץ לשימור העצים.

דובר:

על איזה?

אליעזר ראוכברגר:

זה כפוף לחוות דעת של אגרונום.

דובר:

כן, אפשר לבדוק באתר.

יוחנן ויצמן:

אם לא, זה נטיעות חלופיות חדשות.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה?

יוחנן ויצמן:

נטיעות חלופיות חדשות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתם ראיתם את העצים שיש שם?

דובר:

ראינו.

דובר:

אני מגד חושב שאם תיטע את העצים החדשים, תיתן לזה פתרון?

[צעקות].

אליעזר ראוכברגר:

שוויקי תמך?

יוחנן ויצמן:

כן.

דובר:

שוויקי הציע, הוא לא תמך.

יוחנן ויצמן:

הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להיות יותר מהאפיפיור.

יוחנן ויצמן:

הוא אומר, לא, הוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

יותר משוויקי?

יוחנן ויצמן:

תיקח... .

[צעקות].

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נושא את דגל השימור.

יוחנן ויצמן:

קח את העצים, תשמור אותם עוד עשר, עשרים שנה, הם ימותו, בוא נשים, אתה עושה בניין חדש.

ישראל קלרמן:

באמת, אלוהים אדירים.

יוחנן ויצמן:

עושה בניין חדש. העצים עייפים.

ישראל קלרמן:

אני גם עייף מהוועדה קצת, אתה יודע.

דובר:

מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

תסתכל, תסתכל על הדבר הזה.

יוחנן ויצמן:

אני מכיר את הדברים האלה.

ישראל קלרמן:

תסתכל על הדבר הזה. זה עצים עייפים? תראה מה קורה.

יוחנן ויצמן:

אם היית רואה את הגזעים שלהם.

ישראל קלרמן:

לא יכול לדעת. מה, אני אגרונום?

דובר:

בוא תראה את האגרונום, אחלה של עצים.

ישראל קלרמן:

הם ישתלו אבל. הם ישתלו.

דובר:

אה, [לא ברור] תראה ככה, עוד 100 שנה.

יוחנן ויצמן:

עוד 30 שנה, עוד 20 שנה.

ישראל קלרמן:

חבר'ה, למה לא? קודם כל, יש פה שאלה של שמירה של בניין, שמירה על כל העצים. למה? איזה?

דובר:

אני יכול להגיד לך.

ישראל קלרמן:

אני מחדש את המקום,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

גם תוספת חדר דיור, גם חיזוק, גם מעדים, גם מקום.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בניינים חולים, כמו שהעצים חולים, הבניין חולה.

עמי:

אבל זה לא סותר, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

איך?

עמי:

זה לא סותר.

יוחנן ויצמן:

[לא ברור].

עמי:

למה זה סותר?

יוחנן ויצמן:

כשאתה תבנה שמה, אתה רואה את הבניין.

[צעקות].

דובר:

אבל זה החלטת וועדת שימור.

עמי:

יש הבדל.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, עמי, זה החלטת וועדת שימור.

[צעקות].

אליעזר ראוכברגר:

עמי, אין לי כוח, אבל זה החלטת וועדת שימור.

עמי:

זה מה שאני עושה, למה?

אליעזר ראוכברגר:

אני זכור שניתן.

עמי:

אני זוכר שפעמיים ויצמן התנגד להחלטת וועדת שימור. פתאום זה חזר להיות קדוש? אליעזר.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אני לא דיברתי על קדוש. שמעת אותי אומר את המילה קדוש? אני מדבר הגיונית.

עמי:

אני לא הגיוני?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה את החיזוק של הבניין.

עמי:

אמרתי משהו לא הגיוני?

אליעזר ראוכברגר:

החיזוק שלו והתוספת, אני רוצה את זה

עמי:

אבל אני,

אליעזר ראוכברגר:

אם העצים מפריעים, יתכבדו ויזוזו.

עמי:

אבל העצים,

אליעזר ראוכברגר:

אם הם לא מפריעים, שישארו.

[מדברים ביחד].

עמי:

.. מדי שלושה מטר, לשמור על העצים, מה קרה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה גם וועדת שימור אמרה.

עמי:

לא, זה ממש לא וועדת שימור אמרה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמי:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

אני שמעתי, אני גם כתבתי. יש לעשות מאמץ לשלם ולשמור.

עמי:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

אם אי אפשר, אז הם כתבו.

עמי:

יש הבדל בין לעשות קו בניין שישמור על העצים, לבין לקבוע קו בניין מטר שברור שאי אפשר לשמור על העצים. יש הבדל.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה אומר שמראש קבעו את זה.

עמי:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

שאי אפשר.

עמי:

הקו בניין שיש היום לא מאפשר לשמור על העצים, נקודה.

יוחנן ויצמן:

זה היה הנושא, נו.

עמי:

אז איך אתה רוצה לשמור על העצים?

יוחנן ויצמן:

אם באמת אי אפשר, אז באמת שיעשו חלופיות.

אליעזר ראובברגר:

טוב, חיים, מה רצית?

יוחנן ויצמן:

אני,

אליעזר ראובברגר:

תן רגע לחיים. כן.

חיים כהן:

אני הייתי בוועדה הזאת, של הספציפית הזאת הקודמת, אני לא זוכר אותה, אבל זה היה קרוב, לכן ידעתי שזה, סליחה, אין לי את ההחלטה כאן.

אליעזר ראובברגר:

כן.

חיים כהן:

ואחת מהטענות שעלו,

אליעזר ראובברגר:

כן.

חיים כהן:

זה העצים החולים. אני לא אומר לך עוד פעם.

אליעזר ראובברגר:

אין שום טענה, כי אין סקר.

חיים כהן:

רגע, אני רק אספר לך מה היה. אמרת, איך החליטה הוועדה על זה.

חיים כהן:

רגע, זה, חיים. חיים. חיים, רגע. יוחנן וחיים, אני לא הייתי, לכן אני אשאל אתכם, היה עמדת שפ"ע בוועדה?

חיים כהן:

לא.

יוחנן ויצמן:

לא.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

אבל אני לא יודע אם עשו כן או עשו לא, לכן אני שואל.

יוחנן ויצמן:

לא הוצג.

חיים כהן:

לא הוצג, סליחה.

אליעזר ראובברגר:

לכן שאלתי.

חיים כהן:

היה עמדה שבאו והציגו עוד פעם, הצד של היזמים הציגו שהסבירו,

אליעזר ראובברגר:

מה מבקש.

חיים כהן:

בעצם גם שאלנו את השאלה על הקו בניין כמו ש, אמרו, שמבדיקה שהם עשו, העצים האלה חולים, ככה הם הסבירו.

דובר:

שייתן להם כדור.

חיים כהן:

רגע. אז בא האדון שווקי שישב על ידי, ואמר,

דובר:

שווקי פתאום היה אצלכם האלה. תודה רבה.

דובר:

אני לא אומר, הוא צודק.

חיים כהן:

לא, לא, אין בעיה.

דובר:

עמי, אתה שם לב איך.

עמי:

אני מציג לך מה היה.

חיים כהן:

לא, אני לא אומר לך.

דובר:

אני מתנצל, סליחה.

חיים כהן:

בסדר.

דובר:

לא, זה חשוב, כי זה נשמע כאילו שזה,

חיים כהן:

אז היה, קם שווקי במקומו, קם, ואמר אני כבר בתור ילד הסתובבתי בשכונה, ודה דה דה דה דה דה דה דה דה, ואני אומר לך שהעצים האלה, אין כבר, אני לא יודע כמה שנים, הוא זרק איזשהו מספר מטורף, וכל הסיפור הזה עכשיו, להגיד שאני לא חתום.

יוחנן ויצמן:

[לא ברור, מדברים ביחד].

חיים כהן:

אני אפילו לא דיברתי, לא שום דבר. ואז הוא אומר, אני אומר לך שכל הדברים האלה זה עניין של זמן עד שהעסק הזה מתייבש, מתרוקן, טה טה טה טה, ולכן אני מציע, הוא רצה בכלל לקחת מדיניות על הנושא הזה, אפילו אותו, זה לא הסכמנו בכלל, ולנטוע את העצים האלה של 110 שנים והלאה, כחילופי, עד איפה שאפשר, זאת אומרת איפה שאי אפשר לשמר את מה שניתן וכו'. זה אני מצייר לך מה היה בוועדה. אתה אמרת, מה זה החליטו וזה. אז אני מצביע לך, שזה לא הגיע מעמדה,

דובר:

אבל לגבי,

חיים כהן:

עכשיו, אם זה לא היה מישוהו אחר, אם היה יושב אחד מהתכנון ומסביר לי את זה, אז אתה צודק. אבל מגיע אחד כמו שוויקי, שאני חושב שקצת ידע יש לו, זה לא שאין לו ידע.

יוחנן ויצמן:

הוא לא אגרונום.

חיים כהן:

והוא מכיר, והוא יודע, אז הוא אמר לי את המשפט הזה, על בסיס זה תשמעו את עצמכם.

דובר:

אין לי מושג.

עמי:

אני סיימתי.

דובר:

למה לא לקבל חוות דעת שפעע על סקר עצים? כמה זה יכול לדחות את ה.

עמי:

תסתכל, אלעזר, תסתכל רגע, זה התוכנית כרגע שביצעה, אני רגע שם קצת את הבניין לשימור, כי צריך את הבניין לשימור גם כשהוועדה החליטה להרוס, אבל כרגע זה הקו בניין שמוצע בתוכנית. בסדר? תגיד לי אתה, אפשר לשמור פה שדרת עצים, פה, ופה כשזה הקו,

אליעזר ראובברגר:

חלק מהשדרה.

עמי:

אבל זה קו אפס, זה כל הבניין. מה זה כל השדרה? איפה?

דובר:

מה שאריאל אמר, איפה אפשר.

עמי:

איפה?

דובר:

הם יגידו כאן.

עמי:

עכשיו, לא יקרה שום דבר, אם בבניין קצת ישמרו שלושה מטר קו בניין, ויצמצמו, וישמרו על העצים, ועדיין יתחדשו, ויעשו ממ"דים, ויקבלו בנייה, ואפילו קומה בחריגה, כמו שביקשו, שגם באופן אוטומטי גם את זה אישרה וועדת שימור, כי מה אכפת לה. מה קרה? זה יהיה להם טיפה פחות זכויות בנייה. מה קרה? מה האסון הגדול? אלוהים אדירים. מה קרה?

דובר:

אני אסביר לך מה קרה. בוא נעשה דוגמא.

דובר:

סיימת?

[מדברים ביחד].

דובר:

עמי, אומר יוחנן, והוא ויתר על ארבע קומות, הוא רק על עשר ושדרת עצים, והמדיניות היא ארבע קומות.

[מדברים ביחד].

דובר:

והמדיניות היא ארבע קומות. כי הם ויתרו על עוד ארבע קומות.

דובר:

כי אני חושב.

דובר:

כן, זה גם לא שהמדיניות היא עשר. אתה אמרת.

דובר:

תסתכלו איזה בניין לשימור יש. באמת, אני, אנחנו צריכים,

דובר:

זה הבניין,

יוחנן ויצמן:

חוץ מהמרפסת העגולה,

דובר:

יש פה בניין לשימור.

יוחנן ויצמן:

אני יודע.

דובר:

הולכים לשימור.

דובר:

לא צריך להרוס את הקיר הזה, אפשר להוסיף מעליו, לעשות בניין חדש, לעשות חנייה תת קרקעית. התת קרקע פה, אגב, שאתה אומר לשמור על העצים, יצליח לקבל בניין אפס, בחנייה לא סבירה לחלוטין, ומחסנים בגלל בניין אפס. מיותר לחלוטין גם כן. אני באמת, אני,

דובר:

הוא לא יצליח לעשות חנייה.

יוחנן ויצמן:

אני לא מומחה.

דובר:

מה הוא לא מצליח?

ד – הוא לא יצליח לעשות חנייה.

דובר:

ראית את הקרקע שלו?

דובר:

זה פתרון לחניה, זה פתרון לתת קרקע שלו, כן, זה. מה קרה אם יתרחקו עוד שלושה מטר ושמרו על העצים? מה הקרה?

דובר:

יוצא יפה.

דובר:

מה?

דובר:

יוצא יפה, מה זה בניין, זה בניין.

דובר:

הדמיה מקסימה, אבל זה לא קשור.

עמי:

בהדמיה שומרים על העצים.

דובר:

ברור.

עמי:

לא, זה החדשות.

דובר:

אה, החדשות.

[מדברים ביחד].

עמי:

אני באמת, אני חושב, אין סתירה פה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא בודקים.

[מדברים ביחד].

עמי:

אליעזר, באמת אני אומר, גם שווקי, עם כל הכבוד שאני רוחש לוועדת שימוע וגם לשווקי, מי שאמר, אפשר לעשות פה בניין מצוין עם חריגה בבדילות בגובה, כי גם את זה אני מקבל, אבל תמורת זה מה שיש לוועדת שימוע.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא צריך לשלם לוועדת שימוע, אני משלם לוועדה מקומית. מה אתה רוצה, שנבטל את וועדת שימוע?

עמי:

אוי ואבוי, פעם ראשונה שזה קורה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא נבטל את ההחלטה, נבטל את הוועדה.

עמי:

לא, את הוועדה אפשר להשאיר אותה, אבל אני מקווה שתהיה יותר שימורית, ולא תרוץ מהר לשימור ותעקור כל כך הרבה עצים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם היא,

עמי:

כי יזם רוצה להרוויח רוצה כסף.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם היא מסתמכת על שמרן כל כך בכיר כמו שווקי?

עמי:

בסדר, אני אשמור את זכות השתיקה בעניין.

דובר:

במה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא תגיד עכשיו ששווקי לא,

עמי:

אתה יודע מה? אם הוועדה הייתה מקבלת את כל מה ששווקי אומר, מצוין. עכשיו, אני לא יודע מה הוא אמר בישיבה הזאתי, אבל פתאום כולם קופצים על זה, כאילו שווקי אמר.

[צעקות].

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, עמי, הפוך.

עמי:

שווקי אומר.

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור].

ישראל קלרמן:

עמי, זה וועדה שסומכת על וועדת שימור. אף אחד מאיתנו לא יסתור אותם גם.

עמי:

למה לא?

ישראל קלרמן:

אתה כבר עשית את זה בוועדה לא פעם ולא פעמיים. אז אתה טועה גם בזה, וועדת שימור ממליצה לוועדה המקומית, והוועדה המקומית לא חייבת לקבל את ההמלצה שלה.

[מדברים ביניהם].

[הפרעה מבחוץ].

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אדוני, תודה.

דובר:

לא, נשאר לנו האחרון.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אתה רוצה לדבר איתו, בחוץ. תודה. בבקשה.

ישראל קלרמן:

למה אתה כזה ככה?

אליעזר ראוכברגר:

כי אני יושב ראש, וצריך לנהל ככה, וככה אני מנהל, מה אפשר לעשות. תודה רבה. תודה רבה.

עמי:

אני מבקש בכל לשון של בקשה, אליעזר, לקבל פה בהבנה, ולא להרוס את הבניין ולא לעקור את כל העצים, ועדיין אני עדיין יכול להרוויח פה יפה מאוד ולעשות תוכנית טובה.

דובר:

מה זה דב הוז?

דובר:

לא יודע.

עמי:

יש תוכנית פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

חבר שלו.

דובר:

מי?

דוברת:

מה שעשינו ב,

דובר:

אבל מוזמנים?

דובר:

לא, מה פתאום.

עמי:

כמו שעשינו עם הארבעה בניינים.

[מדברים ביחד].

דובר:

איזה סעיפים לא הוריד? איזה סעיפים?

עמי:

ההחלטה של הוועדת שימור לא נכונה.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, אתה אתה מוכן לענות לעמי?

עמי:

איזה סעיפים לתקן?

יוחנן ויצמן:

עניתי, דנו.

עמי:

מה ענית לי? אבל תגידו איזה סעיפים, הוא לא יודע.

יוחנן ויצמן:

עניתי שלדעתו, שמה שחשבנו, שהעצים האלה סך הכול מתבגרים, וצריך נטיעות חדשות שיהיו לעוד 100 שנה.

ישראל קלרמן:

אחת, זה לא קשור, סליחה שאני אומר לך, בתור חבר וועדת שימור, אתה לא יכול להגיד שטויות כאלה, על בסיס מה אתה אומר את זה?

אליעזר ראובברגר:

ישראל, די נו. להוריד להוריד, תכף נוריד הכל, אל תדאג.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני אומר,

אליעזר ראובברגר:

די, אנחנו מדברים.

ישראל קלרמן:

לא, אתה מתרגל אתו שבע פעמים על אותו דבר, אותם מילים.

[לא ברור].

ישראל קלרמן:

אז בוא נלך הביתה.

אליעזר ראובברגר:

לא.

ישראל קלרמן:

את הדיון הזה כבר אמרו לך גם חיים, גם יוחנן, אמרו לך כמה וכמה פעמים, אתה רק חוזר על זה, עמי, לא,

אליעזר ראובברגר:

אגב, עמי, חיים אומר שהיה, עמי, חיים אומר,

עמי:

הוא אומר להסביר, לא אני ביקשתי.

אליעזר ראוכברגר:

עמי, חיים אומר שהיה עוד איזה דבר ש,

דובר:

היה עוד נציגה שגם כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן ויצמן:

אני כעת קורא את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה התפקיד שלה?

דובר:

היה עוד נציגה, היה עוד נציגה בוועדת חוץ וביטחון עם העמדה של שימור, ולכן אני זוכר שאני גם כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה היה העמדה שלה? מה התפקיד שלה?

[מדברים ביחד].

עמי:

רגע, אני עונה לך.

אלחנן:

אני מקריא לך.

עמי:

רגע. אני לא אומר מי אמר ככה או מי אמר ככה, כי זה לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא.

עמי:

יש וועדה בסוף שוועדה מקבלת החלטה,

דובר:

דיברנו על שקף אחד.

עמי:

אבל כשוועדה מקבלת החלטה, היא צריכה להסביר את ההחלטה שלה.

דובר:

אז מסבירים.

עמי:

וכשומעים ששוקי תמך והוא תמך,

דובר:

אז תסביר את זה.

עמי:

א, אתה צודק.

דובר:

כן.

עמי:

אבל כשאתה בא עם,

יוחנן ויצמן:

בוא אני אגיד לך ככה,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה, עם כל הכבוד, כמו שאני אמרתי היום, גם בתיק שהיה שם במשואה, כשבא בן אדם, הוא מציג לך וועדה מקצועית, אתה לא יכול להגיד, תשמע, זה לא מעניין אותי. שוקי הוא איש מקצוע

נושא שימור, אתה יכול לאהוב אותו, אתה יכול לשנוא אותו, זה לא רלוונטי, הוא איש מקצוע נושא שימור חד משמעית. שאלתי מי זו הגברת, אם היא גם מקצועית, מקצוענית לנושא שימור או לא?

דובר:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכל. אני לא מקצועי לנושא שימור.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני לא יודע, אני דיברתי רק על,

אסף שגיא:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

דיברתי על נושא שימור.

אסף שגיא:

[לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אסף, דיברתי על נושא שימור בכללי.

אסף שגיא:

אין בעיה. מי זאת הנציגה? איך קוראים לה?

יוחנן ויצמן:

לנצברגר, אני חושב.

עמי:

כן, היא הייתה.

[מדברים ביחד].

עמי:

מה היא? מה היא? מה היא אמרה בדיון?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

מה היא אמרה בדיון?

אסף שגיא:

גם היא אמרה את אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה אותו דבר?

יוחנן ויצמן:

אני מביא רק את הציטוט.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן ויצמן:

איציק שווקי, ציפי לא שומעת, עצי ברוש, עצי ברוש לא חיים עד 100 שנה, 20 שנה גג. כנראה 100, 120 גג. הייתה שם סיסקין שנטענו אותו בארזה, התייבש באמת. למה הוא מת, כי הגיע עצים עד 100. צריך להגיד להם שיטעו עצים, נכנס פה כנראה איזה דובר באמצע, והוא ממשיך הלאה לעשר שנים.

דובר:

יפה.

יוחנן ויצמן:

חיים כהן שואל אותם זה מאה, לא החזיקו?

[מדברים ביחד].

דובר:

זה מ2018.

אסף שגיא:

נו רגע, מי הייתה הנציגה השנייה?

עמי:

יוחנן ויצמן:

עץ ברוש?

יוחנן ויצמן:

כן.

עמי:

זה פשוט לא נכון. עץ הברוש נחשב לעץ מאריך חיים מאוד, [לא ברור] ואף מעבר לכך. בטבע הברושים חיים בממוצע בין 300 ל500.

דובר:

בטבע, אבל בעיר לא?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

באמת, תראו את העצים.

דובר:

אה, בטבע לא, מקור ברוך זה מעל הטבע.

אליעזר ראוכברגר:

תראו את הבניין, תראו את העצים, עם כל הכבוד ליום הזה, באמת.

יוחנן ויצמן:

אני לא צריך להרוג את העצים, הם ימותו לבד.

אליעזר ראוכברגר:

עמי, מה אתה אומר, מה אתה אומר על הבניין? אין לי חלק בבניין.

דובר:

הם יתפללו והם יחזיקו.

אליעזר ראוכברגר:

איזה חלק בבניין אתה אומר, העיגול הזה, הלבן הזה.

עמי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

[מדברים ביחד].

ישראל קלרמן:

זה?

עמי:

כל החזית של הבניין הזה לשימור, אתה צודק, ישראל.

[צעקות].

ישראל קלרמן:

כל החזית של הבניין. אתה לא ראית את זה.

עמי:

אני ראיתי קודם מהצד, ראיתי אותה קודם, בניגוד אליכם אני בודק את מה שאני אומר.

ישראל קלרמן:

אתה יכול להראות לי מה שאתה מתכוון?

עמי:

אני מראה לך, הנה, זה החזית של הבניין. זה שימור.

ישראל קלרמן:

כן, זה שימור, כן.

עמי:

מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

מה? אבל אתה יכול להרוס הכל מבחינתך, מה זה משנה?

עמי:

לא, אני רוצה להבין, אני רואה פה איזה אלמנט,

[מדברים ביחד].

ישראל קלרמן:

תקרא, תקרא, אתה רוצה להתעמק, באמת להבין, תקרא את החוות דעת שלהם, תראה מה הם כתבו, ואז תדבר.

[צעקות].

אלחנן:

ממוצע 400 שנה.

ישראל קלרמן:

תקרא על הבניין הזה בחוות הדעת. תקרא.

[צעקות].

אריאל גולן:

אה, לא, אני ראיתי את זה שהם כתבו, ראיתי שכתבו שהשתרבבו פה אלמנטים הראויים לשימור, תראה את האלמנטים האלה שמדברים עליהם. באמת, אני לא רואה את זה.

דובר:

אני, אין לי.

אריאל גולן:

קיים בעל חשיבות גבוהה. חשיבות גבוהה.

עמי:

אני לא יכול להתמודד עם טענות שהן לא מקצועיות. בניגוד למה שאומר אליעזר, זה לא מקצועי מה שאתם עושים.

אריאל גולן:

אבל תחליטו, סבבה.

[מדברים ביחד].

אריאל גולן:

אתה מוכן להסביר לו, ויצמן? מישו חי בשביל אותה וועדה.

יוחנן ויצמן:

רגע, סתם, אני חייב להמשיך. הוא כבר יצא, אז קשה לי לענות לו. יש בכריתה כמה עצים בני 400 שנה, הממוצע שלו באזור עירוני הוא בין 40 ל-50, ממוצע.

דובר:

אדיר לא פה כדי להתווכח עם הגייבריש שלו.

דובר:

אז איך העצים נראים ככה אחרי 100 שנה?

יוחנן ויצמן:

אז הם שרדו יותר מזה, זה בסדר.

[מדברים ביחד].

דובר:

אז בוא ניתן להם עוד 100 שנה.

יוחנן ויצמן:

אבל אין עוד 100 שנה, זה לא עובד.

[מדברים ביחד].

אריאל גולן:

עמי. עמי. עמי. פה כתוב, ברוש מצוי עשוי להגיע לגיל 100 ויותר, אפילו 100, 120.

עמי:

אני לא מסתמך עליהם, אני רואה עצים.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אני מסתכל עליהם עוד עשר שנים.

עמי:

יש לו כל כך מעט עצים במרחב החרדי, אתה במקום החרדי שיצא, בוא נהרוג גם אותם.

יוחנן ויצמן:

אבל יש שם גינה גדולה ממול, ממש, אבל אני לא שאני בעד.

[מדברים ביחד, ואז צעקות].

יוחנן ויצמן:

חברה, אני יכול להאכיל אתכם סחוג בכפית?

דובר:

זה דיון בווער, אז אתם בווערים.

יוחנן ויצמן:

מה לעשות?

דובר:

לא. אין סחוג, העוזרים לקחו את הסחוג.

אליעזר ראובברגר:

[לא ברור] אכל אותו.

עמי:

אליעזר, להמשיך?

יוחנן ויצמן:

בואו נעשה את הסעיפים בהתאם.

חיים כהן:

בואו נמחק את הכל, בשביל מה להתאמץ.

דובר:

זה לא מצחיק, חיים.

דוברת:

מי זה המגיש?

חיים כהן:

אתם עושים טעות חמורה.

[מדברים ביניהם].

חיים כהן:

קיבל החלטה לא נכונה. אני מאוד מקווה, למרות שלא בונה על זה, שבוודאי בפרק זה קיבל החלטה אחרת. אליעזר, מה עושים?

אליעזר ראוכברגר:

שום דבר, אני אמרתי את דעתי, אני מקבל את ההמלצה של וועדת שימור. נמחק את הכל, נמחק את הכל.

דובר:

לא את הכל.

אליעזר ראוכברגר:

נמחק את הכל.

דובר:

תפסיק, נו, באמת.

אליעזר ראוכברגר:

נמחק.

דובר:

סעיף 5, מה הבעיה.

עמי:

נעתיק את ההחלטה של וועדת שימור ונכתוב אותה פה, וזהו.

אליעזר ראוכברגר:

כמובן שאם אפשר לשמור את העצים, נשמור. אם אי אפשר, אי אפשר.

עמי:

אפשר לשמור את העצים. אי אפשר כמו שהוא מציע, זה לעבוד על עצמכם בעיניים. אני לא מכיר דרך לעשות קו הינף ולשמור על שמירת עצים, אדון ויצמן, אז אם תקבלו החלטות, לפחות תכתבו דברים לכל העצים.

אליעזר ראוכברגר:

כל העצים בתוך החלקה, נראה לי שחלק זה במדרכה.

דובר:

[לא שומעים].

אליעזר ראוכברגר:

לא, לפי מה שראינו קודם, חלק,

[מדברים ביחד].

עמי:

הם לא מסומנים בתסריט הקהילה, אבל מה זה משנה? זה לא משנה, הרי הוא איש תוכנית, זה לא אנשי מקצוע. תוכנית 24 בסדר היום.

דובר:

מה עשינו?

עמי:

אני מעתיק את החדש [לא ברור] לוועדה המקומית.

יוחנן ויצמן:

במקום הוועדה המקומית?

עמי:

לא במקום שום דבר, מחקתי את הכל.

יוחנן ויצמן:

לא, אבל יש בכל מיני לשלוח הודעות.

דובר:

הוא חושש מההודעות.

יוחנן ויצמן:

לא, אתה,

דובר:

אל תדאג, יהיה הפקדה, יהיה פרסום, תהיה רגוע. עמי לא ויתר על זה.

עמי:

עמי לא ויתר על זה, כן.

יוחנן ויצמן:

הוא לא יכול לדעת.

עמי:

[לא ברור, מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

לא, כל הסעיפים הטכניים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמי:

אני מודה לך על העצה, ויצמן, תודה.

אליעזר ראובברגר:

כן, עמי יודע את זה לבד.

עמי:

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 13508000, תוכנית צוות הוועדה המחוזית, דיון ההפקדה. רחוב יציאת אירופה 9 במלחה, תוכנית שמציעה הכשרת עבירות בנייה משמעותיות במניין מגורים, וגשר, הכשרת גשר שנבנה בעבירת בנייה מעל שביל ציבורי. התוכנית נדחתה במתכונת די דומה כבר בעבר גם בוועדה המקומית, ואנחנו חוזרים על אותה החלטה גם פה.

דובר:

מי זה הגשר?

[לא ברור].

דובר:

הוא אמר שהוא ניסה עוד פעם.

עמי:

הוא בתוכנית הקודמת נתן לי שתי חלקות. עכשיו חלקה אחת, אבל הבניין חורג מחוזה לבנייה בצורה משמעותית, הוא מציע בינוי שהוא לכאורה, אני אוטם את כל השטחים שמעל הקרקע, כי ככה, כדי לעמוד בהוראות בנייה, ובפועל יש שטחים מעל הקרקע, וחלקם במלחה, מחוזית, מרחבי.

[לא ברור].

עמי:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1442326, בסמכות הוועדה המחוזית, מלכי ישראל 1, מקור ברוך, קופת חולים כללית, מי שמכיר, בכניסה למקור ברוך, יש איזה מצבת בניהול.

חיים כהן:

אני רוצה כאן, שנייה, לפני שאתה מגיע.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

יקירי. יקירי.

חיים כהן:

הם הציגו.

יוחנן ויצמן:

בין יקירי לקופת חולים, לא?

חיים כהן:

הם הציגו,

אליעזר ראובברגר:

בין יקירי לבין שרי ישראל, משהו כזה.

חיים כהן:

זה הקופת חולים, הוא מדבר.

אליעזר ראובברגר:

כן.

עמי:

פה ההמלצה שלנו,

[מדברים ביחד].

עמי:

הם הציגו בוועדת שימור, התיק הזה היה בוועדת שימור, הם הציגו שם מידע וכו' וכו'. ואחר כך אנחנו לא הסכמנו,

אליעזר ראובברגר:

זה היה במחוזי.

עמי:

עם הדבר הזה. אמרנו להם, תלכו לחפש את החלפות של קופת חולים. ולאחר מכן הם אמרו, בסדר, אנחנו נעמוד בקשר מול עמי, מול מהנדס העירייה, כדי להגיש וזה, ואז נבוא ונציג את זה מחדש. במקביל הם הלכו והתקדמו לוועדה המחוזית. זאת אומרת, פשוט עשו עלינו את הסיבוב. בהתערבות

של יושב ראש הוועדה, הוועדה המחוזית הורידה את זה מסדר היום, ולכן התוכנית נמצאת פה. אז לכאורה, אני לא יודע מה הם מציגים פה עכשיו ב,

אליעזר ראובברגר:

הם הציגו חלופה הרבה יותר,

יוחנן ויצמן:

אה, החלופה הזאת היא, המלצת מהנדס העיר מתואמת עם היזם?

עמי:

כן, זה חלופה שהם הציגו לנו.

אליעזר ראובברגר:

מה שהם הציגו שהיא הרבה יותר הגיונית ונכונה וראויה.

יוחנן ויצמן:

יותר רגועה.

אליעזר ראובברגר:

רגועה.

עמי:

רגע, רגע, תוכנית שעמדה בפני הסף הציעה להוסיף על הבניין,

אליעזר ראובברגר:

אני אסביר.

עמי:

זה היה בניין של קופת חולים, הבניין הזה, והם הציעו להוסיף בתוכנית שעמדה בפני סף, אני אומר לך ברגע, הציע לבנות שתי קומות, ואז זה תהיה פה מגדל של 17 קומות.

דובר:

שתי קומות לאותו שימוש?

עמי:

חלקו היה של הרחבה של קופת חולים ומאז זה מינהל בקופת חולים. נאמר להם גם על ידינו וגם על ידי וועדת שימור שזה לא מקובל וצריך להציע מה ש [לא ברור] המדיניות בעצם באזור הזה, 10 – 11 קומות, מלכי ישראל, וכן הם הציעו כרגע תוכנית חדשה שזה התוכנית שהם הציגו לנו, שבעצם הציעה להוסיף מעל 4 קומות האלה של קופת חולים שתי קומות נוספות עבור קופת החולים. בקומות הראשונות של הבניין החדש יש שתי קומות שהן קומות גם הרחבה לקופת החולים, להרחיב את התכנית של הקומות הקופות חולים לשתי הקומות הראשונות, ומעל זה למעשה מציעים בסך הכל 11 קומות, זאת אומרת שתי קומות קופת חולים ועוד תשע קומות מגורים. מבחינת המספרים, הם מדברים פה על מרפאה קיימת, 3,800 מטר, והרחבה של עוד 3,500 מטר מרפאה, מגורים מכ-7,000 מטר, שזה 54 יחידות דיור. אני רק אגיד שהיעוד של המגרש הוא ייעוד מוסד, והיות שהבניין קיים, אי אפשר להחיל עליו את המדיניות של 60% והפקעה וכו', כי זה בניין קיים, אבל התרומה שיש פה של, יש פה, התרומה,

דובר:

רגע, אותו גרים, כשהם עושים גם מרפאה וגם מגורים?

[מדברים ביחד].

עמ"י:

הם אחר כך יעשו הצלבה ו,

יוחנן ויצמן:

איך הם יסתדרו עם הקברים? עם הקברים איך הם יסתדרו? יש שם קבר בחצר.

עמי:

שאלה טובה.

דובר:

יש התייחסות לזה, יש התייחסות,

עמי:

בשימור בשביל,

אליעזר ראובברגר:

בכל מקרה אנחנו גם פה בהחלטה צריכים להתייחס לזה.

יוחנן ויצמן:

כן, הקבר זה,

אליעזר ראובברגר:

שלא ישברו.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

שלא יפגעו.

חיים כהן:

בוועדת השימור נשאלה השאלה הזאת, יש התייחסות ויש להם פתרון בהמשך למה כשהם בנו את המקום, הם מתכננים לעשות את אותו פתרון שעשו אז, להביא את זה גם לפה.

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

לא, היום בחניון הקיים יש שתי מקומות שיש קבר.

יוחנן ויצמן:

בדיוק.

חיים כהן:

ועשו את הפתרון.

יוחנן ויצמן:

בחניון או מתחת לכיפת השמיים?

חיים כהן:

בחניון.

עמי:

מתחת לבניין, ההיום פה מתחת לזה יש חנייה תת קרקעית.

דובר:

ומתחת לזה היה שמה קבר?

עמי:

לא מתחת. לא מתחת.

דובר:

באזור שם.

יוחנן ויצמן:

לא רואים את הקבר מהרחוב?

עמי:

לא.

דובר:

לא, לא, לא, מה פתאום. זה בפנים, קבעו ועשו איזשהו,

עמי:

אני אראה לך, ניה.

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

בשינוי הציגו לכם את זה, דיברנו על זה.

יוחנן ויצמן:

תראה לי צילום של המגרש. הנה, מה שהוא משתקף.

עמי:

יש את התוכנית.

[מדברים ביניהם].

יוחנן ויצמן:

הרחוב הזה זה אלעזר המכבי, זה החשמונאים.

דובר:

בדיוק.

יוחנן ויצמן:

אחד למעלה, אחד למטה.

דובר:

לא, יש גם מאחורה.

יוחנן ויצמן:

מה?

[מדברים ביניהם].

עמי:

יש פה שני עיגולים בחניון, שבמקום אחד זה כאן, ומקום אחד שני זה כאן, שרשום קבר.

דובר:

קבר, קבר.

עמי:

זה הקיים.

אליעזר ראוכברגר:

תראה, שיהיה את זה בהחלטה, עמי, שלא נשמר.

דובר:

זה יהיה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

שזה יהיה ברור שלא לפגוע, לא יודעים.

עמי:

כן.

יוחנן ויצמן:

זה צריך פתרון.

אליעזר ראובברגר:

צריך פתרון, צריך פתרון.

חיים כהן:

יש היום את הפתרון. הפתרון של היום זה הפתרון של הכהן.

יוחנן ויצמן:

היום יש פתרון כהנים כבר?

חיים כהן:

זה מה שהציעו לנו בשימור. משמה אני זוכר.

עמי:

איך קוראים לזה בקופת חולים?

חיים כהן:

מה? לא, לכן, להפך. עשו איזה פתרון במיוחד כדי שיוכלו להיכנס למבנה, אחרת היה לך כבר מסביב כל המקום הזה עזרה לכהנים.

עמי:

לא, זה ככה, ויצמן, אתה רואה היום פה מתחת לחניון הזה,

יוחנן ויצמן:

אני לא רואה.

עמי:

מתחת אליו, זה קומת חנייה, אתה רואה, רואים אותה פה מציצה,

חיים כהן:

וגם מתחת לזה יש לך חניון.

עמי:

רואים את הקומה מציצה, זה הקומה הזאת, שם יש בפנים שתי קברים. אני רק אמרתי ללייזר, זה מגרש של מוסד שבדרך כלל לא מצליחים להתגורר במגרש המוסד, בלי הפקעה אחרת, במקרה הזה זה לא אפשרי כי זה בנוי, זה קופת חולים כללית, ומכפילים את הקופת חולים, שזה צורך חשוב וזה, ולכן אנחנו גם מאפשרים את הדבר הזה.

דובר:

אוקיי.

דובר:

רגע, והעניין הזה שנייה, ...

[מדברים ביחד].

עמ':

2 קומות הרחבה, ו 9 קומות מגורים.

[לא ברור].

דובר:

אני אגיד לך מה אני מבקש, מכיוון שיש שם מוסד לישיבה,

עמ':

כן.

דובר:

נעשה תיאוריות שאולי בחזית יש דברים שקשורים.

דובר:

חלבים, יש שם חישובים.

עמ':

זה נוצר בדיוק לתוך הפנימיה של הישיבה, אתה מבין?

יוחנן ויצמן:

כן, אנחנו צריכים עכשיו שהישיבה תבוא איתו.

עמי:

זה הישיבה, פה.

אליעזר ראוכברגר:

הישיבה לא צריכה, מה, צריך לפשוט את הסוכה שלהם.

עמי:

לא, מה פתאום, יש שמה סוכה.

[מדברים ביחד].

דובר:

הישיבה בצד שמאל, זה זה.

אליעזר ראוכברגר:

יש להם בשפרלר ובשנלר.

דובר:

אה, זה... .

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על אחרי.

עמי:

הם כתבו שלושה מטר, אבל זה בערך שישה מטר בבינוי.

יוחנן ויצמן:

שישה מטר באמת בבינוי?

עמי:

בבינוי. בבינוי.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

אני לא רוצה לראות עוד כדורת.

עמי:

לא רוצה לראות כדורת. מה זה אומר?

יוחנן ויצמן:

האורך שנראה שם, מרפסות סוכה, זוועה, זה דברים ש, זה ממש מול.

עמי:

אוקיי.

יוחנן ויצמן:

מרפסות סוכה, צריך לתכנן אותם בשלב מוקדם.

עמי:

אפשר לעשות את זה.

דובר:

עמי, אני חושב שאתה, מה שחיים אמר, הכנסת איזשהו פתרון של איזה קריאה, אני יודע מה, של,

יוחנן ויצמן:

זה שש מטר מרחק.

דובר:

זה נראה ממש צמוד.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

לא אכפת לי, אבל בגדול זה עניין להיתר. החסימה של חלונות זה בהיתר.

עמי:

אמרתי לו, מה קורה, הגישו? אם אפשר עכשיו משהו, כן, אם לא מצאו בהיתר.

אליעזר ראוכברגר:

נעשה חלונות, אתה יודע, כאלה של דבר אחד,

עמי:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

חלונות חד צדדי.

עמי:

שלא יהיה לך ספק שיהיה אותו.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח.

עמי:

במה?

אליעזר ראוכברגר:

לא של הזה.

יוחנן ויצמן:

לא, את הגשרון בונים אני כן הייתי רוצה לראות, שלפחות תיאום מינימלי.

אליעזר ראוכברגר:

ה17,

עמי:

אלה שיעשו מינויים בחינם.

[מדברים ביחד].

דובר:

יש שמה קברים.

עמ"י:

יש שמה קברים.

דובר:

נו, מה אתה רוצה לעשות?

יוחנן ויצמן:

הוא רוצה לחפור מלמטה,
[לא ברור]. זה הכל.

דובר:

מה זה תיאום עם הרבנות?

יוחנן ויצמן:

מדובר,

דובר:

חיים אתה מבין על מה אני מדבר? אני מדבר על חפירה מתחת, לא מעל. איך עושים את זה?

חיים כהן:

איך עושים את זה?

דובר:

כן.

חיים כהן:

עם העדה החרדית.

אליעזר ראובברגר:

עם חזקי.

דובר:

מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:

עם חזקי.

עמי:

כמו כשבונים בניין ושומרים על כמה עצים,

אליעזר ראוכברגר:

כמו ברכבת. סליחה, כמו ברכבת. כל דבר שהיה היה יאיר חזקי. עמי, אתה מכיר את חזקי?

עמי:

מה, אני בעד.

אליעזר ראוכברגר:

הכל היה איתו.

עמי:

תשאל עכשיו במינהל מה הפתרון.

אליעזר ראוכברגר:

אבל חיים, זה הכל חזקי במילא. הרי ברכבת מצאו בלי סוף.

דובר:

אז מה עכשיו הוא עושה לי?

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שלא? אני אומר לא יודע.

דובר:

עמי, אתה צריך ללכת לשירותים, תלך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, קדימה. עמי,

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

א', זה אפשרי כי זה נמוך, וב', כי זה אזור שבלי זה הוא לא יעשה עם הדירות כלום. מה הוע יעשה?

דובר:

עמי גם ציין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יעשה טיירה עם הדירות.

דובר:

עמי גם ציין שהמקור הזה בכלל, הייעוד של זה, זה לא בכלל מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, זה אמרנו לכם. הוא ציין את זה בגלל 60 / 40.

דובר:

בגלל שהוא גם משאיר את המרפאות שמה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

דובר:

הוא מכפיל לקופת חולים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מצוין.

דובר:

זה צריך להיות.

אליעזר ראוכברגר:

לקופת חולים ולשירות לתושבי ירושלים.

דובר:

חסרות מבונות.

אליעזר ראוכברגר:

אגב, יש שם דברים שהם בלעדיים בירושלים.

דובר:

מה זה,

דובר:

בפרוטוקול היום בירושלים?

דובר:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן. בלעדיים בכל ירושלים, זה משרת את כל ירושלים, לא רק את התושבי האזור הזה.

דובר:

פלסטיקה וזה, כן.

דובר:

יפה.

אליעזר ראוכברגר:

יפה. מבורך.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

זה החלטה שאנחנו נשב פה היום עד שמונה?

דובר:

מה זה?

[מדברים ביניהם].

עמי:

תוכנית 26 בסדר היום, תוכנית 1372192. תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אפרסמון 19, תחילת פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כנראה,

עמי:

כן, תראה לנו אותם.

יוחנן ויצמן:

זה הרציף.

דובר:

כן, כן, ברור.

[מדברים ביניהם על טישו, ויזה לארה"ב].

עמי:

אנחנו ממוקמים פה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, עמי.

עמי:

אנחנו ממוקמים פה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

חזרה ההקלטה?

דובר:

כן, כן.

עמי:

גילה, גילה,

אליעזר ראוכברגר:

איפה בגילה?

עמי:

זה כביש בגין, צומת עם רוזמריין.

דובר:

אתה יכול לתקן את המידה, שנבין?

עמי:

להגדיל?

דובר:

לא, שנראה השטח יותר גדול. כן, בדיוק.

עמי:

אוקיי.

דובר:

זה דרך חברון.

עמי:

פינת רוזמריין, זה דרך חברון, מגיעים, נכנסים לגילה, זה התוכנית, התוכנית היא כאן.

דובר:

איפה זה בית צפפה, מימין?

עמי:

בית צפפה, זה בית צפפה, וזה גבעת המטוס.

דובר:

תראה לי, מימין.

עמי:

רגע, זה כאן.

דובר:

בתחילת גילה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

שנראה, אולי נראה את זה משולב.

עמי:

אוקיי, התוכנית נמצאת כאן, זה התוכנית, יש פה היום שני בניינים.

אליעזר ראוכברגר:

איפה התוכנית?

עמי:

כאן, זה התוכנית.

דובר:

איפה שלמה דוגה?

עמי:

אולי הם על הכביש.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה להשתתף בזה. חיים, תהיה אתה היושב ראש.

חיים כהן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה להשתתף ב,

עמי:

התוכנית פה למעשה מציעה הריסה של הבניינים האלה, מדובר פה בבניינים שכוללים... תוכנית כוללת
358 יחידות דיור, תוספת של 280,

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור] של 4.5, ומציעה פה למעשה 4 בניינים שכוללים, התוכנית כוללת שני מגדלים שהם מגדלים שיש להם

עמי:

[לא ברור, מדברים ביחד] קומות, ושני בניינים של עשר קומות. אני אראה רגע את ה,

אליעזר ראוכברגר:

רשמת שאני לא משתתף, חיים היושב ראש? יופי.

עמי:

התוכנית למעשה מציעה, התוכנית למעשה מציעה איזשהו שצ"פ פה בפינה, שני מגדלים פה ושני בניינים נוספים פה. אנחנו ביקשנו למעשה להחליף, כל השטח הזה הוא שצ"פ, ביקשנו שצ"פ להעביר לכאן כדי שיהיה פה בעצם שצ"פ יתחבר גם לשצ"פ הזה, ואז זה כשני בניינים גבוהים, בניין נמוך, שצ"פ ובניין נמוך נוסף.

דובר:

זה גם יפה לציבורי, מה,

עמי:

כן, זה יפסיק גם את הכניסה לתוך ה, נכון, זה יפסיק את הכניסה. התוכנית עצמה,

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי:

מה?

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי:

אין לי מצגת, לצערי. לא ידוע לנו, אז,

דובר:

אנחנו לא משתתפים, יש לנו מלא,

[מדברים ביניהם].

עמ"י:

זה תוכנית למעשה...

[מדברים ביניהם].

דובר:

רגע, זה רק 26 קומות, לא 30 קומות.

עמי:

הנה, זה בעצם מה שהם חייבו, כמו שאמרתי, שני מגדלים פה של 26 קומות, שני מגדלים פה של 10 קומות, שצ"פ פה, כמו שאמרתי, ביקשנו רק את זה שצ"פ מכאן לכאן, אותו פרוגרמה. סך הכל התוכנית מתואמת, יצאו בפרסומות כבר כולו, כל החלק הצפוני כבר נמצא בפינוי בינוי.

דובר:

זה גם פינתי.

עמי:

פה בסביבה יהיה תמ"א 38, חלקם לא נכללו, סך הכל התוכנית מתואמת ומקובלת.

[מדברים ביחד].

דובר:

בואו נשמע אותו, רגע, חברתי.

רותם:

חברתי, אז ככה, המתחם היה בפורום התחדשות עירונית בשנה שעברה, ב2025. כן חסר לנו פה מיפוי אזרחים ותיקים, אנשים עם צרכים מיוחדים, לא קיבלנו אותו בכלל, ויש עוד כל מיני נקודות שביקשנו מהם לעשות ואנחנו לא יודעים אם זה קרה, לדוגמה, כן, שיתוף ציבור פרונטלי, מיפוי של צרכי תרגום, של כל מי שצריך תרגום, יש שמונה בעלי דירות, רוסית, צרפתית, אנגלית, שאנחנו לא יודעים אם קיבלו או לא קיבלו, וגם היו צריכים לרענן את הנציגות, במצב כזה אנחנו מבקשים לדחות את ההכרעה, כי אין לנו את המיפוי אזרחים ותיקים ואנשים עם צרכים מיוחדים, שזה היה אמור להגיע

אלינו כבר לפני ההפקדה. אז לשיקול דעתכם. אז שוב אני רק חוזר על מה שחסר לנו, את התוכנית ליווי ומיפוי אזרחים ותיקים.

דובר:

חוץ מזה, זה נעשה כמו שצריך?

רותם:

כן, חוץ, בשלב הראשון כן. אז שוב, אני אומר, יש פה דברים שביקשנו עוד באפריל 2025, אנחנו לא יודעים אם הם קרו עדיין, שזה גם הכנס שיתוף ציבור, וגם נגיד תיאום מול המינהל הקהילתי, לא הזכרתי אבל גם. בעיקרון, מה שמאוד מאוד חשוב לנו להבין, זה קודם כל לקבל את המיפוי, את התוכנית ליווי ואת המיפוי, כנס שיתוף ציבור פרונטלי, מיפוי צרכי תרגום, ולהשלים את כל החוסרים, אני לא הזכרתי את כולם.

עמי:

טוב, אנחנו נכניס את זה כתנאי.

רותם:

כתנאי אתם רוצים.

חיים כהן:

אני בעד לדחות את ההחלטה, שיעשו מה שצריך.

עמי:

זה החלופה שבעצם ביקשנו, זה החלופה שהם הציעו, וזה החלופה שאנחנו הצענו, את הירוק להעביר לאמצע, ואז הוא מתחבר לכל הירוק הזה, ואז כל זה ירוק, עם גישה הרבה יותר נוחה, הרבה יותר הגיונית, הצגנו את זה גם להם.

חיים כהן:

אני בעד, אני מציע שנעשה את זה כתנאי להפקדה, את המצב שנוגע למה שהוא הציג, זאת אומרת שלא תוכל להפריד את תוכנית התשלום שלו, מבחינתי יש לקבל את ההמלצה של המהנדסים. מי בעד?

רותם:

עמי, גם,

חיים כהן:

אדיר ואני. יוחנן איפה הוא?

דוברת:

יוחנן וישראל.

יוחנן ויצמן:

כן, כן, אני לא, שנייה.

ישראל קלרמן:

אני יכול להצביע. אני יכול להצביע.

חיים כהן:

הכל בסדר.

ישראל קלרמן:

מה?

עמי:

מיפוי תרגום?

רותם:

מיפוי תרגום. מיפוי עולים.

עמי:

טוב.

רותם:

וקבלת האישור שלנו.

דוברת:

אתה נמנע?

יוחנן ויצמן:

אני נמנע.

חיים כהן:

תרשום, התוכנית,

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

טוב, אז ההצבעה, מי בעד? אדיר שוורץ ואנוכי הצבעה בעד, עם התיקון.

יוחנן ויצמן:

לא, סליחה, טעות. זה 11?

דוברת:

לא, זה,

יוחנן ויצמן:

מה?

יוחנן ויצמן:

26.

חיים כהן:

חביליו נמנע ויוחמן ויצמן נגד.

יוחנן ויצמן:

נגד.

חיים כהן:

זהו.

יוסי חביליו:

למה?

[מדברים ביחד].

חיים כהן:

טוב, חברים, אני מחזיר את השרביט ליושב ראש.

דוברת:

רגע, שנייה, אני רוצה

יוחנן ויצמן:

סיימנו? סיימנו פה?

חיים כהן:

כן.

דוברת:

אתה נמנע?

חיים כהן:

כן.

עמי:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 139444.

יוסי חביליו:

אני נמנע כי זה לא התוכנית הכי גרועה.

[מדברים ביניהם].

יוסי חביליו:

המכפיל לארבע וחצי, שהיה פה חמש. לא משנה, עזוב, בוא נתקדם. אני חושב שזה הנימוק מבצע.

עמי:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 139444, אנחנו חוזרים לקטמונים ח ט.

יוסי חביליו:

המסכנים האלה.

עמי:

לא שכנעתי אותך בבוקר?

יוסי חביליו:

לא.

עמי:

בסוף לא הייתה לי תוכנית שנגישה, אבל אוקיי. מדובר פה על השורת בניינים האלה, 1, 2, 3, 4, 5 בניינים, ברחוב סן מרטין. דיברנו בבוקר על ארבעה האלה,

יוסי חביליו:

שנייה, רגע.

עמי:

[לא ברור] של בנוי, עכשיו יש את כל השורה הזאת שכרגע מבקשת,

[מדברים ביחד].

רותם:

וגם הצד השני הולכים.

יוסי חביליו:

רגע, תגדיל, תגדיל לי את הקנה מידה. איפה הארנה?

עמי:

דרומה.

דובר:

כן, כן, הוא רוצה פשוט לראות אותה.

יוסי חביליו:

אה, הנה, כן, מרכז הטניס.

עמי:

בסדר, הבנת איפה זה?

יוסי חביליו:

כן, כן, הבנתי.

[מדברים ביניהם].

יוסי חביליו :

עמי, איך אלה מסתפקים במכפיל שלוש שבעים,

[מדברים ביחד].

יוסי חביליון:

נכון, חמש אחד. נו?

דובר:

אתה יודע למה הוא לא צודק יוסי?

יוסי חביליו:

נו, למה לא צודק?

דובר:

כי הדולר כבר פחות משלוש שקל. הרבה יותר בעל, אנחנו במכפיל הרבה פחות משהו.

יוסי חביליו :

שיפשטו את הרגל מצידוי כל היזמים.

דובר:

[illegible]

[מדברים ביניהם].

יוסי חביליו :

אצל החרדים במוסררה הסתפקו במכפיל שתיים.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

כן, נו, עמי, מה קורה? יאללה, חברים, אנחנו רוצים לגמור תוך שעה, נו. אם נזדרז, נעשה את זה.

[מדברים ביניהם].

עמי:

כמו שרואים, יש פה היום, זה בהגדלה, אחד, שתיים, שלושה, ארבעה, חמישה בניינים, למעשה מציע פינוי בינוי שלהם, אני חייב להגיד, כתבנו את זה גם המלצה, אנחנו היינו שמחים שלקו הכחול היו מצטרפים גם שלושת הבניינים האלה, כי ברגע שהם מצרפים את שלושת אלה, היה אפשר לקיים בו מגרש רגולטרי הרבה יותר, בעומק הרבה יותר משמעותי,

[מדברים ביחד].

עמי:

כי כרגע הם, כמו שרואים, מגרשים יחסית מאוד צרים, ואז היה אפשר לפתור את זה.

[מדברים ביחד].

עמי:

לא, את שלושת אלה הייתי מצטרף. שני אלה כבר יש להם תוכנית מאושרת. שני אלה.

אדיר שוורץ:

כמה קומות?

עמי:

כאן, מגדל אחד ושצ"פ כאן. זה בניין 17 שגם התייחסנו עליו, אנחנו חושבים שגם צריך לצרף אותו לקו הכחול. הוא למעשה בידיעה שהתנגד לתוכנית הזאת, ביקש להצטרף, זה היה מאוחר מדי.

אדיר שוורץ:

איזה תוכנית בונה על מבט?

עמי:

איזה מה?

אדיר שוורץ:

איזה תוכנית פה בונה על מבט?

עמי:

מה זה בונה על מבט?

אדיר שוורץ:

למגרש כדורגל.

יוסי חביליו:

זה לא פה, זה בצד השני.

עמי:

יש תוכנית פה למגרש החום הזה שקודמה, ולא על המגרש החום.

יוסי חביליו:

זה לא מבט זה.

אדיר שוורץ:

מה זה אם לא מבט? בוודאי שזה מבט.

יוסי חביליו:

רגע. עמי, זה מבט או לא? זה לא מבט, מבט זה יותר קרוב לגיינוגלי. הנה, אתה רואה?

[מדברים ביחד].

אדיר שוורץ:

איזה מבט זה, ליד כגן?

יוסי חביליו:

זה ליד כגן, בדיוק, זה ענבר, כן, זה כגן. אדיר, אתה אל תהיה שחצן ותגיד לי,

[מדברים ביחד].

עמי:

התוכנית למעשה, כמו שאמרתי, אנחנו מבקשים,

יוסי חביליו:

זה מה שהיה נקרא בעבר כגן, בדיוק.

עמי:

הם הציעו פה למעשה מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

לא לפגוע, יוסי, לא יפה.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא להגיד לו אל תהיה שחצן, לא יפה.

יוסי חביליו:

לא, כי אמרתי לו משהו, והוא לא אמר אני אבדוק, אז זה לא, מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לו, תגיד הפוך, תגיד תהיה צנוע, תהיה חיובי, תלך בהפוך.

עמי:

התוכנית מציעה, כמו שאמרתי, פה שלושה בניינים,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אהבת, אדיר?

אדיר שוורץ:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אהבת?

עמי:

זה התוכנית, שלושה בניינים, שלושה מגדלים, מסחרי, שום דבר מיוחד להגיד עליה. אנחנו ביקשנו להוסיף את בניין 17....

יוסי חביליו:

30 קומות.

עמי:

כן, שלושה, שלושה, ויש 30 קומות.

דובר:

כמה יחידות דיור?

עמי:

אמרתי גם, 336 יחידות דיור, שיש היום 90 קיימות, זה מכפיל 370 משלוש. אנחנו נמליץ להפקיד, כמו שאמרתי, ביקשנו לצרף את מגרש 17 שבעבר הוא בא לצרף אותו, הוא הגיש התנגדות לתוכנית ריאל, אבל זה היה מאוחר מדי, ולא נכון להשאיר אותו לבד, ולכן יש להם אפילו חלופה כבר, לצרף את בניין 17, אני חייב להגיד שבניין 17 דיברו איתי, זה החלופה עם בניין 17, הם דיברו איתי, הבניין רוצה לעשות חדשנות עירוניות, זה רק עניין של תיאום בין יזמים, אנחנו חושבים שזה נכון ואפשרי, וברגע שזה יעשה, אז יהיה אפשר לעשות פה בעצם ארבעה בניינים, ושטח חום צמוד למגרש חום הזה, כמו ששטח ירוק כמו שאמרתי, הגובה נשאר סך הכל 25 קומות בחלופה הזאת, הנמיכו קצת כי בעצם הוסיפו פה עוד מגדל. בסך הכול תוכנית טובה וראויה, ואנחנו רוצים להפקיד אותה.

רותם:

חברתי, אם אפשר.

עמי:

חברתי.

רותם:

אז באמת,

יוסי חביליו:

כמה זה מרוחק מהרכבת הקלה?

עמי:

אה...

דובר:

הרכבת הקלה היא בצומת, היא פה הרכבת הקלה.

אריה קינג:

לא, יש לך את הקו הכחול למטה בארנה.

דובר:

לא.

יוסי חביליו:

אני לא בטוח שזה מרחק הליכה.

[מדברים ביחד].

דובר:

בטח מרחק הליכה, מכאן לכאן אולי 150 – 200 מטר.

יוסי חביליו:

גם ברגל אנשים לא הולכים.

[מדברים ביחד].

רותם:

אפשר חברתי?

עמי:

ברור.

רותם:

חברתי אפשר?

[מדברים ביניהם].

יוסי חביליו:

זה, אנחנו באמצע סוגיה עוד מרמת שלמה, עוד לא התחלנו.

עמי:

על מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

אתם מזלזלים באנשים בקבינט המצומצם, ואני לא מוכן לזה. 38 שנה אני יושב בקבינט.

דובר:

אריה.

דובר:

אפשר להגיד לך?

אליעזר ראוכברגר:

–אתה מוכן לא להגיד את השם המפורש?

יוסי חביליו:

לא, אני מחכה שתמשיך.

או – סעו.

רותם:

אני רוצה שיקשיבו לי. אתם איתי?

דובר:

לא.

רותם:

לא איתי. שיהיה איתי.

[מדברים ביניהם].

דובר:

טוב, נו.

אליעזר ראוכברגר:

נו, קדימה, דבר.

רותם:

אם אתם מקשיבים

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בואו, מדי פעם צריך להשתחרר.

רותם:

כן, בסדר. טוב, אז התוכנית באמת הגיעה לפורום התחדשות עירונית, הגישו את החומרים כמו שצריך. הבעיה היא שההתרשמות הייתה לא פשוטה. נפלה בחלקי הזכות לדבר עם הדיירים בתוכנית הזאת,

אליעזר ראובברגר:

ששש.

רותם:

ובאמת המצב שם לא פשוט. גם דיברנו עם נציגים שלא ידעו שהם בכלל בנציגות, שזה בעיניי באמת לא נתקלתי הרבה, וגם באמת יש פה צורך באמת באיזשהו תהליך חברתי הרבה יותר טוב לשפר את זה ומעמיק יותר. אני אקצר, בקצרה מה שאנחנו מבקשים, שלחתי, עמי, שלחתי לך גם במייל, גם להגיש לנו תוכנית התערבות ממש שנראה איך הם מתכוונים לשפר את המצב החברתי, להשלים כל מיני חוסרים שיש לנו בדוח, לקיים כנס שיתוף ציבור פרונטלי ממש ממש בהול, כי יש שם תושבים, לפחות אלה שאנחנו דיברנו איתם, שלא ממש מודעים לתכנון. בנוסף, בכנס הזה, זמן ייעודי לזכויות של אזרחים ותיקים, מה מגיע להם, איך מגיע להם ומתי. ועוד דבר מאוד מאוד חשוב, זה העניין של קרן תחזוקה לכל בעלי הדירות החוזרים במשך עשר שנים.

דובר:

זה מופיע בחוזה.

רותם:

מה זה?

דובר:

בדרך כלל זה מופיע בחוזה, לא בהחלטות.

רותם:

זה מופיע בחוזה שלהם, אבל זה, זה מותנה אצלם ברווחיות הפרויקט, ולפי ההחלטה של מועצת העיר זה לא צריך להיות מותנה ברווחיות הפרויקט, אלא אם הם רוצים פטור מהיטל השבחה, אז הם צריכים לתת את העשר שנים האלה. אנחנו מבקשים את זה בכל פרויקט של פינוי בינוי בירושלים.

אליעזר ראובברגר:

חד משמעית,

רותם:

וזה,

אליעזר ראוכברגר:

גם ללא החלטה של מועצת העיר.

רותם:

תודה.

יוסי חביליו:

אז מה ההמלצה שלך?

אליעזר ראוכברגר:

כתובה.

רותם:

להפקיד בתנאים?

עמי:

להשלים פה את מה שכתוב פה.

רותם:

כן.

יוסי חביליו:

טוב, אני מתנגד, אני חושב שהשכונה לא תוכל לשאת את הכמות הזאת, כשכבר היה לנו תוכנית בבוקר, התוכנית הזאת, ואלה שהיו מאושרות. זהו, תרשמי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אוקיי, חברים, מי בעד המלצת מהנדס? רגע, מה הפרשה הציבורית פה?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

עמי, עמי, ההפרשה הציבורית, מה?

יוסי חביליו:

עמי, אני חושב שיהיה מאוד [לא ברור, מדברים ביחד] לחיות שמה.

[מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

החיים שלהם יהיו בזבל.

עמי:

אז מה אתה לוקח, שתי כיתות גני ילדים בגודל 130 מטר וחצי, 350 מטר, עבור צרכי חברה, זהו.

יוסי חביליו:

זה סביר, אבל בכל זאת אני,

אליעזר ראוכברגר:

איך יכול להיות שם איזה ציבור מסורתי?

אריה קינג:

מה זה? אז תוסיף.

[מדברים ביחד].

אדיר שוורץ:

יוסי, איך אתה יכול להסביר לגבי השיכונים האלה, המתפוררים האלה, שלא מאפשרים להם לצאת לחופש כלכלי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אבל עמי שאל אותו שאלה, אדיר, אדיר, סליחה, עמי שאל אותו שאלה הרבה יותר טובה.

אדיר שוורץ:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מי אתה שאתה מדבר בשם תושבי השכונה? אם הדיירים חתמו, הם תושבי השכונה.

אדיר שוורץ:

לא, דווקא ליוסי יש מעמד לדבר בשם תושבי ירושלים, כי מה לעשות, הצביעו לו.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה. אני לא מדבר עכשיו חוקית, אני מדבר עכשיו מוסרית.

אדיר שוורץ:

מוסרית אני איתך.

אליעזר ראוכברגר:

מוסרית.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

אומר עמי, תושבי השכונה רוצים. תושבי השכונה חותמים, הרי בלי החתימות אין פרויקט.

אדיר שוורץ:

בניינים קשים במציאות שבאה, זה לא בשביל המעמד, זה בשביל שהבית לא ייפול.

עמי:

לא, זה לא משנה, אבל אמרתי שבסוף, שבסופו של דבר, הרי רוב הבניינים בשכונה מקבלים פינוי בינוי. זאת אומרת שהדיירים שבמבנים האלה מקבלים,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרתי, והדיירים זה השכונה.

עמי:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לכן, איך הוא יכול לדבר בשם תושבי השכונה כשהשכונה חותמת?

אריה קינג:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

וזה בדיוק מה שאמרתי.

עמי:

טוב, תוכנית 28,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עמי:

תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 1419589, תוכנית [לא שומעים] שים שלום 18,

דובר:

שלום סיוון.

אליעזר ראוכברגר:

שלום סיוון.

עמי:

שלום סיוון. תוספות בניין מדורג, נאלצנו להפעיל,

אסף שגיא:

רגע. אני רק אמרתי פה, התקנון שלהם, לכתוב סעיף פה, להוריד מהתקנון סעיף סטייה ניכרת לקווי בניין בגובה.

דוברת:

רגע.

אריה קינג:

יש שם סטייה לקומות.

אסף שגיא:

אז זה בסדר, אתה יודע.

עמי:

להוריד סטייה למה?

אסף שגיא:

לקווי בניין ולגובה.

[מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

זה 43.

דוברת:

כן, אני ארשום לי.

יוסי חביליו:

תודה.

[מדברים ביניהם].

עמי:

תוכנית 29 בסדר. תוכנית 15821 [לא שומעים את כל המספר, אחרים מדברים באמצע], בסמכות
הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

חברה, יש לנו 55 דקות, קדימה.

עמי:

[לא ברור], תוספת שלוש קומות מעל האגף המערבי, המלצנו להפקיד [לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור].

עמי:

תוכנית [לא שומעים] בסדר היום, תוכנית 148...61, תוכנית סמכות הוועדה המקומית, תוספת קומה
לשם הרחבת אזור הדיור, [לא ברור], מומלץ להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עמי:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 148533, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, האור 2,

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

ששש.

עמי:

[המשיך לדבר בזמן שאחרים מדברים]. תוכנית המציעה הכשרת הגג ברחוב האור 9. יש פה איזה משהו שלא לגמרי ברור לנו, הבניין הוא בניין מגורים, ולכאורה ככה מתייחסים אליהם. בפועל, לפי האינטרנט, יש פה איזו עמותה שנקראת עמותת אור הקיצה, שמשתמשת בבניין כמוסד למעשה, לנערי ונערות מתחזקים, שבאים לארץ, ואין לי בעיה עם התכנון שהם הציעו, אבל צריך לבדוק פה את הייעוד של הקרקע, ולכן ביקשנו לבחון את זה ולהפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי.

רותם:

רק רגע, רק בעניין סביבתי, זה בפוליוגון של התחנה המרכזית, כיוון שהם רוצים להכשיר,

עמי:

כבר חפרו.

רותם:

הרחבה בתת הקרקע,

[מדברים ביחד].

רותם:

כן, אבל צריך פה,

עמי:

חפרו את זה. חפרו, אם היה בעיה כבר היא נפתרה.

[מדברים ביניהם].

עמי:

תוכנית 32 בסדר היום, תוכנית 1412303, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, סירת סרט דוכיפת, זה פינוי בינוי, אני אראה לכם איפה. יש פה תוכנית על סיירת דוכיפת לא רחוק מקו הרכבת הקלה שנמצא כאן, תוכנית שאנחנו בגדול בהעדפה שלנו היום רוצים לקדם תקופות פינוי בינוי גדולות בקרבה לרכבת הקלה. יש פה ארבעה בניינים,

אליעזר ראובברגר:

קו שני.

דובר:

לא, זה לא קו שני, זה פינוי בינוי אבל פשוט.

אליעזר ראובברגר:

כן אבל כשישבת אצלי, אמרת לי קו שני. הלאה.

אריה קינג:

אני אמרתי?

אליעזר ראובברגר:

אה, מהנדס העיר, אתה יודע מי, מי שאמר.

אריה קינג:

זה יכול להיות.

אליעזר ראובברגר:

היינו, דיברנו, ישבנו על זה.

[מדברים ביחד].

עמי:

התוכנית מציעה הריסה של ארבעה בניינים שכוללים שש, 65 יחידות דיור, והתוכנית שעמדה בתנאי סף למעשה הציעה הקמה של ארבעה מגדלים, של שלושה של 18 ואחד של 30.

[מדברים ביחד].

עמי:

השוו את התנאי סף, הציע ארבעה מגדלים, שלושה של 18 ואחד של 30. אנחנו שישבנו איתם, גם עם אליעזר וגם איתנו, חשבנו שזה לא הגיוני לעשות פה תוכנית שמציעה בעצם להחליף ארבעה בניינים קיימים בארבעה בניינים חדשים, כי אין לזה היגיון, וזה לא נותן שום תרומה ציבורית. זה המצב הקיים, אחד, שלושה, ארבעה בניינים למעבר, והתוכנית שהם הציעו למעשה אלה הבניינים, אגב, הבניינים האלה.

אליעזר ראובברגר:

זה הקיימים.

עמי:

זה הקיימים.

ישראל קלרמן:

אני לא מבין את זה.

עמי:

די סטנדרטיים לפסגת זאב. מה?

ישראל קלרמן:

בני כמה הם?

עמי:

הם משנות ה-80 כאלה, אין להם ממדים, או ה-90 וקצת, אין להם ממדים. התוכנית למעשה שעמדה בתנאי סף הייתה התוכנית הזאת, שהציעה למעשה ארבעה מגדלים, כמו שאמרתי, 18, 18, 30.

יוסי חביליו:

מגדל או בניין.

עמי:

כן, אז אמרנו זה לא כל כך הגיוני, תציעו חלופות אחרות, זה מה שהציעו. ובעצם רצינו,

[מדברים ביחד].

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, רגע, תעצור רגע, תחזור. [לא ברור].

עמי:

כן, זה מעל קומת מסחר, לא משנה.

אליעזר ראובברגר:

אוקיי.

עמי:

זו הייתה תוכנית שעמדה בתנאי סף למעשה, וביקשנו לבנות חלופות, זו הייתה תוכנית שעמדה בתנאי סף,

[מדברים ביחד].

עמי:

זו תוכנית שעמדה בתנאי סף.

אליעזר ראובברגר:

מה פתאום.

עמי:

וזה כלום, לכן ביקשנו חלופות, אמרתי, לכן ביקשנו חלופות נוספות, לבקשת אגף ביטחון ויושב ראש הוועדה. זו חלופה שנייה שהם הציעו, שבעצם הציעה פה שלושה, לבטל מגדל אחד, יציע שצפ 920 מטר, ויציע שלושה מגדלים.

ישראל קלרמן:

כמה קומות?

דובר:

עמי, 17 נהיה 30, זה מגדל ליד גמדי, זה לא מגדל במגדל.

עמי:

מה? מה?

דובר:

17 במקור, ועכשיו 30, זה לא מגדל ליד מגדל. זה מרקמי יחסית, ועכשיו במקום זה רוצים מגדל.

עמי:

לא, היה 30, 18,

דובר:

17, 17, 17.

עמי:

נכון, עכשיו החלופה הזאת מדברת, הציעה 30, שצפ של כמעט דונם ושני מאפס ל20, תסתכל, זה חלופה אחת, חלופה שנייה שהם,

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה נעלמו פה כמה עשרות קומות?

עמי:

הם לא נעלמו, כי פשוט הם עשו בניינים עם מעט יחידות דיור בכל קומה. אמרנו תרחיבו, תעשו טיפה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, תעשו תכסית יותר גדולה?

עמי:

כן, תעשו תכסית יותר גבוהה.

אליעזר ראוכברגר:

בקומה ארבע ובקומה שש?

עמי:

כי אתה בערך,

אליעזר ראוכברגר:

בקומה ארבע ובקומה שש?

עמי:

חלופה שנייה שהם הציעו הייתה 15, 15 ו-40, בשביל צו באמצע. חלופה שלישית זה נראה ככה.

דובר:

אגב, עמי, אני לא זוכר מה אמרת, למה המגדל הוא בקצה פה ולא יותר קרוב רכבת?

עמי:

במצב... [לא ברור, מדברים ביחד]. חלופה שלישית שהם הציעו הייתה שני מגדלים, זו חלופה שאני ביקשתי לבחון.

דובר:

אתה לא יכול.

יוסי חביליו:

תראה. תראה.

דובר:

כן, אני נכנס עכשיו.

עמי:

זו חלופה שאני ביקשתי לבחון ששני מגדלים ולא ארבעה, ולא שלושה, סליחה. המשמעות היא ארבעים ושלושים, אבל שצ"פ הרבה, כמעט שניים, מעל שני דונם, זו חלופה שאני חושב שהיא סך הכל ראויה, אבל אי אפשר לעשות את זה בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

לפי השיטה שלך, אי אפשר לעשות 20–20 בשצפ? למתוח את הבניין הרבה יותר?

[לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

במקום חמש בקומה, שיהיה שמונה בקומה.

עמי:

לא, שמונה בשלושים קומות זה כבר בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא שלושים, אמרתי עשרים.

עמי:

יש לך היום, רגע, יש לך היום.

דובר:

זה רעיון, 20 יותר רחב, פעמיים 20 יותר רחב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, פעמיים 20 יותר רחב, כן. ועדיין יישאר פה שצ"פ מכובד.

עמי:

תראה, אני אגיד לך למה, למה זה שלא.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה לפי מטרים או,

עמי:

יש פה, אתה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

או מטרים, לא משנה, זה אותו דבר.

אריה קינג:

אני הולך איתך.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש?

עמי:

יש פה 300 יחידות דיור, 299.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, אם עושים שני מגדלים,

דובר:

כמה המצב היום?

אריה קינג:

65. 65.

דובר:

אפילו ארבע שש, ארבע שבע.

עמי:

300 יחידות דיור לחלק לשני הבניינים, זה 150 מטר לבניין. נחלק לשש דירות,

אליעזר ראוכברגר:

150 דירות.

דובר:

זה דירות.

עמי:

כן, לחלק לשש דירות בקומה, זה אומר,

אריה קינג:

חמש.

עמי:

שש אפילו, זה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

25. זה אומר חמש קומות. נו, מה.

דובר:

תעשה אחד שלושים.

דובר:

לא, תעשה 20, 27 ו-18.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה אחד שלושים חמש ואחד חמש עשרה.

אריה קינג:

אתה ביקשת את החלופה הזאת.

[מדברים ביניהם].

עמי:

החלופה שבסוף הם מציעים, בסוף את החלופה הזאתי, הם הציעו בסוף את החלופה. אגב, אני רק אגיד מילה לזה, אני חושב שה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני חושב שהחלופה הזאת תהיה הרבה יותר,

עמי:

תהיה תגובה ציבורית בשני בניינים הרבה הרבה יותר גדולה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני רק מחליף את המגדל, לא?

עמי:

כן, זה יצא בהמלצה. אני רק אומר שהחלופה הזאת, קרלוס שכנע אותי שהיא לא מייצרת יותר מדי דופן חום סביב שמורה ראשית, אלא רק שצפ, וכן [לא ברור].

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל את זה.

עמי:

החלופה שהוא הציג, הרביעית, היא באמת זאתי, שמציעה שצפ יפה ומשמעותי פה, כמעט 1,200 מטר [לא ברור, מדברים ביחד] חומות. זה מה שבחרנו כאן. הצענו שצפ פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד זה, אבל להחליף לו בניין.

עמי:

זה כתוב. זה כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

שהמגדל יהיה לכיוון הקלה.

דובר:

לכיוון הרכבת הקלה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עמי:

זה כתוב. זה כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה מקובל.

עמי:

אנחנו הולכים לחלופה הזאת, רק להחליף,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה מקובל.

עמי:

ובצורה הזאת יש גם תרומה ציבורית משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:

ואז ככל שנכנסים יותר לשכונה זה יותר, ככל ש,

עמי:

זה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

איך זה נראה? תראה לי.

דובר:

אין פה הצטרפות או משהו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין.

דובר:

מה עשיתם עם החנייה למטה?

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

עמי, עמי, רק שיהיה ברור, לחדד, עמי, עמי, לחדד,

עמי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ככל שנכנסים יותר לשכונה, זה יותר נמוך.

עמי:

כן, ברור לי.

אליעזר ראוכברגר:

אני תומך בזה.

רותם:

חברתי אפשר?

עמי:

כן.

רותם:

טוב, רגע, חברתי. אז אני אגיד שהמתחם הזה הגיע לפורום מהתחדשות עירונית לפני כמה שנים בקו כחול אחר, מאז זה באמת הורחב.

דובר:

מה זה קו כחול אחר, אותם בניינים או בניינים אחרים?

רותם:

לא, הם צירפו עוד בניינים במרוצת השנים, זאת אומרת, הם ניגשו לפורום בשלב קודם.

אליעזר ראוכברגר:

הבניינים שמלמעלה.

רותם:

כן, את הארבעה, את רחוב הארבעה הוא הצטרף אחר כך.

אליעזר ראוכברגר:

ארבעה זה למטה.

רותם:

אה. זה היה במקור,

אליעזר ראוכברגר:

הלמעלה זה היה בניין הצמוד לרק"ל.

רותם:

בדיוק. אלה לא היו.

אליעזר ראוכברגר:

במשה דיין.

רותם:

בדיוק, זה היה בשלב מאוחר יותר. אנחנו כרגע בנקודת זמן שאין לנו פרטי התקשרות מעודכנים כדי שאנחנו יכולים ממש לדגום בצורה מגוונת ולעשות בדיקה, וגם חסר לנו תיעוד להסמכת נציגות בדיוק בבניינים האלה שהצטרפו. אם הוועדה מוכנה לדחות בשבועיים ונקבל את החומרים, אנחנו כמובן מעדיפים לדחות את ההכרעה.

[לא ברור].

רותם:

מה זה?

דובר:

זה היה בתנאי סף.

עמי:

כן. זה התעדכן בגלל החלופות.

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי שזה אפילו משובץ ב-29 לחודש.

רותם:

לא ראיתי. זה משובץ? נדמה לי שבאתר זה לא מופיע, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה ב-29 לחודש.

דוברת:

יש להם וועדה איתנו ב-29?

אליעזר ראוכברגר:

ב-29 יש מחוזית.

דובר:

מחוזית, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

יש במחוזית ב-29.

דובר:

כן, אני רואה את זה.

רותם:

כן, זה משובץ?

דוברת:

וגם אצלנו יש ב-29.

רותם:

באמת, אותו יום?

דוברת:

אצלנו זה ביום רביעי, עוד שבועיים זה 29.

דובר:

לא, זה לא קורה.

דוברת:

אז אולי זה לא קורה.

[מדברים ביניהם על התאריך].

אליעזר ראוכברגר:

29 זה יוצא יום רביעי.

דובר:

נכון.

דובר:

לא, גם השישי.

אליעזר ראוכברגר:

אז אולי טעיתי וזה ב-27.

דובר:

27 לאפריל?

דובר:

27 לאפריל.

[ממשיכים לדבר על התאריך].

דובר:

באתר של הוועדה מחוזית זה ב-29, הדיון.

דוברת:

זה ב,

[עדיין ממשיכים לדבר על התאריך].

רותם:

אם נוכל לדחות בשבועיים, אנחנו נשמח.

אריה קינג:

מה זה, פסגת זאב?

[מדברים ביחד].

דוברת:

יש את יום הזיכרון.

רותם:

הוא מאיים עליי [צוחק].

דוברת:

מי זה, קרלוס?

אריה קינג:

לא, אני לא מאיים.

רותם:

אני צוחק.

אריה קינג:

אליעזר.

דוברת:

אפשר לדחות בשבועיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריה קינג:

רוצה לדחות בשבועיים, חברתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי.

[מדברים ביניהם].

דובר:

במשה דיין.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר:

שמה יש לך את השצפים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, השצ"פ פה, בתוך השכונה.

אריה קינג:

בין המגדל, כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

[מדברים ביחד].

אריה קינג:

עמי, השצ"פ נמצאים באמצע?

רותם:

עמי.

אריה קינג:

בין הגדול ל-14, ל-14, בצד.

רותם:

עמי, אני לא רוצה להגיע באותו מצב מן הסתם בעוד שבועיים, ברור, אנחנו לא מבקשים סתם.

עמי:

לא, אני רק אומר שיש לך [לא ברור, מדברים ביחד].

רותם:

אבל לבדיקה, כן, כן. למה חמישי, הוועדה הבאה מתי?

[מדברים ביחד].

רותם:

כן, בסדר. אבל הוועדה מתי?

[מדברים ביחד].

עמי:

לא, 35 צריך להיות בצד שמאל.

דובר:

יש שני דברים. יש אחד שהוא עובר ליד 14.

דובר:

נכון.

דובר:

ויש אחד, שהשצפ הגיוני שיהיה פה, ולא למעלה.

אריה קינג:

יש את ה-14. מה הבעיה?

דובר:

לקרב אותו כמה שיותר.

אליעזר ראוכברגר:

14, 30.

אריה קינג:

לגדול?

אליעזר ראוכברגר:

כן. 14, 30, שצ"פ.

[מדברים ביחד].

דובר:

יש את החלופה הזאת.

דובר:

זה החלופה הזאת, שהיא פחות טובה.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, הם מרפסות סוכה.

דובר:

35, לא?

עמי:

לא את הקומות.

דובר:

אהה.

עמי:

שלושה קומות לשצ"פ, לא משנה איפה. אני חושב שהעבודה של השצ"ב פה היא הכי טובה, היא תופסת לכיוון מטה את הרחובות, היא הכי גדולה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך.

דובר:

בסדר, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

וגם יותר להנגיש לתושבי השכונה.

דובר:

בסדר, אמרתי אם זה יותר גדול.

דובר:

רק מרפסות סוכה, תכתוב סעיף, הם ביקשו פה גמישות של מטר וחצי כזה.

דובר:

אנחנו מניחים את זה היום.

דובר:

אה. אגב, שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו לא מניחים את זה היום, אנחנו דוחים את ההכרעה.

דובר:

דוחים את ההכרעה, סליחה.

דובר:

אז אתה לא מתייחס לכל הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל דוחים את ההכרעה רק בגלל החברתי, כל השאר כן הם מכניסים.

דובר:

כן.

עמי:

לא, מה פתאום, דוחים את ההכרעה.

דובר:

תכתוב את כל הדברים.

עמי:

דוחים את ההכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש את זה רק לנושא החברתי.

אריה קינג:

טוב, תביאו את זה, תדברו על ההכרעה.

דובר:

אגב ההפרשות, אתה זוכר מה ההפרשות פה?

עמי:

אני לא זוכר, כתוב.

דובר:

בשימושים כתוב טייטל מבני ציבור, ככה הם הגישו.

עמי:

אה, לא, זה לא כתוב פה, סליחה, עכשיו קיבלתי את זה אחרי. זה היה [לא ברור], אשכול בונות שלוש כיתות, [לא ברור], 300 מטר, 400 מטר בפני זה, 300 מטר חברה, רווחה, קהילה.

דובר:

אז בבית כנסת אתה כתוב, אתה לא כותב עכשיו, אולי תכתוב לך לאחר כך, תכתוב שתיים של 200.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

עמי:

אוקיי. איפה כתוב?

דובר:

כתוב פה לפני זה ש-400 מטר, שיש שתיים של 200.

עמי:

טוב.

אריה קינג:

איפה יש לו מקום לזה, בתוך הבניין?

עמי:

זה מה שהוא מבקש, זה מה שפה גם מבקשים.

אריה קינג:

בתוך הבניין?

עמי:

כן.

אריה קינג:

מי מבקש לתוך הבניין?

עמי:

זה מה שקורה בכל התוכניות.

דובר:

זה בכל התוכניות של ה [לא ברור].

עמי:

זה בכל התוכניות זה.

ישראל קלרמן:

כן, בגדול שיש לך עוד עוד בניינים.

עמי:

בכל מקום אתה צריך הפרשות טובות.

ישראל קלרמן:

מה? לא, גם בתוך הבניין.

[מדברים ביחד].

דובר:

יש גם קרקע, אבל יש גם בתוך הבינוי.

אריה קינג:

אתה מבקש.

עמי:

33 בסדר היום,

אדיר שוורץ:

אני לא משתתף.

עמי:

1492735, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, אזור תעשייה תלפיות, יש פה תוכנית נוספת באזור תעשייה תלפיות... אה, תעשייה תלפיות. זה למעשה מגרש יחסית גדול, שזה המגרש הזה שממוקם כאן. במגרש שלמעשה נמצא, בעבר היה כמו בתוכנית, אנחנו קידמנו תוכנית המשך פייר קניג לכיוון ברעם, ועשינו תוכנית שהיא בעצם הוסיפה פה רק מסחר ותעסוקה לפי תוכנית הקודמת. מכוח עבודת תוכנית קודמת נבנה פה למעשה בניין יחסית גדול, בקומה אחת, בניין של מכללת אונו, שהיום מתפקד, י שלא היה שמה, שילך, זה נחמד. התוכנית למעשה מציעה היום,

דובר:

בקובץ אין את זה.

עמי:

זה הבניין של מכללת, התוכנית למעשה מציעה היום, זה בניין A, בניין חדש, בניין B זה בניין קיים, משרדי מאוד ישן, התוכנית למעשה מציעה היום להרוס אותו, ומציעה למעשה, על פי העקרונות של

תוכנית האב, תוכנית האב סימנה אזור א בצד אחד, אזור ב בצד שני, והתוכנית מציעה למעשה 634 יחידות דיור, היא מציעה פה שלושה מגדלי מגורים, מגדל תעסוקה, שטח לצורכי ציבור של כ-6,000 מטר, שזה פועל יוצא של 10 מטר צורכי ציבור לכל דירה, שזה מה שנקבע בתוכנית האב. אנחנו ביקשנו פה קצת שינויים, שגם להגדיל את הכיכר שיש פה היום, שהיא קצת מאולצת ומבונה מעליה, ביקשנו להגדיל אותה כמה שיותר, גם כדי לעמוד בהנחה שתוכנית האב תפקיע עד 40%, וגם כדי שהכיכר תהיה בפרופורציה נכונה וטובה. ביקשנו פה לבחון אפשרות להנמיך את הבניינים, כי למעשה היום התוכנית מציעה פה בנייה של עד 48 קומות, כמו שתוכנית האב מדברת על 30 קומות, בגלל שהם בעצם כמעט ולא בונים על כל מתחם A, כמו שאתם רואים פה, כי מתחם A בעצם בנוי במכללה, ואי אפשר לתת שם בנייה של מגורים במקום אחד ששמור שם [לא ברור]. לכן ביקשנו להציע שינוי. תוכנית האב דיברה על זה שאפשר כבר לבקש או 200 מגדלי בנייה נוספים עבור מגורים, כפי דוח שמאי, או לשנות את המקום, ולשנות את ההגדלה של המגורים גם אחרי מגדלי תעסוקה. חשבנו שזה מה שנכון לעשות פה, יש לנו לא מעט תעסוקה בתוכנית אב, ולא מעט תוכניות, ולכן פה כדי להקטין את החריגה בגובה, ביקשנו בעצם לעשות את התעסוקה במבני הציבור מעל המבנה של המכללה, כמו שהם גם הציעו היום חלקית בתוכנית, ולהעביר את המגדל התעסוקה להפוך למגדל מגורים, ואז לא צריך להגיע ל-48 קומות. מעבר לזה כל הדברים הסטנדרטיים.

דובר:

לכמה מגיעים?

עמי:

מה?

דובר:

לכמה מגיעים?

עמי:

אני מקווה ש-30, סדר גודל, גם נגיע ל-35, זה כבר לא יהיה 48. ועל זה נתאם חלוקה של זכויות הבנייה בין ארבעה בניינים במקום שלושה בניינים. זה של הביצוע, שקודם כל בונים שניים, ואז מוסיפים שם את הבניין הקיים, ואז מוסיפים שם את הבניין הנוסף ואת כל הבנייה המקומית, ובסוף בסוף התוצאה שמתקבלת היא ארבעה בניינים. כמו שאמרתי כרגע, זה 43 מעל מסד ו-45, 39 ורק 21 לתעסוקה, אז אמרנו בואו תוותרו על התעסוקה או שתבנו אותה מעל המכללה לצרכי ציבור, ושהמגדלים לא יחרגו בצורה משמעותית מהתוכנית. מעבר לזה התאמנו כל השאר לתוכנית האב והמלצנו להפקיד.

דובר:

מה המגדלים באזור, מה הגובה?

[מדברים ביחד].

עמי:

אני חייב להגיד שתוכנית האב, זה תפס, אני חושב, הרבה יותר ממה שחשבנו. זה כבר בתוכניות שמתקדמות, כבר כמעט 5,000 יחידות, זה קורה.

אליעזר ראובברגר:

ששש.

עמי:

אם חשבנו שזה יקרה לטווח ארוך או לא יקרה או לא, זה קורה. זה פשוט קורה. הערות, אליעזר?

אליעזר ראובברגר:

כן. נו, מה הבעיה?

עמי:

אני שואל אם יש הערות.

אליעזר ראובברגר:

לי אין.

עמי:

אז יופי, זה להפקדה. תוכנית 34 בסדר היום, תוכנית 1506633, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הרב חנין אשיף היה במקור ברור, תוכנית שבעצם מציעה במתחם שנלר, בניין לשימוש שנקרא מעון השוליות, והתוכנית המאושרת היא בניין המיועד לגן ילדים ובית כנסת, סוכס פה כבר מזמן, והיה ניסיון לעשות שימוש בפועל, לעשות פה שימוש למינהל קהילתי, וזה מה שבוחר בו בעצם צה"ל, לבטל את השימושים הקיימים, ולהציע שימוש של,

אליעזר ראובברגר:

זה על פי וועדת הערר.

עמי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה על פי וועדת הערר.

עמי:

כן, היא ביקשה לעשות תב"ע ולא שימוש חורג.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמי:

עכשיו, בגלל שזה מבטלים את השימושים הקודמים, אז זה בעצם סמכות מחוזית ולא סמכות מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמי:

תוכנית 35 בסדר היום, תוכנית 1522754, תוכנית בסמכות הוועדה מקומית, הצדיק משטפנש 8, תוכנית המציעה הרחבת בניין דיור קיימת לדו משפחתי.

ישראל קלרמן:

איפה?

דובר:

רגע, רגע, רגע. יש פה,

דובר:

הבניה ארוכה כמו הגלות.

דובר:

לא.

דובר:

כן, גלות.

דובר:

דבר ראשון זה,

עמי:

הם עשו שם חישובי שטחים ואין להם שום בעיה, זה סעיף,

דובר:

[לא ברור].

ישראל קלרמן:

זה לא בעיה, בסדר, אבל שלושים ו,

דובר:

כן.

ישראל קלרמן:

כל מה שאתה מדבר על הריסה, כל ההריסות שהם מדברים עליהן, אין פה שום דבר להריסה, יש פה כל מיני פרגולות פחות מ-50 מטר.

[מדברים ביחד].

דובר:

נו, אין לך תמונות, פרגולות זה לא.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל זה לא עבירות בנייה שצריך להרוס, זה לא חדריים ולא יציקות ולא עבירות בנייה.

דובר:

אז מה זה?

ישראל קלרמן:

פרגולה זה,

דובר:

[לא ברור].

ישראל קלרמן:

רובם זה סכך.

דובר:

אבל יש לך תמונות, זה סכך. תציב בפרגולה ושה אטום לבן, זה לא פרגולה.

ישראל קלרמן:

אבל זה לא אטום, זה לא אטום.

דובר:

מה זה פרגולה?

ישראל קלרמן:

זה סכך.

דובר:

מה זה?

ישראל קלרמן:

פה זה סכך, אני רואה.

דובר:

סכך-כן.

ישראל קלרמן:

זה סכך, מה זה, זה האלה.

יוחנן ויצמן:

תסתכל על התמונות.

ישראל קלרמן:

אז זה סעיפים 31, 32, 33.

יוחנן ויצמן:

אני לא יודע.

ישראל קלרמן:

31, 32.

יוחנן ויצמן:

יכול להיות שאני לא יודע מה זה פרגולה.

ישראל קלרמן:

31, 32, 33.

[מדברים ביחד].

דובר:

ברגע שאתה עושה משהו שהוא מקורה לחלוטין, הוא סגור, זה לא פרגולה. הפרגולה פתוחה לשמיים ...

[מדברים ביחד].

דובר:

פרגולה לפי התקנות עד 50%.

[מדברים ביחד].

דובר:

זה התקנון.

אליעזר ראוכברגר:

אז לא, לא.

[מדברים ביניהם].

דובר:

מה, מה אתה רוצה להוריד?

דובר:

31. סעיף 31.

דובר:

אה, זה אצלנו אחרת.

דובר:

זה?

דובר:

כן.

דובר:

4.

דובר:

לא, זה אחר,

דובר:

את זה להוריד?

דובר:

זה 4, 5, 6, 7.

[מדברים ביחד].

יוחנן ויצמן:

זה דירה אחת?

דובר:

שתיים.

דובר:

ועוד משהו, עמי.

עמי:

כן.

דובר:

מהגג אין יציאה בגובה 2.20.

עמי:

רגע. כן.

דובר:

מותר ב3.35.

יוחנן ויצמן:

ואז?

דובר:

להוריד ל2.20.

דובר:

זה מה שכתוב. זה מה שכתוב.

דוברת:

גובה המדרגות לא יהיה,

דובר:

אז יש לתקן, למה,

דובר:

זה מה שכתוב כאן.

דובר:

לבטל את הבינוי, זה לא נוסח.

עמי:

אין בעיה. אם יצא מרוצה, אני אתקן לך את זה, יאללה.

דובר:

זה אחי, והבא גם.

עמי:

כן, מה הבא?

דובר:

כל הכבוד, להכשרה ולא פה.

עמי:

כן, איפה הבעיה?

דובר:

רגע, זה ה,

יוחנן ויצמן:

סלח לי.

דוברת:

זה הצוות שלך?

דובר:

זה המנהלת שלי.

דובר:

עמי. עמי.

עמי:

מה?

דובר:

איפה ברמת שלמה יש עצים לשימור?

עמי:

מה?

דובר:

כתוב פה, יש להוסיף סעיפים לעצים לשימור.

עמי:

יש שם מעל חמישה עצים, לפי התקנות.

[מדברים ביניהם].

עמי:

עצים זה בכלל דבר מיותר.

דובר:

לא, לא, הסעיף הבא גם לא טוב.

עמי:

למה הסעיף הבא לא טוב?

דובר:

עוד פעם, היא חוזרת על זה על הפרגולה, להוריד את זה ולעשות הכשרה, אבל היא רוצה בנייה רגילה ולא זה, תשאירו את זה.

עמי:

להשאיר מה?

דובר:

טוב, לא צריך את הסעיף הזה, כבר הורדנו את הסעיף הזה. תקרא עד הסוף.

עמי:

זה צריך לתאם איתם.

דובר:

לא,

עמי:

אם היא רוצה הרחבה, שתבקש בתוכנית הרחבה...

[מדברים ביחד].

דובר:

תרד למטה שנייה, יש פה עוד סעיפים.

דובר:

שנייה, מה אתה אומר על,

דובר:

תתחיל לתקן סעיף 22, יש עשר כאלה.

עמי:

איזה, זה? מה הבעיה?

יוחנן ויצמן:

היא מבקשת מרפסות עד מטר וחצי. למה, מה אכפת לך שיהיה יותר ממטר וחצי בבניין?

עמי:

בניין פרטי.

יוחנן ויצמן:

אז_מה יקרה אם המרפסת גדולה יותר?

עמי:

מה יקרה אם יש לה חצר_בגודל של הבית שלי? מה יקרה?

דובר:

תלוי מה גודל הבית.

דובר:

אמרתי, בגודל המרפסת שלה בערך.

עמי:

מה אתם רוצים?

יוחנן ויצמן:

הם נותנים שתי מטר.

דובר:

שתי מטר.

דובר:

עמי, בתיקון תב"ע של רמת שלמה אמרנו שתי מטר.

[מדברים ביניהם].

עמי:

מה עוד רוצים בטל?

דובר:

את המשלוח הודעות, עמי, את המשלוח הודעות.

עמי:

36 בסדר היום, תוכנית 1504638, תוכנית בסמכות וועדה מקומית, רחוב מילצידורג, 11 בית וגן, הייתה פה בדיון לפני איזה חודש, ההמלצה היא דחיה, כנראה [לא ברור, מדברים ביחד]. הסתבר שהתוכנית שהוגשה לא ממש, זאת אומרת, מה שהיא ביקשה, והתאמנו את ההמלצה למה שהיא מבקשת באמת, ואנחנו לא חורגים מהמדיניות. התוכנית למעשה מציעה, בניגוד לתוכנית המאושרת שהייתה מאפשרת, רק מאפשרת בית כנסת בתוך שטחי הבנייה, הם למעשה הרבה יותר מקדמים בית כנסת, אז אנחנו הסכמנו ביחד שאפשר לתת זכויות בנייה עבור בית כנסת מעבר לזכויות הבנייה של המגורים, ועל זכויות הבנייה של גורמים לא חורגות מהמדיניות, וזה בסדר, נקבל את זה בית כנסת. גם מובן שהם מבקשים שם עוד איזה חתך מסוים, כל מה שיש בקומה,

אליעזר ראובברגר:

יש משהו על חצרות אנגליות.

עמי:

כל מה שכתוב פה כרגע נתון ומתואם עם האדריכלית.

דובר:

סעיף 8 ו-9. סעיף 8 ו-9.

אליעזר ראובברגר:

סעיף 8 ו-9, כן.

דובר:

לא ברור מה הצורך בטענות [לא ברור].

דובר:

נכון.

דובר:

אפשר להוריד את זה.

דובר:

נכון, באמת אפשר להוריד את זה.

דובר:

למה צריך, [לא ברור].

דובר:

נכון.

דובר:

זה מחסנים.

דובר:

לא מחסנים, זה לבית.

דובר:

לא, זה מחסנים.

יוחנן ויצמן:

נו, מה רע שמה מחסנים?

אליעזר ראובברגר:

למה שיסריחו? למה שיסריחו המחסנים?

דובר:

אני, יש לי מחסן עם חלון והוא לא מסריח.

אליעזר ראובברגר:

תלוי מה שמת שמה. הפלאפונים למשל,

[מדברים ביחד].

דובר:

אפרופו סכך, כן, אם אין להם אוורור, הוא מלא עובש, ומתחיל להתליע. אני לא יכול לשים אותו, יפלו תולעים לתוך האוכל, ולכן אני צריך אוורור, ולכן לי במחסן יש אוורור, בשביל הסיבה הזאת.

דובר:

זה נכון.

דובר:

ואותו דבר, אותו דבר, איך זה נקרא, נו, ה, איך זה נקרא, המסגרות של הסוכה.

דובר:

קורות.

דובר:

לא קורות. הדיקטים.

דובר:

הדפנות.

דובר:

הדפנות. הדפנות, גם כן,

דובר:

נכון.

דובר:

אם אין לזה אוויר זה מתחיל לקבל לחות ואז הוא נרקב, העץ נרקב.

עמי:

טוב.

דובר:

ואם יש אוויר,

דובר:

גם שמונה, גם שמונה, גם שתי אברכים במחסן,

[מדברים ביניהם על המחסנים הפרטיים שלהם].

אליעזר ראוכברגר:

8 ו9.

דובר:

8 ו9, יש את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, 8 הורדנו, 9,

[מדברים ביניהם].

דובר:

עמי, בתוכנית 33 אני רואה שלא כתבתם סקר היסטורי שמה, הייתי בטוח שכן היה כתוב, אני פשוט הסתכלתי.

אליעזר ראוכברגר:

אה, נו, בסדר, זה בקווי הבניין מעל הקרקע ומתחת הקרקע.

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי לו, שזה מתחת לקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר:

זה מדורג, אני מסביר לך, ישראל.

ישראל קלרמן:

כן, נכון, אני רואה שזה מדורג.

בסדר.

ישראל קלרמן:

יש לי פה את ה, הנה, יש לי פה את זה, תסתכל, עמי.

עמי:

מה?

ישראל קלרמן:

דווקא בניין יפה יצא.

עמי:

הנה, אני מראה לך את הבינוי פה.

ישראל קלרמן:

הנה, תסתכל.

[מדברים ביחד].

עמי:

לתועלת הציבור.

ישראל קלרמן:

כן, זה לתועלת הציבור, מה הבעיה.

עמי:

10 מטר.

אריה קינג:

לא 10 מטר, 25.

ישראל קלרמן:

מה פתאום.

עמי:

בוא, אני מוכן להתערב אתכם עכשיו שהמחסנים האלה ביום אחרי שהבנייה מסתיימת, הם ליחידות מגורים.

דובר:

אמיר, בוא נתחיל דיור עכשיו, מה הבעיה.

ישראל קלרמן:

זה קורות שיוצאות ב-30 סנטימטר.

דובר:

מה קורות, תראה איזה תעלה, תסתכל. זה תעלת דיור. זה תעלת דיור. 1.45 מטר, 1.47 מטר.

[מדברים ביחד].

דובר:

מה זה בצד השני? מה כתוב על הצד השני?

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

דובר:

פלאטום. מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

דובר:

תעלת אוורור, תעלה קודם, עוד פעם.

דובר:

הנה, מצד שמאל, מה כתוב שמה?

עמי:

פה?

דובר:

מה זה?

עמי:

זה,

דובר:

לא, לא, לא, מה זה?

דובר:

פלאנוס.

דובר:

פלאנוס? מה זה?

עמי:

זה,

דובר:

פלטינוס!

עמי:

מה זה?

דובר:

כרטיס אשראי פלטינוס.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמרתי שזה יפה. הוא מסמן 30 סנטימטר.

דובר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שהוא מסמן 30 סנטימטר. זה הכל.

דובר:

אה, חריגה.

אליעזר ראוכברגר:

כן. חריגה 30 סנטימטר.

דובר:

מקו בניין, נו.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

הבניין לא חורג.

דובר:

אבל בוא, בחריגה, 30 סנטימטר.

אליעזר ראוכברגר:

גורנישט, מה זה 30 סנטימטר? זה גורנישט.

דובר:

יש שכנים, אין סיבה לחרוג מה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, קודם כל השכנים, קודם כל השכנים זה במרחק יפה מספיק משם.

דובר:

איזה מרחק יפה? הוא אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

הנה, תסתכל, בתמונה אין שכנים ליד, הנה.

[צוחקים ומדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את 8 ו 9 ונמשיך הלאה. יאללה, קדימה. 36, קדימה. עכשיו 37. יאללה, חבר'ה, עשרים דקות לגובה.

אסף שגיא:

33.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אסף שגיא:

ב33_ לא כתבו, אולי אין חוות דעת של... [לא ברור, מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

תכניס את זה.

אסף שגיא:

אז צריך להכניס גם סקר היסטורי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תכניס_ אנחנו לא אומרים לאסף לא, רק אם זה כבר בידי השמיים פתרו את הבעיות. כן, הלאה.

דוברת:

יאללה.

[מדברים ביניהם].

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה לבקש פה?

אסף שגיא:

תנאי להפקדה בסקר היסטורי, בדיקת המשרד להגנת הסביבה.

דובר:

הכל בסדר.

דובר:

הכל מובן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מרים דגל לבן.

דובר:

למה פה?

אסף שגיא:

בפוליגונים של תלפיות, זה הכל [לא ברור] קרקע. סליחה, פוטנציאל ל [לא ברור] קרקע.

[מדברים ביחד].

עמי:

סעיף 37 בסדר היום.

אליעזר ראובברגר:

חברים, הלאה, מתקדמים.

עמי:

37 בסדר היום, תוכנית 1147122, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, תיקון החלטה ברחוב עזרת ישראל 9. יש פה, בתוכנית הקודמת קבענו שצריך להעתיק את כל ההוראות בתוכנית הקודמת לתוכנית הזאת, בתוספת בקשה לשינוי נורא קטן, וביקשו שלא לעשות את זה, ואנחנו מקבלים את זה, אז נכפיף את זה ולא נשנה את התוכנית הקודמת.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, הלאה.

עמי:

תוכנית 38 בסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

שש.

עמי:

תוכנית 1411750, תוכנית גם לתיקון החלטה להפקדה, עזרת נשים בבית חולים הרצוג בגבעת שאול, בסמכות וועדה מקומית. ביקשנו פה לתקן סעיף שדיבר על פיתוח שטח מחוץ לגבולות החלקה, כי בעצם היום בין המגרש לבין הכביש יש שטח שצריך לפתח, מתואר שהם יעשו את זה כתנאי להיתר בנייה, אפשר להוסיף את זה. סעיף 39 בסדר היום, 1444355, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה מגרש חום, ביקשו את התיאומים אם יעשו כתנאי להיתר בנייה ולא כתנאי להפקדה, מקבלים את זה. תוכנית 40 בסדר היום, תוכנית 127551, תיקון החלטה להפקדה בתוכנית בבוליביה. עשינו את זה על תנאי לגבי שטחי הבנייה, שלא היה ברור בדיוק מה, ויש לנו הבהרה בדיוק מה, מופיע בהחלטה בעצם.

רותם:

עמי, יש פה תוספת קומות או משהו כזה?

עמי:

בבוליביה, התיקון? כן.

רותם:

אוקיי, בסדר.

עמי:

היא מאושרת, לא נכנס לזה.

רותם:

בוליביה איזה מספר?

עמי:

בוליביה הגדול, מה שבונים כבר היום.

רותם:

אה, זה בביצוע כבר?

עמי:

כן, בביצוע.

רותם:

אה, הבנתי.

עמי:

תוכנית 41 בסדר היום, תוכנית 1479500, תוכנית במגן האלף 1, שמואל הנביא. זה מגרש חום, היה איזה סעיף שגוי שדיבר על פיתוח של שצ"פ שלא קיים בתוכנית, אנחנו מבקשים לבטל את זה. תוכנית 42 בסדר היום, 1393867, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, סליחה, זה פינוי בינוי בארץ חפץ בשמואל הנביא. התוכנית למעשה פה מציעה פינוי בינוי בשמואל הנביא, שהוא די מסובך, אבל התוכנית למעשה מציעה, זה הוצע גם לי וגם ליושב ראש הוועדה, רעיון פינוי בינוי למעשה לכל הרצועה, שתכף אני אראה. למעשה לכל הבניינים שיש פה בשמואל הלוי, 1, 2, 3, 4, 5, 6 בניינים, כל המתחם הזה לעשות פינוי בינוי. השלב הראשון זה רק הבניין הזה, והם רוצים לעשות פה למעשה

חילופי קרקע עם שצ"פ, לבנות את העירייה, כי אין להם די הקרקע, רוצים לעשות חילופי קרקע רק כדי שיהיה פה אפשר לבנות שני בניינים בשביל שצ"פ ביניהם. אנחנו מסכימים ומבקשים שהוועדה המקומית תצטרף.

רותם:

זה 42 עכשיו?

עמי:

זה 42.

רותם:

יש לכם, אנחנו לא קיבלנו איזה שהם חומרים חברתיים עדיין על המתחם הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא הפקדה אבל.

רותם:

כן, לא, אבל אני רוצה לשאול על ההסכמות, אם אתם יודעים מה ההסכמות שם.

עמי:

לנו הם הציעו כשיש מעל 80% הסכמות.

רותם:

אה, יש לכם תצהיר וזה?

עמי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ככה, ככה הוא אמר בפגישה.

רותם:

הבנתי.

עמי:

לא בדקתי.

רותם:

אם אתם יכולים, להתנות את ההצטרפות רק כדי שזה לא יחליף את החתימות. כן.

[מדברים ביחד].

רותם:

הצטרפות מאפשרת להתקדם גם בלי,

אליעזר ראובברגר:

הצטרפות גם ללא קשר לכמות החתימות. יש לו חתימות כמו שהוא צריך, אבל בגלל שיש שם הרבה שטח עירוני, אנחנו צריכים להצטרף.

רותם:

זה לא מחליף את החתימות.

אליעזר ראובברגר:

זה לא מחליף.

רותם:

אוקיי.

יוחנן ויצמן:

החלטנו שלא יקרה יותר.

אליעזר ראובברגר:

תלוי מתי.

עמי:

אפשר להוסיף את זה.

אליעזר ראובברגר:

בפעם אחת מה שהחלטנו, בתלפיות למשל. יכול להיות שיהיה עוד פעם סיבה להחריג, פה אין סיבה להחריג. מה גם שיש פה 80%, האם הוא טועה, 75%, גם מספיק. הלאה.

רותם:

הוא מספיק להעמיד את תנאי הסף בכל מקרה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. זה לא קשר ל,

דובר:

לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר:

זה טוב שהוא מטפל בזה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

רותם:

אתה יכול להוסיף גם,

אליעזר ראוכברגר:

יאללה, חברים, בואו עוד טיפה.

עמי:

43.

רותם:

אפשר להוסיף סעיף שיש להגיש גם את החומרים החברתיים הנדרשים.

דוברת:

מה, רותם, איזה סעיף?

דוברת:

נכון. הנה.

רותם:

להגיש את החומרים החברתיים הנדרשים.

אליעזר ראובברגר:

עמי, אפשר להמשיך?

עמי:

כן, תוכנית 43 בסדר היום, תוכנית 5308316, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב ההגנה 2, בגבעה הצרפתית. גם פה [לא ברור]. יש פה למעשה מתחם שהוא מתחם יחסית קטן ברחוב ההגנה 2. אני כן אציין שיש פה ניסיון להגיש תוכנית לכל המתחם, אבל כולל גם את זה, [לא ברור] בקשות להתחדשות עירונית, כי יש פה איזה פרטים שמתקדמים, אנחנו חושבים שזה לא יכול להזיק. זה המיקום של התוכנית, יש פה עוד שני בניינים, שטח גדול שהוא שטח, למעשה זהו חנייה ושטח שצ"פ, אנחנו למעשה מציעים לתוכנית, זה המצב המאושר היום, בפועל כל זה כביש, זה בניינים, וזה בפועל שטח הציבורי, אבל בפועל אמור להיות מגורים, בבעלות רמי, זה המצב הקיים היום בפועל כמו שאתם רואים, זה הכביש, זה שני הבניינים. התוכנית למעשה מציעה חילופי קרקע, זה המצב המאושר היום בתרש"צ, אתם רואים, זה השצ"פ וזה המגורים וזה הכביש. התוכנית למעשה מציעה חילופי קרקע כדי למקסם את השצ"פ כמה שיותר ולבטל את הכביש, בעצם מציע,

דובר:

[לא ברור].

עמי:

חשד זה משהו שנמצא בשנות ה-70, של,

דובר:

43.

יוסי חביליו:

אה, 43.

עמי:

אחרי שבנו את כל החדשות, בנו אותם, אני לא יודע מה היו דברים, ואז אמרו, בוא נתאים את המצב הזה, ואז הציגו מושג שנקרא תרש"צ.

דובר:

מה הראשי תיבות שלו?

עמי:

היא מסדירה את הקרקע.

דובר:

רישום שיכונים ציבוריים.

[צעקות] .

עמי:

התוצאה של זה, שבהרבה מאוד שכונות נכנסת [לא ברור]־שקובעת דיור ציבורי, [לא ברור],
מדברים ביחד]־שקובעת שצ"פ חוס־או דרך.

דוברת:

הם אמרו שבנו על ירוק, בנו על זה, וניסו לעשות,

[מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

רגע, עמי, .. 43.

עמי:

עכשיו 43. התוכנית למעשה מציעה, אמרתי, חילופי קרקע בשביל לעשות פינוי לשני הבניינים האלה,
וכמו שאתם רואים, אנחנו מגדילים בצורה מאוד משמעותית לשצ"פ, לשצ"פ האפקטיבי הוא
משמעותי, תוך ביטוי של הכביש, ושני בניינים פה, שהם כרגע בנייה גבוהה, אבל זה עוד לא השלב
הזה, אבל זו התצורה שאנחנו מגיעים אליה, ומציגים את תוכנית צל, שאולי תמשיך בעתיד, תוכנית
שרוצים לעשות במקביל למטה.

[מדברים ביחד].

רותם:

יותר מדי בנייה בתוכנית צל.

עמי:

לא, תוכנית צל כרגע לא רלוונטית.

יוסי חביליו:

כן, כן.

עמי:

הקו הכחול שלנו, כמו שהוא, מקסם לחלוטין את השצפ עד כמה שניתן, עשינו שצפ מאוד גדול.

יוסי חביליו:

אה, הרי תוכנית צל־זו תוכנית אחרת בעצם.

עמי:

זה לא קשור לתוכנית צל, זה קו כחול אחר שאולי יוגש בעתיד. אבל התוכנית פה מציעה שני בניינים ושצפ מאוד גדול, כמו שאמרת.

רותם:

אולי כדאי להוריד את התוכנית של להגיד שיש כאן איזשהו מינהל שלטוני.

עמי:

כן, אמרתי,

[מדברים ביחד].

רותם:

עמי, מה השטח המשותף פה עם רמי? נכון, כי הם מקדמים גם תוכנית, התושבים אגב בבלבול על זה, כי,

עמי:

זה תוכנית של רמי, רמי גם מגיש תוכנית על כל המתחם הזה. זה תוכנית של רמי,

רותם:

יש שמה גם חפיפה.

עמי:

רמי לקח את כל המתחם, דיברנו עכשיו על המתחם הצפוני שזה רק זה.

רותם:

אהה.

עמי:

רמי רוצה לקיים תוכנית על כל המתחם, עד לבית ספר למטה, לעשות תוכנית שאנחנו, אני לא מתייחס לבינוי שלה, כי,

יוסי חביליו:

רגע, אבל זה שטח של רמי, איך הוא יכול שטח כזה.

עמי:

מה זה?

דובר:

רמי יכול.

עמי:

היום המגרש, כמו שאמרתי, רגע,

דובר:

הם רוצים גם לקדם את זה במסלול רשויות.

עמי:

מי?

דובר:

רמי.

עמי:

אין מצב, הם יעשו את זה לבד. אין תקציב, איזה תקציב.

רותם:

אין כאילו. ...

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בואו.

עמי:

יש פה את שני הבניינים, יש פה את הכביש הגדול הזה שהוא בבעלות רמי, כי זו חלקה נפרדת, ואם נשים פה עכשיו את החלקות, כן, אז כל החלקה הזאתי שהיא, עוד רגע נשים אותה.

יוסי חביליו:

אבל אחרי זה תחזור לתצ"אות, לא התמקמתי לגמרי.

עמי:

זה החלקות, החלקה הזאתי שהיא חלקת דרך היא בעלות רמי, חלקה 58, היא רצה לכל האורך שלה עד למטה כמו שרואים. ובפועל,

דובר:

[לא ברור, מדברים ביחד].

עמי:

כי בייעוד מגורים, לכן אי אפשר לרשום אותה על שם העירייה, לכן היא שמה שבמינהל. אבל זה כביש.

דובר:

זה קטע דרך בייעוד מגורים?

עמי:

כן. יש המון כאלה.

דוברת:

יש הרבה שטחים שהם,

עמי:

אמרתי, שוב, למה, כי בפועל זה כביש, כמו שאתה רואה, אתה רואה איזה כביש בפועל.

[מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

תני לי רגע את התצ"א.

עמי:

לכן אנחנו בעצם מצטרפים.

יוסי חביליו:

רגע, תמקם אותי כללית.

עמי:

כניסה לגבעת צרפתית, תחנת רכבת קלה, תחמ"ש והחניון, וזה הרכבת הקלה.

יוסי חביליו:

כן, כן, זה הכניסה.

עמי:

זה כאן, פה בפינה.

יוסי חביליו:

אה, זה ממש בפינה של השכונה.

דובר:

ממש בפינה.

עמי:

זה הבניין הראשון מימין בכניסה לשכונה.

יוסי חביליו:

כן, כן.

עמי:

אז זהו, אז אנחנו מבקשים פה גם להצטרף.

רותם:

לגבי ההסכמות, קיבלתם, עמי?

עמי:

אותו דבר.

[מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

גם מכפיל ענק, מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הפקדה עכשיו.

יוסי חביליו:

אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הפקדה, נטפל בזה.

יוסי חביליו:

לא, אני לא רוצה להצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

אוקיי, זכותך.

דובר:

חייב להיות.

יוסי חביליו:

לא מטפלים בזה, יכולים להגיד להם לא מצטרפים, תוריד את הקומות, נדבר, תוריד מכפיל. קפוץ לנו.

עמי:

44 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

44 בסדר היום יורד.

יוסי חביליו:

שנייה, תרשום את ההתנגדות שלי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

אני מתנגד לתוכנית, היא תוכנית גבוהה, לא צריך שם בניין כל כך גבוה, ואני מתנגד להצטרף.

דובר:

אוקיי.

אליעזר ראוכברגר:

44 יורד מסדר היום לבקשתו של אלדד רבינוביץ'.

יוסי חביליו:

רגע, אני גם רוצה לבקש להוריד לפעמים.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור עכשיו, עוד מעט.

יוסי חביליו:

רגע, מה זה מסיעת ישראל 18, בוא נראה איזה מגדל.

[מדברים ביניהם].

עמי:

לייזר, לייזר, בוא נוריד את זה לכמה זמן? היא יורדת לכמה זמן?

יוסי חביליו:

עכשיו אנחנו ב45.

עמי:

התוכנית שהיא יורדת, היא יורדת לכמה זמן?

אליעזר ראוכברגר:

מה, אלדד, לכמה זמן

אלדד רבינוביץ':

14 יום.

אליעזר ראובברגר:

30, 14. 30 יום.

[מדברים ביניהם].

דוברת:

אבל זה מחוזית. 44 זה סמכות מחוזית.

עמי:

תוכנית 45 בסדר היום, תוכנית 1314753, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, [שם הרחוב לא ברור]
18. מגרש שבעצם שווק במכרז על ידי עיריית ירושלים ונמצא מתאים בנייה, אני לא יודע איפה זה.

יוסי חביליו:

רגע, זה החניון?

עמי:

כן.

יוסי חביליו:

של הקומבינה? אז מה, הם רוצים עכשיו עוד קומות?

עמי:

כן.

יוסי חביליו:

כמו שהיה צפוי?

עמי:

כן.

יוסי חביליו:

כשכולכם שפנים פחדנים, נכנעתם לראש העיר? פשש. בהתחלה הלכתם איתי, אז,

יוחנן ויצמן:

אני הלכתי להצביע נגד מועצת העיר.

יוסי חביליו:

נו, איך קוראים לזה, נו, זה איזה שם, אני באמת,

עמי:

כמו שאפשר לראות, המגרש,

יוסי חביליו:

קומבינות.

[מדברים ביחד].

דובר:

זה ליד הליכוד שם.

אליעזר ראובברגר:

אני חושב שזה לא ליד הליכוד.

יוסי חביליו:

זה לא רחוק מהליכוד.

עמי:

זה ליד בית מזי"א.

יוסי חביליו:

זה בית מזי"א.

דובר:

סליחה.

דובר:

זה עליית בית מזי"א.

עמי:

התוכנית המאושרת קבעה בינוי של שמונה קומות, מבקשים להוסיף שתי קומות [לא ברור, מדברים ביחד] שמאפשרת עשר קומות.

יוחנן ויצמן:

למה [לא ברור]?

עמי:

זה לא בגלל זה, אני אראה לך למה בדיוק.

יוסי חביליו:

אבל אגב, העירייה לא צריכה להשתתף איתם בזה, לפי ההסכם?

עמי:

יש להם הסכם עם העירייה. אם תקרא את ההמלצה, אז תהיה בקטע.

יוסי חביליו:

בוא תקרא את ההמלצה, תגיד לי מה ההמלצה.

עמי:

תקרא את ההמלצה, אני לא אגיד לך.

אליעזר ראוכברגר:

זה כמה דברים טובים.

עמי:

ויצמן, תשובה פשוטה, אם מי, ויצמן,

יוחנן ויצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אם לא היה הקלטה הייתי אומר, אבל יש הקלטה.

אריה קינג:

אדיר, אל תברח, אז היית חלק מההחלטה הזאת, אז מה?

עמי:

ויצמן, זה כל ה [לא ברור, מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

זה היה בקדנציה הקודמת, הוא לא היה.

[מדברים ביניהם].

אריה קינג:

זה מתקופת ברקת.

יוסי חביליו:

לא, זה התחיל בברקת, זה נכון, ואז זה עלה חזרה במשה ליאון בגדול.

[מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

היה וועדת מכרזים_שהלכו איתי.

אריה קינג:

איזה בית משפט עליון שמה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יאללה, חברים, שלוש דקות לוועדת שמות.

יוסי חביליו:

ההמלצה הקודמת.

[מדברים ביחד].

אליעזר ראוכברגר:

די כבר!

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה. מה כתוב בהמלצה? אני לא רואה.

אליעזר ראובברגר:

46. עמי, 46.

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה, שנייה.

עמי:

כתוב. ...

[מדברים ביחד].

עמי:

[מקריא את ההחלטה, לא ברור מספיק כדי לתמלל].

יוסי חביליו:

אני מתנגד. אני חושב שאנחנו מטומטמים, היינו צריכים להשאיר את המגרש הזה אצלנו ואם מגיע קומות לעשות,

[צעקות].

יוחנן ויצמן:

היום רוצה לעשות כסף, מה אכפת לי.

ישראל קלרמן:

היום לא_אשם.

יוחנן ויצמן:

היום עדיין לא אשם?

יוסי חביליו:

[צוחק]. עזוב. עזוב. היום לא אשם_לא אמנן, ולא היזם, ולא אביסרור, ולא ההוא מהליכוד הגדול, איך קוראים לו.

דובר:

איזה אמנן?

דוברת:

מה זה?

דובר:

איזה אמן?

אליעזר ראובברגר:

הלאה, הלאה, עמי.

יוחנן ויצמן:

אמן של ראש השנה.

יוסי חביליו:

איזה אמן? מההגדה אמן.

יוחנן ויצמן:

כן.

יוסי חביליו:

לא, אבל איך קוראים לקבלן? לא, יש אביסרור ויש השני מהליכוד.

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות, נו, יאללה.

יוסי חביליו:

אילן גורדו. כן, כן. אני מתנגד.

אליעזר ראובברגר:

תרשום שהוא מתנגד.

יוחנן ויצמן:

כמה שקיות אתה הבאת לנו.

אליעזר ראובברגר:

קדימה, עמי.

עמי:

[לא ברור, מדברים ביחד]. תוכנית בסמכות הוועדה המקומית [לא ברור, מדברים ביחד]. יש פה מקלט, שנמצא חלק ב [לא ברור, מדברים ביחד] וחלק בייעוד שימורי [לא ברור, מדברים ביחד].

יוסי חביליו:

[שם לא ברור], אני מודה לך ולכל אלה שקראו לי.

עמי:

תוכנית 47 בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

[לא ברור], יאללה, בואו נלך לוועדת שמות. הישיבה נעולה.

סיום הדיון